

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

52. sējums
2009. gada 6. augusts

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

Eiropas Parlaments

2007.—2008. GADA SESIJA

2008. gada 19.—21. februāra sēdes

PIEŅEMTIE TEKSTI

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 96 E, 17.4.2008.

I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi

REZOLŪCIJAS

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

(2009/C 184 E/01)	Pārredzamība finanšu jautājumos Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra rezolūcija par pārredzamību finanšu jautājumos (2007/2141(INI))	1
(2009/C 184 E/02)	Kopienų finanšu interešu aizsardzība — cīņa pret krāpšanu — 2005. un 2006. gada pārskats Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par Kopienų finanšu interešu aizsardzību — cīņa pret krāpšanu — 2005. un 2006. gada pārskats (2006/2268(INI))	8
(2009/C 184 E/03)	ES stratēģija, lai Eiropas uzņēmumiem nodrošinātu piekļuvi tirgum Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra rezolūcija par ES stratēģiju, lai Eiropas uzņēmumiem nodrošinātu piekļuvi tirgum (2007/2185(INI))	16
(2009/C 184 E/04)	Lielveikalu ļaunprātīga varas izmantošana Eiropas Parlamenta deklarācija par izpēti saistībā ar Eiropas Savienības tirgū darbojošos lielveikalu ļaunprātīgu varas izmantošanu un tās novēršanu	23

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

(2009/C 184 E/05)	Lisabonas līgums Eiropas Parlamenta 2008. gada 20. februāra rezolūcija par Lisabonas līgumu (2007/2286(INI))	25
(2009/C 184 E/06)	Lisabonas stratēģija Eiropas Parlamenta 2008. gada 20. februāra rezolūcija par ieguldījumu Eiropadomes 2008. gada pavasara sanāksmes darbā attiecībā uz Lisabonas stratēģiju	30
(2009/C 184 E/07)	Ekonomikas politikas vispārējās pamatnostādnes 2008.—2010. gadam Eiropas Parlamenta 2008. gada 20. februāra rezolūcija par Integrētām pamatnostādnēm izaugsmei un nodarbinātībai (daļa: dalībvalstu un Kopienas ekonomikas politikas vispārējās pamatnostādnes) — jaunā cikla uzsākšana (2008.—2010. g.) (COM(2007)0803 — 2007/2275(INI))	38
(2009/C 184 E/08)	ES stratēģija attiecībā uz Vidusāziju Eiropas Parlamenta 2008. gada 20. februāra rezolūcija par ES stratēģiju attiecībā uz Vidusāziju (2007/2102(INI))	49

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

(2009/C 184 E/09)	Kopienas tiesību aktu piemērošanas pārraudzība (2005. gads) Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra rezolūcija par Komisijas 23. gada pārskatu par Kopienas tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2005. gads) (2006/2271(INI))	63
(2009/C 184 E/10)	Stāvoklis Gazā Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra rezolūcija par stāvokli Gazas joslā	68
(2009/C 184 E/11)	ANO Cilvēktiesību padomes (UNHRC) septītā sesija Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra rezolūcija par ANO Cilvēktiesību padomes (UNHRC) septīto sesiju	71
(2009/C 184 E/12)	Eiropas demogrāfiskā nākotne Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra rezolūcija par Eiropas demogrāfisko nākotni (2007/2156(INI))	75
(2009/C 184 E/13)	Zinātniska sadarbība ar Āfriku Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra rezolūcija par atbalsta pasākumu nozīmi, lai uzlabotu starptautisko zinātnisko sadarbību ar Āfriku	88
(2009/C 184 E/14)	Ceturtais ziņojums par kohēziju Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra rezolūcija par Ceturto ziņojumu par ekonomisko un sociālo kohēziju (2007/2148(INI))	89
(2009/C 184 E/15)	Teritoriālā programma un Leipcigas hartas īstenošana — Eiropas telpiskās attīstības un teritoriālās kohēzijas rīcības programmas izstrāde Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra rezolūcija par Teritoriālās programmas un Leipcigas hartas īstenošanu — Eiropas telpiskās attīstības un teritoriālās kohēzijas rīcības programmas izstrādi (2007/2190(INI))	95
(2009/C 184 E/16)	Austrumtimora Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra rezolūcija par Austrumtimoru	101

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Pārredzamība finanšu jautājumos

P6_TA(2008)0051

**Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra rezolūcija par pārredzamību finanšu jautājumos
(2007/2141(INI))**

(2009/C 184 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu par Eiropas pārredzamības iniciatīvu (COM(2006)0194),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu par turpmākajiem pasākumiem pēc Zaļās grāmatas “Eiropas pārredzamības iniciatīva” (COM(2007)0127),
 - ņemot vērā EK līguma 255. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A6-0010/2008),
- A. tā kā pārredzamība dod iespēju pilsoņiem vēl vairāk iesaistīties lēmumu pieņemšanā un nodrošina lielāku ES iestāžu leģitimitāti un efektivitāti demokrātiskā iekārtā, kā arī nosaka tām lielāku atbildību pilsoņu priekšā;
- B. tā kā pārredzamība palīdz nostiprināt demokrātijas principus un pamattiesību ievērošanu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 6. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā;
- C. tā kā lielāka pārredzamība ES iestādēs veicinātu sabiedrības izpratni par ES līdzekļu izlietojumu, vienlaicīgi uzlabojot iespējas vērtēt ES izdevumu efektivitāti,

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

Informācijas atklāšana par ES līdzekļu saņēmējiem (īstenošana praksē)

1. atgādina, ka 2006. gada 13. decembrī grozītās Finanšu regulas ⁽¹⁾ 30. panta 3. punkta pirmajā daļā ir noteikts, ka

“Komisija attiecīgā veidā dara pieejamu informāciju par to līdzekļu saņēmējiem, kas ir Komisijas budžetā, ja budžetu īsteno centralizēti un tieši tās departamenti, un to informāciju par līdzekļu saņēmējiem, ko sniedz struktūras, kurām budžeta īstenošanas uzdevumi deleģēti saskaņā ar citiem pārvaldības veidiem;”

2. uzskata, ka pārredzamība ir cieši saistīta ar to, lai informācija, ko sniedz par līdzekļu saņēmējiem, būtu viegli pieejama, ticama un piemērota turpmākai izpētei, salīdzināšanai un novērtēšanai, un ka tādēļ, īstenojot Finanšu regulā minēto formulējumu “pienācīgā veidā”, ir pienācīgi jāņem vērā šīs vajadzības;

ES līdzekļi, ko pārvalda centralizēti

3. atgādina, ka attiecībā uz pārskatāmību saistībā ar 20 % no ES finansējuma, ko tieši un centralizēti pārvalda Komisija (dotācijas un valsts pasūtījuma līgumi), informācija, tostarp ziņas par līdzekļu saņēmējiem, jau ir pieejama un to var pārbaudīt divās tīmekļa vietnēs:

dotāciju saņēmēji

http://ec.europa.eu/grants/beneficiaries_en.htm

publiskā iepirkuma līgumu saņēmēji

http://ec.europa.eu/public_contracts/beneficiaries_en.htm

4. prasa Komisijai visos dokumentos, kas attiecas uz ES budžetu, un/vai projektos un programmās, par kurām tā ir atbildīga, skaidri norādīt adresi abām tīmekļa vietnēm, kurās ir informācija par tiem, kas saņem ES finansējumu, ko tieši un centralizēti pārvalda Komisija;

ES līdzekļi, kuru pārvaldība ir dalīta, decentralizēta vai kopīga

5. atzīmē, ka saskaņā ar Finanšu regulas 53.b pantu, ja Komisija izpilda budžetu, īstenojot dalītu pārvaldību, dalībvalstis saskaņā ar minētā panta 2. punkta b) apakšpunktu:

“piemērojot attiecīgos katrai nozarei paredzētos noteikumus un ievērojot 30. panta 3. punktu, nodrošina budžeta līdzekļu saņēmēju atbilstīgu *ex post* publiskošanu reizi gadā”

6. norāda, ka līdzīgi saskaņā ar 53.c un 53.d pantu trešās valstis un starptautiskās organizācijas, kam deleģēti īstenošanas uzdevumi, “ievērojot 30. panta 3. punktu, nodrošina budžeta līdzekļu saņēmēju atbilstīgu *ex post* publiskošanu”;

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 13. decembra Regula (EK, Euratom) Nr. 1995/2006, ar kuru groza Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopieniu vispārējam budžetam (OV L 390, 30.12.2006., 1. lpp.).

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

7. atgādina, ka Komisijas paziņojuma par pārredzamību projektā, kas pievienots pārskatītās Finanšu regulas saskaņošanas procedūras rezultātiem, Komisija apņēmas:

“nodrošināt, lai uz noteiktām jomām attiecinātā īstenošanas regulā informācijas publicēšana par to budžeta līdzekļa saņēmējiem, kuri tiek finansēti no Lauksaimniecības fondiem (ELFLA ⁽¹⁾ un ELGF ⁽²⁾), notiktu tādā pašā kārtībā kā informācijas publicēšana, ko nosaka uz noteiktām jomām attiecinātās īstenošanas regulas saistībā ar struktūrfondiem. Īpaši tiks nodrošināta atbilstīga publicēšana reizi gadā pēc līdzekļu piešķiršanas attiecībā uz katru no šiem fondiem piešķirto budžeta līdzekļu saņēmēju un uz šo līdzekļu sadalījumu galvenajās izdevumu kategorijās”

8. atzīmē, ka Komisijas tīmekļa vietnē http://ec.europa.eu/agriculture/funding/index_en.htm šobrīd ir saites ar 14 dalībvalstu datubāzēm, kuras nodrošina informāciju par tiem, kas kopējās lauksaimniecības politikas maksājumus saņem saskaņā ar dalīto pārvaldību; tomēr izsaka nožēlu, ka informācija ir tik dažāda un izklaidēta, kā arī tik ļoti atšķiras tās kvalitāte, ka informāciju ir grūti atrast; aicina Komisiju ņemt par paraugu tīmekļa vietni ar ļoti labu piekļuvi <http://www.farmsubsidy.org/>, kura ļoti labi darbojas un tika izveidota bez publiska finansējuma;

9. atzīmē Komisijas atrunu par to, ka saites tīmekļa vietnē balstās uz dalībvalstu sniegto informāciju, kas var ļoti atšķirties plašuma un dziļuma ziņā, un tādēļ tā nevar garantēt šo datu vai sniegtās informācijas precizitāti un pilnīgumu, kā arī neuzņemas saistības vai atbildību par šīs informācijas iespējumu izmantošanu;

10. uzstāj, ka Komisijai jāuzņemas atbildība par pilnīgu un ticamu datu nodrošināšanu un tādēļ jāveic nepieciešamās darbības ar dalībvalstu iestādēm, lai nodrošinātu, lai sniegti šādi dati;

Vispārējās piezīmes par līdzekļu saņēmēju atklāšanu

11. uzskata, ka Komisijas tīmekļa vietnes, kurās publicēta informācija par jebkāda veida ES finansējuma saņēmējiem neatkarīgi no tā, vai tie ir līgumi, dotācijas, lauksaimniecības vai struktūrfondu izdevumi (vai cita veida finansējums), būtu jāstrukturē tā, lai dotu iespēju ne tikai gūt informāciju par konkrētiem saņēmējiem, bet arī veikt meklēšanu pēc noteiktiem kritērijiem, lai iegūtu vispārēju priekšstatu par situāciju dažādās sadaļās, ko pēc tam var salīdzināt ar Komisijas izpildes datiem;

12. aicina Komisiju uzņemties politisku atbildību par informācijas publicēšanu attiecībā uz ES finansējuma saņēmējiem saskaņā ar visiem pārvaldības veidiem;

13. uzsver, ka ir par maz vienkārši publicēt informāciju — tā ir racionāli jāorganizē, jāklasificē un jāpasniedz, lai tai būtu praktiska vērtība;

14. norāda, ka konkrēti saņēmēji var saņemt ES līdzekļus no vairākām programmām vai ES darbības nozarēm; atzīst, ka tādēļ būtu pamācoši gūt iespēju identificēt visas summas, kas izmaksātas konkrētam saņēmējam visās nozarēs; lūdz Komisijai izskatīt iespēju izveidot kopēju meklēšanas mehānismu, kas ļautu saņemt datus par konkrētiem saņēmējiem visā ES darbības spektrā, kur ietilpst līgumi, dotācijas, pētniecības programmas, lauksaimniecības vai struktūrfondi, centralizēta/decentralizēta pārvaldība utt.;

15. aicina Komisiju ņemt vērā šīs rezolūcijas piezīmes un līdz nākamajām Eiropas vēlēšanām 2009. gadā ieviest sabiedrībai domātu pilnībā darbojošos informācijas sistēmu par tiem, kas saņem ES finansējumu, un par nenomaksātajiem atgūstamajiem līdzekļiem;

ES iestāžu amatpersonu finansiālo interešu deklarācija

16. norāda, ka šobrīd ES iestādēm ir atšķirīga pieceja deklarācijām par savu locekļu finanšu interesēm — no publiska reģistra (Eiropas Parlaments) līdz pat piecejai, kas neparedz deklarācijas;

⁽¹⁾ Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai.

⁽²⁾ Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonds.

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

17. uzskata, ka visām iestādēm ir jāizlemj, vai esošie principi un noteikumi ir pietiekoši, un atzīmē, ka var būt nepieciešams pārskatīt Eiropas Parlamenta noteikumus, lai noteiktu, ka finanšu interešu publiskošana internetā ir obligāta;
18. atzīmē, ka Komisija ir pasūtījusi pētījumu saistībā ar Eiropas pārredzamības iniciatīvu par amatpersonu profesionālās ētikas noteikumiem un standartiem ES iestādēs un valstu parlamentos, valstu valdībās, konstitucionālajās tiesās (augstākajās tiesās), revīzijas palātās un centrālajās bankās vai valsts bankās 27 ES dalībvalstīs, kā arī Kanādā un Amerikas Savienotajās Valstīs un ka attiecībā uz ES iestādēm pētījumā pārbaudīs un salīdzinās profesionālās ētikas noteikumus un standartus Eiropas Komisijā, Eiropas Parlamentā, Revīzijas palātā, Eiropas Kopienu Tiesā, Eiropas Centrālajā bankā un Eiropas Investīciju bankā;
19. apzinās Komisijas vēlmi radīt ES iestāžu “kopēju ētikas telpu”;
20. atgādina, ka Komisija pēc ieteikumiem, ko izstrādāja neatkarīgu ekspertu komiteja un kas iekļauti tās 2. ziņojumā 1999. gada 10. septembrī un Komisijas 2000. gada 1. marta Baltajā grāmatā par administratīvo reformu, sagatavoja priekšlikumu par “Civildienesta rīcības standartu konsultatīvo komiteju” ⁽¹⁾ un viens no tās uzdevumiem būtu iepriekš sniegt amatpersonām norādes, kas ļaus tām izvairīties no iespējama interešu konflikta situācijām;
21. uzskata, ka nebūtu pareizi izveidot vienotu konsultatīvo struktūru visām ES amatpersonām, ņemot vērā, kādā īpašā situācijā atrodas Eiropas Parlamenta deputāti, kurus tieši ievēlē pilsoņi;
22. tomēr uzskata, ka katrai iestādei jāpieņem šīs iestādes locekļu profesionālās ētikas noteikumi atbilstoši katras iestādes specifikai un pamatojoties uz iestādes pašreizējo praksi visos ar finanšu interesēm saistītajos jautājumos;
23. iesaka, lai katras iestādes profesionālās ētikas noteikumi paredz arī ar tās locekļu vispārējo politisko, finansiālo un juridisko atbildību;
24. atgādina, ka Eiropas Kopienu Tiesa, atbildot uz jaunākajām Parlamenta budžeta izpildes apstiprināšanas rezolūcijām, nesen pieņēma uzvedības kodeksu ⁽²⁾ saviem tiesnešiem; atzīmē, ka arī Eiropas Kopienu Revīzijas palāta izskata līdzīgus jautājumus saistībā ar salīdzinošo pārskatīšanu attiecībā uz tās turpmāko lomu;
25. piekrīt Eiropas ombudam (sūdzība 3269/2005/TN), ka ir svarīgi atklāt to konkrēto lobistu vārdus, kuri apspriežas ar Komisijas locekļiem;

Līdzekļu atgūšana, atgūšanas atcelšana

26. atzīmē, ka apzīmējums “atgūšana” attiecas uz četriem dažādiem procedūras veidiem:
- tādu summu atgūšana, ko lauksaimniecības organizācijām vai struktūrām, kas piedalās strukturālajās darbībās, dalībvalstīs ir nepamatoti izmaksājušas dažādu kļūdu dēļ, kas radušās nolaidības rezultātā, vai arī varbūt pieļautas apzināti,
 - soda naudu iekasēšana, ko Komisija noteikusi organizācijām vai dalībvalstīm,
 - pašu resursu iekasēšana no dalībvalstīm parastajā saņemamo summu iekasēšanas procedūrā,
 - summu atgūšana no Kopienas finansējuma saņēmējiem, ja ir pārkāpts līgums vai subsīdiju nolīgums;

⁽¹⁾ Priekšlikums nolīgumam starp Eiropas Parlamentu, Padomi, Komisiju, Tiesu, Revīzijas palātu, Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju, ar ko izveido Civildienesta rīcības standartu konsultatīvo komiteju (SEC(2000)2077).

⁽²⁾ OV C 223, 22.9.2007., 1. lpp.

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

27. atkārtoti pauž nožēlu, kā jau tika minēts 2006. gada 24. oktobra rezolūcijas par Kopienas fondu līdzekļu atgūšanu 36. punktā⁽¹⁾, ka informācija par Kopienas fondu līdzekļu atgūšanu netiek iekļauta Eiropas pārredzamības iniciatīvā; aicina Komisiju informēt budžeta lēmējinstānci un visbeidzot arī sabiedrību par to, kādas summas un no kā ir jāatgūst vai ir jāiemaksā Eiropas Savienības budžetā, kā arī par šo summu galīgo adresātu;

28. atzīmē, ka saskaņā ar Eiropas Revīzijas palātas 2006. gada ziņojumu par 2006. finanšu gada budžeta izpildi⁽²⁾ (2.24. punkts) "informācijā par līdzekļu atgūšanu un finanšu korekcijām, ko [Komisija] sniegusi 2006. gada darbības pārskatos, nav pietiekošu paskaidrojumu"; tādēļ lūdz Komisiju nodrošināt ticamu un pilnīgu informāciju par kļūdu labošanu un liecības par to, kādas korekcijas tā ir veikusi;

29. uzskata, ka Komisijai būtu regulāri jāsniedz Parlamentam pārskats par joprojām neatmaksātiem līdzekļiem, iedalot tos pēc parādpasību kopsummas pa ģenerāldirektorātiem (ĢD) un atgūstamo līdzekļu parāda ilguma, un, ja iespējams, jāpublicē tas savā tīmekļa vietnē;

30. atzinīgi vērtē faktu, ka Komisijas paziņojuma (COM(2007)0274), kas sniedz kopsavilkuma pārskatu par Komisijas sasniegumiem vadības jomā 2006. gadā, pielikumā tika publicēts kopsavilkums par aprēķināto 2006. gadā saņemamo summu atgūšanas atcelšanai; atzīmē, ka atgūšanas atcelšanas kopsumma (summas, kas pārsniedz EUR 100 000) bija EUR 23 038 784 EK budžetā un EUR 6 549 996 — Eiropas Attīstības fonda budžetā;

31. norāda, ka Komisijas dienesti gadā sagatavo 10 000 līdzekļu atgūšanas rīkojumus un ka tās Budžeta ĢD sagatavo ceturkšņa bilances par neatmaksātajiem līdzekļiem, kuras tiek nosūtītas attiecīgajiem ģenerāldirektorātiem, lai veiktu atgūšanu;

32. atzinīgi vērtē to, ka 2006. gada provizoriskā pārskata (1. sējums, 67.—71. lpp.) piezīmēs par saimnieciskās darbības rezultātiem tika publicēta nodaļa par izdevumu atgūšanu; atzīmē, ka 2006. gadā tika izdoti atgūšanas rīkojumi kopsummā par EUR 634 000 000; pauž cerību, ka Komisija, lai uzlabotu pārredzamību, turpinās veikt uzlabojumus šajā ziņā;

To ekspertu grupu sastāvs, kas sniedz padomus Komisijai

33. atzīmē, ka Komisija ir sagatavojusi ekspertu grupu reģistru (<http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/>), tās definējot kā formālas un neformālas konsultatīvās struktūras, kas izveidotas vai nu ar Komisijas lēmumu, vai arī tās neformāli izveidojuši Komisijas dienesti, lai tās palīdzētu Komisijai un tās dienestiem sagatavot likumdošanas priekšlikumus un politikas iniciatīvas;

34. atzinīgi vērtē apņemšanos, ko pēc Budžeta kontroles komitejas pieprasījuma puda priekšsēdētāja vietnieks S. Kallas, ka no 2008. gada:

- visu formālo un neformālo grupu dalībnieku vārdi tiks publicēti un būs pieejami Komisijas Ekspertu grupu reģistrā,
- tiks norādīts katra eksperta un aizstājēja, kā arī novērotāja, ja dalība ietekmē budžetu, vārds, amats nosaukums, dzimums, valsts un attiecīgā gadījumā pārstāvētā struktūra, ja vien netiek sniegts pārliecināošs likumīgs pamatojums tam, ka jārikojas citādi, un šīs ziņas būs publiski pieejamas Ekspertu grupu reģistrā,
- personas datus, kas netiek atklāti uz šā pamata, var katrā konkrētajā gadījumā, neskarot Regulu (EK) 45/2001⁽³⁾, iesniegt Eiropas Parlamentam saskaņā ar attiecīgajiem pamatlīguma I pielikuma noteikumiem,
- tiks izmantots izvērsts meklēšanas mehānisms, kas ļaus veikt meklēšanu pēc atslēgvārdiem visos metadatos un, piemēram, noskaidrot ekspertu skaitu, meklējot pēc tādiem kritērijiem kā valsts vai sastāvs;

⁽¹⁾ OV C 313 E, 20.12.2006., 125. lpp.

⁽²⁾ OV C 273, 15.11.2007., 1. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

35. atzīmē, ka ekspertu grupu reģistrā nav iekļauti:
- neatkarīgie eksperti, kam uzticēts palīdzēt Komisijai īstenot pētniecības un attīstības pamatprogrammas,
 - nozaru un kombinēto nozaru sociālā dialoga komitejas (no kurām 2005. gadā darbojās aptuveni 70),
 - “komitoloģijas komitejas”, kas palīdz Komisijai tādās politikas jomās, kur Komisija ir pilnvarota īstenot tiesību aktus (no kurām 2004. gadā kopā bija 250 šādu komiteju),
 - kopīgas struktūras, kas izriet no starptautiskiem nolīgumiem (no kurām 2004. gadā kopsummā darbojās 170);
36. nepiekrīt šo grupu vispārējai izslēgšanai no reģistra un sagaida, ka Komisija rīkosies, lai pārliecinātos, ka reģistrā ir iekļautas visas ekspertu grupas, tostarp arī informācija par “komitoloģijas komiteju” locekļiem, neatkarīgajiem ekspertiem, kopīgajām struktūrām un sociālā dialoga komitejām, lai nodrošinātu iespējas īstenot tikpat pārredzamu pieeju attiecībā uz dalību šajās ekspertu komitejās un tādēļ publicēt informāciju, ja vien netiek sniegts pārliecinošs likumīgs pamatojums tam, ka jārikojas citādi katrā atsevišķajā gadījumā;
37. aicina Komisiju līdz 2008. gada beigām veikt ekspertu grupu sastāva rūpīgu pārbaudi un īstenot pasākumus, lai ekspertu grupās nodrošinātu interešu grupu proporcionālu pārstāvniecību;
38. pieprasa, lai Komisijai līdz 2008. gada beigām izstrādātu pārskatāmu un iesaistošu procesu jaunu ekspertu grupu locekļu atlasei un līdz 2009. gada februārim informētu Parlamentu par jaunajiem atlases kritērijiem;

Pārvaldība iestādēs un to gada darbības pārskati

39. atzīst, ka svarīgs elements uzņēmumu vai ES iestāžu labā pārvaldībā ir informācijas par finanšu pārvaldību pieejamība ieinteresētajām personām un sabiedrībai tādā veidā, kas ir viegli saprotams parastam lasītājam;
40. atzīst, ka nostāja ir mainīta, kopš 2003. gadā stājās spēkā pārskatītā Finanšu regula, kurā ietverts pienākums sagatavot gada darbības pārskatus, kas faktiski nodrošina padziļinātu ieskatu iestāžu darbībā;
41. izsaka atzinību Komisijai par tās ģenerāldirektoru un citu dienestu gada darbības pārskatu (2004., 2005. un 2006. gads) un Komisijas 2006. gada Kopsavilkuma pārskata par sasniegumiem politikā (COM(2007)0067) publicēšanu savā tīmekļa vietnē http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/index_en.htm;
42. atzīmē, ka saskaņā ar Komisijas pausto ar Kopsavilkuma pārskatu un gada darbības pārskatiem izpaužas Komisijas augstākā pārskatatbildība, veidojot šīs struktūras pilārus (COM(2006)0277), un, tā kā ģenerāldirektori un Komisija šajos pārskatos koleģiāli uzņemas politisko atbildību par vadības darbu, ļoti iesaka Komisijai veikt nopietnus pasākumus, lai sniegtu pilnīgu ieskatu, kā tiek izmatoti 80 % no ES līdzekļiem (dalītā pārvaldība), jo pretējā gadījumā tās pārskatatbildība var tikt uzskatīta par nepietiekošu;
43. tādēļ mudina Komisiju atbalstīt to, lai dalībvalstis izdotu valsts ticamības deklarācijas, kas ļaus Komisijai uzņemties pilnu politisko atbildību par visu ES finanšu pārvaldību; turklāt mudina Komisiju vairāk paļauties uz valstu revīzijas iestāžu un ārējo revīziju darbu;
44. atzinīgi vērtē faktu, ka Tiesa, Revīzijas palāta, Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, Reģionu komiteja un Eiropas ombuds iesniedz budžeta izpildes apstiprināšanas iestādei gada darbības pārskatus;
45. uzskata, ka labākas pārredzamības nolūkā pārējām iestādēm, tostarp Padomei un Eiropas Parlamentam savi gada darbības pārskati jāievieto šo iestāžu tīmekļa vietnēs;

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

Krāpnieku iekļaušana “melnajā sarakstā”

46. atgādina, ka viens no jautājumiem, ko Komisija izskatīja sagatavošanas darbā attiecībā uz pārskatāmību (SEC(2005)1300), bija jautājums, vai no krāpšanas varētu labāk atturēt lielāka pārskatāmība attiecībā uz izmeklēšanas rezultātiem un vai Komisijai būtu jāizveido un jāpublicē “melnais saraksts” par konstatētiem krāpšanas gadījumiem, lai “sauktu vārdā un kauninātu”;

47. atzīmē, ka jautājums par “melnajiem sarakstiem” ir izsmeltoši skatīts Komisijas darba dokumentā (SEC(2005)1300), bet šis jautājums nav iekļauts Komisijas Zaļajā grāmatā “Eiropas pārredzamības iniciatīva”, ne arī paziņojumā par turpmākajiem pasākumiem;

48. lūdz Komisiju izskatīt iespējas kā varētu izveidot publisku “melno sarakstu”, kurā ieraksta konstatētus krāpšanas gadījumus un tajos iesaistītos uzņēmumus, lai “sauktu vārdā un kauninātu”, kā arī informētu sabiedrību par rezultātiem, kas gūti Kopienas cīņā pret krāpšanu;

49. norāda, ka Komisija, lai aizsargātu ES finanšu intereses, 1997. gadā pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma ieviesa agrā brīdinājuma sistēmu (EWS) ar piecu pakāpju brīdinājuma līmeņiem, kurai jāpalīdz Komisijas dienestiem atklāt uzņēmumus, kas rada finanšu vai cita veida risku; atzīmē, ka šī sistēma aptver gan “centralizēto pārvaldību” (līgumi un dotācijas, ko tieši pārvalda Komisijas dienesti), gan “decentralizēto pārvaldību” (pārvalda trešās valstis); tomēr EWS vēl neaptver ES fondu līdzekļus, kas tiek pārvaldīti partnerībā ar dalībvalstīm (“dalītā pārvaldība”, galvenokārt kopējā lauksaimniecības politika un struktūrfondi), ne arī fondu līdzekļus, kas deleģēti starptautiskām organizācijām (“kopēja pārvaldība”);

50. atzīmē, ka saskaņā ar Eiropas Revīzijas palātas 2006. gada pārskata galvenajiem atzinumiem galvenais pārkāpumu cēlonis struktūrpoltikas jomā bija kļūdas attiecībā uz atbilstību (piem., trūkstoša vai spēkā neesoša konkursa procedūra), un, tā kā būtisks uzdevums ir ES finanšu interešu aizsardzība, lūdz Komisiju un Eiropas Revīzijas palātu ziņot budžeta izpildi apstiprinošajai iestādei par to, kāda veida pārkāpumi vai krāpšana visbiežāk notiek konkursa procedūru laikā, un par to cēloņiem;

51. atzīmē, ka datu aizsardzības apsvērumu dēļ, lai nodrošinātu attiecīgo struktūrvienību likumīgās intereses, un tā kā Finanšu regulā nav noteikumu, kas atļauj publicēšanu, reģistrācija EWS sistēmā ir stingri konfidenciāla;

52. atgādina, ka saskaņā ar Finanšu regulas 95. pantu ir jāizveido centralizēta datubāze par izslēgtajiem kandidātiem un pretendentiem (atbilstoši Kopienas noteikumiem par personas datu aizsardzību), tā jāpārvalda kopīgi ar visām iestādēm un aģentūrām, un ir paredzēts, ka tā varēs darboties no 2009. gada 1. janvāra;

53. atkārto, ka steidzami nepieciešams OLAF ētikas kodekss, lai garantētu nevainīguma prezumpcijas ievērošanu to līdzekļu saņēmēju gadījumā, kuri bijuši pakļauti izmeklēšanas procedūrai, kas norisinājās ilgi un nodarīja viņiem kaitējumu, un kuru nevainīgumu ir atzinusi tiesa, bet kuri nav saņēmuši kompensāciju par kaitējumu viņu reputācijai vai radītajiem zaudējumiem;

54. atzīmē, ka dalībvalstīm ir jānodrošina kompetentajam kredītrīkotājam informācija par izslēgtajiem kandidātiem un pretendentiem; atzīmē, ka datubāze nebūs publiski pieejama, tai varēs piekļūt tikai ES iestādes, izpildaģentūras un regulatīvās aģentūras (Finanšu regulas 95. panta 2. punkts);

*
* *

55. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai, Padomei un citām iestādēm.

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

Kopienu finanšu interešu aizsardzība — cīņa pret krāpšanu — 2005. un 2006. gada pārskats

P6_TA(2008)0052

Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par Kopienu finanšu interešu aizsardzību — cīņa pret krāpšanu — 2005. un 2006. gada pārskats (2006/2268(INI))

(2009/C 184 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā savas rezolūcijas par iepriekšējiem gada ziņojumiem, kurus sniegusi Komisija un Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF),
- ņemot vērā 2006. gada 12. jūlijā publicēto Komisijas ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Kopienu finanšu interešu aizsardzība — cīņa pret krāpšanu — 2005. gada pārskats” (COM(2006)0378) ar pielikumiem (SEC(2006)0911 un SEC(2006)0912),
- ņemot vērā 2007. gada 6. jūlijā publicēto Komisijas ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Kopienu finanšu interešu aizsardzība — cīņa pret krāpšanu — 2006. gada pārskats” (COM(2007)0390) ar pielikumiem (SEC(2007)0930 un SEC(2007)0938),
- ņemot vērā OLAF 2005. gada darbības pārskatu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā OLAF 2006. gada darbības pārskatu ⁽²⁾,
- ņemot vērā OLAF Uzraudzības komitejas darbības pārskatu par laikposmu no 2005. gada decembra līdz 2007. gada maijam ⁽³⁾,
- ņemot vērā Revīzijas palātas gada pārskatu par budžeta izpildi 2005. finanšu gadā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Revīzijas palātas gada pārskatu par budžeta izpildi 2006. finanšu gadā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā EK līguma 276. panta 3. punktu un 280. panta 5. punktu,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 13. decembra Regulu (EK, Euratom) Nr. 1995/2006, ar kuru groza Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Padomes 1996. gada 11. novembra Regulu (Euratom, EK) Nr. 2185/96 par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienų finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu un Reģionālās attīstības komitejas un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumu (A6-0009/2008),

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/ten/transport/coordinators/index_en.htm

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/doc/olaf_aar.pdf

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup-com_en.html

⁽⁴⁾ OV C 263, 31.10.2006., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 273, 15.11.2007., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 390, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

- A. ņemot vērā EK līguma 280. panta 1. un 2. punkta būtību,
- B. tā kā Padomes Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ⁽¹⁾ (Finanšu regulas) 53.b panta 2. punktā ir noteikts:

'2. Neskarot papildu noteikumus, kas ietverti attiecīgos katrai nozarei paredzētos noteikumos, un lai dalītājā pārvaldībā nodrošinātu to, ka līdzekļus izmanto saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem un principiem, dalībvalstis veic visus normatīvos un administratīvos vai citus pasākumus, kas vajadzīgi Kopienu finansiālo interešu aizsardzībai. Šajā sakarā dalībvalstis jo īpaši:

- a) pārliecinās, ka no budžeta finansētās darbības tiek faktiski veiktas, un nodrošina, ka tās īsteno pareizi;
- b) novērš pārkāpumus un krāpšanu un risina ar to saistītos jautājumus;
- c) atgūst summas, kas ir nepareizi izmaksātas vai nepareizi izlietas, vai summas, kas zaudētas pārkāpumu vai kļūdu dēļ;
- d) piemērojot attiecīgos katrai nozarei paredzētos noteikumus un ievērojot 30. panta 3. punktu, nodrošina budžeta līdzekļu saņēmēju atbilstīgu *ex post* publiskošanu reizi gadā.

Šajā nolūkā dalībvalstis veic pārbaudes un ievieš efektīvas iekšējās kontroles sistēmas (..).'

Ar paziņotiem pārkāpumiem saistītās summas

1. atzinīgi vērtē to, ka ziņojumi par Kopienu finanšu interešu aizsardzību, jo īpaši ziņojums par 2006. finanšu gadu, ir kļuvuši analītiskāki; tomēr atzīmē, ka statistikas datu pamatā ir ārkārtīgi atšķirīgas dalībvalstu struktūras ar dažādām pārvaldības, tiesvedības, kontroles un pārbaudes sistēmām;

2. prasa, lai gada ziņojumi par Kopienu finanšu interešu aizsardzību un uz šo ziņojumu pamata sagatavotie Eiropas Parlamenta ziņojumi tiek iekļauti Padomes darba kārtībā un lai Padome pēc tam savus apsvērumus dara zināmus Parlamentam un Komisijai;

3. konstatē, ka saistībā ar pašu resursiem, lauksaimniecības izdevumiem un dalībvalstu strukturālajām darbībām 2006. gadā paziņoto pārkāpumu kopējā summa ir EUR 1143 miljoni (salīdzinājumam — 2005. gadā šī summa bija EUR 1024 miljoni, 2004. gadā — EUR 982,3 miljoni, 2003. gadā — EUR 922 miljoni un 2002. gadā — EUR 1150 miljoni); summas, ko dalībvalstis 2006. gadā paziņojušas Komisijai, var iedalīt šādi:

— pašu resursi — EUR 353 miljoni (2005. gadā — EUR 328,4 miljoni, 2004. gadā — EUR 212,4 miljoni, 2003. gadā — EUR 269,9 miljoni, 2002. gadā — EUR 367 miljoni);

— Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) garantijas — EUR 87 miljoni (2005. gadā — EUR 102 miljoni, 2004. gadā — EUR 82,1 miljoni, 2003. gadā — EUR 169,7 miljoni, 2002. gadā — EUR 198,1 miljoni);

— strukturālās darbības — EUR 703 miljoni (2005. gadā — EUR 601 miljoni, 2004. gadā — EUR 694,5 miljoni, 2003. gadā — EUR 482,2 miljoni, 2002. gadā — EUR 614,1 miljoni);

turklāt konstatē, ka 2006. gadā paziņoto pārkāpumu, kas saistīti ar pirmspievienotiem fondiem, kopējā summa ir EUR 12,32 miljoni (2005. gadā — EUR 17,6 miljoni);

4. uzskata, ka ar pārkāpumiem saistītajai finansiālajai ietekmei raksturīgās atšķirības pa gadiem var radīt daudzi un dažādi faktori;

⁽¹⁾ OV L 248, 16.09.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1525/2007 (OV L 343, 27.12.2007., 9. lpp).

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

5. uzsver — tas, ka Komisijai ziņo par lielāku skaitu pārkāpumu, nebūt nenozīmē, ka pieaudzis krāpšanas apjoms; tikpat labi tas var liecināt par ieviesto kontroles pasākumu efektivitāti, kā arī par attiecīgās dalībvalsts un Komisijas ciešu sadarbību; atzinīgi vērtē to, ka Komisija savā 2006. gada pārskatā ir īpaši uzsvērusi šādas sadarbības nozīmi;

Vispārēja analīze

6. konstatē, ka attiecībā uz pašu resursiem ar pārkāpumiem saistītā summa ir palielinājusies par 7 % — no EUR 328 miljoniem 2005. gadā līdz EUR 353 miljoniem 2006. gadā; pārkāpumi jo īpaši skāruši šādus ražojumus: televizorus (2005. gadā — EUR 69 miljoni, 2006. gadā — EUR 62,3 miljoni) un cigaretes (2005. gadā — EUR 30,9 miljoni, 2006. gadā — EUR 27,6 miljoni); krasi palielinājies pārkāpumu skaits Itālijā (+122 %) un Nīderlandē (+81 %); 2006. gadā jau ir atgūti EUR 113,4 miljoni (32 %);

7. konstatē, ka attiecībā uz lauksaimniecības izdevumiem ar pārkāpumiem saistītā summa ir samazinājusies no EUR 105 miljoniem 2005. gadā līdz EUR 87 miljoniem 2006. gadā; Francija, Itālija un Spānija ir atbildīgas par 57,2 % pārkāpumu, kas atbilst EUR 64,9 miljoniem, un pārkāpumi visvairāk skāruši lauku attīstības nozari, liellopu un teļa gaļas nozari, kā arī augļu un dārzeņu nozari;

8. atzinīgi vērtē 2005. gada 21. jūnija Padomes Regulas (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) finansēšanu⁽¹⁾ īstenošanu, kuras mērķis ir izveidot vienkāršotu un efektīvāku tiesisko regulējumu nepareizi veikto maksājumu atgūšanai dalībvalstīs; aicina Komisiju izvērtēt šā tiesību akta piemērošanu un iesniegt attiecīgu ziņojumu Parlamentam;

9. atzinīgi vērtē integrētās administrēšanas un kontroles sistēmas (IAKS), ar kuru veic 68 % darījumu, sekmīgo darbību, jo tā ļāvusi atklāt lielu daļu konstatēto pārkāpumu;

10. ar bažām konstatē, ka nepareizi veikto maksājumu atgūšana joprojām ir zemā līmenī un atgūto līdzekļu apjoms dažādās dalībvalstīs ir atšķirīgs; tā kā laika gaitā līdzekļu atgūšanas izredzes samazinās, aicina Komisiju pastiprināt centienus, lai paaugstinātu nepareizi veikto maksājumu atgūšanas līmeni;

11. uzskata, ka tad, ja līdzekļu atgūšana kādā noteiktā dalībvalstī sistemātiski turpina būt zemā līmenī, Komisijai jāpiemēro korigējošie pasākumi;

12. apliecina Komisijai pilnīgu atbalstu tam, ka konsekventi tiek piemēroti tiesību akti par maksājumu apturēšanu, un mudina, lai arī uz KLP finansējumu tiktu attiecināta līdzīga procedūra kā jau ierosinātie pasākumi⁽²⁾ līdzekļu nepārskaitīšanai gadījumos, kad Komisijai nav pilnīgas pārliecības par pārvaldības un kontroles sistēmu uzticamību dalībvalstī, kura ir līdzekļu saņēmēja;

13. aicina Komisiju saistībā ar gada pārskatu par Kopienas finanšu interešu aizsardzību novērtēt uzraudzības sistēmu efektivitāti un pārredzamību attiecībā uz maksājumiem lauksaimniekiem;

14. atzinīgi vērtē Līdzekļu atgūšanas darba grupas⁽³⁾ darbu, kura iepriekšējos gados spējusi novērst ļoti daudzus pārkāpumus (no 1971. līdz 2006. gadam — EUR 3 061 miljona apjomā); tādējādi dalībvalstis ir atgūvušas EUR 898 miljonus, un ar "grāmatojumu noskaidrošanas" procedūras palīdzību ir svītroti EUR 1 200 miljoni; taču uzsver, ka dalībvalstīm jārikojas vēl uzmanīgāk, lai novērstu pārkāpumus un atgūtu līdzekļus;

(1) OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1437/2007 (OV L 322, 7.12.2007., 1. lpp.).

(2) Komisijas locekle D. Hübner rakstiskā atbildē Budžeta kontroles komitejai norādīja, ka 2006. gadā Spānija apturēja ERAF maksājumu pieprasījumus līdz korigējošo pasākumu revīzijas rezultātu saņemšanai. Kā citus piemērus var minēt 2005. gadā apturētos ESF maksājumus visām Anglijas programmām, 3. mērķa programmām un dažām reģionālajām programmām Francijā, kā arī Itālijas programmām Kalabrijas un Sicīlijas reģionā un 2006. gadā apturētos maksājumus EQUAL programmām Spānijā un Itālijā.

(3) Līdzekļu atgūšanas darba grupa (LADG) ir izveidota saskaņā ar Komisijas Paziņojumu (COM(2002)0671 galīgā versija). LADG ir kopēja OLAF/AGRI iniciatīva, ko vada OLAF.

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

15. atzīmē, ka Komisija ir pieņēmusi otro ziņojumu par nepilnībām attiecībā uz “melnā saraksta” sistēmas ieviešanu (Padomes Regula (EK) Nr. 1469/95)⁽¹⁾, un prasa, lai ES iestādes plašāk apspriež turpmāko rīcību, kas, acīmredzot, izpaudīsies būtiski pastiprinot sankcijas pret tām dalībvalstīm, kuras nespēj pildīt savas saistības attiecībā uz nepareizi izmaksāto līdzekļu atmaksāšanu;

16. norāda, ka ar pārkāpumiem saistītā summa strukturālo darbību jomā ir palielinājusies par 17 % no EUR 601 miliona 2005. gadā līdz EUR 703 miljoniem 2006. gadā (strukturfondu — EUR 517 miljoni, Kohēzijas fondam — EUR 186 miljoni); pārkāpumi galvenokārt (75 %) attiecas uz Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF) un Eiropas Sociālo fondu (ESF); Itālija, Lielbritānija, Portugāle, Spānija un Vācija ir atbildīgas par aptuveni 85 % no summas (EUR 438,1 miljons), kas saistīta ar pārkāpumiem strukturfondu jomā 2006. gadā; saņēmēji rēķinā bieži iekļāvuši neattaisnotus izdevumus; kļūdas atklātas, veicot dokumentu pārbaudi;

17. pauž nožēlu, ka pašreizējā programmēšanas periodā no 95 pārbaudītajiem projektiem, kam piešķirts strukturfondu finansējums, 60 projektos tika konstatētas būtiskas kļūdas deklarētajos projekta izdevumos un ka tādējādi pārkāpumu skaits salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu ir palielinājies; uzskata, ka jāpārbauda vēl vairāk projektu, lai pārbaūtu rezultātā gūtie secinājumi ļautu definēt konkrētus priekšlikumus finanšu pārvaldības uzlabošanai;

18. konstatē, ka par 2006. gadu no EUR 703 miljoniem vēl ir jāatgūst EUR 266,5 miljoni, turklāt EUR 762 miljoni vēl jāatgūst par iepriekšējiem gadiem; aicina Komisiju divreiz gadā informēt Parlamenta atbildīgās komitejas par padarīto un par īpašiem pasākumiem, kas veikti, lai paātrinātu nesamaksāto summu piedziņu;

19. konstatē, ka pirmspievienšanās fondu jomā ar pārkāpumiem saistītā summa ir samazinājusies no EUR 26,5 miljoniem 2005. gadā līdz EUR 12,3 miljoniem 2006. gadā; visbiežāk kļūdas ir pieļautas, iekļaujot rēķinā neattaisnotus izdevumus un neievērojot līguma nosacījumus vai tiesību aktu prasības; kopš minētā fonda darbības sākuma ir atgūti EUR 11 miljoni, taču vēl ir jāatgūst EUR 14 miljoni;

20. joprojām ir pārliecināts, ka dalībvalstīm un ES iestādēm, tostarp Revīzijas palātai, ir jāpanāk politiska vienošanās par to, ko nozīmē “pieļaujams kļūdas koeficients”, lai vispār būtu iespējams sniegt labvēlīgu ticamības deklarāciju;

Atklātās nepilnības

21. prasa, lai 2008. gada pārskatā par Kopienas finanšu interešu aizsardzību Komisija analizē tās dalībvalstu struktūras, kas atbildīgas par pārkāpumu izskaušanu; lai sniegtu Parlamentam skaidrāku priekšstatu par tiesiskā regulējuma ieviešanu krāpšanas apkarošanas sistēmai, attiecīgajā ziņojuma sadaļā cita starpā būtu jāatbild uz šādiem jautājumiem:

- Kurām dalībvalstu valsts iestādēm ir uzticēta šā uzdevuma izpilde?
- Kā šīs iestādes nodrošina sadarbību?
- Kādas ir valsts iestāžu pārbaudes pilnvaras?
- Vai šīs valsts iestādes strādā, pamatojoties uz ikgadēju plānošanu?
- Vai tām ir jāpasagatavo ziņojums par mērķiem, kas jāsasniedz, tām veicot uzraudzību?
- Vai attiecīgajām valsts iestādēm ir jāpasagatavo ziņojums par ES līdzekļu izlietojumu?
- Kā tās sadarbojas ar OLAF un kādā veidā to konstatētie fakti tiek paziņoti Komisijai?
- Kuras no Eiropas datubāzēm tām ir tieši pieejamas?
- Kuras no dalībvalstu datubāzēm ir pieejamas Komisijai?

⁽¹⁾ Padomes 1995. gada 22. jūnija Regula (EK) Nr. 1469/95 par veicamajiem pasākumiem attiecībā uz konkrētiem labuma guvējiem no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Garantiju nodaļas finansētām darbībām (OV L 145, 29.6.1995., 1. lpp.).

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

- Kādas ir kontroles pasākumu paredzamās izmaksas?
- Kādā kārtībā tiek ziņots par pārkāpumiem?
- Kāds ir pašreizējais stāvoklis attiecībā uz Padomes Regulas (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96 īstenošanu?

22. prasa, lai attiecībā uz pašu resursiem Komisija norāda, kādus pasākumus tā turpmāk veiks, lai izbeigtu televizoru, cigarešu un jebkura veida viltotu preču nelikumīgu ieviešanu; šajā sakarībā ar gandarījumu atzīmē, ka OLAF ir izdevies atvērt pārstāvniecību Ķīnā; mudina Komisiju pastiprināt cīņu pret viltojumiem; aicina Komisiju saistībā ar 2007. gada pārskatu par Kopienu finanšu interešu aizsardzību, kas tiks publicēts 2008. gada jūlijā, ziņot par iniciatīvām un pasākumiem, kas īstenoti, pamatojoties uz Parlamenta 2007. gada 11. oktobra rezolūciju par Kopienas, dalībvalstu un *Philip Morris* nolīguma ietekmi uz krāpšanas un cigarešu kontrabandas apkarošanas pastiprināšanu ⁽¹⁾;

23. uzskata par absolūti nepieņemamu, ka Spānija un Vācija jau daudzus gadus nesniedz Komisijai elektroniskā veidā informāciju par pārkāpumiem lauksaimniecības izdevumu jomā; turklāt atzīmē, ka šīs abas valstis ir atbildīgas par 38 % (EUR 33,2 miljoni) pārkāpumu un ka Vācija vairs nesniedz datus par iesaistītām fiziskām personām un uzņēmumiem, lai gan tai ir pienākums to darīt; tāpēc mudina Komisiju pret šīm abām dalībvalstīm sākt īstenot pārkāpuma procedūru un līdz galīgā lēmuma pieņemšanai ieturēt 10 % no maksājumiem lauksaimniecībai; aicina Budžeta kontroles komitejas priekšsēdētāju nosūtīt vēstuli attiecīgajām pastāvīgajām pārstāvniecībām, pieprasot skaidrojumu;

24. uzskata, ka 39 mēneši no dienas, kad pārkāpums veikts, līdz dienai, kad par attiecīgo pārkāpumu ir paziņots Komisijai, ir nepieņemams termiņš, jo tik ilgstoša kavēšanās apgrūtina līdzekļu atgūšanu; prasa Komisijai, kādus pasākumus tā ir veikusi, lai sauktu dalībvalstis pie kārtības; atzīmē, ka dalībvalstu rīcība liecina par zināmu bezrūpību;

25. prasa Komisijai, kādus pasākumus tā ir veikusi, lai samazinātu pārkāpumu skaitu lauku attīstības jomā, liellopu un teļa gaļas nozarē, kā arī augļu un dārzeņu nozarē;

26. aicina Komisiju ieņemt nelokāmu nostāju, ja Grieķija nepildīs rīcības plānu IAKS ieviešanai ⁽²⁾; vēlētos saņemt informāciju par subsīdiju/atbalsta maksājumu kopējo summu, kas Grieķijai līdz šim ir izmaksāta no Kopienas budžeta IAKS izveidei, un par to, vai šo summu var atgūt gadījumā, ja līdz 2008. gada septembrim sistēma nav pilnībā gatava darbam;

27. konstatē, ka strukturālo darbību jomā Itālija (2006. gadā — EUR 228,2 miljoni), Spānija (2006. gadā — EUR 85,7 miljoni), Lielbritānija (2006. gadā — EUR 59,8 miljoni), Portugāle (2006. gadā — EUR 37,2 miljoni) un Vācija (2006. gadā — EUR 27,2 miljoni) ir atbildīgas par 84 % pārkāpumu; turklāt konstatē, ka ne Spānija, ne Vācija neizmanto Informācijas sistēmas krāpšanas apkarošanai elektronisko versiju un ka Vācija turklāt nesniedz datus par iesaistītām fiziskām personām un uzņēmumiem; tāpēc aicina Budžeta kontroles komitejas priekšsēdētāju nosūtīt vēstuli attiecīgajām pastāvīgajām pārstāvniecībām, pieprasot skaidrojumu;

28. ņemot to vērā, uzskata — 2000.—2006. gada plānošanas periods ir apliecinājis, ka konstatētie pārkāpumi radušies pārāk sarežģītu noteikumu un neefektīvu administrēšanas un kontroles sistēmu dēļ; turklāt norāda, ka maksājumi saņēmējiem bieži veikti ar novēlošanos; tāpēc atzinīgi vērtē uzlabojumus, ko nodrošina Padomes 2006. gada 11. jūlija Regula (EK, *Euratom*) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu ⁽³⁾; jebkurā gadījumā prasa, lai reģionālās un vietējās iestādes aktīvāk iesaistītos līdzekļu plānošanā un apgūvē;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0432.

⁽²⁾ Revīzijas palātas pārskats par 2006. finanšu gadu: "5.11. Piekto gadu pēc kārtas ģenerāldirektora deklarācijā ir atruna par nepietiekamu IAKS ieviešanu Grieķijā. Par 2006. gadu Palāta ir apstiprinājusi faktu, ka joprojām nav īstenoti galvenie kontroles mehānismi, proti: pieprasījumu apstrāde, inspekcijas procedūras, vienota dzīvnieku datubāze un zemes gabalu identifikācijas sistēma."

⁽³⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1989/2006 (OV L 411, 30.12.2006., 6. lpp.).

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

29. norāda, ka 2006. gada 15. jūnija rezolūcijā par Kopienas finanšu interešu aizsardzību — cīņu pret krāpšanu — 2004. gada pārskatu ⁽¹⁾ 11. punktā Parlaments ir norādījis: “(..) 2005. gada pārskata periodā īpaša uzmanība jāpievērš pārkāpumiem strukturālajās darbībās”; taču atzīmē, ka stāvoklis, šķiet, ir pasliktinājies;
30. uzskata, ka Komisijai ir jāpievērš īpaša uzmanība organizētās noziedzības grupējumiem, kas nelikumīgi piesavinās Eiropas līdzekļus;
31. aicina Komisiju sniegt Parlamenta Budžeta kontroles komitejai sīki izstrādātu tās sistēmas (vai vairāku sistēmu) analīzi, ko izmanto gan mafijas klanu, gan citi organizētās noziedzības grupējumi, lai kaitētu Kopienas finanšu interesēm;
32. pauž nopietnas bažas par to, ka Revīzijas palātas priekšsēdētājs ir konstatējis: “Kontroles un uzraudzības sistēmu darbība dalībvalstīs kopumā ir neefektīva vai mazefektīva, un Komisijas veiktā šo sistēmu pārraudzība arī ir bijusi mazefektīva” ⁽²⁾;
33. tāpēc prasa, lai dalībvalstis garantē savu kontroles un uzraudzības sistēmu kvalitāti, attiecīgā politiskajā līmenī pieņemot valsts deklarāciju par to Kopienas līdzekļu administrēšanu, kuru izlietojumu nodrošina saskaņā ar dalīto pārvaldību; aicina Komisiju aktīvi atbalstīt šo ierosinājumu un gada ziņojumā par Kopienas finanšu interešu aizsardzību sniegt pārskatu par padarīto;
34. aicina Komisiju veikt atbilstīgus pasākumus, iespējams, arī īstenojot pārkāpuma procedūras, pret tām dalībvalstīm, kas nepalīdz Komisijas dienestiem veikt pārbaudes uz vietas, kā noteikts Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96;
35. šajā sakarībā aicina Komisiju apsvērt saistību un piesardzības elementu iekļaušanu dalītās pārvaldības līmenī turpmākajos EK tiesību aktos, lai maksājumu pārkāpumus varētu pilnībā novērst līdzekļu atgūšanas procedūras noslēgumā, piemēram, nodrošinot, ka dalībvalstis iemaksā depozītu Kopienas budžetā, lai saņēmēji varētu lietot Eiropas līdzekļus;
36. norāda, ka saistībā ar strukturālajām darbībām joprojām vēl ir jāatgūst EUR 1 000 miljoni par 2006. gadu un iepriekšējiem gadiem;
37. uzsver, ka dalībvalstis ir tieši atbildīgas par līdzekļu atgūšanu tajos gadījumos, kad veiktie maksājumi saistīti ar pārkāpumiem; atkārtoti mudina Komisiju apturēt starpposma maksājumus dalībvalstīm gadījumos, ja ir konstatēti nopietni pārkāpumi; atzīst, ka ir nepieciešams pienācīgi reaģēt uz trūkumiem dalībvalstu vadības kontroles sistēmās un atgādina, ka krāpšana un pārkāpumi kaitē Eiropas Savienības darbībai, jo īpaši struktūrfondu projektiem;
38. atzinīgi vērtē faktu, ka saistībā ar Eiropas pārredzamības iniciatīvu tiks publicēta informācija par struktūrfondu finansējuma saņēmējiem, un mudina dalībvalstis ieviest obligātu pienākumu publicēt informāciju par visu Kopienas fondu, kuriem tiek piemērota dalītā pārvaldība, projektiem un finansējuma saņēmējiem;
39. aicina dalībvalstis katru gadu ziņot Komisijai par finanšu zaudējumiem, ko radījušas neatgriezeniski zaudētās summas, kuras Komisija iekļaus savā gada ziņojumā;
40. aicina arī dalībvalstu kompetentās iestādes reizi gadā informēt Komisiju, tai skaitā OLAF, par tiesas spriedumiem, kas pieņemti par struktūrfondu nelikumīgu izmantošanu;
41. aicina Komisiju paust savu nostāju par tās darba negatīvo vērtējumu, ko sniegusi Revīzijas palāta, un turklāt paskaidrot, ko Komisija ir darījusi, lai uzlabotu šo nevēlamo stāvokli dalībvalstīs, kurš kaitē Kopienas finanšu interešu aizsardzībai;

⁽¹⁾ OV C 300 E, 09.12.2006., 508. lpp.

⁽²⁾ Paziņojums Budžeta kontroles komitejas 2007. gada 12. novembra sanāksmē.

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

42. turklāt aicina Komisiju biežāk ziņot dalībvalstīm, sniedzot izsmeltošu informāciju par to, kā ir izmantoti no dalībvalstīm saņemtie dati un kādi kontroles pasākumi ir veikti saistībā ar paziņotajiem pārkāpumiem;

43. konstatē, ka pirmspievienotās fondu izmantošanas jomā Bulgārija (2006. gadā — EUR 1,7 miljoni), Polija (2006. gadā — EUR 2,4 miljoni), Rumānija (2006. gadā — EUR 5,5 miljoni) un Slovākija (2006. gadā — EUR 1,9 miljoni) ir atbildīgas par 94 % pārkāpumu; šajā sakarībā atzīmē — Komisija uzsver, ka ir jānodrošina pamatnostādņu un darba dokumentu vienota interpretācija un vienveidīgs pielietojums; tādēļ prasa, lai Komisija informē par pasākumiem, ko tā šajā nolūkā ir iecerējusi veikt;

44. aicina Komisiju nodrošināt dalībvalstīm iespēju jau sākumā precīzāk identificēt šos pārkāpumus, kas rada aizdomas par līdzekļu nelikumīgu piesavināšanos, jo dalībvalstīm joprojām ir grūti precīzi noteikt, kas ir uzskatāms par pārkāpumu vai krāpšanu un par ko ir jāziņo Komisijai/OLAF, kaut arī tās pilda prasību par ziņojuma sniegšanu reizi ceturksnī;

45. aicina Komisiju palīdzēt dalībvalstīm izmantot OLAF Informācijas sistēmu krāpšanas apkarošanai/*Ciginfo* (instrumenti informācijas nodošanai attiecībā uz cigarešu aizturēšanu); uzskata, ka šī vienotā administratīvā mājaslapa varētu uzlabot datu apmaiņu (jo īpaši par pārkāpumiem) starp OLAF un dalībvalstīm, tiklīdz būs nodrošināta valstu un Eiropas sistēmu savietojamība;

46. atzinīgi vērtē to, ka Budžeta kontroles komiteja jau divreiz ir rīkojusi kopīgas sanāksmes ar dalībvalstu parlamentu attiecīgajām komitejām; uzskata, ka būtu ļoti lietderīgi reizi gadā rīkot dalībvalstu parlamentu un Eiropas Parlamenta budžeta kontroles komiteju kopīgu sanāksmi, lai uzlabotu dalībvalstu kontroles un uzraudzības sistēmas un iegūtu katras dalībvalsts sagatavotu deklarāciju par pārvaldību;

47. vēlas Eiropas Revīzijas palātas un valstu un reģionālo revīzijas institūciju iespējami ciešāku sadarbību, lai aizvien vairāk izmantotu šo institūciju sagatavotos ziņojumus, pārtraugot ES līdzekļu izlietojumu dalībvalstīs;

OLAFdarbības pārskati

48. atzīmē, ka 2006. gadā ir veikta OLAF pārstrukturēšana, ņemot vērā Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 1/2005; uzskata, ka OLAF darbība ir jāvērtē Parlamentam OLAF regulas pārskatīšanas procedūrā;

49. aicina Komisiju nodrošināt, lai no 2009. gada 1. janvāra var pilnībā izmantot Finanšu regulas 95. pantā minēto datubāzi;

50. atzīmē, ka OLAF ir saņēmis 802 jaunus paziņojumus 2005. gadā un 826 jaunus paziņojumus 2006. gadā; atzinīgi vērtē to, ka vērtēšanas sistēma ir ļāvusi samazināt uzsāktas izmeklēšanas gadījumu skaitu līdz 254 gadījumiem, un vēl jo atzinīgāk to, ka statistikas dati liecina — pabeidzot izmeklēšanu, vairumā gadījumu ir veiktas administratīvas, disciplināras, finansiālas, tiesvedības vai likumdošanas darbības; atzīmē, ka visu uzsāktas un pabeigtas izmeklēšanas gadījumu finansiālā ietekme skaitliskā izteiksmē 2005. gada beigās bija EUR 6 600 miljoni un 2006. gada beigās — EUR 7 400 miljoni un ka tas visvairāk attiecās uz struktūrfondu (2006. gadā — EUR 1 606,7 miljoni), cigaretēm (2006. gadā — EUR 1 320,1 miljoni), maitu (2006. gadā — EUR 989,8 miljoni) un PVN (2006. gadā — EUR 727,8 miljoni);

51. aicina Komisiju sagatavot atbilstīgu juridisko pamatu to fizisko un juridisko personu sarakstu publicēšanai, kas veikušas krāpnieciskas darbības attiecībā uz Kopienību;

52. atzinīgi vērtē kārtību, kādā OLAF informē Parlamentu par kontroles pasākumiem, kas veikti, pabeidzot izmeklēšanu; tomēr atzīmē, ka 20 gadījumos no 134 gadījumiem, kuros tiesai pieprasīts veikt izpildes pārbaudi, attiecīgās prokuratūras ir atteikušas to darīt ierobežotu pilnvaru vai pierādījumu trūkuma dēļ;

53. tomēr pauž nožēlu, ka OLAF nav atsācis dialogu par rakstisko informāciju, ko regulāri saņem Parlamenta kompetentā komiteja, kā prasīts Parlamenta iepriekšminētajā 2006. gada 15. jūnija rezolūcijā;

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

54. konstatē, ka tāpat kā iepriekšējos gados vairums gadījumu reģistrēti Beļģijā, Itālijā un Vācijā;
55. pievērš uzmanību iepriekšminētajai 2007. gada 11. oktobra rezolūcijai;
56. atzīmē — saistībā ar OLAF veikto izmeklēšanu 2006. gadā tika konstatēts, ka ir jāatgūst vairāk nekā EUR 450 miljoni, un atzīmē, ka šī summa noteikta saistībā ar 2006. gadā pabeigtu izmeklēšanu (aptuveni EUR 114 miljoni) un uzsāktiem izpildes pārbaudes pasākumiem (aptuveni EUR 336 miljoni, kas galvenokārt attiecas uz lauksaimniecības nozari (EUR 134,6 miljoni) un struktūrfondiem (EUR 146,3 miljoni));
57. atzinīgi vērtē OLAF, Eiropola, Eurojust un dažu starptautisko organizāciju sadarbību, kas cita starpā ir vērsta uz organizētās noziedzības apkarošanu; vienlaikus uzsver, ka šādai sadarbībai ir jābūt pārredzamai un ka tā nekādi nedrīkst ietekmēt OLAF neatkarību;
58. saprot, ka Komisija vēlas ierobežot tās ziņojumu valodu versiju skaitu taupības apsvērumu dēļ; tomēr uzstāj, ka gada ziņojuma par Kopienu finanšu interešu aizsardzību 2. pielikumam un darbības pārskatiem ir jābūt pieejamiem vismaz angļu, franču un vācu valodā;

OLAF regulas pārskatīšana

59. atgādina Komisijai, ka Parlaments savas iepriekšminētās 2006. gada 15. jūnija rezolūcijas 30. punktā aizstāv "(..) visu OLAF izmeklēšanas pilnvaru apvienošanu vienā regulā"; taču uzsver, ka Padomes darba grupa cīņai pret krāpšanu arī, šķiet, atbalsta ierosinājumu racionalizēt spēkā esošo juridisko pamatu ⁽¹⁾; tāpēc aicina OLAF saistībā ar savu 2007. gada darbības pārskatu steidzami iesniegt analīzi par to dažādo juridisko pamatu savietojamību, ar kuriem saskaņā Birojam piešķirtas izmeklēšanas pilnvaras, lai šīs analīzes rezultātus, iespējams, ņemtu vērā turpmākajā OLAF regulas pārskatīšanas procesā; šajā sakarībā norāda, ka ar Lisabonas līgumu ⁽²⁾ ir grozīts arī EK līguma 280. pants par cīņu pret krāpšanu;
60. atzīmē, ka Eiropas Cilvēktiesību tiesa 2007. gada 27. novembrī lietā 20477/05 *Tillack* pret Beļģiju nosprieda, ka, veicot kratīšanu žurnālista telpās, Beļģijas valsts ir pārkāpusi Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 10. pantu (vārda brīvība); taču atzīmē, ka spriedums neattiecas ne uz OLAF, ne uz Komisijas iepriekš veikto administratīvo izmeklēšanu; ņemot to vērā, uzskata, ka jebkurā gadījumā ir jāveic visi atbilstīgie pasākumi, lai nodrošinātu tās personas tiesību aizsardzību, pret kuru veic izmeklēšanas darbības;

Cīņa pret krāpšanu pievienotās vērtības nodokļa (PVN) jomā

61. ir ļoti nobažījies par finanšu zaudējumiem, ko rada "karuseļveida" krāpnieciskie darījumi; atzīmē, piemēram, ka pēc Vācijas Ekonomikas pētniecības institūta aplēsēm 2003.—2005. gadā valsts zaudēto PVN ieņēmumu summa bijusi EUR 17 000—18 000 miljoni gadā, ka pēc vispārējām dalībvalstu aplēsēm tās ik gadu zaudē aptuveni 10 % PVN ieņēmumu un ka viena trešdaļa no šiem zaudējumiem ir saistīta ar pārrobežu "karuseļveida" krāpnieciskajiem darījumiem;
62. turklāt atzīmē, ka pēc Apvienotās Karalistes Lordu palātas aplēsēm 2005.—2006. gadā valsts zaudēto PVN ieņēmumu summa bijusi GBP 3 500—4 750 miljoni, t. i., vismaz 9,6 miljoni sterliņu mārciņu dienā; citē ziņojumu, kurā teikts: "Pašreizējais Kopienas iekšējo PVN darījumu mehānisms nav ilgtspējīgs." ⁽³⁾;
63. norāda, ka PVN pašu resursu iekasēšanas vajadzībām var ņemt vērā tikai faktiskos ieņēmumus;
64. ir ļoti nobažījies par to, ka daudzas dalībvalstis joprojām nevēlas stiprināt sadarbību nedz starp dalībvalstu kompetentajiem dienestiem, nedz arī starp Komisiju, tai skaitā OLAF, un attiecīgās dalībvalsts dienestiem;

⁽¹⁾ 2007. gada 2. aprīļa vēstule OLAF direktoram.

⁽²⁾ OV C 306, 17.12.2007., 127. lpp.

⁽³⁾ Lordu palātas Eiropas Savienības lietu komitejas ziņojums "Stopping the Carousel: Missing Trader Fraud in the EU" [Cīņa pret "karuseļveida" krāpšanu — "pazudušā tirgotāja" darījumi ES]. Lordu palātas 2007. gada 25. maija informatīvais izdevums Nr. 101, 52. punkts.

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

65. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu Padomei par vairākiem nozīmīgiem aspektiem, kas ir noderīgi, izstrādājot ES stratēģiju krāpšanas apkarošanai PVN jomā (COM(2007)0758); tāpēc aicina Parlamenta atbildīgo komiteju aktīvi rīkoties, nodrošinot šīs stratēģijas īstenošanas pārraudzību;

66. kritizē to, ka Padome joprojām nav pieņēmusi nostāju attiecībā uz priekšlikumu regulai par savstarpēju administratīvo palīdzību Kopienas finanšu interešu aizsardzībai pret krāpšanu vai citādu nelikumīgu rīcību ⁽¹⁾ — regulas priekšlikumu, kuru Parlaments pirmajā lasījumā izskatīja 2005. gada 23. jūnijā ⁽²⁾; aicina priekšsēdētāju sazināties ar Padomes prezidentūru, lai paātrinātu šā jautājuma risināšanu;

67. uzskata, ka atbildīgo dienestu labākai savstarpējai sadarbībai un sadarbībai ar Komisiju (OLAF) ir izšķiroša nozīme, lai apkarotu pārrobežu "karuseļveida" krāpniecību, un ka šajā kontekstā ir jāstiprina PVN informācijas apmaiņas sistēma un ar Komisijas (OLAF) palīdzību būtu jāstiprina arī sadarbība datu analīzes jomā;

*
* *

68. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Kopienu tiesai, Revīzijas palātai, OLAF Uzraudzības komitejai un OLAF.

⁽¹⁾ COM(2004)0509, labots ar COM(2006)0473.

⁽²⁾ OV C 133 E, 8.6.2006., 105. lpp.

ES stratēģija, lai Eiropas uzņēmumiem nodrošinātu piekļuvi tirgum

P6_TA(2008)0053

Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra rezolūcija par ES stratēģiju, lai Eiropas uzņēmumiem nodrošinātu piekļuvi tirgum (2007/2185(INI))

(2009/C 184 E/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, kā arī Reģionu komitejai "Globālā Eiropa: spēcīgāka partnerība, lai Eiropas eksportētājiem sniegtu piekļuvi tirgum" (COM(2007)0183),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, kā arī Reģionu komitejai "Globālā Eiropa: konkurence pasaulē. Ieguldījums ES izaugsmes un nodarbinātības stratēģijā" (COM(2006)0567),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Globālā Eiropa: Eiropas tirdzniecības aizsardzības instrumenti mainīgajā globālajā ekonomikā. Zaļā grāmata publiskai apspriešanai" (COM(2006)0763),
- ņemot vērā 2006. gada 28. septembra rezolūciju par ES ekonomiskajām un tirdzniecības attiecībām ar Indiju ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 25. oktobra rezolūciju par Komisijas gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par trešo valstu antidempinga, antisubsidēšanas un aizsardzības pasākumiem pret Kopienas (2004. g.) ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OV C 306 E, 15. 12.2006., 400. lpp.

⁽²⁾ OV C 313 E, 20.12.2006., 276. lpp.

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

- ņemot vērā 2006. gada 4. aprīļa rezolūciju par Dohas sarunu kārtas izvērtējumu pēc PTO Ministru konferences Honkongā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2006. gada 12. oktobra rezolūciju par ES ekonomiskajām un tirdzniecības attiecībām ar Mercosur saistībā ar sarunām par starpreģionālo asociācijas nolīgumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par ES un ASV transatlantiskajām ekonomiskajām attiecībām ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2005. gada 13. oktobra rezolūciju par ES un Ķīnas tirdzniecības attiecību perspektīvām ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu pēc Komisijas paziņojuma “Ekonomikas reformas un konkurētspēja. Galvenās atziņas 2006. gada ziņojumā par Eiropas konkurētspēju” (SEC(2006)1467),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Kopienas Lisabonas programmas īstenošana: Politikas pamats ES apstrādes rūpniecības stiprināšanai — ceļā uz integrētāku pieeju rūpniecības politikai” (COM(2005)0474),
 - ņemot vērā Briselē 2006. gada 23. un 24. martā notikušās Eiropadomes sanāksmes prezidentvalsts secinājumus,
 - ņemot vērā 2006. gada 15. marta rezolūciju par ieguldījumu Eiropadomes 2006. gada pavasara sanāksmes darbā saistībā ar Lisabonas stratēģiju ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “ES un Ķīna — ciešāki partneri, arvien lielāki pienākumi” (COM(2006)0631) un darba pavaddokumentu “Ciešāka partnerība, augoša atbildība. Politikas dokuments par ES un Ķīnas tirdzniecību un ieguldījumiem — konkurence un partnerība” (COM(2006)0632),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Kopienas Lisabonas programmas īstenošana: mūsdienīga MVU politika izaugsmes un nodarbinātības veicināšanai” (COM(2005)0551),
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A6-0002/2008),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir nozīmīgs pasaules tirdzniecības dalībnieks, un tai vajadzētu turpināt būt līdera pozīcijā globālajā ekonomikas sistēmā, lai tā kļūtu godīgāka un vairāk ievērtu vides un sociālās tiesības;
- B. tā kā Eiropas Savienība ir lielākais eksportētājs un pakalpojumu sniedzējs pasaulē; tā kā tāpēc tā ir ļoti ieinteresēta, lai tiktu atvērti jauni preču, pakalpojumu un investīciju tirgi;
- C. tā kā ES ir jāievieš vērienīgāka un mērķtiecīgāka stratēģija, lai risinātu ar globalizācijas norisēm saistītos uzdevumus un stātos pretī augošajai konkurencei no lielāko jauno tirgus ekonomikas valstu puses, vienlaikus saglabājot Eiropas tautsaimniecības, reģionālo un sociālo modeli, kā arī nodrošinot cilvēktiesību ievērošanu un sociālos un vides standartus;
- D. tā kā ekonomikas atvērība iekšzemē un ārvalstīs ir ļoti svarīga darbavietu radīšanai un izaugsmei, kā arī konkurētspējas saglabāšanai starptautiskā līmenī; tā kā tāpēc Eiropas Savienība atbilstīgi tirgus piekļuves stratēģijai turpina strādāt, lai atvērtu ES tirgus un lai mudinātu savus tirdzniecības partnerus novērst barjeras un vēl plašāk atvērt savus tirgus;

⁽¹⁾ OV C 293 E, 2.12.2006., 155. lpp.

⁽²⁾ OV C 308 E, 16.12.2006., 182. lpp.

⁽³⁾ OV C 298 E, 8.12.2006., 235. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 233 E, 28.9.2006., 103. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 291 E, 30.11.2006., 321. lpp.

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

- E. tā kā atbilstīga piekļuve trešo valstu tirgiem ļaus ES vietējiem ražotājiem saglabāt vadošo pozīciju saistībā ar precēm un pakalpojumiem ar augstu pievienoto vērtību, veicināt produktu jauninājumus, kā arī veicināt jaunradi, aizsargāt intelektuālā īpašuma tiesības un sasniegt ievērojamus apjomradītus ietaupījumus;
- F. tā kā saistībā ar starptautiskās tirdzniecības attīstību piekļuve trešo valstu tirgiem ir tikpat svarīga kā ES tirdzniecības aizsardzība pret negodīgiem tirdzniecības paņēmieniem;
- G. tā kā tirdzniecības liberalizācija un tās arvien pieaugošais apjoms pastiprina starptautisko konkurenci, taču palielina risku, ka eksports tiek pakļauts tirdzniecības aizsardzības pasākumiem, kas negatīvi ietekmē ES uzņēmumu konkurētspēju pasaulē;
- H. tā kā ES tautsaimniecības konkurētspēju neizbēgami skar protekcioniska rīcība, kas nav balstīta uz Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumiem, gan Kopienā, gan ārpus tās;
- I. tā kā tirdzniecības barjeru nojaukšana noteikti veicinās Eiropas Savienības preču un pakalpojumu eksportu un nodrošinās ES tautsaimniecības nemitīgu izaugsmi;
- J. tā kā jāņem vērā tas, ka Eiropas Savienības tirdzniecības partneri kopumā neefektīvi aizsargā intelektuālo īpašumu, tostarp ģeogrāfiskās norādes un cilmes vietu nosaukumus;
- K. tā kā īpaši svarīgi ir nošķirt *a priori* nepamatotas tirdzniecības barjeras, kas radušās, nekonekventi ieviešot praksē divpusējās un daudzpusējās tirdzniecības noteikumus, un tās tirdzniecības barjeras, kas veidojas leģitīmas valsts iestāžu likumdošanas un administratīvās darbības rezultātā citās nozarēs, taču neparedzēti ietekmē tirdzniecību;
- L. tā kā apgrūtinošas importa, eksporta un tranzīta muitas procedūras, sanitārie un fitosanitārie ierobežojumi, kas nav pamatoti attiecībā uz pašreizējiem PTO noteikumiem, negodīga tirdzniecības aizsardzības instrumentu izmantošana, kā arī vāja intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība *a priori* nepārprotami ir nepamatotas tirdzniecības barjeras, kas jāpārvar, lai ES uzņēmumiem atvieglotu piekļuvi tirgum;
- M. tā kā par spīti tam, ka ir ļoti grūti precīzi novērtēt ES tirdzniecības apjomu, ko bremzē ierobežojumi piekļuvei ārvalstu tirgiem, šķiet, ir skaidrs, ka tirdzniecības barjeras vērā ņemami ietekmē visus Eiropas Savienības eksporta rādītājus;
- N. tā kā Eiropas Savienības ekonomiskā klātbūtne parasti ir nozīmīgāka rūpnieciski attīstītajās valstīs ar stabili pieprasījumu, taču tā nav tik laba straujas attīstības reģionos, kā arī jaunajos tirgos, piemēram, Ķīnā un Indijā;
- O. tā kā Eiropas Savienība vispār tiek uzskatīta par ļoti atvērtu un pārskatāmu tirgu, kurā nopietni tiek apkarota pret konkurenci vērsta rīcība un nodrošināti godīgi apstākļi visa veida importam, neatkarīgi no izcelsmes;
- P. tā kā augsti tarifi joprojām ir ievērojams šķērslis tirdzniecībai, jo īpaši attiecībā ar nozīmīgākajām jaunajām tirgus ekonomikas valstīm;
- Q. tā kā Pasaules Tirdzniecības organizācija ir vienīgā efektīvā organizācija, lai nodrošinātu piekļuvi tirgum un pasaules līmenī panāktu godīgu un taisnīgu tirdzniecību; tā kā Eiropas pārvaldes modeļa projekcijai jāveicina turpmāka piemērotu un taisnīgu noteikumu izstrāde, kā arī jānodrošina stabilāka un aptverošāka pasaules tirdzniecības regulējuma sistēma;
- R. tā kā Komisijas vispārējās interesēs ir nodrošināt, lai tās partneru pieņemtie tiesību akti tirdzniecības jomā un rīcība, cik vien iespējams, būtu saskaņā ar PTO un citiem starptautiskiem noteikumiem;

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

- S. tā kā šķēršļi tirdzniecībai un šķēršļi "aiz robežas" ne vien ietekmē preču tirdzniecību, bet arī ietekmē pakalpojumu tirdzniecību un valsts iepirkumu;
- T. tā kā Eiropas Savienībai būtu izdevīgāk atrisināt problēmas un efektīvāk aizstāvēt ražotāju pamatotās intereses un cerības, tā vairojot arī pārredzamību un uzticamību;
- U. tā kā, lai sasniegtu pārskatītās Lisabonas programmas mērķus, Eiropas Savienības nozarēm ir jāpanāk un jāuztur stabila konkurētspēja pasaules tirgos;
- V. tā kā šī konkurētspēja, it īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), arvien vairāk balstās uz pētniecību, attīstību, inovāciju un intelektuālo īpašumu;
- W. tā kā divi priekšnoteikumi šai konkurētspējai ir, no vienas puses, droša energoapgāde un, no otras puses, netraucēta ES uzņēmumu piekļuve modernām informācijas un saziņas tehnoloģijām;

Vispārējs pārskats

1. uzsver, ka veiksmīga pārskatītas, vērienīgākas tirgus piekļuves stratēģijas īstenošana, kuras nolūks ir jaunu pasaules tirgu atvēršana ES precēm un pakalpojumiem, ne vien paplašinātu globālo Eiropas Savienības lomu pasaulē, bet arī aizsargātu pašreizējās darbavietas un radītu jaunas darbavietas Eiropas Savienībā, stiprinātu Eiropas Savienības konkurētspēju, tādā veidā nozīmīgi sekmējot Lisabonas stratēģijas mērķu sasniegšanu;
2. atgādina, ka Eiropas Savienības stratēģija par piekļuvi tirgum jo īpaši domāta attīstītajām un jaunajām tirgus ekonomikas valstīm;
3. uzsver, ka Eiropas Savienības darbības rezultātus eksporta jomā gan uz attīstītajām valstīm, gan uz jaunajām tirgus ekonomikas valstīm bieži negatīvi ietekmē savstarpīguma trūkums attiecībā uz tirgus piekļuves nosacījumiem, kā arī nepietiekama atbilstība starptautiskajiem tirdzniecības noteikumiem, gan negodīgas tirdzniecības izvēršanās;
4. mudina Komisiju nodrošināt, ka Eiropas Savienības tirdzniecības likumīgās intereses tiek aizsargātas no trešo valstu ļaunprātīgas un negodīgas tirdzniecības prakses; uzskata, ja trešās valstis nepamatoti sašaurina ES uzņēmumu piekļuvi saviem tirgiem, tai ātri un noteikti jāreaģē;
5. uzsver regulējošu jautājumu pieaugošo nozīmi starptautiskajā tirdzniecībā; aicina uz lielāku ES noteikumu un prakses saskaņošanu ar tās galveno tirdzniecības partneru noteikumiem un praksi; uzsver, ka noteikumu un regulējuma saskaņošanai nav jāvājina Eiropas likumi attiecībā uz veselību, drošību vides un sociālajām tiesībām, toties tai jāsekmē, lai tās galvenie tirdzniecības partneri pieņemtu labākus noteikumus;
6. aicina Komisiju un dalībvalstis pieņemt ilgtermiņa pieeju attiecībā uz nozaru kropļojumiem, kas atbilstīgi to raksturam var turpināties vai atkārtoties pat pēc tam, kad Komisija būs veikusi pasākumus; mudina Komisiju pievērst uzmanību gadījumiem, kad nav paredzēta drīza barjeru nojaukšana tur, kur tā nepieciešama, lai galvenajos ārvalstu tirgos atjaunotu līdzvērtīgas konkurences apstākļus;
7. aicina Komisiju izskatīt ikvienas puses nopietnus un sistemātiskus PTO nolīgumu un noteikumu, kā arī citu starptautiskās tirdzniecības noteikumu pārkāpumus, kā tādus, kas nevilcinoties jānovērš, kā arī nodrošināt, lai šādu noteikumu ievērošana būtu pakļauta tādiem politiskiem un tautsaimnieciskiem apsvērumiem, kas attiecas tikai uz konkrēto gadījumu;
8. mudina trešās valstis atcelt ārvalstu īpašumtiesību ierobežojumus attiecībā uz Eiropas uzņēmumiem un atcelt diskriminējošus noteikumus;
9. atzinīgi vērtē Komisijas ieteikto pieeju attiecībā uz tirgus piekļuves prioritāšu noteikšanu, taču mudina izskatīt arī citus kritērijus, kas nodrošinātu, ka šī jaunā ierosme palīdz pēc iespējas lielākam skaitam uzņēmēju Eiropas Savienībā, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuru izdzīvošana neizbēgami ir atkarīga tā, vai ir skaidri noteiktas un tiek efektīvi ievērotas īpašuma tiesības un vai ir noteikti galīgi ierobežojumi ienākumiem no monopoliesību izmantošanas;

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

10. uzsver, ka panākumi, novēršot tirdzniecības barjeras, veicinās ieguldījumus, ražošanu un tirdzniecību Eiropas Savienībā un pasaulē, izmantojot *inter alia* pārskatāmākus, paredzamākus konkurētspējīgākus noteikumus piekļuvei tirgum, kā arī izveidojot vai stiprinot saikni starp Eiropas Savienību un starptautiskajiem tirgiem;

11. uzskata, ka Brīvās tirdzniecības nolīgumam ar Eiropas Savienības mērķvalstīm būs nozīme tikai tad, ja tajos tiek nodrošināta svarīga piekļuve tirgum un reāli panākumi ar muitas tarifiem nesaistītu barjeru samazināšana un, iespējams, atcelšana, kas, jāatzīmē, bieži vien ir kropļojošākas nekā ar muitas tarifiem saistītas barjeras;

Komisijas paziņojums

12. atzinīgi vērtē Komisijas ierosmi izstrādāt ciešāku partnerību, lai eksportētājiem no Eiropas nodrošinātu piekļuvei tirgum, un jo īpaši, lai gūtu konkrētus rezultātus attiecībā uz Eiropas Savienības uzņēmumiem, uzlabojot piekļuvei tirgum jaunajos tirgos, kur Eiropas uzņēmumi sastopas ar vēl nebijušiem un sarežģītiem šķēršļiem tirdzniecībā un ieguldījumiem; atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu ES tirdzniecības politikas un tirgus piekļuves stratēģijas mērķus un līdzekļus koordinēt tā, lai efektīvi izmantotu Eiropas Savienības potenciālu starptautiskās tirdzniecības un globālās konkurētspējas jomā;

13. atzinīgi vērtē īpaši Komisijas priekšlikumus veidot Komisijas, dalībvalstu, ES uzņēmumu ciešāku partnerību, nolūkā sniegt tiešu palīdzību uzņēmējiem pārvarēt konkrētas grūtības, ar kurām viņi saskaras, pieklūstot trešo valstu tirgiem tādā veidā un tādos termiņos, kas atbilst uzņēmējdarbības realitātei;

14. uzskata, ka Komisijai var būt liela nozīme, ieviešot jauno tirgus piekļuves stratēģiju, nodrošinot atbilstīgu valsts un Kopienas darbību saskaņošanas līmeni, apvienojot sadrumstalotos resursus, nodrošinot efektīvāku Eiropas Savienības eksportētāju tiesību un interešu aizstāvību;

15. uzskata, ka Eiropas Savienībai ir neaizstājama loma līdzvērtīgu konkurences apstākļu nodrošināšanā starptautiskajā tirdzniecībā, cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm un ņemot vērā subsidiaritātes principu, kā arī pašreizējo kompetenču līdzsvaru;

16. uzsver tirgus piekļuves stratēģijas rezultāta periodiskas kvalitatīvas un kvantitatīvas analīzes nozīmi, lai novērtētu tās efektivitāti; aicina Komisiju izstrādāt piemērotu rīcības plānu par piekļuvei tirgum un iesniegt Parlamentam gada ziņojumu par piekļuvei tirgum, līdzīgu tam, kas jau iesniegts saistībā ar tirdzniecības aizsardzības instrumentiem;

17. mudina Eiropas Savienības uzņēmumus, kuri savstarpēji likumīgi konkurē Eiropas Savienībā un ārpus tās, pieņemt uz sadarbību vērstu pieeju jaunajai tirgus piekļuves stratēģijai, paturot prātā, ka ārvalstu tirgu atvēršana un brīvas un godīgas tirdzniecības nodrošināšana ir to kopīgajās interesēs un tāpēc tai nepieciešama kopīga un saskaņota rīcība;

18. pauž nožēlu, ka iepriekšminētajā paziņojumā attiecībā uz piekļuvei tirgum netika ievēroti vairāki saprātīgi un uz pieredzi balstīti uzņēmēju, arodbiedrību, patērētāju organizāciju un pilsoniskās sabiedrības ieteikumi; spēcīgāka partnerība, lai Eiropas eksportētājiem sniegtu piekļuvei tirgum prasa Komisijai ņemt tos vērā, ieviešot šo paziņojumu;

Iniciatīvas piekļuvei tirgum Eiropas Savienībā

19. uzsver nepieciešamību turpmāk attīstīt Komisijas un dalībvalstu sadarbību informācijas un paraugprakses apmaiņā; aicina dalībvalstis veidot valstu vai vajadzības gadījumā reģionālu atbalsta punktu tīklu, lai centralizētu informāciju un sūdzības, īpašu uzmanību pievēršot MVU interesēm un vajadzībām;

20. uzskata, ka šādu tīklu efektivitāte būtu lielāka, ja valstu un vietējās rūpniecības apvienības, tirdzniecības kameras, MVU apvienības un tirdzniecības veicināšanas aģentūras piedalītos to izveides procesā;

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

21. aicina Komisiju un dalībvalstis stiprināt Tirdzniecības konsultatīvā komitejas (MAAC) lomu, kā arī nodrošināt pastāvīgu saikni ar 133. komiteju (nosaukta atbilstoši attiecīgām EK līguma pantam), Tirdzniecības barjeru regulēšanas komiteju un citām attiecīgajām komitejām;
22. aicina Komisiju izveidot pastāvīga dialoga sistēmu, kas ļautu dalībvalstīm un, vajadzības gadījumā, reģioniem un citiem dalībniekiem no Eiropas Savienības, dalīties informācijā un noteikt stratēģijas un prioritātes;
23. aicina Komisiju, ieviešot tirdzniecības stratēģiju, ņemt vērā:
- vairāk tāda personāla norīkošanu darbā Briselē, kas nodarbojas ar jautājumiem, kuri saistīti ar piekļuvi tirgum;
 - efektīva sūdzību reģistra izveidi Tirdzniecības ģenerāldirektorātā;
 - strukturētu pamatnostādņu izveidi katram barjeras veidam, kas neattiecas uz tarifiem;
 - dalībvalstīm un uzņēmumiem paredzēta palīdzības dienesta izveidi Tirdzniecības ģenerāldirektorātā (paredzot nodaļu MVU);
 - ar Komisijas nodrošinātajiem pakalpojumiem attiecībā uz piekļuvi tirgum saistītās komunikācijas politikas pārskatīšanu un stiprināšanu, īpaši uzsverot MVU;
 - iespējamo lietotāju skaita palielināšanu, sniedzot pamata informāciju (piemēram, brošūras un bukletus) visās Eiropas Savienības oficiālajās valodās;
 - Tirdzniecības datu bāzes (MADB) uzlabošanu, lai labāk atbilstu uzņēmumu interesēm un padarītu to lietotājiem draudzīgāku;
 - to Komisijas dienestu, kas nodarbojas ar jautājumiem par piekļuvi tirgum, iekšējās sadarbības un komunikācijas uzlabošanu;
 - uzņēmēju pārstāvju līdzdalības nodrošināšanu Tirdzniecības konsultatīvajā komitejā;
 - strukturētu pamatnostādņu izstrādāšanu attiecībā uz prioritātēm, tostarp attiecībā uz nozarēm un šķēršļiem, kuriem jāpievērš uzmanība;
 - nostiprinot statusu starptautiskajās standartizācijas struktūrās, piemēram, Starptautiskajā standartizācijas organizācijā (ISO);

Iniciatīvas piekļuvei tirgum trešās valstīs

24. aicina vairāk strukturēt Komisijas un dalībvalstu sadarbību trešās valstīs, kas ļaus efektīvāk izmantot diplomātiskos un valdību resursus attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar piekļuvi tirgum;
25. uzsver nepieciešamību dot Komisijas delegācijām un nesen nodibinātajām tirdzniecības grupām, kas darbojas trešās valstīs, nepārprotamas un plašas pilnvaras; atgādina, ka tirdzniecības stratēģijai būs panākumi tikai tad, ja dalībvalstis ir gatavas sniegt ieguldījumu, izmantojot savus gan cilvēku, gan finanšu resursus, atbilstoši to līdzekļiem, interesēm un mērķiem;
26. aicina Komisiju un dalībvalstis stiprināt sadarbību ar Eiropas tirdzniecības kamerām, tirdzniecības apvienībām un dalībvalstu tirdzniecības veicināšanas aģentūrām, kas darbojas trešās valstīs, kā arī nodrošināt atbilstīgu informācijas apmaiņu starp delegācijām, dalībvalstu vēstniecībām, citām valdību ārējās tirdzniecības struktūrām un ieinteresētajām Eiropas uzņēmumu apvienībām;
27. aicina Komisiju pārskatīt prioritātes saistībā ar cilvēkresursu izvietojumu un, iespējams, arī to palielināšanu Komisijas delegācijās, lai būtu vairāk darbinieku, uzsākot tirdzniecības grupu darbu un nodrošinot to veiksmīgu darbību, jo īpaši prioritārajās valstīs, tostarp Pekinā, Deli, Maskavā un Brazīlā;

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

Nozaru jautājumi

28. atbalsta speciālu ierosmju ieviešanu saistībā ar tirgus piekļuves stratēģiju, īpaši likvidējot šķēršļus pakalpojumu, publiskā iepirkuma, ieguldījumu, kā arī intelektuālā īpašuma tiesību jomā, muitas procedūru jomā saistībā ar valsts atbalstu un citām subsīdijām, kā arī izstrādāt konkurences noteikumus un nodrošināt to atbilstošu ieviešanu trešās valstīs;

29. mudina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka MVU varētu pastāvīgi izmantot jaunās tirgus piekļuves ierosmes; aicina Komisiju definēt ad hoc darbības, kuru mērķis ir stiprināt MVU ražojumu klātbūtni trešo valstu tirgos, kā arī aizstāvēt to likumīgās tiesības attiecībā uz vienpusējo trešo valstu praksi;

30. aicina Komisiju jo īpaši risināt jautājumus saistībā ar Eiropas Savienības uzņēmumu interneta un informācijas sabiedrības pakalpojumu ierobežošanu trešās valstīs kā daļu no tās ārējās tirdzniecības politikas un uzskatīt visus nevajadzīgos šo pakalpojumu sniegšanas ierobežojumus par tirdzniecības barjerām;

Daudzpusējā pieeja

31. uzsver nepieciešamību veidot Eiropas Savienības galveno tirdzniecības partneru sinerģiju (piemēram, ASV, Kanādas un Japānas) ar mērķi noteikt kopēju tirgus piekļuves stratēģiju un sagatavot ceļu tik ļoti nepieciešamajam daudzpusējam nolīgumam par tirgus piekļuves jautājumiem;

32. atkārtoti atgādina, ka vēl vairāk jāveicina starptautiskā sadarbība un tuvināšana regulējuma jomā, lai novērstu nevajadzīgu dublēšanu un samazinātu patērētāju, ražotāju un valsts pārvaldes izmaksas; aicina Komisiju sekmēt pakāpenisku gan daudzpusēju, gan divpusēju Eiropas Savienības un tās tirdzniecības partneru standartu un noteikumu tuvināšanu;

33. mudina Komisiju sekmēt speciālu PTO mehānismu ieviešanu, kas ļautu ātrāk reaģēt uz jaunajām ar tarifiem nesaistītajām barjerām; šajā sakarā Komisijai jāmudina pārējie tirdzniecības partneri vairāk izmantot ziņojumu procedūras, atbilstīgi nolīgumiem par tehniskajiem šķēršļiem tirdzniecībā;

34. uzstāj, ka galvenā uzmanība jāpievērš tam, lai trešās valstis pilda un nodrošina atbilstību saistībām, ko tās uzņēmušās attiecībā uz PTO, šīs tiesības īstenojot ar PTO Strīdu izšķiršanas organizācijas palīdzību;

Lūkojoties nākotnē

35. uzskata, ka Eiropas Savienībai jādara viss iespējams, lai no saviem tirdzniecības partneriem panāktu tādu koncesiju, kas atbilst to attīstības līmenim, izņemot gadījumus, kad to attaisno rūpes par attīstību;

36. mudina Komisiju jaunās paaudzes brīvās tirdzniecības nolīgumos, kā arī citos nolīgumos, kas ietekmē tirdzniecību, iekļaut skaidrus noteikumus attiecībā uz noteikumu ievērošanu un strīdu izšķiršanu, īpaši tos, kas paredzēti, lai novērstu barjeras aiz robežas;

37. aicina Eiropas Savienības tirdzniecības partnerus pakāpeniski samazināt vai atcelt jebkurus šķēršļus, kas ierobežo preču un pakalpojumu piekļuvi tirgum, tā vietā uzlabot savstarpējās tirdzniecības iespējas, pamatojoties uz savstarpīgumu, arī apmierinoši īstenojot tos tirgus atvēršanas pasākumus, kas izriet no divpusējām, reģionālām un daudzpusējām sarunām;

38. aicina Komisiju katru gadu ziņot Eiropas Parlamentam par tirgus piekļuves stratēģijas īstenošanas gaitu un rezultātiem, īpašu uzmanību pievēršot noteiktajām prioritātēm;

*

* *

39. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

Lielveikalu ļaunprātīga varas izmantošana

P6_TA(2008)0054

Eiropas Parlamenta deklarācija par izpēti saistībā ar Eiropas Savienības tirgū darbojošos lielveikalu ļaunprātīgu varas izmantošanu un tās novēršanu

(2009/C 184 E/04)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Reglamenta 116. pantu,

- A. tā kā visā ES mazumtirdzniecībā arvien vairāk dominē neliels skaits lielveikalu tīklu;
- B. tā kā šie mazumtirdzniecības uzņēmumi strauji kļūst par situācijas noteicējiem, kontrolējot lauksaimnieku un citu piegādātāju vienīgo iespējamo piekļuvi ES patērētājiem;
- C. tā kā pierādījumi no visas ES liecina, ka lielveikali ļaunprātīgi izmanto savu pirkspēju, lai piegādātājiem (kuri darbojas gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās) nosītu cenas līdz tiem neizdevīgi zēmam līmenim un uzspiestu tiem netaisnīgus noteikumus;
- D. tā kā šīs piegādātājiem uzspiestās grūtības izraisa negatīvu rezonanses efektu gan attiecībā uz nodarbinātības kvalitāti, gan uz vides aizsardzību;
- E. tā kā tādējādi var samazināties patērētājiem piedāvāto produktu daudzveidība, kultūras mantojums un mazumtirdzniecības veikalu skaits;
- F. tā kā dažās ES dalībvalstīs ir ieviesti valsts tiesību akti, ar kuriem cenšas ierobežot šādu ļaunprātīgu izmantošanu, tomēr lielie lielveikalu tīkli aizvien biežāk darbojas pāri valstu robežām, un tāpēc būtu vēlamī ES tiesību akti;
 1. aicina Konkurences ģenerāldirektorātu izpētīt ES lielveikalu sektora koncentrācijas ietekmi uz mazajiem uzņēmumiem, piegādātājiem, darba ņēmējiem un patērētājiem un jo īpaši novērtēt pirkspējas ļaunprātīgu izmantošanu, kas varētu būt šādas koncentrācijas sekas;
 2. aicina Komisiju ierosināt atbilstīgus pasākumus, tostarp regulu, lai aizsargātu patērētājus, darba ņēmējus un ražotājus no dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas vai citas negatīvas ietekmes, kura atklāta izpētes laikā;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo deklarāciju kopā ar parakstītāju vārdiem Komisijai, Padomei un dalībvalstu parlamentiem.

Parakstīja

Adamos Adamou, Vittorio Agnoletto, Vincenzo Aita, Gabriele Albertini, Jim Allister, Roberta Alma Anastase, Georgs Andrejevs, Alfonso Andria, Laima Liucija Andriekienė, Emmanouil Angelakas, Roberta Angelilli, Alfredo Antoniozzi, Kader Arif, Stavros Arnaoutakis, Richard James Ashworth, Francisco Assis, John Attard-Montalto, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Jean-Pierre Audy, Margrete Auken, Inés Ayala Sender, Liam Aylward, Pilar Ayuso, Peter Baco, Mariela Velichkova Baeva, Enrique Barón Crespo, Etelka Barsi-Pataky, Alessandro Battilocchio, Katerina Batzeli, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Zsolt László Becsey, Angelika Beer, Ivo Belet, Irena Belohorská, Jean-Luc Bennahmias, Monika Beňová, Pervenche Berès, Sergio Berlato, Giovanni Berlinguer, Thijs Berman, Šarūnas Birutis, Jana Bobošíková, Sebastian Valentin Bodu, Jens-Peter Bonde, Guy Bono, Mario Borghezio, Josep Borrell Fontelles, Umberto Bossi, Costas Botopoulos, Bernadette Bourzai, Sharon Bowles, Iles Braghetto, Frieda Brepoels, Hiltrud Breyer, André Brie, Danutė Budreikaitė, Paul van Buitenen, Kathalijne Maria Buitenweg, Ieke van den Burg, Colm Burke, Niels Busk, Cristian Silviu Buşoi, Philippe Busquin, Joan Calabuig Rull, Mogens Camre, Luis Manuel Capoulas Santos, Marco Cappato, Marie-Arlette Carlotti, Carlos Carnero González, Giorgio Carollo, Paulo Casaca, Françoise Castex, Giuseppe Castiglione, Giusto Catania, Alejandro Cercas, Giulietto Chiesa, Sylwester Chruszcz, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Richard Corbett, Dorette Corbey, Giovanna Corda, Titus Corlăţean, Jean Louis Cottigny, Michael Cramer, Corina Creţu, Gabriela Creţu, Brian Crowley, Magor Imre Csibi, Marek Aleksander Czarnecki, Ryszard Czarnecki, Daniel Dăianu, Joseph Daul, Dragoş Florin David, Chris Davies, Antonio De Blasio, Bairbre de Brún, Arūnas Degutis, Véronique De Keyser, Gérard Deprez, Proinsias De Rossa, Harlem Désir, Nirj Deva, Mía De Vits, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Jolanta Dičkutė, Gintaras Didžiokas,

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

Alexandra Dobolyi, Brigitte Douay, Mojca Drčar Murko, Bárbara Dührkop Dührkop, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Michl Ebner, Saïd El Khadraoui, Maria da Assunção Esteves, Edite Estrela, Harald Ettl, Jill Evans, Robert Evans, Richard Falbr, Claudio Fava, Szabolcs Fazakas, Emanuel Jardim Fernandes, Francesco Ferrari, Anne Ferreira, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Petru Filip, Věra Flasarová, Hélène Flautre, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Nicole Fontaine, Glyn Ford, Armando França, Monica Frassoni, Duarte Freitas, Sorin Frunzäverde, Kinga Gál, Vicente Miguel Garcés Ramón, José Manuel García-Margallo y Marfil, Iratxe García Pérez, Giuseppe Gargani, Jas Gawronski, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Adam Gierek, Maciej Marian Giertych, Neena Gill, Ioannis Gklavakis, Béla Glattfelder, Gian Paolo Gobbo, Bogdan Golik, Bruno Gollnisch, Ana Maria Gomes, Donata Gottardi, Genowefa Grabowska, Dariusz Maciej Grabowski, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Luis de Grandes Pascual, Louis Grech, Elly de Groen-Kouwenhoven, Lilli Gruber, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Umberto Guidoni, Zita Gurmai, Catherine Guy-Quint, András Gyürk, Fiona Hall, David Hammerstein, Benoît Hamon, Małgorzata Handzlik, Gábor Harangozó, Marian Harkin, Rebecca Harms, Satu Hassi, Adeline Hazan, Anna Hedh, Gyula Hegyi, Erna Hennicot-Schoepges, Edit Herczog, Esther Herranz García, Jim Higgins, Mary Honeyball, Milan Horáček, Richard Howitt, Ján Hudacký, Ian Hudghton, Stephen Hughes, Alain Hutchinson, Jana Hybášková, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Monica Maria Iacob-Ridzi, Mikel Irujo Amezaga, Marie Anne Isler Béguin, Carlos José Iturgaiz Angulo, Lily Jacobs, Mieczysław Edmund Janowski, Lívia Járóka, Elisabeth Jeggle, Pierre Jonckheer, Ona Juknevičienė, Jelko Kacin, Gisela Kallenbach, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Metin Kazak, Tunne Kelam, Wolf Klinz, Jaromír Kohlíček, Maria Eleni Koppa, Magda Kósáné Kovács, Miloš Koterec, Sergej Kozlík, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Ģirts Valdis Kristovskis, Urszula Krupa, Wiesław Stefan Kuc, Sepp Kusstatscher, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, Joost Lagendijk, André Laignel, Jean Lambert, Stavros Lambrinidis, Romano Maria La Russa, Vincenzo Lavarra, Johannes Lebech, Stéphane Le Foll, Roselyne Lefrançois, Bernard Lehideux, Lasse Lehtinen, Jörg Leichtfried, Jo Leinen, Katalin Lévai, Bogusław Liberadzki, Marcin Libicki, Eva Lichtenberger, Kartika Tamara Liotard, Alain Lipietz, Pia Elda Locatelli, Andrea Losco, Caroline Lucas, Elizabeth Lynne, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mary Lou McDonald, Mairead McGuinness, Edward McMillan-Scott, Jamila Madeira, Ramona Nicole Mănescu, Mario Mantovani, Marian-Jean Marinescu, Helmuth Markov, David Martin, Hans-Peter Martin, Jean-Claude Martinez, Miguel Angel Martínez Martínez, Jan Tadeusz Masiel, Antonio Masip Hidalgo, Jiří Maštálka, Ana Mato Adrover, Mario Mauro, Erik Meijer, Íñigo Méndez de Vigo, Emilio Menéndez del Valle, Willy Meyer Pleite, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Miroslav Mikolášik, Francisco José Millán Mon, Claude Moraes, Eluned Morgan, Luisa Morgantini, Philippe Morillon, Jan Mulder, Roberto Musacchio, Cristiana Muscardini, Joseph Muscat, Francesco Musotto, Sebastiano (Nello) Musumeci, Riitta Myller, Pasqualina Napoletano, Robert Navarro, Cătălin-Ioan Nechifor, Catherine Neris, Rareș-Lucian Niculescu, Ljudmila Novak, Vural Öger, Cem Özdemir, Péter Olajos, Jan Olbrycht, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Csaba Óry, Siiri Oviir, Reino Paasilinna, Justas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Vladko Todorov Panayotov, Marco Pannella, Pier Antonio Panzeri, Dimitrios Papadimoulis, Atanas Papanizov, Neil Parish, Ioan Mircea Pașcu, Bogdan Pęk, Maria Petre, Tobias Pflüger, Rihards Pīks, João de Deus Pinheiro, Józef Piniór, Mirosław Mariusz Piotrowski, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Zita Pleštinská, Rovana Plumb, Anni Podimata, Zdzisław Zbigniew Podkański, Bernard Poinant, Adriana Poli Bortone, José Javier Pomés Ruiz, Mihaela Popa, Nicolae Vlad Popa, Christa Prets, Pierre Pribetich, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Karin Resetarits, José Ribeiro e Castro, Teresa Riera Madurell, Giovanni Rivera, Marco Rizzo, Michel Rocard, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Luca Romagnoli, Raúl Romeva i Rueda, Wojciech Roszkowski, Mechtild Rothe, Libor Rouček, Martine Roure, Christian Rovsing, Luisa Fernanda Rudi Ubeda, Heide Rühle, Eoin Ryan, Guido Sacconi, Aloyzas Sakalas, Katrin Saks, María Isabel Salinas García, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Daciana Octavia Sărbu, Amalia Sartori, Gilles Savary, Luciana Sbarbati, Pierre Schapira, Karin Scheele, Carl Schlyter, Frithjof Schmidt, Pál Schmitt, György Schöpflin, Adrian Severin, Czesław Adam Siekierski, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Marek Siwiec, Alyn Smith, Csaba Sógor, Bogusław Sonik, María Sornosa Martínez, Bart Staes, Grażyna Staniszweska, Petya Stavreva, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Theodor Dumitru Stolojan, Dimitar Stoyanov, Daniel Strož, Robert Sturdy, Margie Sudre, László Surján, Gianluca Susta, József Szájer, Konrad Szymański, Csaba Sándor Tabajdi, Antonio Tajani, Andres Tarand, Salvatore Tatarella, Marianne Thyssen, Silvia-Adriana Țicău, Gary Titley, Patrizia Toia, László Tóké, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Antonios Trakatellis, Catherine Trautmann, Kyriacos Triantaphyllides, Helga Trüpel, Claude Turmes, Felekna Uca, Inese Vaidere, Johan Van Hecke, Anne Van Lancker, Geoffrey Van Orden, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Yannick Vaugrenard, Armando Veneto, Riccardo Ventre, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Marcello Vernola, Oldřich Vlasák, Johannes Voggenhuber, Sahra Wagenknecht, Diana Wallis, Henri Weber, Renate Weber, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Janusz Wojciechowski, Francis Wurtz, Luis Yañez-Barnuevo García, Zbigniew Zaleski, Mauro Zani, Andrzej Tomasz Zapalowski, Stefano Zappalà, Tomáš Zatloukal, Tatjana Ždanoka, Dushana Zdravkova, Vladimír Železný, Roberts Zile, Gabriele Zimmer, Marian Złotea, Tadeusz Zwiefka

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

Lisabonas līgums

P6_TA(2008)0055

Eiropas Parlamenta 2008. gada 20. februāra rezolūcija par Lisabonas līgumu (2007/2286(INI))

(2009/C 184 E/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2007. gada 13. decembrī parakstīto Lisabonas līgumu, ar ko groza Līgumu par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Vienoto aktu un Māstrihtas, Amsterdamas un Nicas līgumiem,
- ņemot vērā Eiropas Savienības 2007. gada 12. decembra Pamattiesību hartu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2001. gada 15. decembrī pieņemto Lākenes deklarāciju par Eiropas Savienības nākotni,
- ņemot vērā Līgumu par Konstitūciju Eiropai, kas parakstīts Romā 2004. gada 29. oktobrī,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 7. jūnija rezolūciju par ceļvedi Eiropas Savienības konstitucionālajā procesā ⁽²⁾ un 2007. gada 11. jūlija rezolūciju par Starpvaldību konferences sasaukšanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu un Reģionālās attīstības komitejas, Ārlietu komitejas, Attīstības komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Budžeta komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas atzinumus (A6-0013/2008),

tā kā:

- A. pēdējo 50 gadu laikā Eiropas Savienības attīstībā ir paveikts ļoti daudz, kara izpostītajā kontinentā izveidojot miera un stabilitātes telpu, aizsargājot demokrātiju, brīvību un pilsoņu tiesības, pasaules lielākā vienotā tirgus izveides gaitā veicinot pārticību, solidaritāti un labklājību (ar kopējiem sociālo standartu noteikumiem, vides un patērētāju aizsardzību un godīgu konkurenci, kā arī ekonomikas un monetāro savienību), sekmējot dalībvalstu sadarbību kopēju pārrobežu problēmu risināšanā un nodrošinot lielāku Eiropas lomu pasaulē;
- B. ir atzīta nepieciešamība reformēt Eiropas Savienības iestādes, lai nostiprinātu paveikto, uzlabotu divdesmit septiņu un, iespējams, vēl vairāk dalībvalstu Eiropas Savienības spēju darboties efektīvi, lai varētu risināt jaunas problēmas un īstenot lielāku demokrātisko pārskatbilstību;
- C. šī nepieciešamība bija par pamatu iepriekšējām reformām, kas kopš Māstrihtas līguma — kurš iezīmēja jaunu Eiropas integrācijas virzienu, izveidojot ekonomikas un monetāro savienību un iepriekšējo, lielā mērā uz ekonomisku sadarbību balstīto kopienu pārveidojot par politisku savienību — ir centušās pilnveidot Eiropas Savienības institucionālo struktūru, un Lākenes deklarācijai, kas ļāva reformu veikt savādāk, balstoties nevis tikai uz starpvaldību konferences metodi, bet arī, sasaucot konventu;

⁽¹⁾ OV C 303, 14.12.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0234.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0328.

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

- D. Līgumu par Konstitūciju Eiropai izstrādāja Eiropas Konvents — divi pārstāvji no katras dalībvalsts parlamenta, sešpadsmit deputāti, divi Komisijas pārstāvji un katras dalībvalsts valdības pārstāvis —, publiskās apspriedēs panākot vienošanos par dokumenta projektu, kuru praktiski bez grozījumiem pieņēma 2004. gada Starpvaldību konferencē, savukārt Lisabonas līgumu, no kura izņēma vairākus Konstitūcijas aspektus, izstrādāja, izmantojot tradicionālākas starpvaldību darba metodes, tomēr pilnībā piedaloties trijiem Eiropas Parlamenta pārstāvjiem;
- E. iepriekšējos centienus reformēt Eiropas Savienību, Līgumus aizvietojo ar Konstitūciju, atbalstīja ievērojams vairākums Eiropas Parlamenta deputātu ⁽¹⁾ (Eiropas Savienības pilsoņu ievēlēto pārstāvju) un ratificēja 2/3 dalībvalstu, tomēr divas dalībvalstis (Francija un Nīderlande) tos noraidīja, un tā kā pēc pārdomu laika kļuva skaidrs, ka šis dokuments nesaņems visu dalībvalstu atbalstu, tika nolemts, ka tā vietā veiks grozījumus iepriekšējos Līgumos;
- F. šādi mainot metodi un procesu, tomēr jaunajā dokumenta formā saglabājot daudzus praktiskus Eiropas Savienības institucionālā struktūras pielāgojumus, ko paredzēja Konstitūcija, tika pazeminātas prasības un atmesti vairāki Konstitūcijas aspekti, atlikti noteiktu jaunu mehānismu spēkā stāšanās datumi un Līgumos iekļauti noteikti pasākumi, kas attiecas uz dažādām dalībvalstīm;
- G. tomēr apstāklis, ka par šo Līgumu ir vienojušās visu Eiropas Savienības dalībvalstu valdības, liecina, ka visu dalībvalstu valdības uzskata šo kompromisa par veidu, kā tās turpmāk vēlas kopā strādāt, un katrai no šīm valdībām vajadzētu maksimāli īstenot politisko apņemšanos ratificēt šo dokumentu pirms 2009. gada 1. janvāra;
- H. nepieciešams, lai visas dalībvalstis ratificē Lisabonas līgumu līdz 2008. gada beigām, lai tādējādi 2009. gada vēlēšanās pilsoņi varētu izdarīt savu politisko izvēli, būdami pilnībā informēti par Eiropas Savienības jauno institucionālo struktūru;

Atzinīgi vērtējams solis attiecībā uz Eiropas Savienības nākotni

1. uzskata, ka kopumā Lisabonas līgums ievērojami uzlabo esošos Līgumus, kas palielinās Eiropas Savienības demokrātisko pārskatatbildību un uzlabos lemtspēju (stiprinot Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu lomu), paplašinās Eiropas Savienības pilsoņu tiesības attiecībā pret Eiropas Savienību un paaugstinās Eiropas Savienības iestāžu efektivitāti;

Lielāka demokrātiskā pārskatatbildība

2. atzinīgi vērtē to, ka palielināsies demokrātiskā pārskatatbildība un lemtspēja, kas ļaus pilsoņiem vairāk ietekmēt Eiropas Savienības darbības, jo īpaši pateicoties šādiem uzlabojumiem:

a) Eiropas Savienības tiesību aktu pieņemšanu pakļaus tāda līmeņa parlamentārai kontrolei, kādas nav nevienā citā pārvalstiskā vai starptautiskā institūcijā:

— visi Eiropas Savienības tiesību akti ar dažiem izņēmumiem būs līdzvērtīgi jāapstiprina gan Padomei (dalībvalstu ministri, kuri ir pakļauti savas valsts parlamentam), gan Eiropas Parlamentam (tiešās vēlēšanās ievēlēti Eiropas Parlamenta deputāti);

— dalībvalstu parlamenti īsteno iepriekšēju kontroli pār Eiropas Savienības tiesību aktiem, jo tie savlaicīgi saņems visus Eiropas Savienības tiesību aktu priekšlikumus, lai tos varētu apspriest ar savas valsts ministriem, pirms Padome pieņem savu nostāju; un dalībvalstu parlamentiem būs tiesības pieprasīt no jauna pārskatīt priekšlikumu, ja tie uzskatīs, ka tajā nav ievērots subsidiaritātes princips;

⁽¹⁾ Ar 500 balsīm "par", 137 "pret" un 40 "atturas" (Eiropas Parlamenta 2005. gada 12. janvāra rezolūcija par Līgumu par Konstitūciju Eiropai (*Corbett/Méndez de Vigo ziņojums*), OV C 247 E, 6.10.2005., 88. lpp.).

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

- b) Komisijas priekšsēdētāju ievēlēs Eiropas Parlaments pēc Eiropadomes priekšlikuma, ņemot vērā Eiropas Parlamenta vēlēšanu rezultātus;
- c) Eiropas Savienības Augsto pārstāvi ārpolitikas un drošības politikas jomā iecels Eiropadome un Komisijas priekšsēdētājs, un viņam tāpat kā jebkuram citam Komisijas loceklim būs jāiziet apstiprināšanas procedūra Eiropas Parlamentā. Uz Augsto pārstāvi kā Komisijas priekšsēdētāja vietnieku gan amatā apstiprināšanas, gan amata pienākumu pildīšanas laikā attiecinās tos pašus noteikumus, kādus attiecina uz jebkuru citu komisāru;
- d) izveidota jauna, vienkāršāka un demokrātiskāka budžeta procedūra ar vienu lasījumu; atceļ dalījumu obligātajos un neobligātajos izdevumos, kas kopējā gada budžeta pieņemšanā nodrošinās pilnīgu Eiropas Parlamenta un Padomes vienlīdzību, turklāt noteikts, ka nepieciešama Eiropas Parlamenta piekrišana juridiski saistošajai daudzgadu finanšu shēmai;
- e) pastiprinās demokrātisku kontroli attiecībā uz Komisijai deleģētajām likumdošanas pilnvarām, izmantojot jaunu pārraudzības sistēmu, saskaņā ar kuru Eiropas Parlaments vai Padome var atsaukt Komisijas lēmumus vai atcelt deleģētās pilnvaras;
- f) lai apstiprinātu Eiropas Savienības parakstītus starptautiskos nolīgumus daudz dažādās jomās, būs jāsaņem Eiropas Parlamenta piekrišana, tostarp attiecībā uz nolīgumiem, kas skar jomas, kurām Eiropas Savienības iekšējā sfērā piemēro parasto likumdošanas procedūru;
- g) Padomes sanāksmes būs atklātas, ja tā izskatīs un izvirzīs balsošanai Eiropas Savienības tiesību aktu priekšlikumus, tādējādi ļaujot pilsoņiem uzzināt, kā viņu valsts valdība balso Padomē;
- h) aģentūras, jo īpaši Eiropas Policijas birojs (Eiropols) un *Eurojust*, būs pakļautas lielākai parlamentārai kontrolei;
- i) Reģionu komitejai būs tiesības iesniegt prasību Eiropas Savienības Tiesā, tās locekļu pilnvaru laiku pagarinās līdz pieciem gadiem un precīzāk noteiks tās attiecības ar Eiropas Parlamentu;
- j) Līgumu pārskatīšanas procedūra turpmāk būs atklātāka un demokrātiskāka, jo Eiropas Parlamentam arī būs pilnvaras iesniegt šajā nolūkā priekšlikumus, un jebkuru pārskatīšanas ierosinājumu pārbaudīs Konvents, kurā darbosies dalībvalstu parlamentu un Eiropas Parlamenta pārstāvji, ja vien Eiropas Parlaments nenolemj, ka tas nav vajadzīgs; tiks arī ieviesta jauna vienkāršota pārskatīšanas kārtība, lai vienkāršīgi un ar dalībvalstu parlamentu apstiprinājumu varētu grozīt noteiktus Līguma noteikumus;

Apliecina vērtības, stiprina pilsoņu tiesības, uzlabo pārredzamību

- 3. atzinīgi vērtē to, ka pēc šādu turpmāk minētu uzlabojumu īstenošanas palielināsies pilsoņu tiesības:
 - a) ES Pamattiesību harta, kurā iekļauts pilnīgs visu pilsoņu, politisko, ekonomisko un sociālo tiesību uzskaitījums, kļūs juridiski saistoša; tā sniegs Eiropas Savienības pilsoņiem tiesisko noteiktību, nodrošinot, ka visiem Eiropas Savienības tiesību aktiem un visiem lēmumiem, kurus pieņem ES iestādes vai kuru pamatā ir ES tiesību akti, ir jāatbilst šiem standartiem, turklāt ievērojot subsidiaritātes principu;
 - b) Eiropas Savienībai ir jāiesniedz pieteikums par pievienošanos Eiropas Cilvēktiesību konvencijai, kas attiecinās uz to tādu pašu ārēju uzraudzību pār pilsoņu pamattiesību ievērošanu kā dalībvalstīm;
 - c) pamatojoties uz pilsoņu un pilsoniskās sabiedrības nozīmīgo ieguldījumu Līguma izstrādē, jauni noteikumi sekmēs to dalību Eiropas Savienības centienos; tie arī veicinās dialogu ar sociālajiem partneriem, Baznīcām, reliģiskajām kopienām un nekonfesionālajām organizācijām;
 - d) Eiropas pilsoņu iniciatīvas ieviešana ļaus pilsoņiem iesniegt priekšlikumus par jautājumiem, kuru sakarā viņi uzskata, ka Līgumu īstenošanai ir nepieciešams Eiropas Savienības leģislatīvais akts;

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

- e) lielāka pilsoņu juridiskā aizsardzība — Tiesas kompetence tiek paplašināta, attiecinot to uz jautājumiem, kas ietilpst brīvības, drošības un tieslietu jomā, kā arī uz Eiropadomes, Eiropas Centrālās bankas un Eiropas Savienības struktūru pieņemtiem dokumentiem, turklāt tiks sekmēta fizisku un juridisku personu pieeja tiesvedībai;
4. atzinīgi vērtē to, ka Līgums skaidrāk un pārredzamāk nosaka visām dalībvalstīm kopīgās vērtības, uz kurām balstās Eiropas Savienība, kā arī Eiropas Savienības mērķus un principus, kas ir tās darbības pamatā un kas nosaka attiecības ar dalībvalstīm:
- a) skaidri definē Eiropas Savienības kompetences attiecībās ar dalībvalstīm saskaņā ar principu — ja Līgumos nav norādīts, ka konkrētais jautājums ir Eiropas Savienības kompetencē, tas paliek dalībvalstu kompetencē;
- b) Līgumā vairāk ir pievērsta uzmanība politikas virzieniem, no kuriem pilsoņi gūst tiešu labumu: jauni vispārēji piemērojami noteikumi, kas atbalsta augsta nodarbinātības līmeņa veicināšanu, sekmē atbilstīgu sociālo aizsardzību, cīnās pret sociālo atstumtību, sekmē augstu izglītības, apmācības un veselības aizsardzības līmeni, novērš visus diskriminācijas veidus un veicina dzimumu līdztiesību; jauni noteikumi veicina noturīgu attīstību un vides aizsardzību, tostarp centienus mazināt klimata pārmaiņas, kā arī aizsargā vispārējas nozīmes pakalpojumus; ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija no jauna apstiprināta kā Eiropas Savienības mērķis;
- c) beigsies neskaidrības jēdzienu “Eiropas Kopiena” un “Eiropas Savienība” lietošanā, jo Eiropas Savienība kļūs par vienīgo juridisko personu un struktūru;
- d) dalībvalstu solidaritātes klauzula pilsoņiem sniegs pārliecību, ka teroristu uzbrukuma, dabas vai cilvēku radītas katastrofas gadījumā dalībvalsts saņems atbalstu no visām Eiropas Savienības dalībvalstīm;
- e) tas apliecina Eiropas Savienības institucionālās organizācijas īpatnību, kad dalībvalstis Eiropas Savienībai uztic noteiktas kompetences, kuras to ieskatā varētu labāk īstenot ar kopīgu mehānismu, un vienlaikus, lai kļiedētu jebkādas šaubas, sniedz pietiekamas garantijas, ka Eiropas Savienība nekļūs par centralizētu, visas pilnvaras īstenojošu “pārvalsti”, piemēram:
- pienākumu respektēt dalībvalstu nacionālo identitāti, kas raksturīga to politikajām un konstitucionālajām pamatstruktūrām, tostarp reģionālajām un vietējām pašvaldībām, kā arī valstu galvenās funkcijas, tostarp nodrošināt valsts teritoriālo integritāti, uzturot likumību un kārtību un aizsargājot valsts drošību;
 - piešķirto pilnvaru (Eiropas Savienības kompetences ir tikai tās, kuras dalībvalstis ir tai nodevušas), subsidiaritātes un proporcionalitātes principus;
 - pašu dalībvalstu līdzdalību Eiropas Savienības lēmumu pieņemšanas sistēmā un vienošanos par izmaiņām tajā;
 - jebkuras dalībvalsts, kas to vēlas, tiesības izstāties no Eiropas Savienības;

Lielāka efektivitāte

5. atzinīgi vērtē to, ka jaunais Līgums stiprinās Eiropas Savienības iestāžu efektivitāti, jo īpaši tāpēc, ka:
- a) ievērojami palielināsies to politikas virzienu skaits, par kuriem dalībvalstis Padomē lems, balsojot ar kvalificētu balsu vairākumu, nevis ar vienbalsīgu balsojumu, ļaujot Eiropas Savienībai ar divdesmit septiņām dalībvalstīm vairāk jomās strādāt bez kavēšanās, ko izraisa veto tiesību izmantošana;
- b) jauna “dubultā vairākuma” sistēma veicinās vienošanos par lēmumu pieņemšanu Padomē;
- c) Eiropadome kļūs par pilntiesīgu Eiropas Savienības iestādi, un tās sešu mēnešu rotējošo prezidentūru aizstās ar tās locekļu vēlēta priekšsēdētāja amatu ar divarpus gadu pilnvaru termiņu, tādējādi ļaujot nodrošināt lielāku konsekvenci tās darba sagatavošanā un darbības nepārtrauktību;

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

- d) Komisijas locekļu skaits no 2014. gada tiks samazināts līdz divām trešdaļām no dalībvalstu skaita, tādējādi palielinot Komisijas spēju rīkoties un skaidrāk norādot, ka komisāri pārstāv Eiropas Savienību, nevis savu dalībvalsti, savukārt rotācijas sistēma joprojām nodrošinās līdzvērtīgas dalības iespējas visām dalībvalstīm;
- e) ievērojami palielināsies Eiropas Savienības atpazīstamība un spējas darboties pasaules mērogā:
- apvienos Eiropas Savienības Augstā pārstāvja un Eiropas Komisijas Ārlietu komisāra amatus, kas iepriekš ir pārklājušies un radījuši neskaidrības, izveidojot amatu “Komisijas priekšsēdētāja vietnieks/Augstais pārstāvis kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā”; šis Augstais pārstāvis vadīs Padomes ārlietu ministru sanāksmes un pārstāvēs Eiropas Savienību tajos jautājumos, kuros tai ir kopēja nostāja, tādējādi nodrošinot saskaņotu ES ārējo darbību veikšanu;
 - tiks izveidots vienots Ārējās darbības dienests, kuru veidos Komisijas un Padomes un dalībvalstu diplomātisko dienestu ierēdņi un kuru var izveidot tikai Padome ar Komisijas piekrišanu pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu; šo Ārējās darbības dienestu vadīs Komisijas priekšsēdētājs/Augstais pārstāvis, tam ir jābūt piesaistītam Komisijai un tas nodrošinās saskaņotāku Eiropas Savienības ārpolitikas izstrādi un īstenošanu;
 - tiks nodrošināta lielāka ES spēja veidot kopīgas struktūras drošības un aizsardzības politikas jomā, cita starpā iekļaujot klauzulu par savstarpēju atbalstu un palīdzību bruņota uzbrukuma gadījumā, vienlaikus nodrošinot vajadzīgo elastību, lai tiktu ņemtas vērā dalībvalstu atšķirīgās pieejas šādu jautājumu risināšanā;
- f) tiks precizētas atšķirības starp likumdošanas un izpildes instrumentiem, un jauna deleģēto tiesību aktu definīcija ļaus vienkāršot un racionalizēt Eiropas Savienības likumdošanu;
- g) pilāru struktūra tiks atcelta, ļaujot labāk saskaņot darbības dažādās Eiropas Savienības jomās, izmantojot vienkāršotus mehānismus un instrumentus, tomēr ārlietu un drošības politikas jomā to specifiskas dēļ nepieciešamas īpašas procedūras;
- h) darbībām brīvības, drošības un tieslietu jomā būs augstāki mērķi un efektīvākas procedūras; šajā jomā vairs neizmantos atsevišķus starpvaldību instrumentus un procedūras un uz to attiecinās Tiesas kompetenci, tādējādi ļaujot gūt faktiskus panākumus tieslietu, drošības un imigrācijas jomā;
- i) ir skaidrāk noteikti Eiropas Savienības mērķi un kompetences klimata pārmaiņu, bērnu tiesību, Eiropas Kaimiņattiecību politikas, humānās palīdzības, enerģētikas (tostarp Līgumā iekļaujot atsauci uz dalībvalstu solidaritāti šajā jomā), kosmosa izpētes, pētniecības, tūrisma, sporta, sabiedrības veselības un civilās aizsardzības jomā; kopējā tirdzniecības politika atzīta par Eiropas Savienības ekskluzīvo kompetenci;
- j) vairākās citās jomās varēs izmantot efektīvākas lēmumu pieņemšanas metodes, ja vien būs politiskā griba;
- k) paredzētas lielākas iespējas noteikt elastīgus noteikumus gadījumos, kad ne visas dalībvalstis vēlas vai spēj vienlaicīgi īstenot noteiktus politikas virzienus;

Problēmas

6. apzinās, ka daudzi nožēlo to, ka pēc referenduma Francijā un Nīderlandē, lai panāktu visu 27 dalībvalstu vienošanos, vajadzēja:

- atteikties no konstitucionālās pieejas un tās noteiktiem aspektiem, piemēram, idejas par Eiropas Savienību, kurās pamatā ir tās pilsoņu un dalībvalstu griba, jauna, vienota un strukturēta teksta, skaidrākas terminoloģijas likumdošanas instrumentu apzīmēšanai, Eiropas Savienības karoga un himnas iekļaušanas Līgumā, kā arī amata nosaukuma “Ārlietu ministrs” vietā izmantot amata nosaukumu “Augstais pārstāvis”;
- atlikt svarīgu jaunā Līguma elementu īstenošanu, piemēram, Padomes jaunās balsošanas sistēmas stāšanās spēkā (kopā ar īpašiem noteikumiem par balsošanas atlikšanu, kas pazīstami ar nosaukumu “Janinas kompromiss”), un parastajā likumdošanas procedūrā noteiktās kompetences jomās iekļaut ierobežojošus mehānismus, piemēram, “avārijas bremzes”;

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

- Līgumā iekļaut pasākumus, kas ir īpaši paredzēti atsevišķu dalībvalstu interešu aizsardzībai, tostarp piekrišanas klauzulu (*opt-in*) piemērošanas paplašināšanu, attiecinot uz divām dalībvalstīm sadarbību policijas un krimināltiesību jomā, protokolu, ar ko ierobežo hartas ietekmi uz divu dalībvalstu tiesību aktiem un papildu deputāta vietas piešķiršanu vienai dalībvalstij, atkāpjoties no regresīvās proporcionalitātes principa;
- grozīt vairāku Līguma vai tam pievienoto protokolu vai deklarāciju punktu formulējumu, kas bija nepamatoti negatīvs, radot iespaidu par neuzticēšanos Eiropas Savienībai un tās iestādēm un tādējādi sniedzot sabiedrībai nepareizu priekšstatu;

Secinājumi

7. atbalsta Līgumu un uzsver, ka visām Eiropas Savienības dalībvalstīm jāpanāk tā ratifikācija pietiekami īsā laikā, lai tas varētu stāties spēkā 2009. gada 1. janvārī;
8. uzskata, ka Lisabonas līgums veidos stabilu pamatu, kas nodrošinās turpmāku Eiropas Savienības attīstību;
9. apzinās, ka reformu līgums neizbēgami ir neskaidrāks un nepārskatāmāks par kodificētu līgumu; tāpēc pauž cerību, ka nekavējoties tiks publicēti atbilstīgi Lisabonas līgumam pārskatīti konsolidētie līgumi, kas pilsoņiem nodrošinās skaidrāku Eiropas Savienības pamattekstu;
10. atkārtoti prasa ES iestādēm un dalībvalstu iestādēm izmantot visus iespējamus līdzekļus, lai atbilstīgi godīgas sadarbības principiem skaidri un objektīvi informētu Eiropas Savienības pilsoņus par Līguma saturu;
11. uzdod atbildīgajai komitejai sagatavot nepieciešamos Reglamenta grozījumus un izvērtēt vajadzību pēc papildu īstenošanas pasākumiem;

*
* *

12. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju un Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu dalībvalstu parlamentiem, Padomei, Komisijai un bijušajiem Konventa par Eiropas nākotni locekļiem, un raudzīties, lai Parlamenta dienesti, tostarp informācijas biroji, sniedz plašu informāciju par Parlamenta nostāju šā Līguma jautājumā.

Lisabonas stratēģija

P6_TA(2008)0057

Eiropas Parlamenta 2008. gada 20. februāra rezolūcija par ieguldījumu Eiropadomes 2008. gada pavasara sanāksmes darbā attiecībā uz Lisabonas stratēģiju

(2009/C 184 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas stratēģisko paketi par Lisabonas stratēģiju, kuru veido Komisijas stratēģiskais ziņojums par Lisabonas stratēģiju izaugsmei un darbvietu radīšanai un jauna cikla uzsākšanai (2008—2010), dalībvalstu reformu programmu novērtējums un integrētās pamatnostādnes izaugsmei un darba vietu radīšanai (2008.—2010. gadam), kas izklāstītas Komisijas paziņojumā Pavasara Eiropadomei (COM(2007)0803) un Komisijas paziņojumā par priekšlikumu Kopienas Lisabonas programmai 2008.—2010. gadam (COM(2007)0804),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropas intereses — panākumi globalizācijas laikmetā” (COM(2007)0581),

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par dalībvalstīm un reģioniem, kas īsteno Lisabonas stratēģiju izaugsmei un darbavietu radīšanai, izmantojot ES kohēzijas politiku (2007/2013) (COM(2007)0798),
 - ņemot vērā 27 sagatavotās valsts līmeņa Lisabonas reformu programmas 2005.—2008. gadam,
 - ņemot vērā Eiropadomes 2000. gada 23. un 24. marta, 2001. gada 23. un 24. marta, 2005. gada 22. un 23. marta, 2006. gada 23. un 24. marta un 2007. gada 8. un 9. marta Eiropadomes sanāksmes secinājumus, kā arī 2005. gada 27. oktobra neoficiālās Eiropadomes sarunu rezultātus,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 15. novembra rezolūciju par Eiropas interesēm: panākumi globalizācijas laikmetā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 4. apvienoto parlamentāro sanākumi, kas notika 2008. gada 11. un 12. februārī Briselē,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā Komisija solīja pilnībā ņemt vērā viedokļus, ko Eiropas Parlaments paudis rezolūcijās par Lisabonas stratēģiju, īpaši norādot uz 2007. gada 15. novembrī pieņemto rezolūciju par globalizāciju;
- B. tā kā Parlaments savās iepriekšējās rezolūcijās paudis spēcīgu atbalstu Lisabonas stratēģijai un īpaši atzinīgi novērtējis mainīto pieeju, galveno uzmanību vēršot uz stratēģiju izaugsmei un darbavietu radīšanai;
- C. tā kā tautsaimniecības izaugsme, nodarbinātība, darbs, nabadzības un sociālās atstumtības izskaušana ir cieši saistītas;
- D. tā kā Eiropas Savienība un dalībvalstis ir kopīgi atbildīgas, risinot jautājumu par problēmām, iespējām un nedrošību, kas iedzīvotājiem rodas saistībā ar globalizāciju; tā kā Eiropas Savienībai kā globālai dalībnieci ir jāuzņemas politiska atbildība un jānodrošina ieguldījums ilgtspējīgas attīstības nodrošināšanā un veidošanā pasaulē globalizācijas laikmetā tā, lai cilvēki visā pasaulē varētu izmantot globalizācijas iespējas;
- E. tā kā iekšējais tirgus ir nozīmīgs un efektīvs līdzeklis, lai veidotu dinamisku un konkurētspējīgu, uz zināšanām balstītu ekonomiku, un tas sekmē Eiropas konkurētspēju pasaules tirgū, lai tās iedzīvotāju dzīves kvalitāte varētu uzlaboties;
- F. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta Lisabonas Stratēģijas koordinācijas grupas pilnvarām un, ievērojot Parlamenta komiteju kompetences, šajā rezolūcijā netiks izskatītas pašreiz notiekošā likumdošanas un apspriešanās procesa nianšes;

Vispārīgi apsvērumi

1. vēlreiz uzsver, cik svarīgi ir stingri īstenot Lisabonas stratēģiju, akcentējot ekonomikā, sociālajā un vides jomā gūto panākumu savstarpēju atkarību, lai veidotu dinamisku, novatorisku un ilgtspējīgu ekonomiku;
2. uzskata, ka Eiropas ekonomiskā attīstība un labklājība nākotnē ir atkarīga no tā, kādā veidā tiks uzlaboti apstākļi ilgtspējīgai izaugsmei un darba vietu radīšanai, un kā tiks izmantotas iespējas un risinātās problēmas, kas saistītas ar globalizāciju, demogrāfiskām pārmaiņām un globālajiem vides draudiem; uzskata, ka Eiropas Savienības kopējais līdzeklis šajā jomā ir atjaunotā Lisabonas stratēģija, kā arī integrētās pamatnostādnes;
3. uzskata, ka Lisabonas atjaunotās stratēģijas veiksmes nodrošināšanai ir jāveicina arī Eiropas izaugsme (..) un jānovērš nepietiekamais vietējais pieprasījums, to panākot ar palielinātiem ieņēmumiem, kas saistīti ar ražīguma un nodarbinātības pieaugumu;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0533.

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

4. atzīst, ka Eiropas Savienībai turpmākajā laika posmā būs jārisina daudzi uzdevumi: iedzīvotāju skaits sāks sarukt aptuveni 2020. gadā, pieaugs ekonomiskais spiediens no konkurentiem pasaules tirgū, palielināsies energoresursu cenas, notiks klimata pārmaiņas un veidosies sociālā nelīdzsvarotība; uzskata, ka Eiropai jārisina šīs problēmas, pareizi izvēloties politikas virzienus;
5. atzīmē, ka Lisabonas stratēģijas attīstība ir pozitīva; tomēr atzīmē arī, ka pastāv trūkumi tās īstenošanā un nav skaidras sapratnes par to, ka Eiropas attīstības process, lai palielinātu izaugsmi, radītu jaunas darbavietas, atbilstīgu sociālo nodrošinājumu un pienācīgu vides aizsardzību, joprojām nav pasargāts no krīzes situācijām;
6. norāda, ka Eiropas Savienība ir viena no galvenajām atvērtās pasaules ekonomikas ieguvējām, jo tā ir pasaulē lielākā preču eksportētāja un importētāja, pasaulē lielākā pakalpojumu eksportētāja, otrā lielākā ārvalstu tiešo ieguldījumu saņēmēja un veicēja; uzskata, ka šādā situācijā Eiropas Savienībai ir liela atbildība globālo problēmu risināšanā;
7. atzinīgi vērtē Lisabonas procesa globālo dimensiju un atzīmē, ka Lisabonas stratēģija ir Eiropas atbilde uz globalizācijas iespējām un riskiem; šajā sakarā īpaši uzsver transatlantisko sadarbību, kā arī uzlabotu sadarbību ar tādiem svarīgiem globālās ekonomikas dalībniekiem kā Ķīna, Indija, Brazīlija un citiem pasaules ekonomiskajiem reģioniem;
8. aicina pasaules tirdzniecībā ieviest saskaņotus noteikumus un prakses, kas atbilstu tūkstošgades attīstības mērķiem un atbildībai, vadot cīņu pret klimata pārmaiņām un veicinot veselību; aicina veikt principiālus pasākumus cīņā pret protekcionismu gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās; aicina uz sadarbību un taisnīgu pieeju attiecībā uz Dohas sarunu kārtu;
9. uzsver konsekventas stabilitātes un izaugsmes politikas nenoliedzamo vērtību un makroekonomiskās stabilitātes nozīmi, kas rada uzticību, tādēļ tas ir obligāts priekšnosacījums Lisabonas stratēģijas mērķu sasniegšanai; norāda, ka makroekonomiskās stabilitātes nodrošināšanai, ražīguma pieaugumam jābūt cieši saistītam ar godīgāku sadalījumu un sociālās kohēzijas stiprināšanu; šajā sakarā vērš uzmanību uz aicinājumu pieskaņot ieņēmumu pieaugumu vidējā termiņa ražīguma pieaugumam;
10. tāpat kā Komisija, uzsver, ka dalībvalstu ekonomikas ir ļoti cieši saistītas un arguments par labu kopīgai reformu programmai vislielākā mērā attiecas uz euro zonu;
11. norāda, cik ļoti svarīgi ir saglabāt finanšu tirgus stabilitāti, un atzīmē, ka, ņemot vērā neseno kredītu krīzi, ES jāizstrādā uzraudzības pasākumi, lai stiprinātu finanšu tirgu pārredzamību un stabilitāti un labāk aizsargātu patērētājus; pieprasa novērtēt piesardzīgas uzraudzības pašreizējās sistēmas un instrumentus Eiropā un uzsver ciešu apspriešanos ar Parlamentu, lai precizētu ieteikumus par to, kā uzlabot finanšu sistēmas stabilitāti un tās spēju ilgtermiņā droši finansēt Eiropas uzņēmumus;
12. norāda, ka subsidiaritātes principam ir svarīga nozīme, lai dalībvalstis varētu pieņemt vispārēji atbalstāmu politiku gan drošības, gan elastības jomā atbilstoši katras dalībvalsts konkrētām īpatnībām un tradīcijām;
13. atgādina, ka kohēzijas politika ir Līgumu pamatprincips un līdzeklis, lai sasniegtu Lisabonas stratēģijas mērķus izaugsmes un nodarbinātības jomā, paredzot līdz pat 75 % Kohēzijas politikas līdzekļu jauninājumiem un Lisabonas mērķu sasniegšanai; uzskata, ka Lisabonas stratēģijas īstenošanai reģionos jāizmanto ES kohēzijas politikas vispārēja līdzsvarošana, jo īpaši struktūrfondi un kohēzijas fondi jāizmanto Lisabonas programmas īstenošanai reģionālā līmenī, un ka šī procesa rezultāti stingri jāuzrauga reģionālā un vietējā līmenī; uzskata, ka pašreizējai labvēlīgai ekonomiskai attīstībai jārosina turpmākas reformas; uzsver, ka jāpārbauda Lisabonas stratēģijas īstenošanas ietekme reģionos, ņemot vērā, ka 2008. gads būs pirmais gads, kad varēs izvērtēt kohēzijas politikas piešķiršanas kārtības provizoriskos rezultātus;

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

14. uzskata, ka pētniecība zinātnes un tehnoloģiju jomā ir viens no Lisabonas programmas pamatelementiem; piekrīt, ka pētniecības veicināšanai ir milzīga nozīme un ka dalībvalstīm jāveic papildu pasākumi, lai izpildītu noteiktos mērķus 2010. gadam pētniecības un izstrādes jomā, norādot kā šos valstu mērķus sasniegs un kā valstu stratēģijas pētniecības un izstrādes jomā veicinās Eiropas pētniecības jomas attīstību; uzsver, ka, ar attīstības un jauno tehnoloģiju ieviešanas palīdzību veicot nepieciešamo pāreju uz energoefektīvu zemas oglekļa emisijas ekonomiku, kuras pamatā būtu arī atjaunojamie enerģijas avoti, ES radīsies jaunas iespējas; norāda uz Eiropas ekonomikas milzīgajām iespējām, izstrādājot un ieviešot jaunās tehnoloģijas un pakalpojumus, kas aizvien samazinās globālās ekonomikas radītās CO₂ emisijas; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu šajā sakarā izveidot “piekto brīvību” — zināšanu brīvību, papildinot četras jau esošās brīvības, t. i., preču un pakalpojumu aprites, iedzīvotāju pārvietošanās un kapitāla plūsmas brīvību, un apvienot ES un dalībvalstu resursus pētniecības un izstrādes jomā, lai nodrošinātu to efektīvāku izmantošanu;

15. atzinīgi vērtē iniciatīvas un ieguldījumus rūpniecības un pētniecības politikā; šajā sakarā atzinīgi vērtē Eiropas Inovāciju un tehnoloģijas institūta izveidošanu un pēdējos ieguldījumus *Galileo*, kā efektīvus līdzekļus, lai apvienotu vajadzības tehnoloģisko jauninājumu jomā ar rūpniecības nozares pētījumu programmu; atzinīgi vērtē Eiropas globālās navigācijas satelītu sistēmas (GNSS) programmas (*Galileo* un Eiropas ģeostacionārās navigācijas pārklājuma dienests), kas ir galvenie ES projekti; uzsver šo programmu ekonomisko un sabiedrisko nozīmi un ieguvumus no jauniem pakalpojumiem un tirgiem;

16. uzskata, ka ir nepieciešami arī izcilības tīkli, lai nodrošinātu Eiropas vadošo lomu ekonomikas un tehnoloģiju jomās; uzskata, ka dalībvalstīm un reģioniem jāatbalsta izcilības klasteru veidošana un pasākumi, lai veicinātu konkurenci un sadarbību starp tiem, tādējādi vēl vairāk uzlabojot jauninājumu kultūru; uzskata, ka Komisijai, dalībvalstīm, reģionālajām un vietējām iestādēm jāveic turpmākas darbības, lai aktīvi atbalstītu ciešu sadarbību starp valsts iestādēm, pētniecības iestādēm, universitātēm un rūpniecības nozari;

17. uzsver, cik svarīgi ir Eiropas uzņēmumiem, pilsoņiem un iestādēm sekmīgi pabeigt pāreju uz digitālo ēru un patiesi izveidot uz zināšanām balstītu sabiedrību un ekonomiku, uz ko aicina Lisabonas stratēģijas programma; aicina vēl vairāk attīstīt zinātnes un tehnoloģiju klātbūtni pilsoņu ikdienā un veicināt uz zināšanām balstītu sabiedrību;

18. mudina dalībvalstu valdības un to reģionālās pārvaldes iestādes kā lielākos darba vietu radītājus, pircējus un pakalpojumu sniedzējus iekšējā tirgū veicināt inovāciju, veidojot izmēģinājuma tirgus novatoriskiem produktiem un pakalpojumiem;

19. atzīmē, ka maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) ir būtiska nozīme jaunu darba vietu radīšanā un jaunu pētījumu rezultātu izmantošanā; visnotaļ atbalsta Komisijas ierosināto Mazo uzņēmumu likumu, kas ir līdzeklis, lai radītu iespējas MVU, veicinātu kultūru, kurā pirmkārt domā mazās dimensijās (*think small first*), kā arī noteiktu integrētās politikas pieeju, tādējādi radot izaugsmes potenciālu MVU dzīves cikla katrā posmā;

20. uzsver iespējas palīdzēt MVU, samazinot normatīvo slogu, uzlabojot piekļuvi valsts līgumiem un izstrādājot labvēlīgāku režīmu inovāciju finansēšanai un izmantošanai;

21. atzīst, ka Eiropas Savienībā jāatrod ātrāks inovatīvo tehnoloģiju pielietojums jaunos produktos un pakalpojumos; tāpēc atbalsta Komisijas prasību pēc “zināšanu trīsstūra”, kuru veidotu pētniecība, izglītība un jauninājumi; sagaida efektīvākus ieguldījumus jaunās prasmēs, mūžizglītībā un mūsdienīgās izglītības/apmācības sistēmās;

22. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir apņēmusies samazināt normatīvo slogu, un tās mērķis ir uzlabot regulējumu, un mudina dalībvalstis pieņemt līdzīgus pasākumus, neapdraudot iedzīvotāju līdzdalības tiesības un patērētāju aizsardzību; sagaida, ka Padome un Komisija pildīs solījumus, kas minēti Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾; ar bažām atzīmē, ka nesen vairāki svarīgi Komisijas izstrādātie likumdošanas priekšlikumi ir iesniegti bez iepriekšēja ietekmes novērtējuma vai pienācīga iepriekšējo tiesību aktu ietekmes novērtējuma attiecīgajā jomā;

(1) OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

23. šajā sakarā uzsver, ka ir nepieciešama jauna, visaptveroša ārējās un tirdzniecības politikas pieeja, kura vērsta uz normu un standartu starptautisku konvergenci un sadarbību reglamentēšanas jomā; uzsver, ka Eiropai jāpalielina potenciāls, lai tā varētu veicināt uzņēmumu iekļūšanu pasaules tirgū un būt pievilcīga investoriem; turklāt prasa, lai visos divpusējos vai reģionālajos tirdzniecības nolīgumos, par kuriem notiek sarunas, iekļautu izpildes noteikumus attiecībā uz nodarbinātības standartiem un citiem pienācīgas kvalitātes nodarbinātības aspektiem, kā arī daudzpusējus vides standartus;

24. vēlreiz atgādina savu viedokli, ka, veidojot sabiedrību, kas ātri pielāgojas pārmaiņām, būtiski svarīga nozīme būs tādām ekonomisko lēmumu pieņemšanas stilam, kurā vairāk ņem vērā sabiedrības viedokli; atgādina 2005. gada pavasara Eiropadomes secinājumus, kuros uzsvēta prasība, lai Lisabonas stratēģijā būtisku nozīmi piešķir augsta līmeņa sociālajai aizsardzībai; atkārtoti uzsver, ka nav pieņemams, ka cilvēki dzīvo pilnīgā nabadzībā un sociālā atstumtībā; atkārtoti apliecina, ka Eiropas pilsoņiem arī pensijas vecumā jānodrošina cienīgi darba un dzīves apstākļi; atbalsta turpmākas darbības, lai veicinātu politikas virzienus nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanai, tādējādi pieņemot visaptverošu pieeju, lai vienotu būtiskus centienus nabadzības izskaušanai līdz 2010. gadam un nodrošinātu iespēju visiem Eiropas pilsoņiem izmantot savas pamattiesības; uzsver, ka Lisabonas reformu līgumā noteiktas tiesiskas saistības attiecībā uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartu; aicina 2008. gada pavasara Eiropadomi apstiprināt tālejošu programmu sociālajā jomā, kas konkrēti ietekmētu Lisabonas stratēģijas rezultātus;

25. tā kā sociālā un teritoriālā kohēzija ir viena no iekšējā tirgus būtiskākajām daļām, atkārtoti uzsver, cik svarīgi ir vairogt iedzīvotāju uzticību, veicinot visās dalībvalstīs vienotus sociālos un vides mērķus, piemēram, darbavietu kvalitāti, iespēju vienlīdzību un cilvēka veselības un vides aizsardzību, tajā pašā laikā ievērojot Eiropas kultūras daudzveidību; aicina Komisiju nodrošināt, ka ES veic savas aizsargājošās funkcijas šajās jomās, kā arī, lai nebūtu konkurences starp dalībvalstīm regulējuma jomā;

26. uzskata, ka Lisabonas stratēģijā jāturpina integrēt transporta nozari; uzsver, ka jaunajās integrētās politikas pamatnostādņēs prioritāte jāpiešķir ilgtspējīgam transportam, loģistikai un Eiropas transporta tīkla izveidei, un aicina dalībvalstis nodrošināt, lai šīs prioritātes atspoguļotos gaidāmajā Eiropadomes 2008. gada pavasara sanāksmē iesniegtajos valstu plānos;

Iekšējais tirgus un stratēģiskas atbildes reakcijas uz globalizāciju

27. uzsver, ka Eiropas konkurētspēju vislabāk nodrošina labi funkcionējošs iekšējais tirgus, augsti kvalificēts darba spēks, un līdzsvarota sociāla tirgus ekonomika un demokrātijas stabilitāte; norāda, ka trešo valstu investoriem iekšējais tirgus sniedz tādas priekšrocības, kā vienādi konkurences apstākļi un brīva aprīte, bet iekšējā tirgus atvērtībai jābūt saistītai ar līdzvērtīgu atvērtību no trešo valstu — attīstīto un jaunās tirgus ekonomikas valstu — puses attiecībā uz ES ieguldījumiem (.); turklāt atzīmē, ka mums jāizveido vislabākā nosacījumu sistēma Eiropas uzņēmumiem, tostarp labāki noteikumi, laba pārvaldība, droša un godīga konkurence, funkcionējoši kapitāla tirgi un jānodrošina pētniecības un inovācijas rezultātu ieviešanu tirgū;

28. mudina dalībvalstis par politikas svarīgāko aspektu izraudzīties Eiropas Savienības konkurētspēju un noteikt iekšējā tirgus pabeigšanu par prioritāti, jo īpaši savlaicīgi un pienācīgi īstenojot iekšējā tirgus direktīvas un atceļot nevajadzīgus šķēršļus valstu tirgiem; tomēr atgādina, ka iekšējā tirgus izveides pamatā bija konkurence, sadarbība un solidaritāte, kas joprojām ir iekšējā tirgus turpmākas veiksmīgas īstenošanas priekšnosacījumi divdesmit pirmajā gadsimtā; uzsver, ka iekšējais tirgus jāattīsta, izmantojot godīgu konkurenci, labi funkcionējošas fiskālās un sociālās aizsardzības sistēmas un augsta līmeņa patērētāju aizsardzību;

29. uzsver, ka nepieciešams pabeigt iekšējā tirgus izveidi un veikt nepieciešamās reformas; aicina dalībvalstis veikt atlikušos pasākumus, kas nepieciešami, lai izveidotu vienotu ES pakalpojumu, tostarp finanšu pakalpojumu tirgu, un nodrošinātu, ka valstu reglamentējošās institūcijas atbalsta jaunus pakalpojumu sniedzējus un produktus, vienlaicīgi nodrošinot vienlīdzīgu konkurences apstākļus un pārredzamību, kā arī pienācīgu juridisko noteiktību investoru interesēs; uzskata, ka jaunu politikas virzienu iniciatīvām iekšējā tirgus pabeigšanai lielākā mērā jābalstās uz novērtējumu attiecībā uz ietekmi uz tirgiem, ekonomikas nozarēm, vidi, kā arī sociālo jomu;

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

30. uzsver, ka ir vajadzīgs piemērots intelektuālā īpašuma aizsardzības līmenis, un atbalsta iniciatīvu, kas paredz izveidot pieņemamu, drošu un efektīvu patentu sistēmu, kura sekmētu ieguldījumus un centienus veikt izpēti un veicinātu novatorisma spējas, jo īpaši saistībā ar MVU; mudina visas trīs iestādes, kopā strādājot, panākt politisko vienprātību par patentu sistēmas reālu uzlabošanu, lai pilsoņi varētu izmantot jaunus produktus un pakalpojumus par pieņemamu cenu;

31. norāda, ka tirgus instrumenti ietver daudzus un dažādus politikas līdzekļus, kurus arvien biežāk izmanto vides mērķu sasniegšanai; uzskata, ka tādi tirgus instrumenti kā nodokļi, maksas un emisiju tirdzniecība var veicināt efektīvu dabas resursu sadalījumu un šajā sakarā dot ieguldījumu Lisabonas stratēģijas mērķu sasniegšanā;

32. atkārtoti pauž uzskatu, ka ieguvumi, kas rodas, novirzot nodokļu slogu no darbaspēka uz kaitējumu videi, ir efektīvs veids, kā risināt gan vides, gan nodarbinātības jautājumus, un uzskata, ka jāsamazina darbaspēkam uzliktais slogs, lai radītu vairāk darbavietu un apkarotu ēnu ekonomiku;

33. atzīmē, ka mērķi panākt enerģijas piegāžu drošību un nodrošināt Eiropas pilsoņus ar ilgtspējīgām mobilitātes iespējām par pieņemamu cenu un energoresursiem, kā arī uzturēt taisnīgas cenas, varētu sasniegt ar tās pašas ambiciozās klimata aizsardzības stratēģijas palīdzību;

34. aicina Komisiju konsekventi un nekavējoties īstenot 2007. gada pavasara Eiropadomes sanāksmes lēmumus un padarīt atjaunojamās enerģijas un energoefektivitātes jautājumus par patiesām kopējās enerģētikas politikas prioritātēm;

35. atzīmē, ka Eiropas Savienības un citu rūpnieciski attīstītu valstu galvenais uzdevums ir pāriet uz zemas enerģijas intensitātes tautsaimniecību, kas būtu balstīta uz atjaunojamiem enerģijas avotiem, un, ka efektīvs veids kā to sasniegt, ir izmantot jau pieejamās tehnoloģijas, bet, lai tās ieviestu, ir nepieciešama droša politiska rīcība, tostarp paredzot stimulus un daudzpusēji pieņemtas sankcijas pret tām valstīm, kas nav gatavas uzņemties savu daļu no pienākumiem; uzsver, ka, ar attīstības un jauno tehnoloģiju ieviešanas palīdzību veicot nepieciešamo pāreju uz ilgtspējīgu, zemas enerģijas intensitātes un zemas oglekļa emisijas ekonomiku, Eiropas Savienībā radīsies jaunas iespējas;

36. uzsver transporta politikas nozīmi klimata pārmaiņu apkarošanā un plašāka spektra vides jautājumu risināšanā, atbalsta tādu politiku, ar ko samazina nevajadzīgu transporta izmantošanu, paredzot vairākus pasākumus, un aicina atbilstošā stratēģiskajā novērtējumā par ietekmi uz vidi iekļaut Eiropas Transporta tīklu;

37. aicina dalībvalstis saistībā ar efektīvu, ilgtspējīgu un videi labvēlīgu transporta politiku ātri paplašināt savstarpēji savienotu, sadarbībspējīgu Eiropas Transporta tīklu, īpaši ņemot vērā jauno dalībvalstu vajadzības; aicina Komisiju un dalībvalstis piemērot atbilstošu politikas virzienu kopumu, lai pilnībā izmantotu videi labvēlīgu, inteligentu transporta sistēmu un tehnoloģiju inovāciju iespējas;

38. norāda, ka tādēļ ir būtiski svarīgi nodrošināt, lai pieprasījums pēc loģistikas pakalpojumiem nākotnē būtu iespējams, mazāk ietekmējot vidi un samazinot siltumnīcefekta gāzu emisijas; uzskata, ka transporta nozares ilgtspēja ir atkarīga no Eiropas, dalībvalstu un reģionālā līmeņa politisko lēmēju spējas radīt efektīvus nosacījumus, kas motivētu transportlīdzekļu pircējus, pārvadātājus un ražotājus turpināt centienus, lai izveidotu videi draudzīgāku pārvadājumu tirgu;

Darba tirgus un ieguldījumi cilvēkresursos

39. atzīst, ka ES stratēģija ekonomiskās izaugsmes un darba vietu izveides jomā ir sekmīga, bet tajā pašā laikā uzsver, ka ne visi ES pilsoņi ir guvuši labumu no tās rezultātiem; uzsver, ka globalizācijas un demogrāfisko pārmaiņu problēmu risināšanai svarīgākais ir nodrošināt cilvēkiem nepieciešamās prasmes un iespējas, lai darba tirgū iesaistītu vairāk cilvēku un ikvienam būtu reāla iespēja strādāt, jo īpaši veicot pasākumus, kas vērsti uz cilvēkiem, kuriem darba tirgus ir visnepieejamākais;

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

40. uzsver, ka Padomei, lai nodrošinātu brīvu apriti un pārvietošanos darba tirgū, nekavējoties jāpieņem direktīvas par darba laika organizēšanu, darba apstākļiem pagaidu darbiniekiem un pensijas tiesību atzīšanu, kā arī nekavējoties būtu jāpārskata Padomes 1994. gada 22. septembra Direktīva 94/45/EK par Eiropas uzņēmumu padomēm ⁽¹⁾; uzsver, ka Eiropas darbaspēks būs labāk aizsargāts, ja tiks atcelti šķēršļi mobilitātei Eiropas darba tirgū; atzīmē, ka ES jācenšas izskaidrot pilsoņiem, kādus ieguvumus sniedz efektīva pieeja, apvienojot paplašināšanās, integrācijas, solidaritātes un darbaspēka mobilitātes iespējas;

41. atkārtoti apstiprina, ka Eiropa nevar atļauties pašreizējo augsto bezdarba līmeni; atzīmē, ka Eiropas sociālo modeli noteikti ietekmēs pasaulē notiekošās pārmaiņas; uzskata — lai risinātu demogrāfiskās problēmas un nodrošinātu ilgtspējīgas valsts finanses, Eiropā jāveic darba tirgus un labklājības sistēmu reformas, kuru mērķis ir paaugstināt motivāciju meklēt darbu un nodrošināt cilvēkiem iespējas un prasmes, lai viņi varētu pielāgoties pārmaiņām, un atvieglot viņiem atgriešanos darba tirgū; norāda uz to, ka, lai saglabātu konkurētspēju pasaules tirgū, Eiropas Savienībai jāveic vairākas reformas; uzskata, ka jānodrošina atbilstošs uzticības līmenis starp uzņēmumiem un darbiniekiem, jo sociālais dialogs kļūs intensīvāks; uzsver, cik svarīgi ir īstenot kopīgi pieņemtos “elastīguma un sociālās drošības” principus visaptverošā un līdzsvarotā veidā, attiecībā gan uz darba devējiem, gan darbiniekiem;

42. uzsver, ka elastīgs darba laiks ir arvien pieprasītāks gan no darbinieku, gan darba devēju puses un atbalsta saskaņotas kopīgu principu kopas pieņemšanu saistībā ar elastīguma un drošības apvienošanu; atgādina, ka izglītība, kvalifikācija un apmācība veido daļu no labas nodarbinātības politikas un bērnu aprūpes infrastruktūras jāuzskata par vienu no priekšnosacījumiem, lai palielinātu, jo īpaši sieviešu aktivitāti darba tirgū; (..) aicina dalībvalstis ieviest šos kopīgos principus apspriedēs ar sociālajiem partneriem saistībā ar dalībvalstu reformu programmām un uzsver būtisko nozīmi, kāda ir pasākumiem darba un privātās dzīves līdzvarošanai, vienlīdzīgu iespēju veicināšanai visiem, apmācībai un pārkvalifikācijai, aktīvai darba tirgus politikai, pienācīgai sociālajai aizsardzībai un darba tirgus segmentācijas novēršanai, nodrošinot visiem darba ņēmējiem tiesības uz darbu;

43. atzīst, ka elastīgs, mobils, drošs un sekmīgi funkcionējošs darba tirgus veicina sociālo integrāciju, radot nodarbinātības iespējas visām sabiedrības grupām; tādēļ mudina dalībvalstis novērtēt un uzlabot nodarbinātības noteikumus un ieguldīt izglītībā, mūžizglītībā un aktīva darba tirgus politikas virzienos, lai radītu pēc iespējas labākus nosacījumus nodarbinātības un darbaspēka aktīvai aprītei; uzsver, ka nepieciešams paaugstināt jaunu cilvēku pamatiemaņas, novērst pāragru aiziešanu no skolas un samazināt gadījuma darbus, kā arī attiecībā uz visiem veicināt sociālo integrāciju un integrāciju darba tirgū; norāda, ka ņemot vērā 21. gadsimta informācijas sabiedrību un uz zināšanām balstīto ekonomiku, būtiski svarīgi ir, ka digitalizācijā iesaista visas sabiedrības grupas, jo īpaši attiecībā uz maznodrošinātiem iedzīvotājiem, vecākā gadagājuma cilvēkiem un attālāko lauku reģionu iedzīvotājiem;

44. ar bažām konstatē tendenci, ka dalībvalstīs vērojama ienākumu un labklājības nevienlīdzības palielināšanās; uzskata, ka šāda tendence ir jānovērš, piemērojot attiecīgus dalībvalstu un ES pasākumus, lai veidotu viendabīgāku sabiedrību un cilvēki apzinātos, ka gūst labumu no izaugsmes;

45. atzīmē, ka dažās dalībvalstīs ir ieviesta minimālās algas koncepcija; norāda, ka citas valstis varētu mācīties no šo valstu gūtās pieredzes; aicina dalībvalstis uzraudzīt sociālās un ekonomiskās līdzdalības priekšnosacījumu ievērošanu attiecībā uz visiem, jo īpaši paredzēt noteikumus tādās jomās kā minimālā alga, citus juridiski vai vispārēji saistošus noteikumus, vai slēdzot koplīgumus saskaņā ar valstu tradīcijām, kas ļautu pilnas slodzes darbiniekiem no saviem ieņēmumiem pārticīgi dzīvot;

46. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par Priekšlikumu Kopienas Lisabonas programmai 2008.—2010. gadam, kurā piedāvāta prioritāra programma ar tikai desmit galvenajiem mērķiem, kurus var izpildīt programmas darbības periodā no 2008.—2010. gadam; tomēr uzsver, ka Lisabonas stratēģijas piedāvātā svarīgākā iespēja ir vienā reformu programmā apvienot dažādu reformu vajadzības un ekonomiskos, vides un nodarbinātības instrumentus; tādēļ aicina Komisiju nemainīt šo saistīto un integratīvo politikas virzienu pieeju un nesadalīt to, pievēršoties atsevišķiem politiku pasākumiem;

⁽¹⁾ OV L 254, 30.09.1994., 64. lpp.

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

Sasniegtā novērtējums un Lisabonas mērķus uzraudzība

47. atzinīgi vērtē Komisijas pūles samazināt birokrātiju, jo īpaši lai palīdzētu MVU un uzlabotu tiesību aktu ietekmes novērtējumu; tajā pašā laikā pauž nožēlu par to, ka Parlaments un Komisija vēl nav vienojušies par nepieciešamā ietekmes novērtējuma veidu; šajā sakarā atkārtoti aicinājumu nodrošināt ietekmes novērtējuma neatkarīgu ārējo pārbaudi;

48. atzinīgi vērtē Komisijas mērķi samazināt administratīvo slogu uzņēmējdarbībai; ar nepacietību vēlas uzziņāt konkrētus rādītājus par šī mērķa sasniegšanu, vienlaicīgi nodrošinot labas pārvaldības apstākļus; uzsver, ka šī mērķa sasniegšanā ieguldījumu var dot visi pārvaldes līmeņi, tādēļ tie jāiesaista, pieņemot ar to saistītus politiskos lēmumus; saistībā ar birokrātijas samazināšanu un Eiropas tiesību aktu vienkāršošanu aicina nodrošināt skaidru pārraudzību, lai noskaidrotu, cik lielā mērā dalībvalstis izmanto Eiropas normatīvo aktu piedāvātās iespējas un, tos transponējot, ņem vērā attiecīgo valstu specifiku un problemātiskos jautājumus saistībā ar inovācijām;

49. uzskata, ka dalībvalstīm kopā ar valsts, reģionu un vietējā līmeņa iesaistītajām pusēm ir galvenā nozīme Lisabonas stratēģijas mērķu sasniegšanā; norāda, ka valstis, kas ir atvērušas savu tirgu ārējai konkurencei, īsteno reformas un līdzsvaro budžetu, kā arī īsteno augstas kvalitātes valsts un privātos ieguldījumus, ir tās, kuru izaugsme ir visstraujākā un jauno darba vietu skaits vislielākais; izsaka nožēlu par to, ka Lisabonas stratēģija joprojām ir ļoti vāji atspoguļota dalībvalstu politikas nozarēs; uzskata, ka ir svarīga visu ieinteresēto pušu mobilizācija, lai to varētu efektīvi īstenot; jo īpaši uzskata, ka sociālo partneru, dalībvalstu parlamentu, reģionālo un vietējo iestāžu un pilsoniskās sabiedrības lielāka iesaistīšanās uzlabos Lisabonas stratēģijas rezultātus un veicinās plašāku sabiedrības diskusiju par piemērotām reformām; atbalsta Komisijas ierosinājumu dalībvalstīm padziļināt sadarbību ar valsti un reģionu parlamentiem, gatavojoties gadskārtējām debatēm par valstu reformu programmu īstenošanu;

50. uzsver reģionālo, vietējo iestāžu un ieinteresēto pušu ieguldījuma nozīmību stratēģijas sasniegšanas veidu daudzveidībā un novatoriskumā; šajā sakarā pauž atzinību par Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un Reģionu komitejas lielo ieinteresētību Lisabonas stratēģijas uzraudzīšanā;

51. atgādina, ka integrētās pamatnostādnes nodrošina svarīgu koordinēšanas līdzekli, kopēju struktūru dažādām dalībvalstīm, lai tās varētu īstenot katra savu valsts reformu programmu; uzskata, ka dalībvalstu analīze un rezultātu novērtējums rāda, ka pamatnostādnes darbojas, tomēr ir nepieciešami uzlabojumi saistībā ar jaunu ekonomikas un nodarbinātības noteikumu pieņemšanu, kā arī uzraudzību, t. i., dalībvalstu salīdzinošo novērtēšanu; aicina vispusīgāk piemērot un īstenot indikatorus un mērķus;

52. atzinīgi vērtē Komisijas izstrādātos valstu ziņojumus; tomēr aicina izmantot sistemātiskāku pieeju, minot gan sasniegumus, gan trūkumus; atbalsta Komisijas ierosinājumu daudzpusējā uzraudzībā ieviest īpašus punktus, kuriem uzraudzībā jāpievērš uzmanība, arī lai veicinātu atbilstošu politisku rīcību no dalībvalstu puses;

53. uzskata pienācīgas uzraudzības trūkumu par galveno šķērslī, kas neļauj izvēlēties politiku, pamatojoties uz informāciju; uzsver, ka šajā sakarā vajadzētu labāk izmantot Eiropas decentralizēto aģentūru pieredzi un zināšanas jomās, kas ir to kompetencē;

54. turklāt atzinīgi vērtē Eiropadomes 2006. gada pavasara sanāksmes lēmumu novērst uzraudzības datu trūkumu un uzdot Reģionu komitejai sagatavot pētījumu par "Stratēģiju izaugsmei un darba vietu radīšanas jomā", tajā iesaistot 104 ES reģionus un pilsētas, kas pāduši viedokli par Lisabonas stratēģiju īstenošanu, un iesniegt to izskatīšanai Eiropadomes 2008. gada pavasara sanāksmē; uzsver, ka šis pētījums parāda, vai struktūrfondu paredzētā lietojuma noteikumi palīdz novirzīt lielāku daļu struktūrfondu izdevumu inovācijām un vides mērķiem; sagaida, ka šajā pētījumā novērtēs reģionalizācijas devumu Lisabonas stratēģijas mērķu sasniegšanā;

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

55. neuzskata par pašsaprotamu to, kā vajadzētu mērīt Lisabonas stratēģijas veiksmi vai arī, vispārīgi runājot, kādi rādītāji izmantojami, lai mērītu panākumus; tomēr ir pārliecināts, ka veiksmes un neizdošanās novērtējumu nedrīkst attiecināt tikai uz tādiem rādītājiem kā IKP/NKI, jo labākajā gadījumā tas ir tikai rādītājs attiecībā uz noteiktā laika posmā radīto labklājību, bet tas nesniedz uzticamu informāciju par bagātības apjomu sabiedrībā, turklāt nekādi nenorāda, kādas ir ar papildu bagātības radīšanu saistītās sociālās un vides izmaksas;

56. uzsver, ka nepieciešams izstrādāt un piemērot daudzdimensionālu pieeju, lai novērtētu cilvēku labklājību, neņemot vērā IKP un NKI; tādēļ atzinīgi vērtē Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) apspriedes tās Otrā Pasaules forumā par statistiku, zināšanām un politiku ar nosaukumu "Sabiedrības attīstības raksturlielumi un tās veicināšana", kas notika 2007. gada jūnijā, kā arī diskusijas Komisijas konferencē "Aiz IKP", ko Eiropas Parlaments rīkoja 2007. gada novembrī, jo uzticami dati ir svarīgi, lai pieņemtu uz informāciju balstītus politiskos lēmumus;

57. tādēļ atzinīgi vērtē dažādu Komisijas ģenerāldirektorātu darbu, izstrādājot jaunus augstas kvalitātes indikatorus; mudina šos indikatorus — vai tie attiecas uz sociālo dimensiju, kā, piemēram, nabadzības indikators, vai uz vides dimensiju, kā, piemēram, bioloģiskās daudzveidības indikators — izmantot, lai turpmāk novērtētu Lisabonas stratēģijas valsts reformu programmas, un tos ietvert Komisijas uzraudzības pasākumos, tādejādi izveidojot pilnīgāku indikatoru kopumu Lisabonas stratēģijas panākumu noteikšanai;

58. uzstāj, ka attiecībā uz Lisabonas stratēģijas pārraudzību jāgarantē pilnvērtīga visu trīs ES iestāžu sadarbība; mudina Padomi un Komisiju atzīt Eiropas Parlamenta lomu, cieši uzraugot Lisabonas stratēģiju un valsts reformu programmas, nodrošinot nozīmīgus budžeta resursus Lisabonas mērķu sasniegšanai un cieši sadarbojoties ar valsts parlamentiem attiecībā uz nozīmīgiem jautājumiem likumdošanas jomā;

*
* *

59. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu un kandidātvalstu valdībām un parlamentiem.

Ekonomikas politikas vispārējās pamatnostādnes 2008.—2010. gadam

P6_TA(2008)0058

Eiropas Parlamenta 2008. gada 20. februāra rezolūcija par Integrētām pamatnostādnēm izaugsmei un nodarbinātībai (daļa: dalībvalstu un Kopienas ekonomikas politikas vispārējās pamatnostādnes) — jaunā cikla uzsākšana (2008.—2010. g.) (COM(2007)0803 — 2007/2275(INI))

(2009/C 184 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Integrētās pamatnostādnes attiecībā uz izaugsmi un nodarbinātību" (2008.—2010. g.) (COM(2007)0803) (V daļa),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Dalībvalstis un reģioni, izmantojot ES kohēzijas politiku 2007.—2013. gadam, īsteno Lisabonas stratēģiju izaugsmei un nodarbinātībai" (COM(2007)0798),
- ņemot vērā dalībvalstu iesniegtās 27 Lisabonas Valsts reformu programmas (VRP),

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

- ņemot vērā prezidentūras secinājumus pēc Eiropadomes sanāksmēm 2000. gada martā, 2001. gada martā un 2005. gada martā,
- ņemot vērā Komisijas Integrētās pamatnostādnes attiecībā uz izaugsmi un darbavietām (2005.—2008. g.) (COM(2005)0141) (Integrētās pamatnostādnes),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Stratēģiskais ziņojums par atjaunoto Lisabonas stratēģiju izaugsmei un nodarbinātībai: jauna cikla uzsākšana (2008.—2010. g.)” (COM(2007)0803),
- ņemot vērā 2007. gada 15. novembra rezolūciju “Eiropas intereses — panākumi globalizācijas laikmetā” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā EK līguma 99. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Reglamenta 107. un 45. pantu,
- ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A6-0029/2008),
- A. tā kā makroekonomisko stabilitāti nodrošina daudzu ekonomisko politiku ciešs kopums, jo stabilitāte ir panākama ne tikai ar makroekonomiskiem pasākumiem, bet arī ieviešot strukturālas reformas preču, darba un kapitāla tirgos;
- B. tā kā vēl ir daudz darāmā, lai sagatavotu Eiropas Savienību un dalībvalstis globalizācijai un nostiprinātu pamatus ekonomiskiem panākumiem un ciešākai sociālai kohēzijai vidējā un ilgtermiņā;
- C. tā kā ir iespēja “visiem kapitalizēt” unikālo virzītājspēku, ko dod Eiropas Savienības paplašināšanās veicinātās konkurences priekšrocības un tās turpmākā integrācija;
- D. tā kā vienota valūta un kopīga monetārā politika piedāvā papildu dimensiju ekonomikas integrācijai un politikas stratēģiju koordinācijai, kas varētu nostiprināt euro zonas lomu izaugsmes un nodarbinātības sasniegšanā visā Eiropas Savienībā;
- E. tā kā integrētās pamatnostādnes ir ES makroekonomisko politiku izaugsmei un darbavietām galvenais instruments, kas paredzēts vidējam termiņam — trim gadiem;
- F. tā kā Eiropas Savienībai un dalībvalstīm jāisteno tāda makroekonomiskā un mikroekonomiskā politika, lai Eiropu veidotu pievilcīgāku investīcijām un darbam un palielinātu zināšanas un inovācijas izaugsmei;
- G. tā kā Eiropadomes 2007. gada pavasara sanāksmē Eiropas Savienība noteica mērāmus mērķus, kas tai līdz 2020. gadam jāsasniedz, lai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas un palielinātu atjaunojamu enerģijas avotu daļu kopējā enerģētikas bilanci;
- H. tā kā īpaši svarīgi ir finanšu pakalpojumi, jo šai nozarei ir galvenā nozīme tik daudzu ekonomiskās darbības jomu attīstības veicināšanā;
- I. tā kā Lisabonas stratēģijas izaugsmei un nodarbinātībai centrā ir politikas, kuru mērķis ir palielināt investīcijas zinībām un cilvēkresursiem, kā arī tās, kas paredz pastiprināt inovāciju lomu ES ekonomikā;
- J. tā kā ekonomiskie apstākļi cilvēku radošās enerģijas pārvēršanai novatoriskos ekonomiskos rezultātos, piemēram, jaunās idejās, augsto tehnoloģiju uzņēmējdarbībā un reģionālajā attīstībā, nav pietiekami attīstīti un joprojām ir sadrumstaloti;
- K. tā kā paātrinātas globalizācijas apstākļos izšķiroša nozīme ir tiesisko noteikumu, tostarp saistību par augstiem vides un sociālajiem standartiem pilnveidošanai un starptautiskai saskaņošanai;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0533.

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

- L. tā kā stabilitāti un uzticību Eiropas Savienībai var nodrošināt vienīgi ar tādu tiesību aktu un likumu vienotu izpratni, kas pilnībā atspoguļo realitāti;
- M. tā kā nav iespējams sasniegt nozīmīgu progresu uz zināšanām balstītas sabiedrības radīšanā, ja netiek aktīvi iesaistīti visi ES pilsoņi,

Ekonomiskā sistēma

Izaugsmes un makroekonomiskās stabilitātes nodrošināšana

1. atzinīgi vērtē Komisijas stratēģisko ziņojumu, kurā novērtēta atjaunotā Lisabonas stratēģija izaugsmei un nodarbinātībai, tostarp uzlabotās Integrētās pamatnostādnes; atbalsta Padomes viedokli, ka atjaunotajai stratēģijai jānodrošina vērtība Kopienas līmenī, uzlabojot reformu saskaņotību, panākot maksimālu pozitīvo ietekmi un nodrošinot, ka Lisabonas reformu programmas dos efektīvu rezultātu, izveidojot vairāk labu darbavietu visā Eiropas Savienībā;
2. atkārtoti uzsver Lisabonas stratēģijas un Integrēto pamatnostādņu stingras īstenošanas nozīmi, īpaši norādot ekonomikas, sociālās un vides attīstības savstarpējo atkarību dinamiskas un novatoriskas stabilas ekonomikas izveidē;
3. uzskata, ka pieaugošā nestabilitāte, kopējais pieprasījums un globālās inflācijas spiediens var kļūt par nozīmīgiem izaicinājumiem monetārajai politikai, ņemot vērā finanšu tirgu ieilgušo svārstīgumu; uzsver, ka veselai un stabilai makroekonomiskajai videi vajadzīga valsts finanšu kvalitātes uzlabošana ar lielākā mērā konsolidētiem budžetiem, kā arī pārdomāta privāto un valsts ieguldījumu politika, kas nodrošina perspektīvu infrastruktūru un jau šodien atver rītdienas tirgus; aicina uz koordinētu darbību ES ekonomikas elastīguma palielināšanai;
4. uzskata, ka pareiza ekonomikas politika palīdzētu stiprināt uzticību un mazināt neskaidrību, ko radījis pašreizējais finanšu tirgus satricinājums; uzskata, ka 2008. gadā Eiropas Savienībai jāuzlabo izaugsmes potenciāls, lai spētu palielināt nodarbinātību, it īpaši ņemot vērā paplašināšanos līdz 27 dalībvalstīm;
5. norāda, ka makroekonomikas stabilitātes interesēs produktivitātes pieaugums jāsaista ar izaugsmes rezultātu taisnīgu sadali un sociālās kohēzijas uzlabošanu; saistībā ar to atgādina par prasību, ka algu paaugstinājums nedrīkst atpalikt no ražīguma pieauguma vidējā laikposmā;
6. uzsver, ka pieaugošā finanšu nestabilitāte un valūtas maiņas kursa pārmērīga nestabilitāte, kā arī kredīta ierobežojumi un ieilgušais finanšu tirgu svārstīgums ir nozīmīgs pārbaudījums makroekonomikas politikas un īpaši monetārās politikas veidotājiem;
7. uzsver, ka pastiprināta uzmanība jāpievērš labākai saiknei starp budžeta politiku, algām un ražošanas izaugsmi, ņemot vērā arī budžeta politikas ietekmi uz makroekonomisko attīstību;
8. pauž bažas par euro kursa augsto līmeni, kas apdraud Eiropas ekonomikas konkurētspēju, un par to, ka šāds augsts līmenis samazina monetārās politikas elastīgas piemērošanas iespējas; atbalsta Eiropas Centrālās bankas neatkarīgu rīcību, nosakot monetāro politiku, un uzsver, ka euro valūtas augsto kursu ir radījusi pieaugošā nelīdzsvarotība ārpuskopienas valstīs un iekšējā pieprasījuma trūkums euro zonā;

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

9. uzsver, ka ir nepieciešama pareiza fiskālā politika, jo tas ir priekšnoteikums ilgtspējīgai izaugsmei un darbavietu radīšanai katrā dalībvalstī, atbilstīgi attiecīgajiem Līguma noteikumiem kopējā Eiropas Savienības atbildībā; uzsver valsts finanšu efektivitātes nozīmi un uzskata, ka lielākajā daļā valstu valsts finanšu konsolidācija varētu palīdzēt uzturēt ilgtermiņa finansiālo ilgtspēju; uzsver valsts pārvaldes modernizācijas nozīmi, jo tas ir līdzeklis valsts finanšu efektivitātes un pārvaldes uzlabošanai;

Droši finanšu tirgi

10. uzsver, ka cieši integrēta finanšu sistēma varētu veicināt monetārās politikas efektivitāti, jo īpaši euro zonā; uzskata, ka finanšu tirgi var dot ievērojamu ieguldījumu makroekonomikas un finanšu ilgtspējīgā attīstībā; ierosina izpētīt īpašas finanšu tirgus pamatnostādnes, kas saistītas ar iespējamu turpmāko finanšu krīžu labāku izpratni, kā arī ieguldītāju, tirgu un regulatoru labāku pārredzamību, atbildību un uzraudzību;

11. atzīmē, ka uz risku vadību balstīta pieeja kapitāla prasībām veicina pārrobežu kapitāla plūsmas, ko rada lielo finanšu grupu specifiskās korporatīvās stratēģijas, un veido makroekonomisku izaicinājumu mazākajām dalībvalstīm; ir stingri pārliecināts, ka efektīva finanšu kontrole un pārredzamība ir būtiska, lai apturētu makroekonomisko nelīdzsvarotību;

12. uzsver dalībvalstu ekonomiku savstarpējo atkarību, jo īpaši euro zonā; uzskata, ka Integrētajām pamatnostādņēm jānosaka noteiktāks pamats ciešākai ekonomikas politikas koordinēšanai, lai saskaņotu VRP; to veicot iesaka izmantot delikātāku pieeju attiecībā uz konvergenci, kas atspoguļo ekonomikas dažādību un atšķirīgās tradīcijas, lai pastiprinātu plaša mēroga atbalstu kopējam ES projektam;

13. uzskata, ka, privāto ieguldījumu stimulēšana un kopīgas iniciatīvas privātā un valsts sektora sadarbības jomā, vienlaikus ar finanšu konsolidācijas ievērošanu, var radīt nozīmīgu sinerģiju, uzlabot Eiropas spēju risināt pašreizējos uzdevumus zinātnes un pētniecības, transporta un komunikācijas, enerģijas un vides ilgtspējības jomā, kā arī atbalstīt efektīvu līdzekļu sadalījumu Eiropā;

Ārējo pasākumu izstrāde

14. pasvītro, ka deregulētā globālā finanšu sistēma ir ārpus ES politikas tiešās ietekmes un tādejādi var pārnest finansiālās nestabilitātes risku; uzsver, ka regulatoru un likumdevēju vienota un saskaņota pieeja ir nepieciešams priekšnoteikums, lai līdzsvarotu riska pārrobežu izplatīšanos; uzskata, ka ir nepieciešams no jauna izvērtēt daudz nacionālo finanšu grupu uzņēmējdarbības modeļa ietekmi un lomu pasaules finanšu tirgos;

15. norāda, ka Eiropas Savienībai un dalībvalstīm ir dalīta atbildība novērst globalizācijas izraisītās problēmas, iemeslus un nenoteiktību, ar ko saskaras pilsoņi; ir pārliecināts, ka, lai veicinātu Eiropas konkurētspēju globalizētā pasaulē, ir jāattīsta iekšējā tirgus ārējā dimensija; atgādina, ka Eiropas Savienībai ir ne tikai pasīvi jāpielāgojas globalizācijai, bet tieši otrādi — jāietekmē globalizācija; pasvītro pastiprinātas stratēģiskās sadarbības svarīgumu starptautiskajā līmenī, īpaši transatlantiskajās attiecībās, un darbību nozīmīgās daudzpusējās organizācijās, ievērojot ES pamatprincipus — solidaritāti, demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu;

16. aicina veikt pasākumus protekcionisma apkarošanai gan Eiropas Savienības iekšienē, gan ārpus tās; uzsver, ka protekcionisms neaizstāv patērētāju un pilsoņu tiesības, bet tās mazina;

Uzņēmējdarbības dinamikas atgūšana

Ekonomiskās politikas koordinācijas stiprināšana

17. uzskata, ka Eiropas Savienībai dažādu daudzpusējo sarunu kārtās, piemēram, tādās kā PTO sarunu kārtās, ir jāpauz kopējā nostāja, kas patiešām skar katras dalībvalsts intereses;

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

Koncentrēšanās uz prioritārajām jomām

18. mudina Komisiju izstrādāt saskanīgu integrētu politiku ilgtspējīgai attīstībai; uzskata, ka resursu ilgtspējīgu izmantošanu un saikņu nostiprināšanu starp vides aizsardzību un izaugsmi, kā arī inovatīva darba uzlabošanu var panākt, sekmējot videi draudzīgu tehnoloģiju attīstību un izmantošanu un piešķirot valsts pasūtījumiem “ekoloģisku niansi”, īpašu uzmanību pievēršot MVU;

19. uzsver tirgus instrumentu (TI) nozīmi 2007. gada pavasara Eiropadomes sanāksmē noteiktā mērķa īstenošanā, lai Eiropa kļūtu par ekonomiskās attīstības zonu, kurā paredz zemas oglekļa emisijas; uzskata, ka, nepārtraukti pieaugot enerģijas cenu spiedienam un palielinoties klimata pārmaiņu draudiem, ir svarīgi panākt, lai energoefektivitātes uzlabojumi dotu ieguldījumu gan izaugsmē, gan ilgtspējīgā attīstībā; uzsver, ka ES uzņēmumi ir starp pasaules līderiem atjaunojamās enerģijas tehnoloģiju attīstībā;

20. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu ieviest “piekto brīvību” — pētniecību un jauninājumus, proti, zināšanu brīvu apriti, kas papildinātu “četras brīvības” — preču, pakalpojumu, personu un kapitāla brīvu apriti;

21. uzskata, ka, paaugstinoties pārtikas produktu cenām, kas drīzāk notiek pastāvīgi, nevis cikliski, ir jāpārskata kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) mehānismi, kas ierobežo piegādi; uzskata, ka KLP var būt galvenā nozīme pārtikas produktu cenu stabilizēšanā;

22. atgādina savu nostāju par ieguvumiem, ja nodokļu slogu novirza no darbaspēka uz vides degradāciju, un tas būtu efektīvs paņēmieni gan vides, gan nodarbinātības problēmu risināšanai, un uzskata, ka ir jāsamazina nodokļu slogs darbaspēkam, lai radītu vairāk darbavietu un apkarotu ēnu ekonomiku;

Iekšējā tirgus attīstības veicināšana

23. uzsver — tā kā Iekšējā tirgus izveidošana neizdevās, ES ražīgums atpaliek no tās potenciāla un kavē pilnībā izmantot pasaules tirgus iespējas; uzskata, ka, lai gan iekšējais preču tirgus ir relatīvi labi integrēts, pakalpojumu, tostarp finanšu pakalpojumu, tirgi ir joprojām diezgan sadrumstaloti; aicina paātrināt pakalpojumu tirgu integrāciju, konsekventi un saskaņoti ieviešot un īstenojot apstiprinātos noteikumus un likvidējot šķēršļus konkurencei un piekļuvei tirgum; atzīmē, ka vispārējās ekonomiskās nozīmes pakalpojumu nodrošināšana par pieņemamām cenām ir būtiska konkurētspējīgā un dinamiskā ekonomikā;

24. uzsver, ka “četrus brīvības” īstenošana visā Eiropas Savienībā būtu jāveic vienādā veidā un apmērā un ka to darbība ir nepārtraukti jāuzrauga;

25. uzsver nepieciešamību attīstīt konkurenci tīklu infrastruktūrā, nodrošinot vienlīdzīgu konkurences apstākļus un efektīvu konkurenci visas Eiropas integrētajos tirgos; uzskata, ka valsts īpašumtiesības elektroenerģijas un gāzes tirgū ir viens no galvenajiem iemesliem, kas rada izkropļojumus Eiropas tirgū, un ka ir jāturpina uzlabot konkurences stimulu šajos tirgos; ir pārliecināts, ka Eiropas infrastruktūras paplašināšana, uzlabošana un apvienošana, jo īpaši koncentrējoties uz pārrobežu projektiem un starpsavienojumiem starp veco un jauno Eiropu, vajadzētu sekmēt atbilstošu apstākļu attīstību, lai ievērojami uzlabotu ražīgumu transporta, enerģijas un IKT nozarēs;

Nodokļu politikas ieguldījums Lisabonas stratēģijā

26. konstatē, ka ir nepieciešama saskaņota nodokļu pamatsistēma, kas labvēlīga uzņēmumiem, jo īpaši MVU, un paredzēta, lai atjaunotu izaugsmi un veicinātu nodarbinātības iespējas;

27. norāda, ka saistībā ar valsts līdzekļiem Eiropas Savienībā ir jāveicina tāda nodokļu sistēma, kas veicinātu jaunu uzņēmumu veidošanos un tehnoloģiju attīstību; konstatē, ka tādēļ cita starpā varētu nākties samazināt tos nodokļus, kuri nelabvēlīgi ietekmē darba ražīgumu un darba vietu izveidi, jo īpaši noteiktām sociālām grupām, piemēram, sievietēm, ilgstošiem bezdarbniekiem un vecāka gadagājuma cilvēkiem;

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

Investīcijas cilvēkos un darba tirgu modernizācija*Uzņēmējdarbība un radošums*

28. ir pārliecināts, ka uzņēmējdarbības kultūras veicināšanā un MVU labvēlīgas vides radīšanā ir ļoti svarīgi, lai inovāciju institucionālās struktūras vadības sistēma būtu modernizēta, pamatota ar efektīvu finansējuma sistēmu, kas nodrošina finansējumu visos inovācijas procesa posmos, sākot no idejas izstrādes līdz pat tās ieviešanai uzņēmuma līmenī; uzskata, ka strukturālā politika jāizstrādā elastīgi, lai dotu iespēju radoši pašizteikties un veicinātu radošu ideju noderīgu izmantošanu;

29. ir cieši pārliecināts, ka labāks tiesiskais regulējums un vērienīgu mērķu īstenošana, lai samazinātu jauno ES tiesību aktu radīto slogu, dod ieguldījumu konkurētspējīgākas uzņēmējdarbības vides attīstīšanā un sekmē privāto iniciatīvu; aicina dalībvalstis izvīrīt vienādi vērienīgus mērķus, kas izriet no visu līmeņu valsts tiesību aktiem; uzskata, ka īpaša uzmanība jāvelta dalībvalstu institucionālo un administratīvo spēju efektivitātes nostiprināšanai;

Dzīves cikla pieeja

30. uzskata, ka aktīvām darba politikām jāapvieno uz elastīgumu un drošību (*flexicurity*) orientēta politika ar jauniem drošības veidiem, tostarp motivāciju aktīvi meklēt darbu, kā arī labāku attieksmi pret pārmaiņām, tostarp ekonomisko restrukturizāciju, un šo pārmaiņu pozitīvu izmantošanu, lai samazinātu sociālo atstumtību un veicinātu pielāgošanos; ir pārliecināts, ka īpaša uzmanība jāvelta veidam, kā labāk uzrunāt pilsoņus un pievērsties viņu vēlmēm un vajadzībām;

31. uzskata, ka jāattīsta dzīves cikla pieeja, lai aktīvi risinātu demogrāfijas uzdevumus, tostarp pensiju sistēmu modernizāciju, lai nodrošinātu finansiālo, ekonomisko un sociālo ilgtspēju;

32. uzskata, ka izglītība ir ilgtermiņa izaugsmes potenciāla noteicošais faktors un efektīvs instruments nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanai un dod cilvēkiem iespēju uzlabot dzīves standartus; iesaka ES un tās dalībvalstīm īstenot efektīvākus pasākumus, veikt lielākus ieguldījumus izglītībā un uzlabot piekļuvi izglītībai un apmācībai visiem;

33. uzskata, — lai visā dzīves ciklā veicinātu iesaistīšanos nepārtrauktā izglītošanās procesā un apmācībā darba vietā, īpaši zemas kvalifikācijas un vecāka gadagājuma darbiniekiem, efektīvas mūžizglītības stratēģijas var mazināt ES iedzīvotāju novecošanās negatīvo ietekmi darba tirgū; tomēr uzskata, ka ir jāvelta noteikti centieni jauniešu pamatprasmju paaugstināšanai, stingri jāsamazina to jauniešu skaits, kas nepabeidz skolu, un prasmju trūkums kopumā, kā arī jāuzlabo migrantu un invalīdu sociālā un darba integrācija, it īpaši stimulējot prasmju apguvi;

Imigrācijas politika

34. ir cieši pārliecināts, ka jāapsver efektīva imigrācijas politika, ņemot vērā prasmju trūkumus un darba tirgus prasības; uzskata, ka joprojām galvenā prioritāte ir visaptverošas Eiropas migrācijas politikas turpmāka attīstība, kas papildinātu dalībvalstu politikas jomas, lai izpildītu uzdevumus un izmantotu iespējas, kuras migrācija sniedz jaunajā globalizācijas ērā;

35. uzskata, ka izaugsmes un sadarbības veicināšana ar trešajām valstīm, kā arī turpmāka Eiropas Savienības ekonomikas atvērtība joprojām ir ļoti svarīga, lai efektīvi pārvaldītu migrācijas plūsmas un cīnītos pret nelegālās imigrācijas iemesliem un to veicinošiem faktoriem; atzīst, ka Eiropas Savienībai ir steidzami nepieciešama saskaņota politika legālās (piem., ekonomiskās) migrācijas jomā;

Ekonomikas pārvaldības uzlabošana

36. atzinīgi vērtē Komisijas sagatavotos ziņojumus attiecībā uz valstīm; tomēr aicina īstenot sistemātiskāku pieeju, kas izceļ panākumus un trūkumus; atbalsta Komisijas priekšlikumu, kas paredz ieviest atsevišķus punktus, kuri būtu jāuzrauga saistībā ar daudzpusējo uzraudzību, kā arī paredz iespēju uzlabot valsts politiskās atbildes; atzīst, ka jāpalielina reģionālā līmeņa loma izaugsmes un darbavietu nodrošināšanā, tā kā tas ir atzīts jaunās paaudzes kohēzijas politikas programmās laika periodam no 2007. līdz 2013. gadam;

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

37. pauž nožēlu par nepietiekamu Lisabonas stratēģijas iekļaušanu daudzu dalībvalstu politikā; uzskata, ka ir svarīgi mobilizēt visas tautsaimniecības ieinteresētās puses, lai nodrošinātu tās efektīvu īstenošanu; it īpaši uzskata, ka sociālo partneru, dalībvalstu parlamentu, reģionālo un vietējo varas iestāžu, kā arī pilsoniskās sabiedrības lielāka iesaistīšanās uzlabos Lisabonas stratēģijas rezultātus un veicinās sabiedrības diskusijas par atbilstošām reformām; atbalsta Komisijas priekšlikumu dalībvalstīm pastiprināt sadarbību ar valstu un reģionālajiem parlamentiem, vienlaikus katru gadu paredzot debates par VRP īstenošanu;

38. aicina Padomi ņemt vērā šādus grozījumus:

KOMISIJAS IETEIKUMS

PARLAMENTA GROZĪJUMI

1. grozījums

1. pamatnostādne

1. pamatnostādne. Nodrošināt ekonomikas stabilitāti ilgtermiņai izaugsmei

1. Atbilstīgi Stabilitātes un izaugsmes paktam dalībvalstīm jāievēro savi vidējā termiņa budžeta mērķi. Kamēr šis mērķis vēl nav sasniegts, tām būtu jāveic visi vajadzīgie korektīvie pasākumi, lai to panāktu. Dalībvalstīm jāizvairās no ciklam pielāgotas fiskālās politikas. Turklāt ir nepieciešams, ka tās dalībvalstis, kam ir pārmērīgs budžeta deficīts, veic iedarbīgus pasākumus, lai nodrošinātu pārmērīga budžeta deficīta tūlītēju novēršanu.

2. Dalībvalstīm ar tekošā konta deficītiem, kas draud sasniegt pārmērīgu apjomu, jārikojas, lai tos koriģētu, īstenojot strukturālas reformas, palielinot ārējo konkurētspēju, vajadzības gadījumā palīdzot veikt šīs korekcijas ar fiskālo politiku.

1. pamatnostādne. Nodrošināt ekonomikas stabilitāti ilgtermiņai izaugsmei, **sociālo integrāciju un vairāk nodarbinātības pasaules mērogā**

1. Atbilstīgi Stabilitātes un izaugsmes paktam dalībvalstīm jāievēro savi vidējā termiņa budžeta mērķi. Kamēr šis mērķis vēl nav sasniegts, tām būtu jāveic visi vajadzīgie korektīvie pasākumi, lai to panāktu, **un jānodrošina valsts pārvaldes modernizācija, kā arī valsts finanšu konsolidācija**. Dalībvalstīm jāizvairās no ciklam pielāgotas fiskālās politikas. Turklāt ir nepieciešams, ka tās dalībvalstis, kam ir pārmērīgs budžeta deficīts, veic iedarbīgus pasākumus, lai nodrošinātu pārmērīga budžeta deficīta tūlītēju novēršanu.

2. Dalībvalstīm ar tekošā konta deficītiem, kas draud sasniegt pārmērīgu apjomu, jārikojas, lai tos koriģētu, īstenojot strukturālas reformas, palielinot ārējo konkurētspēju un vajadzības gadījumā palīdzot veikt šīs korekcijas ar fiskālo politiku, **kā arī konsolidējot ekonomiskās izaugsmes rezultātus un pievēršot uzmanību budžeta politikas un ražīguma pieauguma labākai sinerģijai**.

2.a Lai nodrošinātu stabilitāti, inflācijas riska mazināšana dalībvalstīm nav jāattiecinā tikai uz monetāro politiku, it īpaši ņemot vērā pašreizējos augstos valūtas maiņas kursus. Dalībvalstīm jāsteno visi citi tie politikas virzieni, kas var palīdzēt cīņā pret inflācijas risku.

2.b Dalībvalstīm ir jāpalielina ES ekonomikas elastība, attīstot iekšējā tirgus ārējo dimensiju, lai pievērštos jautājumiem, kas saistīti ar vispārējās nestabilitātes pieaugumu.

2.c Ņemot vērā nesenos finanšu tirgus satricinājumus, ir jāveic nepieciešamie pasākumi, lai izvairītos no kredītu ierobežošanas un atjaunotu uzticēšanos finanšu tirgum, tā nodrošinot, ka tiek ievērotas valsts un privātā sektora pārstāvju ieguldījumu vajadzības.

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

KOMISIJAS IETEIKUMS

PARLAMENTA GROZĪJUMI

2. grozījums

2. pamatnostādne

2. pamatnostādne. Nodrošināt ekonomikas un fiskālo ilgtspējību, kas ir **paaugstinātas nodarbinātības** pamatā

Ņemot vērā **iedzīvotāju novecošanās** radīto **izmaksu** prognozes, dalībvalstīm

1. ir jānodrošina apmierinoša gaita valsts parāda samazināšanai, lai stiprinātu valsts finanses,

2. ir jāreformē un jāstiprina pensiju, sociālās apdrošināšanas un veselības aprūpes sistēmas, lai nodrošinātu, ka tās ir finansiāli dzīvotspējīgas, sociāli piemērotas un pieejamas;

3. ir jāveic pasākumi, lai palielinātu dalību darba tirgū un darbaspēka pieejamību, jo īpaši sievietēm, gados jaunu un vecāka gadagājuma strādājošo vidū, un jāveicina "dzīves cikla" pieeja darbam, lai palielinātu kopējo tautsaimniecībā nostrādāto stundu skaitu.

3. grozījums

3. pamatnostādne

3. pamatnostādne. Veicināt uz izaugsmi un nodarbinātību vērstu un racionālu resursu sadali

Dalībvalstīm, neietekmējot ekonomikas stabilitātes un ilgtspējas mērķus, jānovirza valsts sektora izdevumi uz izaugsmi veicinošām kategorijām atbilstīgi Lisabonas stratēģijai, jāpielāgo nodokļu **struktūras, lai stiprinātu izaugsmes potenciālu**, jānodrošina, ka pastāv mehānismi, ar kuriem novērtē saistību starp valsts sektora izdevumiem un politikas mērķu sasniegšanu, kā arī jānodrošina reformu pakešu vispārēja saskaņība.

4. grozījums

4. pamatnostādne

4. pamatnostādne. Nodrošināt, lai atalgojuma attīstība veicinātu makroekonomikas stabilitāti un izaugsmi

Lai palielinātu piemērošanās spēju, dalībvalstīm jāsekmē atbilstīgi pamatnosacījumi algas izdevīguma sistēmām, vienlaikus pilnībā ievērojot sociālo partneru lomu, lai veicinātu nominālo algu un tādas darbaspēka izmaksu attīstību, kas atbilst cenu stabilitātei un ražīguma tendencei vidējā termiņā, ņemot vērā kvalifikāciju atšķirības un vietējā darba tirgus apstākļus.

2. pamatnostādne. Nodrošināt ekonomikas un fiskālo ilgtspēju, kas ir **lielāku izaugsmes iespēju** pamatā

Ņemot vērā **sagaidāmās demogrāfiskās problēmas**, dalībvalstīm

1. būtu jāreformē un jāstiprina pensiju, sociālās apdrošināšanas un veselības aprūpes sistēmas, lai nodrošinātu, ka tās ir finansiāli dzīvotspējīgas **un ilgtspējīgas, kā arī** sociāli piemērotas un pieejamas;

2. būtu jānodrošina vienmērīga un pakāpeniska valsts parāda samazināšana, vienlaikus uzlabojot parādu pārvaldību, lai uzlabotu valsts finanses;

3. būtu jāveic pasākumi, lai palielinātu dalību darba tirgū un darbaspēka pieejamību, jo īpaši sievietēm, gados jaunu un vecāka gadagājuma strādājošo vidū, un jāveicina "dzīves cikla" pieeja darbam, lai palielinātu kopējo tautsaimniecībā nostrādāto stundu skaitu;**un**

3a. jāsteno "piektā brīvība" attiecībā uz zināšanām un jāsekmē jaunas prasmes, jānodrošina mūžizglītība visiem un jāmodernizē pētniecības, izglītības un apmācības infrastruktūras.

3. pamatnostādne. Veicināt uz izaugsmi un nodarbinātību vērstu un racionālu resursu sadali **un stiprināt uzticību ekonomikai**

Dalībvalstīm, neietekmējot ekonomikas stabilitātes un ilgtspējas mērķus, būtu jānovirza valsts sektora izdevumi uz izaugsmi veicinošām kategorijām atbilstīgi Lisabonas stratēģijai, jāpielāgo nodokļu struktūras, lai stiprinātu izaugsmes potenciālu, **sekmējot uz ražīgumu balstītu izaugsmi**, jānodrošina, ka pastāv mehānismi, ar kuriem novērtē saistību starp valsts sektora izdevumiem un politikas mērķu, **kā piemēram, augstas kvalitātes ieguldījumu Lisabonas mērķos** sasniegšanu, kā arī jānodrošina reformu pakešu vispārēja saskaņība.

4. pamatnostādne. Nodrošināt, lai atalgojuma attīstība veicinātu makroekonomikas stabilitāti un izaugsmi

Lai palielinātu piemērošanās spēju, dalībvalstīm būtu jāsekmē atbilstīgi pamatnosacījumi algas izdevīguma sistēmām, vienlaikus pilnībā ievērojot sociālo partneru lomu, lai veicinātu nominālo algu un tādas darbaspēka izmaksu attīstību, kas atbilst cenu stabilitātei un ražīguma tendencei vidējā termiņā, **jo īpaši ņemot vērā finanšu tirgus profesionālos speciālistus, kā arī** kvalifikāciju atšķirības un vietējā darba tirgus apstākļus.

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

KOMISIJAS IETEIKUMS

PARLAMENTA GROZĪJUMI

5. grozījums

5. pamatnostādne

5. pamatnostādne. Sekmēt lielāku saskanību starp makroekonomikas politiku, struktūrpolitiku un nodarbinātības politiku

5. pamatnostādne. Sekmēt lielāku saskanību starp makroekonomikas politiku, struktūrpolitiku un nodarbinātības politiku

Dalībvalstīm būtu:

1. jāuzlabo ekonomikas politikas koordinēšana, lai saskaņotu valsts reformu programmas, vienlaikus ņemot vērā ekonomisko dažādību un atšķirīgās tradīcijas;

Dalībvalstīm jāveic darba un ražojumu tirgus reformas, kas vienlaikus palielinātu izaugsmes potenciālu un atbalstītu makroekonomikas sistēmu, **palielinot** elastīgumu, faktoru mobilitāti un pielāgošanās spējas darba un ražojumu tirgos, reaģējot uz globalizāciju, tehnoloģijas attīstību, pārmaiņām pieprasījumā un cikliskām izmaiņām. Dalībvalstīm jo īpaši: jādod atkārtots impulss nodokļu un sociālo pabalstu sistēmas reformai, lai uzlabotu motivāciju un veicinātu darba finansiālo pievilcīgumu; jāpalielina darba tirgu spēja piemēroties, apvienojot darba elastīgumu un drošību; un jāuzlabo nodarbināmība, investējot cilvēkkapitālā.

2. jāveic darba un ražojumu tirgus reformas, kas vienlaikus palielinātu izaugsmes potenciālu un atbalstītu makroekonomikas sistēmu, **nodrošinot** elastīgumu **ar jauniem drošības veidiem**, faktoru mobilitāti un pielāgošanās spējas darba un ražojumu tirgos, reaģējot uz globalizāciju, tehnoloģijas attīstību, pārmaiņām pieprasījumā un cikliskām izmaiņām. Dalībvalstīm jo īpaši jādod atkārtots impulss nodokļu un sociālo pabalstu sistēmas reformai, lai uzlabotu motivāciju un veicinātu darba finansiālo pievilcīgumu; jāpalielina darba tirgu spēja piemēroties, apvienojot darba elastīgumu un drošību; un jāuzlabo nodarbināmība, investējot cilvēkkapitālā;

3. īpaša uzmanība jāvelta iestāžu un pārvaldes efektivitātes uzlabošanai; un

4. jāveicina visaptverošas ES imigrācijas politikas izstrāde, tostarp ekonomiskās migrācijas kritēriju un procedūru izstrāde, atbilstoši darba tirgus prasībām.

6. grozījums

6. pamatnostādne

6. pamatnostādne. Sekmēt dinamisku un labi funkcionējošu EMS; lai to panāktu, euro zonas dalībvalstīm jānodrošina to ekonomikas un budžeta politikas labāka saskaņošana, jo īpaši:

6. pamatnostādne. Sekmēt dinamisku un labi funkcionējošu EMS; lai to panāktu, euro zonas dalībvalstīm jānodrošina savas ekonomikas un budžeta politikas labāka saskaņošana, jo īpaši:

–1. maksimāli palielinot reformu pozitīvo ietekmi, ņemot vērā, ka kopēja valūta un kopēja monetārā politika sniedz papildu dimensiju koordinēšanai;

1. īpašu uzmanību pievēršot savu valsts finanšu fiskālajai ilgtspējai pilnīgā saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes paktu;

1. īpašu uzmanību pievēršot savu valsts finanšu fiskālajai ilgtspējai pilnīgā saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes paktu;

2. izveidojot pasākumu kombināciju, kas sekmē tautsaimniecības atveseļošanos un ir savienojama ar cenu stabilitāti, tādējādi palielina uzticēšanos uzņēmēju un patērētāju starpā īstermiņā, un turklāt ir savienojama ar ilgtermiņa ilgtspējīgu izaugsmi;

2. izveidojot pasākumu kombināciju, kas sekmē tautsaimniecības atveseļošanos un ir savienojama ar cenu stabilitāti, tādējādi palielina uzticēšanos uzņēmēju un patērētāju starpā īstermiņā, un turklāt ir savienojama ar ilgtermiņa ilgtspējīgu izaugsmi;

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

KOMISIJAS IETEIKUMS

PARLAMENTA GROZĪJUMI

3. ātri izvēršot strukturālās reformas, kas palielinātu euro zonas ilgtermiņa potenciālo izaugsmi un uzlabotu tās ražīgumu, konkurētspēju un ekonomisko pielāgošanos asimetriskiem satricinājumiem, īpašu uzmanību pievēršot nodarbinātības politikai; kā arī

4. nodrošinot, ka euro zonas ietekme pasaules ekonomikas sistēmā palielinātos un tā būtu proporcionāla euro zonas ekonomiskajai nozīmei.

7. grozījums

7. pamatnostādnes ievaddaļa un 1., 2. un 3. punkts

7. pamatnostādne. Palielināt un uzlabot ieguldījumus pētniecībā un izstrādē, jo īpaši no privātās uzņēmējdarbības puses; **lai to panāktu, vispārējais mērķis 2010. gadam — 3 % no IKP — ir apstiprināts ar adekvātu dalījumu privāto un valsts ieguldījumu starpā; dalībvalstis noteiks konkrētos vidēja termiņa līmeņus.** Dalībvalstīm jāturpina attīstīt pasākumu kombinācija, lai atbilstīgi veicinātu **pētniecību un izstrādi, jo īpaši uzņēmējdarbības sektora pētniecību un izstrādi**, ar šādām darbībām:

1. uzlabojot vispārējos apstākļus un nodrošinot, ka uzņēmumi darbotos vidē, **kurā valda pietiekama konkurence un kas ir piesaistoša;**

2. **efektīvāk un lietderīgāk tērējot valsts līdzekļus pētniecībai un izstrādei un attīstot pirktspējas paritāti;**

3. **attīstot un stiprinot izcilības un pētniecības iestādes dalībvalstīs, kā arī vajadzības gadījumā radot jaunas, un uzlabojot sadarbību un tehnoloģiju nodošanu starp valsts pētniecības institūtiem un privātiem uzņēmējiem;**

3. ātri izvēršot strukturālās reformas **un īstenojot ieguldījumu prioritātes saskaņā ar Lisabonas mērķiem**, kas palielinātu euro zonas ilgtermiņa potenciālo izaugsmi un uzlabotu tās ražīgumu, konkurētspēju un ekonomisko pielāgošanos asimetriskiem satricinājumiem, īpašu uzmanību pievēršot nodarbinātības politikai; un

4. nodrošinot, ka **ES un** euro zonas ietekme pasaules ekonomikas sistēmā palielinātos un tā būtu proporcionāla **to** ekonomiskajai nozīmei.

7. pamatnostādne. **Lai palielinātu un uzlabotu ieguldījumus pētniecībā un izstrādē, jo īpaši no privātās uzņēmējdarbības puses, vispārējais mērķis 2010. gadam — 3 % no IKP — ir apstiprināts ar adekvātu dalījumu privāto un valsts ieguldījumu starpā, un lai veicinātu uzņēmējdarbības kultūru un sekmētu privāto iniciatīvu**, dalībvalstīm jāturpina attīstīt pasākumu kombināciju, **kas atbilstīgi veicina ekonomikas modernizāciju un visu veidu jauninājumus, šajā nolūkā:**

1. **veidojot tirgū kompetentas iestādes un** uzlabojot vispārējos apstākļus, **lai nodrošinātu, ka uzņēmumi darbojas uzņēmējdarbības vidē, kurā valda pietiekama konkurence, un gūst labumu no jauninājumu ieviešanas;**

3.a **veicinot rūpniecības pētniecības centru decentralizāciju, lai turpmāk tos saistītu ar izglītības centriem un apzinātu dažādu pētniecības prakšu daudzveidību.**

8. grozījums

11. pamatnostādnes 4.a un 4.b punkts (jauni)

4.a **jāsteno 2007. gada pavasarī Eiropadomes sanāksmē noteiktās saistības risināt problēmas enerģētikas un vides jomās; un**

4.b **saistībā ar pārtikas produktu cenu paaugstināšanos, kas drīzāk notiek pastāvīgi, nevis cikliski, jāpārskata kopējās lauksaimniecības politikas mehānismi, kas ierobežo piedāvājumu.**

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

KOMISIJAS IETEIKUMS

PARLAMENTA GROZĪJUMI

9. grozījums

12. pamatnostādnes

12. pamatnostādne. Paplašināt un padziļināt iekšējo tirgu; lai to panāktu, dalībvalstīm:

1. jāpaātrina iekšējā tirgus direktīvu transponēšana;
2. jānosaka par prioritāti stingrāka un labāka iekšējā tirgus tiesību aktu īstenošana;
3. jānovērš atlikušie šķēršļi pārrobežu darbībām;
4. efektīvi jāpiemēro ES publiskā iepirkuma noteikumi;
5. jāveicina pilnībā funkcionējošs pakalpojumu tirgus, vienlaikus saglabājot Eiropas sociālo modeli;
6. jāpaātrina **finanšu** tirgus integrācija, **konsekventi un** saskaņoti īstenojot un ieviešot Finanšu pakalpojumu rīcības plānu.

12. pamatnostādne. Paplašināt un padziļināt iekšējo tirgu, **kā arī nodrošināt atvērtus un konkurētspējīgus tirgus**; lai to panāktu, dalībvalstīm:

1. jāpaātrina iekšējā tirgus direktīvu transponēšana **un jānovērš vēl pastāvošie šķēršļi pārrobežu darbībām**;
2. jānosaka par prioritāti stingrāka un labāka iekšējā tirgus tiesību aktu īstenošana;
3. jānovērš atlikušie šķēršļi pārrobežu darbībām;
4. efektīvi jāpiemēro ES publiskā iepirkuma noteikumi;
5. jāveicina pilnībā funkcionējošs pakalpojumu tirgus **un jānodrošina universāli, pieejami un ilgtspējīgi augstu standartu sabiedriskie pakalpojumi par visiem pieņemamām cenām**, vienlaikus saglabājot Eiropas sociālo modeli;
6. jāpaātrina **pakalpojumu** tirgus, **tostarp finanšu pakalpojumu**, integrācija, saskaņoti īstenojot **iekšējā tirgus tiesību aktus** un ieviešot Finanšu pakalpojumu rīcības plānu, **vienlaikus uzlabojot ieguldītāju, tirgu un regulatoru pārredzamību, atbildību un uzraudzību attiecībā uz alternatīvām, kā arī tradicionālām ieguldījumu darbībām finanšu tirgū**;
- 6.a jāpalīdz veidot līdzsvarotu pieeju finanšu risku pārrobežu izplatības regulējumam;**
- 6.b jāizstrādā atbilstoši nosacījumi resursu efektivitātes uzlabošanai transporta un enerģētikas infrastruktūrās, galveno uzmanību pievēršot pārrobežu posmiem, perifēriem reģioniem un "vecu" un "jauno" dalībvalstu sadarbībai, un**
- 6.c jāklūst par vadošo spēku starptautiskā līmenī jautājumos, kas attiecas uz krīžu vadību un pašreizējo starptautiska mēroga uzraudzības pasākumu uzlabošanu.**

10. grozījums

13. pamatnostādnes 6.a punkts (jauns)

6.a pabeigt transatlantiskā tirgus izveidi;

*
* *

39. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

ES stratēģija attiecībā uz Vidusāziju

P6_TA(2008)0059

Eiropas Parlamenta 2008. gada 20. februāra rezolūcija par ES stratēģiju attiecībā uz Vidusāziju (2007/2102(INI))

(2009/C 184 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā iepriekšējās rezolūcijas par Vidusāziju, jo īpaši 2006. gada 26. oktobra rezolūciju par Uzbekistānu ⁽¹⁾, 2006. gada 16. marta rezolūciju par Kazahstānu ⁽²⁾ un 2005. gada 12. maija rezolūciju par Kirgizstānu un Vidusāziju ⁽³⁾,
- ņemot vērā partnerattiecību un sadarbības nolīgumus (PSN), kas noslēgti starp ES un Uzbekistānu, Kirgizstānas Republiku un Kazahstānu un ir spēkā kopš 1999. gada, Pagaidu nolīgumu starp Eiropas Kopieni, Eiropas Atmoenerģijas Kopien un Tadžikistānu par tirdzniecību un ar to saistītiem jautājumiem ⁽⁴⁾, kurus parakstīja 2004. gada 11. oktobrī, PSN starp ES un Tadžikistānu, kas vēl nav ratificēts, kā arī Komisijas priekšlikumu Pagaidu nolīgumam starp ES un Turkmēnistānu par tirdzniecību un ar to saistītiem jautājumiem,
- ņemot vērā cilvēktiesību klauzulas, kas iekļautas šajos nolīgumos,
- ņemot vērā ES apņemšanos sekmēt ANO Tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) sasniegšanu, kā arī ņemot vērā Eiropas konsensu attīstības jomā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā to, ka 2007. gada 21.—22. jūnijā Eiropadome pieņēma ES stratēģiju jaunām partnerattiecībām ar Vidusāziju,
- ņemot vērā Eiropadomes Rīcības plānu (2007. gadam līdz 2013. gadam) par Eiropas enerģētikas politiku, ko pieņēma 2007. gada 8. un 9. martā, un sadarbību enerģētikas jomā starp ES, Melnās jūras un Kaspijas jūras piekrastes valstīm un to kaimiņvalstīm,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 26. septembra rezolūciju par virzību uz kopēju Eiropas ārpolitiku enerģētikas jomā ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Baku iniciatīvu par sadarbības attīstību enerģētikas un transporta jomā, ko paredzēts īstenot starp Eiropas Savienību un Melnās jūras un Kaspijas jūras reģiona valstīm,
- ņemot vērā saprašanās memorandus, kas noslēgti ar Azerbaidžānu un Kazahstānu saistībā ar tādas ārpolitikas attīstīšanu, kas atbilst Eiropas enerģētikas nozares interesēm,
- ņemot vērā attiecīgos Padomes secinājumus, tostarp 2005. gada 23.—24. maija, 13. jūnija, 18. jūlija un 3. oktobra, 2006. gada 13. novembra un 2007. gada 5. marta 14.—15. maija un 15.—16. oktobra secinājumus par Uzbekistānu, kā arī 2007. gada 23.-24. aprīļa secinājumus par Vidusāziju,

⁽¹⁾ OV C 313 E, 20.12.2006., 466. lpp.

⁽²⁾ OV C 291 E, 30.11.2006., 416. lpp.

⁽³⁾ OV C 92 E, 20.4.2006., 390. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 340, 16.11.2004., 2. lpp.

⁽⁵⁾ Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju, kas tikās Padomē, Eiropas Parlamentā un Komisijā, kopīgais paziņojums par Eiropas Savienības attīstības politiku: "Eiropas Konsenss" (OV C 46, 24.2.2006., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0413.

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

- ņemot vērā sankcijas, ko ES piemēroja Uzbekistānai pēc Andižanas masu slepkavības Padomes 2005. gada 14. novembra Regulā (EK) Nr. 1859/2005, ar ko paredz dažus ierobežojošus pasākumus attiecībā uz Uzbekistānu ⁽¹⁾ un kas tika turpmāk paplašinātas ⁽²⁾, kā arī daļējo un nosacīto sankciju par vīzām atcelšanu uz sešiem mēnešiem attiecīgi 2007. gada maijā un oktobrī,
 - ņemot vērā Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību iniciatīvu, ko sāka 2003. gadā ar mērķi sekmēt cilvēktiesību ievērošanu un atbalstīt sodu reformu, demokrātiju, labu pārvaldību, plašsaziņas līdzekļu brīvību, tiesiskumu, drošības struktūras (policija/bruņotie spēki) un konfliktu novēršanu,
 - ņemot vērā Attīstības sadarbības instrumentu (DCI) ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2007. gada 30. jūnijā Berlīnē notikušo ārlietu ministriju trijotnes tikšanos ar Vidusāzijas valstu pārstāvjiem, klātesot ES īpašajam pārstāvim *Pierre Morel* un Portugāles premjerministram *Jóse Sócrates*,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu, kā arī Attīstības komitejas un Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumus (A6-0503/2007),
- A. tā kā piecas valstis, uz kurām kopā attiecināts ģeogrāfisko nosaukumu "Vidusāzija" (Kazahstāna, Kirgizstāna, Tadžikistāna, Turkmēnistāna un Uzbekistāna), atrodas svarīgā krustpunktā starp Eiropu un Āziju un tā kā vēsturiski un tradicionāli tās ir bijušas svarīgs satikšanās un tranzīta punkts starp šiem diviem kontinentiem;
- B. tā kā ES pauž stingru viedokli par nepieciešamību un savu ieinteresētību redzēt sasniegumus lielākas stabilitātes virzienā un rādītāju paaugstināšanā ekonomikas, demokrātijas un cilvēkresursu attīstības jomā un cilvēku drošības paaugstināšanā visā Vidusāzijā un tā kā tai vienmēr jāatbalsta sava apņemšanās iekļaut cilvēktiesības visos nolīgumos ar trešām valstīm un sekmēt demokrātiju visās saistītajās politikas jomās, un tādēļ jāatbalsta to līdzekļu izmantošana, kuri ir vispiemērotākie; tā kā šāds solis nodrošinās ES uzticamību un galu galā stiprinās ES kā aizvien efektīvāku dalībnieku attiecībā uz šo reģionu, kā arī ārpus šā reģiona robežām;
- C. tā kā attiecībā uz Vidusāzijas stabilitāti ir izrādīta vispārēja ieinteresētība, jo nopietna un ieilgusi nestabila situācija vienā no šīm valstīm var katastrofāli ietekmēt visu reģionu un arī Eiropas Savienību un tās dalībvalstis daudzos veidos;
- D. apzinoties riskus, ko var radīt atkarība no importa, ko piegādā nestabili reģioni un piegādātāji, kā arī vajadzību izveidot uzticamus, pieejamus un praktiski izmantojamus enerģijas kanālus;
- E. tā kā ES ir ieinteresēta Vidusāzijas valstīs nodrošināt drošību un stabilitāti, kā arī cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanu, jo stratēģiskā, politiskā un ekonomiskā attīstība un aizvien lielākās reģionālās problēmas Vidusāzijā arī tieši vai netieši ietekmē Eiropas Savienības intereses; tā kā Vidusāzijas valstis, izmantojot savus ievērojamos enerģētiskos resursus un cenšoties dažādot tirdzniecības partnerus un piegādes kanālus, var sniegt savu ieguldījumu attiecībā uz ES vajadzību nodrošināt enerģijas drošību un energoapgādi;
- F. tā kā, no vienas puses, ir pamatota vajadzība īstenot šā reģiona valstu sadarbību, bet, no otras puses, šādām idejām un centieniem spēcīgu pretestību izrāda jo īpaši reģiona centrā esošās un visvairāk apdzīvotās Uzbekistānas valsts valdība;

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2005., 23. lpp. Grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.). Skatīt arī Padomes 2005. gada 14. novembra Kopējo Nostāju 2005/792/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz Uzbekistānu (OV L 299, 16.11.2005., 72. lpp.).

⁽²⁾ Skatīt Padomes 2007. gada 13. novembra Kopējo Nostāju 2007/734/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz Uzbekistānu (OV L 295, 14.11.2007., 34. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1905/2006, ar ko izveido finanšu instrumentu attīstības sadarbībai (OV L 378, 27.12.2006., 41. lpp.).

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

- G. tā kā izolacionisms mēdz rasties no centieniem saglabāt iekšējo kontroli, un kura galēji piemēri ir redzami Turkmēnistānā un Uzbekistānā, un tā kā šāda politika ir raksturīga režīmiem, kas necenšas meklēt tautas piekrišanu, uz kuru jāpamato to vara;
- H. tā kā piecas Vidusāzijas republikas saņem oficiālu attīstības palīdzību, kas nozīmē, ka šīm valstīm sniegto ES palīdzību uzskata par attīstības palīdzību;
- I. tā kā no ES drošības un citām interesēm, kā arī no tās vērtībām un atbalsta Tūkstošgades attīstības mērķiem izriet, ka grūtībām un iespēju trūkumam, ar ko saskaras daudzi cilvēki šajā reģionā, kur atsevišķos apgabalos valda nabadzība, apdraudējumi cilvēku drošībai, kuri daļēji ir saistīti ar kaimiņvalstu, piemēram, Afganistānas, drošības problēmām, saistībā ar Vidusāziju ES pieejas pamatā jābūt destabilizācijas un konflikta risku novērtējumam;
- J. tā kā ES svarīgākais mērķis attiecībā uz sadarbību attīstības jomā ir nabadzības izskaušana saistībā ar ilgtspējīgu attīstību, tostarp Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšana;
- K. tā kā reģionam sniegtā ES palīdzība galvenokārt piešķirta kā tehniskā palīdzība no TACIS programmas, un tā kā novērtējumi par TACIS efektivitāti nav viennozīmīgi;
- L. tā kā saskaņā ar Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 25. pantu tiesības uz veselību ir cilvēktiesības un tā kā vispārēja piekļuve veselības aprūpei ir būtiska, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus; tā kā pēc Padomju Savienības sabrukuma visās Vidusāzijas republikās ir pasliktinājušies veselības apstākļi, un veselības aprūpes sistēmā valda krīze; tā kā tādu epidēmiju kā HIV/AIDS un zaļu rezistentās tuberkulozes iespējamās plašās izplatības sekas rada ilgtermiņa apdraudējumu Eiropas Savienībai; tā kā putnu gripas krīze apliecināja, ka infekciju slimības spēj strauji izplatīties visā Eiropā; tā kā veselības jomas krīzes sociālās sekas dažādās valstīs apdraud to vispārējo stabilitāti un attīstības iespējas, kā arī ietekmē Eiropas drošību;
- M. tā kā enerģētika un ūdens reģionā ir galvenie ar cilvēku drošību un starpvalstu attiecībām saistītie jautājumi, jo īpaši attiecībā uz Kirgizstānu, Tadžikistānu un Uzbekistānu, un tā kā nabadzības samazināšana joprojām ir izšķiroša, lai mazinātu sociālo nestabilitāti;
- N. tā kā ES ir ieinteresēta importēt vairāk naftas un gāzes no Vidusāzijas, ja iespējams, izmantojot jaunus transportēšanas ceļus un izveidojot skaidru un pārredzamu enerģijas ražošanas un transportēšanas sistēmu, un tā kā šajā sakarībā attiecīgās valstis ir Kazahstāna un Turkmēnistāna;
- O. tā kā Vidusāzijas valstis, lai gan atšķirīgi, ir nodrošinātas ar naftu, gāzi, minerāliem un hidroelektroenerģijas resursiem; tā kā šādu resursu apsaimniekošanai ievērojami jāveicina ekonomiskā un sociālā attīstība; un tā kā neatbilstīgas apsaimniekošanas dēļ var rasties nevēlama blakus iedarbība, piemēram, nopietna vides degradācija, citu ekonomikas nozaru samazināta konkurētspēja, masveida nevienlīdzība labklājības jomā un palielināta politiskā un sociālā spiedze, un var pat pārsniegt pozitīvo virzību (tā saucamais “dabas resursu posts”);
- P. tā kā 2007. gada 10. oktobrī Ukrainas, Polijas, Azerbaidžānas un Gruzijas pārstāvji tikās Lietuvā, lai apspriestu jauno naftas transportēšanas tīklu, kas paredzēts, lai nogādātu jēlnaftu no Kaspijas jūras caur Baku un Odesu uz Gdaņskas ostu Polijā;
- Q. tā kā Krievija un Ķīna mēģināja palielināt ietekmes jomas Vidusāzijā, 1996. gadā izveidojot “Šanhajas piecinieku”, kura forumā par pārrobežu jautājumu pārvaldību piedalījās Ķīna, Krievija, Kirgizstāna, Kazahstāna un Tadžikistāna un kuru 2001. gadā pārveidoja par Šanhajas Sadarbības organizāciju (SCO), kas mūsdienās ir lielākā Vidusāzijas reģionālā organizācija un tajā patlaban kā pilntiesīga dalībniece piedalās Uzbekistānā, bet kā novērotāji — Pakistāna, Indija, Irāna un Mongolija;

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

- R. tā kā daudzām atšķirīgām valstīm vēsturiski un nesenā pagātnē šajā reģionā bijušas zināmas intereses; tā kā ne visām dalībvalstīm ir vēstniecības šajā reģionā un tā kā bieži vien attiecībā uz šo reģionu dalībvalstu vidū nav koordinācijas;
- S. tā kā Savienoto Valstu militārās iespējas Vidusāzijā samazinājās pēc 2005. gada 21. novembra, kad Savienoto personālsastāvs un tehnika atstāja Karši-Hanabadas (K2) gaisa spēku bāzi Uzbekistānā, saglabājot tikai vienu bāzi, kas atrodas Manas, netālu no Kirgizstānas galvaspilsētas Biškekas;
- T. tā kā dažādās Vidusāzijas valstīs politiskie, ekonomiskie, sociālie un citi apstākļi ievērojami atšķiras, un dažos gadījumos tie atšķiras arī vienas valsts teritorijā, un tā kā tādēļ ES ir būtiski svarīgi politikas virzienus attiecīgi diferencēt;
- U. tā kā Vidusāzijas valstis ir ļoti jaunas valstis un tā kā to valsts veidošana un centieni pārejas posmā politikas un ekonomikas jomā ir bijuši atšķirīgi, sasniedzot dažādus attīstības līmeņus un atšķirīgi sekmējot attālināšanos no iepriekšējās padomju sistēmas; tā kā dažās valstīs galvenā nozīme ir pārvaldības jautājumu risināšanai, lai nodrošinātu stabilitāti un drošību, un visās valstīs — lai panāktu politisko, sociālo un ekonomikas attīstību;
- V. tā kā risināmo problēmu lokā ES izvirzījusi nepieciešamību apturēt narkotiku tirdzniecību no Vidusāzijas vai caur to, kā arī cīņu pret organizēto noziedzību, tostarp cilvēku tirdzniecību, un terorisma attīstības novēršanu; tā kā dažos gadījumos “cīņa pret terorismu” tiek izmantota kā aizsargs represīvām darbībām pret tiem, kas kritizē valdību, kā arī cilvēktiesību aizstāvjiem, reliģiskām kustībām un parastiem uzņēmējiem; tā kā ir pamats uzskatīt, ka to attiecina uz šādām personām saistībā ar Uzbekistānas sadarbību drošības jomā ar kaimiņvalstīm; tā kā ir atzīts, ka notiek bērnu darbaspēka migrācija, un šīs problēmas visaptverošai risināšanai nepieciešamas jaunas starptautiskās un sociālās partnerības metodes, iesaistot visas ieinteresētās puses;
- W. tā kā dažādās Vidusāzijas republikās stāvoklis cilvēktiesību jomā atšķiras un kopumā tālu atpaliek no Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) normām un tā kā Uzbekistāna un Turkmenistāna jo īpaši sistemātiski pārkāpj pamattiesības, un šajās valstīs nav vērojams progress saistībā ar demokrātiju un pluralismu;
- X. tā kā Vidusāzijas republikās vēl nav notikušas tādas prezidenta vai parlamentārās vēlēšanas, ko EDSO Demokrātisko institūciju un cilvēktiesību birojs būtu novērtējis kā pilnībā brīvas un taisnīgas;
- Y. tā kā visas piecas Vidusāzijas valstis ir EDSO dalībvalstis un tādējādi ir uzņēmušās plašas saistības attiecībā uz pamatbrīvību, demokrātiju, cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanu; tā kā šo saistību ievērošanas pakāpe ir atšķirīga katrā no šīm valstīm;
- Z. tā kā Kazahstāna salīdzinājumā ar citām reģiona valstīm ir vērtējama pozitīvi; tā kā šis valsts nesenās parlamentārās vēlēšanas, kas notika 2007. gada 18. augustā, parāda, ka, lai gan veikti daži uzlabojumi, joprojām pilnībā netiek pildītas tās saistības un nav panākta atbilstība EDSO un citiem starptautiskiem standartiem attiecībā uz demokrātisku vēlēšanu norisi;
- AA. tā kā vairākumā Vidusāzijas valstu pilsoniskā sabiedrība ir īpaši aktīva, iesaistoties vietējo NVO un asociāciju tīklā, un kuras jāaizsargā un jāvērtē kā pilsoņu apliecinājums vēlmei piedalīties savas valsts demokratizācijas un sociālajā procesā;
- AB. tā kā efektīvus uzlabojumus politiskajā, ekonomiskajā un sociālajā jomā reģionā var sasniegt, izveidojot patiesi neatkarīgu tiesu varu un reāli apkarojot plaši izplatīto korupciju;

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

- AC. tā kā ES pamatojas uz principiem, kuros iekļauta pamattiesību un brīvību aizsardzība, tostarp vārda brīvības, kā arī cilvēktiesību aktīvistu aizsardzība;
- AD. tā kā masveida represiju piemēri, korupcija un ekspluatācija, atteikšanās ievērot cilvēku pamattiesības un iespējas uzlabot savu dzīvi vienlaikus ar to, ka nepastāv atzīti veidi, kā paziņot par pārestībām un piedalīties politiskos procesos, paaugstina ekstrēmisma un terorisma pieaugšanas risku;
- AE. tā kā vairākumā Vidusāzijas valstu iedzīvotāji cieš no cilvēktiesību pārkāpumiem, atbilstīgas tiesu sistēmas trūkuma, ierobežojumiem, ko nosaka opozīcijas partijām un neatkarīgām pilsoniskās sabiedrības struktūrām, kā arī no tā, ka nav plašsaziņas līdzekļu brīvības;
- AF. tā kā 2005. gada maijā pēc Andižanas masu slepkavības Eiropas Savienība noteica Uzbekistānai sankcijas, bet Uzbekistānas valdība joprojām neļauj veikt starptautisku izmeklēšanu par šiem notikumiem un turpina īstenot savu represīvo politiku, tostarp cilvēktiesību aizstāvju vajāšanu; tā kā 2007. gada oktobrī Padome tomēr nolēma uz 6 mēnešiem apturēt noteikto vīzu aizliegumu astoņām personām, kas ir tieši atbildīgas par nekritisko lēmumu lietot spēku Andižanā; tā kā Padome, piemērojot šo apturēšanu, cenšas mudināt Uzbekistānas iestādes mainīt savu politiku un tā kā aizliegums no jauna tiks aktivizēts automātiski 2008. gadā [aprīli/maijā], ja netiks izpildīti kritēriji, kas pieņemti kā Padomes lēmuma daļa;
- AG. tā kā reģionā ir liela ieinteresētība sadarbībā ar ES zinātnes, veselības aprūpes un izglītības jomā un tā kā šāda sadarbība var veicināt plašākus pilsoniskās sabiedrības kontaktus un tādu Eiropas vērtību izplatību kā demokrātija, tiesiskums un cilvēktiesības;
- AH. tā kā dažādos aspektos gan Mongolijai, gan Afganistānai ir zināmas kopējas iezīmes ar piecām galvenajām Vidusāzijas valstīm, bet Padomes stratēģijas dokumentā abām valstīm uzmanība nav pievērsta, un tā kā uz tām attiecas dažādi ES instrumenti;
- AI. tā kā šis reģions atrodas Afganistānas tuvumā, un tāpēc atsevišķas valstis ir kļuvušas par vērtīgiem partneriem cīņā pret terorismu; tā kā ES dalībvalstis arī ir izmantojušas lidostas vai gaisa telpu šajā reģionā; tā kā vienlaikus ES darbība, lai veicinātu cilvēktiesības Vidusāzijā kopumā un it īpaši atsevišķās valstīs, ir bijusi nepieļaujami vāja;
- AJ. tā kā Vidusāzija ir tranzīta maršruts, pa kuru transportē aptuveni 30 % Afganistānas izcelsmes heroīna, kas lielākoties pārdzēts Krievijas tirgum, tādējādi veidojot ar narkotiku tirdzniecību saistītu organizēto noziedzību un korupciju, kā arī radot cilvēku atkarību un ar to saistītās veselības un sociālās problēmas, un kas ievērojami ietekmē reģiona stabilitāti;
- AK. tā kā Mongolijai un Vidusāzijas republikām ir līdzīga pagātne un tās vēsturiskās, kultūras un ekonomiskās iezīmes un tāda vides un enerģētikas politika, kas atbilstīgi jāaplūko saistībā ar ES stratēģiju attiecībā uz Vidusāziju,
1. atzinīgi vērtē to, ka ES pastiprināti pievēršas Vidusāzijai, par ko visskaidrāk liecina stratēģijas Vidusāzijai pieņemšana; tomēr atzīmē projektu īstenošanas lēno norisi šā reģiona piecās valstīs;
 2. ir pārliecināts, ka, lai gan vērtības, kuras ES ir jāveicina, vienmēr pieliek tās pašas, ES intereses, kā arī piecās reģiona valstīs dominējošie apstākļi un iespējas ievērojami atšķiras;
 3. aicina noteikt skaidrus mērķus un prioritātes ES attiecībām ar katru no piecām valstīm, smeļoties informāciju no reģiona vispārējās analīzes un vispārējā ES politikas mērķu kataloga, kas ietverts pieņemtajā ES stratēģijā;

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

4. uzsver to, cik svarīgi ES ir veicināt godīgu un ilgtspējīgu ekonomikas attīstību šajā reģionā un atbalstīt vietējās iniciatīvas ekonomikas attīstībai, reformas uzņēmējdarbības tiesiskā regulējuma jomā, kā arī atbalstīt pasākumus nabadzības izskaušanā saistībā ar ilgtspējīgu attīstību; uzsver, ka, ņemot vērā terorisma briesmas, ir svarīgi uzlabot sadarbību drošības jomā, taču jebkādas radikalizācijas un ekstrēmisma apkarošanas metodes, kas nelīdzsvaro drošības vajadzības ar cilvēktiesībām un labu pārvaldību, cietīs sakāvi; atzinīgi vērtē politiskā dialoga pastiprināšanu ar Vidusāzijas valstīm; aicina Padomi un Komisiju turpināt labas pārvaldības, cilvēktiesību, demokrātijas un izglītības veicināšanu, tostarp apsverot visu veidu reliģisko kopieno iesaistīšanu šajā procesā; aicina Padomi un Komisiju nodrošināt, ka cilvēktiesību jautājumiem tiek pievērsta tikpat liela uzmanība kā ES stingrajai pieejai enerģētikas, drošības un tirdzniecības jautājumiem;

5. pauž pārliecību, ka attiecīgus jautājumus efektīvi var atrisināt, vienīgi izmantojot reģionālo pieeju reģionālu problēmu risinājumiem (piemēram, attiecībā uz pretterorisma pasākumiem, cilvēku tirdzniecības un narkotiku tirdzniecības izskaušanu, kā arī saistībā ar ūdens apsaimniekošanu), kuriem nepieciešama pastiprināta reģionāla sadarbība; tādēļ mudina ES iestādes vajadzības gadījumā sniegt tehnisko palīdzību, it īpaši izplatot speciālo profesionālo informāciju un darbojoties kā vidutājam Vidusāzijas valstu dialoga veicināšanā; tomēr norāda, ka Vidusāzijas valstu attīstības pakāpes ir atšķirīgas un ka šīm valstīm ir arī ievērojamas atšķirības politiskajā, saimnieciskajā un kultūras jomā; šajā sakarībā atzinīgi vērtē to, ka Komisija un Padome, plānojot turpmāko partnerību un sadarbību, cenšas piemērot katrai valstij atbilstošāko, kā arī reģionālo pieeju;

6. prasa diferencēt ES politiku attiecībā uz tās pieeju šā reģiona valstīm, pamatojot to jo īpaši uz cilvēktiesību stāvokli katrā valstī, katras valsts valdības attieksmi pret EDSO saistībām, uz valstu attīstības vajadzībām un to valdību saistībām, lai uzlabotu pilsoņu labklājību, kā arī uz to pašreizējo un potenciālo nozīmi kā ES partnerēm tirdzniecībā, sadarbībā enerģētikas un citās jomās, uz starptautisko jautājumu dialogu un uz veiksmīgām ES darbību, tostarp dažādu atbalsta veidu, izredzēm;

7. uzsver pārrobežu sadarbības nozīmi, it īpaši izprotot, ka tādējādi kļūs efektīvāki kopējie centieni cilvēku tirdzniecības un narkotiku tirdzniecības apkarošanā; tādēļ mudina ES iestādes sniegt vajadzīgo tehnisko palīdzību, it īpaši izplatot zināšanas un darbojoties kā starpniecēm dialoga veicināšanā starp Vidusāzijas valstīm;

8. uzsver, ka ES politikai Vidusāzijā ir jābūt saskaņotai, un tādēļ atgādina, ka ES stratēģijai attiecībā uz Vidusāziju jābūt atbilstīgai Eiropas konsensam attīstības jomā; uzsver arī to, ka DCI noteiktajai palīdzībai ir jāatbilst tā galvenajiem mērķiem, t. i., nabadzības izskaušanai un TAM sasniegšanai;

9. konstatē, ka stratēģijas pielikumā nabadzības izskaušana ir minēta kā Eiropas Kopienas divpusējās palīdzības galvenā prioritāte laikposmā no 2007. gada līdz 2013. gadam; aicina Komisiju sniegt regulāru un detalizētu informāciju Parlamentam par veidu, kādā divpusējā un reģionālā palīdzība atbildīs atsevišķiem TAM, kā arī par paredzēto budžetu veselības un pamatzglītības jomā;

10. uzsver — lai Vidusāzijas valstīs nodrošinātu ilgtermiņa stabilitāti, drošību un labklājību, izšķirošas ir reformas sociālajā jomā, veselības aizsardzība, pārtikas drošums, cīņa pret korupciju un koncentrēšanās uz ilgtspējīgu un godīgu ekonomikas attīstību; tādēļ uzskata, ka process, lai novērtētu vajadzības valstu un reģiona līmenī, sniedz drošu iespēju ES gūt pārredzamību un ticamību atklātā dialogā ar visām ieinteresētajām pusēm, tostarp pilsonisko sabiedrību, parlamentiem un vietējām varas iestādēm;

11. uzskata, ka līdzdalība Pasaules Tirdzniecības organizācijā (PTO) ir nozīmīgs panākums reģiona ekonomiskajā stabilitātē, taču šo mērķi iespējams sasniegt, tikai ievērojot starptautiskās normas ārzemju ieguldījumiem un izveidojot neatkarīgas tiesu iestādes;

12. aicina Komisiju un Padomi veikt visus atbilstīgos pasākumus, lai veicinātu ātrāku Vidusāzijas integrāciju pasaules tirdzniecības un ekonomikas sistēmā, jo īpaši, sekmējot to četru šā reģiona valstu iestāšanos PTO, kas vēl nav šīs organizācijas dalībnieces;

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

13. uzskata, ka šā reģiona valstu ekonomiskajai attīstībai ir būtiski veikt banku un apdrošināšanas sistēmu reformu, izveidot efektīvu mikrokredīta sistēmu, uzlabot banku darbību reglamentēšanu un uzraudzību, privatizēt valsts bankas, kā arī izveidot valsts finanšu tirgu, kas būtu patiesi konkurētspējīgs un atvērts ārvalstu bankām;
14. mudina Padomi dot atļauju Eiropas Investīciju bankai palielināt kredīta atbalstu Vidusāzijai sadarbībā ar Eiropas Rekonstrukciju un attīstības banku (ERAB), kas jau aktīvi darbojas šajā reģionā;
15. mudina Komisiju saskaņoti mobilizēt visus tās rīcībā esošos instrumentus, sākot no politiskā dialoga un Kopienas politikas virzieniem (it īpaši tirdzniecības, attīstības, konkurences, pētniecības un vides politikas jomā) līdz subsīdijām un aizdevumiem, tostarp no EIB, ERAB un citām starptautiskām finanšu iestādēm, lai paātrinātu šo projektu īstenošanu;
16. mudina šā reģiona valstis nodrošināt ārvalstu tiešo ieguldījumu labāku aizsardzību;
17. aicina Komisiju un Padomi veikt visus iespējamus pasākumus, lai sekmētu vispārējo preferenču sistēmas izmantošanu Vidusāzijas valstīs, kā arī veicināt reģiona iekšējās tirdzniecības attīstību;
18. aicina Komisiju un Padomi sniegt šā reģiona valstīm kvalificētu tehnisko palīdzību ekonomikas un pārvaldes jomā, lai nostiprinātu vietējās sabiedriskās struktūras, izveidotu efektīvāku un daudzveidīgāku ekonomisko pamatu un uzlabotu vietējo ražojumu iekļūšanu ārvalstu tirgos, it īpaši Eiropas Savienības tirgū;
19. uzskata, ka stratēģija nav pietiekami vērienīga attiecībā uz divpusēju sadarbību cilvēktiesību, tiesiskuma, labas pārvaldības un demokratizācijas jomā;
20. uzskata, ka, novērtējot stāvokli cilvēktiesību jomā, ES jo īpaši jāpievērš uzmanība tam, vai pastāv vai nepastāv attiecīgās valdības reālas saistības, lai uzlabotu šo stāvokli, un galvenā vērība jāvelta novērtējamam sasniegumiem, attieksmei pret cilvēktiesību aizstāvjiem un sadarbības līmenim ar ANO īpašajiem referentiem un mehānismiem, kā arī ar citiem attiecīgajiem starptautiskajiem dalībniekiem;
21. šajā sakarā aicina Padomi un Komisiju saglabāt konsekventu un vienotu nostāju cilvēktiesību jautājumos un, apspriežoties ar Vidusāzijas partnervalstīm, noteikt skaidrus kritērijus, rādītājus un mērķus demokrātijas, labas pārvaldības, tiesiskuma un cilvēktiesību jomās, lai tās padarītu par Vidusāzijas stratēģijas neatņemamu daļu, kā tas jau paveikts citās jomās; aicina Padomi un Komisiju pievērst īpašu uzmanību politiskajai atbrīvošanai un plašsaziņas līdzekļu neatkarībai;
22. nosoda cilvēktiesību aizstāvju vajāšanu Uzbekistānā un Turkmenistānā; aicina Padomi un Komisiju darīt visu iespējamo, lai aizsargātu šo personu darbību un fizisko integritāti, un aicina attiecīgās valdības nekavējoties atbrīvot visus cilvēktiesību aizstāvjus, kuri atrodas apcietinājumā vai ir piespiedu kārtā politisku iemeslu dēļ ievietoti psihiatriskajās slimnīcās;
23. uzsver, ka ES sakari ar drošības struktūrām vai ES atbalsts sadarbībai drošības jomā, iesaistot valstis, kurās piekopi represīvu politiku, ir jāsamazina un ka jebkādiem šādiem sakariem vienmēr ir jābūt pārredzamiem;
24. aicina Komisiju un dalībvalstis piedāvāt īpašu palīdzību, veicot reģionā reformu un uzlabojot tiesu sistēmu, lai dotu tai iespēju darboties neatkarīgāk un efektīvāk, tostarp cīņā pret korupciju;
25. aicina Padomi un Komisiju cieši sadarboties ar Vidusāzijas valstīm, īstenojot izglītības reformas un iedrošināt šīs valstis pārveidot "pieraksta" sistēmu (ar kuru personai, kļūstot par pilsoni, pasē tiek iespiests zīmogs par dzīvesvietas reģistrāciju), nošķirt personas pilsoņtiesības un sociālās tiesības no īpašumtiesībām;

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

26. uzskata, ka patiesas pilsoniskās sabiedrības izveidošana un atbalstīšana ir jebkādu sasniegumu priekšnosacījums; pauž nožēlu par to nevalstisko organizāciju sarežģīto situāciju dažās Vidusāzijas valstīs, kuru darbību nepārtraukti kavē valdības; uzsver, ka ES arī turpmāk jāatbalsta pilsoniskā sabiedrība, sniedzot gan finansiālu palīdzību, gan nodrošinot pārredzamību (ar forumiem un apspriešanos), kas palīdzēs izveidot līdzdalības demokrātiju; uzskata, ka ES jāuzlūko pilsoniskā sabiedrība kā partnere, veidojot ilgtspējīgu sabiedrību, sociālo stabilitāti un popularizējot ES vērtības un normas;

27. atzīmē, ka ES politikas attiecībā uz Vidusāziju pamatā jābūt padziļinātām debatēm un viedokļu apmaiņai ar visām ieinteresētajām pusēm; tāpēc aicina ES uzsākt iekļaujošu politisku dialogu, iesaistot parlamentus, pilsonisko sabiedrību un vietējās iestādes stratēģijas un programmu īstenošanā un pārraudzībā;

28. vērš uzmanību uz plaši izplatīto sieviešu ļaunprātīgu izmantošanu daudzos Vidusāzijas reģionos (piemēram, piespiedu laulības, tirdzniecība seksuālai izmantošanai, izvarošana utt.) un aicina Vidusāzijas valstu valdības īstenot spēkā esošos tiesību aktus, lai aizsargātu sieviešu tiesības, kā arī aicina Komisiju palīdzības programmās iekļaut attiecīgus pasākumus;

29. aicina Vidusāzijas valdības stiprināt spēkā esošos tiesību aktus par sieviešu tiesībām un uzlabot to īstenošanu; mudina Komisiju turpināt atbalstīt tādas projektus cilvēktiesību un demokrātijas jomā, kuri attiecas uz sieviešu īpašo lomu; mudina ES atbalstīt ANO Konvencijas par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu pilnīgu īstenošanu un izmantot to kā padziļinātas sadarbības kritēriju; uzsver, ka sieviešu nožēlojamais stāvoklis daudzās Vidusāzijas daļās pasliktinās izglītības, veselības aizsardzības un nodarbinātības nelīdztiesīgās pieejamības dēļ, un uzsver arī, ka trešajam Tūkstošgades attīstības mērķim — veicināt dzimumu vienlīdzību un dot iespējas sievietēm — ir jābūt prioritātei un tas jāintegrē ar ES saistītos pasākumus;

30. atzinīgi vērtē atbalstu to Starptautiskās Darba organizācijas normu un konvenciju īstenošanai, kuras ir saistītas ar pienācīgas kvalitātes nodarbinātību, un uzsver, ka šiem standartiem ir jābūt ekonomiskās sadarbības, ieguldījumu veikšanas un tirdzniecības attiecību neatņemamai sastāvdaļai; atzīmē, ka bērnu darbs joprojām rada nopietnas bažas, it īpaši Tadžikistānā un Uzbekistānā, un uzsver, ka ir jāatbalsta ANO Konvencijas par bērnu tiesībām īstenošana;

31. uzsver, ka vairākās Vidusāzijas valstīs ir plaši izplatīta bērnu darba izmantošana, jo īpaši kokvilnas novākšanā, tabakas audzēšanā, ogļu ieguvē un amatniecības nozarēs, un aicina attiecīgās valdības efektīvāk īstenot pašreizējos tiesību aktus, lai cīnītos pret to, kā arī izstrādāt konsekventu valsts politiku saistībā ar bērnu darbu un pilnībā atbalstīt tādas bērnu darba izskaušanas projektus, kurus uzsākušas starptautiskās organizācijas un NVO, un piedalīties šajos projektos; mudina Komisiju izveidot īpašu programmu šajā jautājumā, saistot to ar finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā (DCI);

32. mudina Komisiju izvērst aktīvu sadarbību migrācijas jomā, lai sasniegtu reālu kopdarbības dialogu, kurā tiek risināti migrācijas galvenie cēloņi, izmantojot īpašas vietējās ekonomikas attīstības programmas, ar kurām, piemēram, cenšas aizvietot ekonomisko perspektīvu trūkumu lauku apgabalos un mazināt attiecīgu nabadzības palielināšanos pilsētās;

33. mudina Padomi un Komisiju pilnībā izmantot pieredzi un labākās metodes, lai atbalstītu migrantu, īpaši patvēruma meklētāju un bēgļu, cilvēktiesību aizsardzību; nosoda Vidusāzijas valstu valdību īstenoto patvēruma meklētāju, it īpaši uzbeku bēgļu, piespiedu izdošanu un aicina Padomi un Komisiju sadarboties ar ANO Komisariātu cilvēktiesību jomā (UNHCR), lai aizstāvētu un atbalstītu politiskos bēgļus;

34. vērš uzmanību uz to, ka liels skaits uiguru no Vidusāzijas ir izdoti Ķīnai pēc Ķīnas pieprasījuma, kas atspoguļo Ķīnas pieaugošo spiedienu uz šā reģiona valstu valdībām, un atzīmē, ka pastāv augsts bēgļu cilvēktiesību pārkāpumu risks;

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

35. uzskata, ka, ņemot vērā infekcijas slimību, piemēram, HIV, straujo izplatību šajā reģionā, veselības aizsardzībai un valsts sektora reformai veselības jomā jābūt līdzekļu devējas kopienas, tostarp Komisijas, galvenajai prioritātei;
36. noteikti mudina ES atbalstīt izglītību un apmācību, piedāvājot Vidusāzijas valstu studentiem lielākas studiju iespējas ES un apmaiņas programmas ar ES universitāšu studentiem;
37. uzsver Vidusāzijas ģeopolitisko situāciju un citu ekonomisko un politisko spēku, piemēram, Krievijas, Amerikas Savienoto Valstu, Ķīnas un Turcijas, aizvien pieaugošo interesi par šo reģionu; tādēļ uzskata, ka cieša sadarbība ar šīm valstīm saistībā ar Vidusāziju ir ļoti svarīga, lai jomās, kurās intereses sakrīt, nebūtu pretrunu attiecībā uz cilvēktiesību ievērošanu; mudina Padomi un Komisiju rast veidus, kā uzlabot saskaņotību starp ES dalībvalstu atsevišķām darbībām un politikas jomām reģionā, kā arī starp ES un citām ieinteresētajām valstīm; šajā saistībā uzsver Turcijas kā ES kandidātvalsts lielo nozīmi Vidusāzijā un aicina Padomi un Komisiju maksimāli izmantot Turcijas vēsturiskās, ekonomiskās un kultūras attiecības ar šā reģiona attiecīgajām valstīm, pilnībā iesaistot šo ES kandidātvalsti stratēģijas izstrādē un īstenošanā;
38. uzsver, cik svarīga ir turpmāka starpreģionu sadarbība, it īpaši ar Melnās jūras reģiona valstīm;
39. pauž nožēlu, ka Padomes stratēģijā attiecībā uz Vidusāziju Mongolija nav iekļauta to valstu skaitā, kuras kopā dēvē par Vidusāziju (Kazahstāna, Kirgīzijas Republika, Tadžikistāna, Turkmenistāna un Uzbekistāna), it īpaši ņemot vērā Mongolijas ievērojamos sasniegumus, šajā reģionā veidojot valsti, kuras pamatā ir demokrātija, cilvēktiesības un tiesiskums; aicina Padomi un Komisiju pieņemt ES rezolūciju un sagatavot paziņojumu par Mongolijas attīstību;
40. mudina Padomi un Komisiju nodrošināt, lai katrā valstī visi sabiedrības slāņi būtu iekļauti politiskajā dialogā un partnerībā ar ES un lai tās politikā būtu iesaistīts plašāks ieinteresēto loks, it īpaši parlamenti un pilsoniskā sabiedrība;
41. atzinīgi vērtē ES īpašā pārstāvja Vidusāzijā *Pierre Morel* iecelšanu un aicina Padomi stiprināt viņa pilnvaras un precīzāk noteikt pienākumus, tostarp saistībā ar dalībvalstu politikas labāku saskaņošanu šajā reģionā;
42. mudina Komisiju bez turpmākas kavēšanās turpināt izveidot delegācijas pilnā sastāvā visās Vidusāzijas valstīs, kur to ļauj apstākļi, jo pārstāvniecība pilnā sastāvā uz vietas ir efektīvas ES darbības priekšnosacījums; atzīmē, ka ir plāni izveidot delegāciju pilnā sastāvā Biškekā un Dušanbē 2008. gadā, kas ievērojami palielinās ES redzamību Kirgīzstānas Republikā un Tadžikistānā, un kuriem jāveicina ciešāka sadarbība;
43. atzinīgi vērtē Padomes lēmumu 2008. gada jūnijā un vismaz reizi divos gados pēc tam pārskatīt sasniegto stratēģijas īstenošanā; uzskata, ka šī pārskatīšana dos iespēju Vidusāzijas stratēģiju ciešāk saistīt ar Eiropas kaimiņattiecību politiku;

Kazahstāna

44. atzīmē, ka Kazahstāna ir galvenā sabiedrotā un stratēģiskā partnere cīņā pret starptautisko terorismu, narkotiku kontrabandu un reliģisko ekstrēmismu; atzīst Kazahstānas svarīgo nozīmi rasu un reliģiskās saskaņas veicināšanā valstī, kur dzīvo vairāk nekā 100 dažādas etniskās grupas un pārstāvētas 45 reliģijas; aicina Padomi un Komisiju noteikt par prioritāti atbalstu Kazahstānas valdībai un tās pilsoniskajai sabiedrībai, lai nostiprinātu tiesiskumu un turpmāk vēl vairāk atbalstītu demokrātiskas vēlēšanas;
45. uzsver Kazahstānas kā Vidusāzijas galvenās tirdzniecības partneres nozīmi ES enerģijas tirgū; atgādina par parakstīto Saprašanās memorandu, kas vērsts uz sadarbības veicināšanu ar ES, lai attīstītu drošu enerģētiku un rūpniecisko sadarbību; atgādinot, ka Kazahstānai pieder trešie lielākie urāna krājumi pasaulē, atzīmē, ka minētais memorands ir papildināts ar *Euratom* un Kazahstānas Republikas nolīgumu par sadarbību enerģētikas jomā un deklarāciju par kodolenerģijas izmantošanu nemilitāriem mērķiem;

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

46. atzinīgi vērtē Kazahstānas ieinteresētību sadarbības nostiprināšanā ar Eiropas Savienību un atzīst ES un Kazahstānas politisko un ekonomisko attiecību nostiprināšanas abpusējo svarīgumu; uzskata, ka ES jāturpina pozitīvas sadarbības pieeja attiecībā uz Kazahstānu, tomēr uzsver, ka ES un Kazahstānas attiecības nedrīkst atdalīt no Kazahstānas centieniem ievērot tās starptautiskās un EDSO saistības cilvēktiesību, pamatbrīvību un demokrātijas jomā;

47. uzsver, ka, lai gan bija daži uzlabojumi, pēdējās parlamenta vēlēšanas 2007. gada 18. augustā neatbilda EDSO un citiem starptautiskiem standartiem; pauž bažas, ka visas parlamenta deputātu vietas ieņēma vadošā, prezidentu atbalstošā partija, un tas varētu izraisīt varas monopolizāciju prezidenta Nursultāna Nazarbajeva un viņa atbalstītāju rokās; aicina Kazahstānas valdību atcelt visus nesamērīgos ierobežojumus jaunu politisko partiju reģistrācijai, piemēram, nereālo dalībnieku skaitu (50 000), kas vajadzīgs jaunas partijas veidošanai;

48. atbalsta lēmumu atļaut Kazahstānai uzņemties EDSO vadības valsts pienākumus 2010. gadā, kas bijis iespējams, balstoties uz Kazahstānas apņemšanos aizstāvēt EDSO Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja (ODIHR) pašreizējo mandātu, kā arī demokratizēt un liberalizēt politisko sistēmu Kazahstānā; saistībā ar pēdējo no iepriekšminētā atzīmē apņemšanos vienkāršot reģistrācijas prasības gan attiecībā uz politiskajām partijām, gan plašsaziņas līdzekļu izdevumiem un grozīt vēlēšanu likumu — 2008. gadā veicamos pasākumus —, kā arī apņemšanos grozīt likumu par plašsaziņas līdzekļiem atbilstīgi EDSO ieteikumiem un samazināt kriminālatbildību par neslavas celšanu; atzinīgi vērtē Kazahstānas centienus saistīt šo jautājumu risināšanu ar gaidāmajiem EDSO vadības pienākumiem un cer, ka apņemšanās ieviest reformas tiks īstenota laikā un pārliecinoši, veicot konkrētus pasākumus; stingri mudina Kazahstānu izmantot šo iespēju, lai veiktu mērķtiecīgus pasākumus reālas demokrātiskas sistēmas virzienā un tādējādi sagatavotos patiesi veiksmīgam darbam EDSO vadībā;

49. mudina valdību noteiktāk virzīties uz demokrātisku institucionālu sistēmu, atgādinot par nepārtraukto progresu, kas panākts kopš Kazahstānas neatkarības pasludināšanas 1991. gadā;

50. uzsver, ka nav patiesas preses brīvības, un pauž bažas par prezidenta kontroli pār galvenajiem plašsaziņas līdzekļiem un opozīcijas žurnālistu vajāšanu; turklāt pauž bažas arī par jaunā plašsaziņas likuma projektu, saskaņā ar kuru žurnālisti būs atbildīgi par diskreditējošas informācijas izplatīšanu, un tiks noteikta stingrāka kriminālatbildība par neslavas celšanu un goda aizskaršanu, un tādējādi būs iespējams pret jebkuru žurnālistu ierosināt lietu par tādas informācijas publicēšanu, kas skar amatpersonas privāto dzīvi; atzīmē, ka pašreizējie tiesību akti nodrošina pietiekamu aizsardzību pret ētikas normas neievērojošiem žurnālistiem;

51. atzinīgi vērtē to, ka Kazahstāna ir parakstījusi ANO Konvencijas pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgiem, necilvēcīgiem vai cieņu pazemojošiem apiešanās un sodīšanas veidiem fakultatīvo protokolu, un aicina nekavējoties to ratificēt un īstenot;

Kirgizstāna

52. uzskata, ka jāpieliek visas pūles, lai nostiprinātu un atbalstītu nestabilās demokrātiskās iestādes Kirgizstānā; uzskata, ka šai valstij ir iespējas kļūt par piemēru visām pārējām Vidusāzijas valstīm demokrātijas, cilvēktiesību un tiesiskuma jomā; aicina Padomi un Komisiju palielināt atbalstu šai valstij, lai palīdzētu nodrošināt, ka tā uzņemas un veiksmīgi īsteno solītās reformas;

53. stingri atbalsta Kirgizstānas panākto progresu preses un plašsaziņas līdzekļu brīvības jautājumā, kā arī politiku un pilsoniskās sabiedrības centienus īstenot konstitucionālo reformu; aicina Kirgizstānas valdību nodrošināt savas valsts žurnālistu drošību, pabeigt apsolītās plašsaziņas līdzekļu un pretkorupcijas reformas un panākt lielāku progresu saistībā ar politikas un budžeta decentralizāciju;

54. pauž bažas, ka jaunais Konstitūcijas projekts, par kuru 2007. gada 21. oktobrī notika balsojums, varētu ievērojami izjaukt spēku samēru; pauž bažas arī par to, ka Kirgizstānas varas iestādes par šo jutīgo jautājumu neveica plašu sabiedrisko apspriešanos, iesaistot visas kirgīzu sabiedrības grupas; mudina Kirgizstānas iestādes nodrošināt pienācīgas pārbaudes un līdzsvaru;

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

55. pauž nožēlu, ka 2007. gada 16. decembrī notikušās pirmstermiņa vēlēšanas neatbilda vairākām EDSO prasībām; uzsver, ka saskaņā ar EDSO vēlēšanu procesā kopumā netika izmantota iespēja un tika sperts solis atpakaļ salīdzinājumā ar 2005. gada vēlēšanām, kā arī nepiepildījās sabiedrības cerības par vēlēšanu procesa turpmāku nostiprināšanos; izsaka bažas it īpaši par dubultsliekšņa mehānismu, kurš nepieļāva spēcīgākās opozīcijas partijas iekļūšanu jaunajā parlamentā, tādējādi nodrošinot prezidenta K. Bakiyev partijai pārliecinošu vairākumu; šajā sakarā aicina Kirgizstānas varas iestādes veikt nepieciešamos pasākumus, lai atjaunotu pilntiesīgu politisku plurālismu; pauž nožēlu par NVO un cilvēktiesību aktīvistu, kuri piedalījās miermīlīgā demonstrācijā pret vēlēšanu procesa nepilnībām, apspiešanu un arestiem, ko īstenoja policija;

Tadžikistāna

56. atzinīgi vērtējot pozitīvo vairāku partiju un varas dalīšanas sistēmas attīstību Tadžikistānā pēc pilsoņu kara beigām 1997. gadā, atzīmē, ka Tadžikistānā kopš tā laika ir bijusi apšaubāma stabilitāte un ka prezidents, lai gan to acimredzami patiesi atbalsta tauta, ir sistemātiski apspiedis jebkādu opozīciju un piemērojis stingru preses un apraides līdzekļu kontroli; pauž nožēlu, ka valstī nav patiesas pilsoniskās sabiedrības un ka tas atstās nelabvēlīgu ietekmi uz demokrātijas attīstību nākotnē, un uzsver, ka turpmāk jāveic nozīmīgas reformas un jāievēro cilvēktiesības; prasa šajā jomā veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai ievērotu starptautisko Konvenciju pret spīdzināšanu, jo īpaši saucot pie atbildības amatpersonas, kas ir atbildīgas par pazemojošu vai nežēlīgu izturēšanos, kā arī prasa atcelt nāves sodu;

57. pauž bažas par jauno likumprojektu attiecībā uz reliģiju, un kurā, ja tas tiks pieņemts, būs iekļauti ierobežojoši noteikumi par reliģisko kopienu juridisko statusu, jo īpaši attiecībā uz juridiskā statusa piešķiršanu tām kopienām, kuru iedzīvotāji nav musulmaņi; atzīmē, ka šā tiesību akta vairākos noteikumos ir pārkāpta Tadžikistānas konstitūcija un starptautiskās normas, kuras Tadžikistāna ir parakstījusi; pauž bažas arī par to, ka Tadžikistānā no reliģiskā aspekta tiks pārbaudīti mošeju vadītāji, un aicina Tadžikistānas valdību ievērot reliģisko minoritāšu pārliecību un pastāvēšanu;

58. atzīmē, ka Tadžikistāna, kurā ir tādu dabas resursu trūkums kā nafta un gāze, ir viena no 20 nabadzīgākajām valstīm pasaulē un ka pastāv ļoti nopietnas bažas par sieviešu un bērnu ekspluatācijas līmeni šajā valstī (kā arī Uzbekistānā) kokvilnas audzēšanā, kas patiesībā ir valsts monokultūra;

59. mudina dalībvalstis, kurām vēl ir jāratificē partnerības un sadarbības nolīgums (PSN) ar Tadžikistānu, to darīt pēc iespējas drīz, jo ar nevajadzīgu kavēšanos Tadžikistāna varētu nesaņemt uzmundrinājumu un atbalstu; centīsies apstiprināt PSN tuvākajā laikā;

60. vērs uzmanību uz to, ka Tadžikistānā atrodas neeksplodējušas kasešu bumbas, un mudina palielināt finansējumu to savākšanai, kā arī uzsver, ka jāizstrādā starptautisks līgums par kasešu bumbu aizliegšanu; vērs uzmanību arī uz to, ka uz Afganistānas un Uzbekistānas robežas atrodas mīnu lauki; aicina Uzbekistānas varas iestādes cieši sadarboties, lai noteiktu šos mīnu laukus, un mudina Komisiju atbalstīt nepieciešamās atminēšanas programmas;

61. ņemot vērā lomu, kāda ir Tadžikistānai kā tranzītvalstij narkotiku plūsmai no kaimiņvalsts Afganistānas, mudina ES turpināt nostiprināt tās attiecīgās atbalsta darbības Tadžikistānā, netraucējot pārrobežu tirdzniecību, kas ir būtiska pierobežu reģionu ekonomiskajai attīstībai;

Turkmenistāna

62. atzīmē, ka pozitīva, lai gan ļoti ierobežota, pārmaiņu pazīme Turkmenistānā ir jaunievēlētā prezidenta G. Berdymukhammedov mērķis veikt lielas reformas izglītības sistēmā; uzskata, ka ES rīkojas pareizi, atsaucoties uz Turkmenistānas atvērtību sadarbībai šajā jomā;

63. atzinīgi vērtē prezidenta G. Berdymukhammedov lēmumu amnestēt 11 politiešlodzītus, kuriem piespriests ilgtermiņa ieslodzījums par dalību opozīcijā pret iepriekšējā, tagad mirušā, prezidenta Saparmurat Niyazov politiku; aicina veikt turpmākus pasākumus, lai atbrīvotu visus politiešlodzītus šajā valstī;

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

64. tomēr uzsver, ka Turkmenistānai ir jāpanāk progress galvenajās jomās, lai Eiropas Savienība varētu turpināt darbu saistībā ar Pagaidu nolīgumu, tostarp Starptautiskajai Sarkanā Krusta komitejai nodrošinot brīvu un neierobežotu piekļuvi, bez ierunām atbrīvojot visus politieslodzītos un pārliecības dēļ ieslodzītos, atceļot visus valdības radītos šķēršļus ceļošanai, kā arī atļaujot visām NVO un cilvēktiesību organizācijām brīvi darboties šajā valstī;

65. vērš uzmanību uz to, ka steidzami jāievieš uzlabojumi attiecībā uz nepieļaujamo cilvēktiesību stāvokli, it īpaši ievērojot nelabvēlīgos apstākļus, kādi ir nelielām, neregistrētām reliģiskām kopienām un viņu vadītājiem, kā arī citām minoritātēm, un uzstāj, ka jebkāda turpmāka ES un Turkmenistānas attiecību attīstība, tostarp iespējamā Pagaidu nolīguma par tirdzniecību un ar to saistītajiem jautājumiem noslēgšana, kā arī vēlāk visaptveroša Partnerattiecību un sadarbības nolīguma noslēgšana cieši jāsaista ar skaidrām liecībām, ka šajā jomā notiek ievērojamu uzlabojumu process, kā arī ar patiesiem rādītājiem, ka tas turpināsies;

66. pauž nopietnas bažas par gripai līdzīgas epidēmijas neseno uzliesmojumu Turkmenistānā, kas, ļoti iespējams, ir saistīta ar kokvilnas audzēšanu un ražas novākšanu; aicina Komisiju, izmantojot finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā, piedāvāt palīdzību Turkmenistānas Veselības ministrijai, lai izmeklētu šīs slimības būtību un cēloņus un atrastu efektīvākos ārstniecības līdzekļus; mudina Komisiju palīdzēt Vidusāzijas valstīm, lai samazinātu pesticīdu izmantošanu kokvilnas audzēšanā un ieviestu videi nekaitīgu metožu izmantošanu;

Uzbekistāna

67. apstiprina savu atbalstu sankcijām pret Uzbekistānu, ko ES piemēroja pēc Andižanas masu slepkavības; pauž nožēlu par to, ka panākts pavisam neliels progress saistībā ar noteiktajiem kritērijiem, lai novērtētu cilvēktiesību stāvokļa vispārējo attīstību; atzīmē Padomes 2007. gada 15. oktobra lēmumu pagarināt ieroču embargo vēl par 12 mēnešiem un nosacīti atcelt vīzu ierobežojumus sākotnēji par 6 mēnešiem (Kopējā Nostāja 2007/734/KĀDP); aicina Uzbekistānas iestādes steidzami izmantot šo iespēju, lai veiktu konkrētus pasākumus cilvēktiesību stāvokļa uzlabošanai, pienākumu izpildei atbilstoši starptautiskajām saistībām šajā jomā un atbilstības ES ieviestajiem nosacījumiem sasniegšanai;

68. atbalsta ES un Uzbekistānas dialoga uzsākšanu par cilvēktiesību jautājumiem; atzīmē, ka tas ietver daudz sarežģītumu, un uzsver, ka reāli jāvērtē gaidāmais iznākums; noraida jebkādu mēģinājumu šādu dialogu izmantot kā attaisnojumu sankciju atcelšanai un kā norādi, ka tagad cilvēktiesību jautājumus pienācīgi risina; atkārto, ka svarīgi ir tikai rezultāti, un uzsver, ka to Uzbekistānas saistību izpildei, kas paredz nodrošināt taisnīgumu un par Andižanas masu slepkavību vainīgo saukšanu pie atbildības, ir būtiska nozīme jebkādā turpmākā sadarbībā ar Eiropas Savienību;

69. mudina Komisiju papildus cilvēktiesību klauzulai un ES sankcijām noteikt konkrētas saistības un izstrādāt efektīvākus pārraudzības mehānismus, lai panāktu cilvēktiesību stāvokļa patiesu uzlabojumu Uzbekistānā;

70. atzinīgi vērtē kā pozitīvu rīcību virzībā uz krimināltiesību sistēmas reformu Uzbekistānā tiesību akta par nāvēsodu atcelšanu apstiprināšanu Uzbekistānas parlamentā, kā arī tiesām piešķirto atļauju izdot apcietināšanas orderus; prasa vispusīgi pārskatīt krimināltiesību sistēmu, kas tādējādi efektīvi veicinātu šo reformu īstenošanu;

71. pauž nožēlu par to, ka arī 2007. gada 23. decembrī notikušās prezidenta vēlēšanas neatbilda vairākām EDSO prasībām par demokrātiskām vēlēšanām un ka saskaņā ar ODIHR balsošana notika stingri kontrolētā politiskā vidē, kurā nebija vietas reālai opozīcijai; ņem vērā 2008. gada 2. janvārī izsludināto prezidenta amnestiju, kuru piemēroja vairāk nekā 500 notiesātajiem un ar ko samazināja brīvības atņemšanas sodu vēl 900 ieslodzītajiem, taču pauž nožēlu, ka tikai nelielam skaitam politieslodzīto tika piemērota šī amnestija;

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

Valsts nestabilitātes jautājuma risināšana

72. mudina Eiropas Savienību pildīt savas saistības, lai labāk reaģētu uz sarežģītām partnerattiecībām un nestabilu stāvokli valstīs un atbalstītu valsts nestabilitātes novēršanu, izmantojot pārvaldības reformas, tiesiskumu, pretkorupcijas pasākumus un dzīvotspējīgu valsts iestāžu izveidi, lai palīdzētu šīm valstīm īstenot pamatfunkcijas un apmierināt pilsoņu vajadzības, kas ietver izglītību, veselības aprūpi un visus pamatpalpojumus;

73. atzīmē, ka Eiropas Savienība ir apņēmusies atbalstīt valstis, kas pakļautas dabas katastrofām, klimata pārmaiņām, vides degradācijai un ārējiem ekonomiskiem satricinājumiem, lai sagatavotos dabas katastrofām un novērstu to sekas; tādejā, ņemot vērā pašreizējo situāciju Vidusāzijas valstīs, uzsver, ka šīs saistības ir pilnībā jāievēro ES stratēģijā;

Vide

74. atzīmē, ka lielās reģiona daļās ir bagātīgi dabas resursi, kuri agrāk gadu desmitiem tika rūpnieciski izmantoti un apstrādāti, izraisot smagu vides piesārņojumu, augsnes degradāciju un upju un ezeru strauju izžūšanu, piemēram, Arāla jūras izžūšanu; atzinīgi vērtē to, ka Kazahstāna kopš suverenitātes pasludināšanas 1990. gadā ir aizliegusi kodolizmēģinājumus savā teritorijā, bet vērš uzmanību uz vajadzību saskaņoti rīkoties, lai risinātu problēmu saistībā ar nepietiekami apsaimniekotajām radioaktīvo atkritumu glabātavām reģionā;

75. atzīmē, ka daudzviet šajā reģionā apūdeņošanas vajadzībām lauksaimniecības jomā izmanto ūdens avotus, bet bez mūsdienīgām metodēm, un tas rada milzīgas problēmas upēs, ezeros (piemēram, Arāla jūrā) un turpmākā attīstībā ne tikai lauksaimniecības jomā, bet arī citās nozarēs; tādejā iesaka ieviest jaunas tehnoloģijas un metodes, lai uzlabotu ūdens resursu apsaimniekošanu lauksaimniecības nozarē, piemēram, labāk aizturot ūdens plūsmu apūdeņošanas kanālos;

76. atzinīgi vērtē Kirgizstānas iespaidīgos centienus vides aizsardzības jomā, jo īpaši daudzos divpusējas sadarbības projektus, kuros tā ir iesaistījusies un kuri Kirgizstānai sniedz ievērojamu labumu;

77. atbalsta priekšlikumu Biškekā izveidot visu Vidusāzijas valstu vajadzībām tā saucamo "Ūdens un enerģētikas akadēmiju", kuras mērķis ir atbilstošas ilgtspējīgas ūdens resursu izmantošanas sasniegšana un hidroelektroenerģijas ražošana, transmisiju tehnoloģijas uzlabošana, bioloģiskās daudzveidības aizsardzība, kā arī lauksaimniecības un apūdeņošanas metožu uzlabošana;

78. atzīmē, ka vienīgā dabas bagātība Tadžikistānā ir ūdens un, tā kā videi nekaitīgu hidroelektroenerģijas ražošanas projektiem nepieciešami lieli kapitālieguldījumi, palielināts ārvalstu ieguldījums palīdzētu Tadžikistānai dažādot tās ekonomiku, padarot to neatkarīgāku no kokvilnas monokultūras un risinot ar to saistītās vides, veselības un bērnu nodarbinātības problēmas, tādejādi sasniedzot lielākus ieguvumus ekonomikā, labklājības un vides jomā; aicina Tadžikistānas valdību rīkoties, lai nostiprinātu valsts tiesisko un fiskālo sistēmu, valsts pārvaldi un lai izveidotu pamatinfrastruktūras, kā arī risināt endēmiskās korupcijas problēmu, lai veicinātu ieguldījumu piesaisti šajā valstī;

79. mudina risināt atklātu un aktīvu dialogu ar visām Vidusāzijas valstīm par vides jautājumiem un resursu lietderīgu izmantošanu, un prasa to praktiski īstenot;

Enerģētika

80. uzskata, ka ES jābūt vienotam viedoklim enerģētikas politikā, ņemot vērā, ka saistībā ar enerģijas piegādi Eiropai ir īpaši nozīmīgi projekti šajā reģionā;

81. uzskata, ka sadarbībai ES ārpolitikā enerģētikas jomā ir sevišķi svarīga nozīme saistībā ar ES stratēģiju Vidusāzijai; tādejā atbalsta Eiropas Savienības centienus palielināt gāzes un naftas importu no Kazahstānas un Turkmēnistānas un dažādot tranzīta maršrutus; aicina ES aktīvi sadarboties enerģētikas jomā šajā reģionā, jo īpaši ar Kirgizstānu, Tadžikistānu un, ja iespējams, ar Uzbekistānu, lai risinātu enerģētikas problēmas, un kas ir sevišķi svarīgi, ievērojot milzīgās cilvēkresursu un ekonomikas attīstības vajadzības, sarežģītās starpvalstu attiecības un apgādes drošības nestabilitāti;

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

82. uzskata, ka minēto ES mērķu sasniegšanai ir svarīgi arī turpmāk nostiprināt Vidusāzijas un Melnās jūras reģiona valstu sadarbību enerģētikas un transporta jomā; uzskata, ka šim nolūkam vajadzīgs ieguldījums alternatīvo enerģijas avotu attīstībā, energoefektivitātē un enerģijas taupīšanā, kā arī jaunu infrastruktūru izveide enerģētikas nozarē un pašreizējo struktūru modernizēšana; atzīst, ka Kazahstānai ir svarīga nozīme, jo tā ir spēcīga ekonomiska dalībniece Vidusāzijā, kur ES ir galvenā tirdzniecības partnere, un ka Kazahstāna ievēro progresīvu sociālās, ekonomiskās un politiskās modernizācijas stratēģiju;

83. uzskata, ka ES jābudina saprātīgi un ilgtspējīgi izmantot reģiona dabas resursus, tostarp jāveicina ienākumu pārredzamība, atbalstot valsts un NVO līdzdalību, kur tas iespējams, ieguves rūpniecības pārredzamības iniciatīvā;

84. aicina pievērst īpašu uzmanību projektiem, kas saista naftas un gāzes atradnes un Vidusāzijas sadales sistēmu ar cauruļvadiem uz Eiropas Savienību, tostarp tādiem nākotnes projektiem kā *Nabucco* cauruļvads;

*
* *

85. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, ES īpašajam pārstāvim Vidusāzijā, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, EDSO, kā arī Kazahstānas, Kirgizstānas, Tadžikistānas, Turkmenistānas un Uzbekistānas prezidentiem, valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

Kopienas tiesību aktu piemērošanas pārraudzība (2005. gads)

P6_TA(2008)0060

Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra rezolūcija par Komisijas 23. gada pārskatu par Kopienas tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2005. gads) (2006/2271(INI))

(2009/C 184 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 23. gada pārskatu par Kopienas tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (COM(2006)0416),
 - ņemot vērā Komisijas darba dokumentus (SEC(2006)0999 un (SEC(2006)1005),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Rezultātu Eiropa — Kopienas tiesību aktu piemērošana” (COM(2007)0502),
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu un 112. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Lūgumrakstu komitejas atzinumu (A6-0462/2007),
- A. tā kā ES politikas efektivitāti lielā mērā nosaka tās īstenošana valsts, reģionālā un vietējā līmenī; tā kā ir stingri jākontrolē un jāuzrauga, vai dalībvalstis atbilstoši piemēro Kopienas tiesību aktus, lai nodrošinātu, ka tiem ir vēlamā pozitīvā ietekme uz pilsoņu ikdienas dzīvi;
- B. tā kā sūdzību skaits, kuras attiecas uz Kopienas tiesību pārkāpumiem, liecina, ka Eiropas pilsoņiem ir ļoti svarīga nozīme to piemērošanā un ka ES iestāžu spēja atbilstīgi risināt viņu problēmas ir svarīga, lai iegūtu ticību Eiropas Savienībai;
- C. tā kā Komisija var pielāgot līdzekļus, ko tā pielieto efektīvai savu uzdevumu veikšanai, un ieviest jauninājumus, lai uzlabotu Kopienas tiesību piemērošanu,

2005. gada pārskats un Parlamenta rezolūcijas izpildes pārbaude

1. norāda, ka pārkāpumu izmeklēšanas procedūru kopskaitam, ko uzsākusi Komisija, iepriekšējos gados bijusi tendence pieaugt un ka 2003. gadā atklāti 2 709 pārkāpumi (15 dalībvalstu ES); turklāt norāda, ka atklāto pārkāpumu skaits 2004. gadā krasī samazinājās (563 pārkāpumi) un atkal palielinājās līdz 2 653 reģistrētiem pārkāpumiem (25 dalībvalstu ES) 2005. gadā, kas tomēr ir zemāks līmenis nekā 2003. gadā;
2. tādēļ norāda, ka 10 jaunu dalībvalstu pievienošanās nav ietekmējusi reģistrēto pārkāpumu skaitu, un aicina Komisiju nepārprotami paskaidrot un atkārtoti apliecināt Parlamentam, ka šis skaits nav samazinājies tādēļ, ka netika reģistrēti visi pārkāpumi un/vai ka tas nav noticis tādēļ, ka nav pietiekami iekšējo resursu, kas Komisijā nodarbojas ar pārkāpumiem vai arī politiska lēmuma dēļ būt iecietīgākam pret šīm dalībvalstīm;
3. atzinīgi vērtē to, ka lielākā daļa attiecīgo ģenerāldirektorātu vēlas sniegt informāciju par atvēlētajiem resursiem pārkāpumu izskatīšanai atbilstošajā jomā, kā arī par stāvokli pārkāpumu izmeklēšanas procedūrās; norāda, ka katrs ģenerāldirektorāts citādā veidā izskata jautājumus par Kopienas tiesību īstenošanu un resursu atvēlēšanu, un ka nav izstrādāts precīzs pārskats un publisks vispārējs novērtējums par to, kā darbojas šis dažādās pieejas;
4. aņņemas atbalstīt Komisiju, piešķirot lielākas budžeta apropriācijas resursu palielināšanai, kā to pieprasījusi lielākā daļa attiecīgo ģenerāldirektorātu;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

5. atzinīgi vērtē to, ka daži ģenerāldirektorāti ir izstrādājuši īpašus mehānismus pārkāpumu izmeklēšanas procedūru papildināšanai, lai panāktu Kopienas tiesību aktu piemērošanas efektīvu pārraudzību un konsolidāciju; norāda, ka 2002. gada reglamentējošos noteikumos par elektronisko saziņu tika paredzēta paziņošanas kārtība attiecībā uz valsts tiesību aktu projektiem, padarot iespējamu īstermiņa sadarbību starp dalībvalstu valsts pārvaldes iestādēm un Komisiju; aicina Komisiju apsvērt šā preventīvā mehānisma sistematisku piemērošanu citās nozarēs;

6. uzskata, ka jāveicina apmaiņa ar paraugpraksi dalībvalstu starpā, piemēram, Komisijas organizētu kompleksu sanāksmju un transponēšanas semināru veidā, lai uzlabotu Kopienas tiesību aktu piemērošanu; aicina Komisiju apsvērt veidus, kā iesaistīt Parlamentu šajā procesā;

7. atzinīgi vērtē dažu Komisijas ģenerāldirektorātu, īpaši Vides ģenerāldirektorāta, centienus uzlabot attiecīgo direktīvu atbilstības pārbaudes, bet ir neapmierināts ar Komisijas atbildi par atbilstības pētījumu konfidencialitāti; vēlreiz aicina Komisiju tās tīmekļa vietnē publicēt tos pētījumus ar novērtējumu par valsts īstenošanas pasākumu atbilstību Kopienas tiesību aktiem, kas veikti dažādu ģenerāldirektorātu uzdevumā;

8. atzinīgi vērtē to, ka gada pārskatā un tam pievienotajos pielikumos pirmo reizi ir iekļauts konkrēts un detalizēts apraksts, kā rīkoties gadījumos, ja ir pārkāpumi, kas ir saistīti ar iesniegtajiem lūgumrakstiem;

9. mudina turpināt iesākto praksi sūtīt faktu vākšanas misijas uz dažādām dalībvalstīm, lai izpētītu lūgumrakstu iesniedzēju norādītās problēmas; uzskata, ka problēmu risināšana tiešā sadarbībā ar dalībvalstīm ir pragmatisku pieeju šim jautājumam, kas atbilst pilsoņu interesēm; ir pārliecināts, ka šādas misijas ir vēl jo vairāk nepieciešamas, ņemot vērā to, ka Komisijā trūkst darbinieku, kas spētu pārbaudīt EK tiesību faktisko īstenošanu, piemēram, vides jomā;

10. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos turpmākajos likumdošanas priekšlikumos parasti iekļaut pilsoņu vai cilvēku ierosinājumu kopsavilkumus un pieprasa konkrētus šādu kopsavilkumu piemērus, kā arī skaidrojumu, ka tie ir neatņemama attiecīgā tiesību akta sastāvdaļa, kā tas pieprasīts Eiropas Parlamenta 2006. gada 16. maija rezolūcijas par Komisijas 21. un 22. gada pārskatu par Kopienas tiesību piemērošanas pārraudzību (2003. un 2004. gads) ⁽¹⁾ 19. punktā;

11. uzskata, ka Komisijai jābūt aktīvākai, pārraugot dalībvalstu pasākumus, ar kuru starpniecību varētu atklāt Kopienas tiesību pārkāpumu; tādēļ aicina Komisiju intensīvāk izmantot pārstāvniecības, lai novērstu pārkāpumus vai labotu to sekas;

12. aicina dalībvalstis neaprobežoties tikai ar formālu Kopienas tiesību aktu transponēšanu un, cik iespējams, izvairīties no direktīvu fragmentāras transponēšanas, lai padarītu tiesību aktus vienkāršākus un pārredzamākus;

13. atzinīgi vērtē to, ka Komisijas paziņojumā ar nosaukumu "Rezultātu Eiropa — Kopienas tiesību piemērošana", tā apskatījusi dažus galvenos politikas jautājumus, kas izvirzīti Parlamenta 2006. gada 16. maija rezolūcijā; tomēr norāda, ka daži svarīgi jautājumi joprojām nav izskatīti un pilnībā atbildēti, īpaši jautājumi, kas attiecas uz atvēlētajiem resursiem ar pārkāpumiem saistīto lietu izskatīšanai, uz pārkāpumu izmeklēšanas procedūru ilgumu un EK līguma 228. panta ļoti ierobežoto izmantošanu, kā arī uz prioritārās secības kritēriju izmantošanas novērtējumu; aicina Komisiju sniegt atbildi attiecībā uz šiem svarīgajiem jautājumiem līdz 2008. gada maijam;

Komisijas 2007. gada paziņojums "Rezultātu Eiropa — Kopienas tiesību piemērošana"

14. atzinīgi vērtē to, ka Komisijas neseno pieņemtajā paziņojumā tā atzīst Kopienas tiesību aktu piemērošanas jautājuma nozīmīgumu un pienācīgi ņem to vērā;

⁽¹⁾ OV C 297 E, 7.12.2006., 122. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

15. atzīmē, ka lūgumrakstu izpētes rezultātā ir atklātas iespējamās strukturālas nepilnības procesā, kā dalībvalstis īsteno dažādas Kopienas tiesību normas; uzskata, ka, lai nodrošinātu Kopienas tiesību saskaņotību un vienotību, Kopienas tiesību pārkāpumi konsekvēnti jāizskata Eiropas Kopienas Tiesā, vismaz dalībvalstīm svarīgās lietās, kas rada precedentus valsts mēroga judikatūrai un turpmākajai praksei; uzskata, ka Komisijas konsekvēnta darbība šajā jomā varētu ievērojami samazināt nepieciešamību pilsoņiem arī turpmāk par analogiem jautājumiem iesniegt sūdzību Komisijai un lūgumrakstu Eiropas Parlamentam;

16. norāda, ka galvenais šķērslis efektīvai pārkāpumu izmeklēšanas procedūras īstenošanai (EK līguma 226. un 228. pants) vēl arvien ir šīs procedūras ilgums un ierobežota 228. panta izmantošana; uzsver, ka Komisijas ierosināto vēlamo laika periodu, kas ir paredzēts transponēšanas pasākumu nepaziņošanai (ne ilgāk kā 12 mēneši no oficiālas paziņojuma vēstules nosūtīšanas līdz lietas izbeigšanai vai Eiropas Kopienas Tiesas lēmumam) un tiesvedībai, lai varētu nodrošināt iepriekšēja Eiropas Kopienas Tiesas lēmuma izpildi (no 12 līdz 24 mēnešiem) nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt, un tālab aicina Komisiju šajās laika robežās īstenot periodisku pārraudzību pār to, kā virzās pārkāpumu izskatīšanas procedūra un informēt par to pilsoņus, uz kuriem šī procedūra attiecas;

17. aicina Komisiju būt uzņēmīgāka, piemērojot Līguma 228. pantu, lai nodrošinātu, ka Tiesas spriedumu pareizu izpildi;

18. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu pārveidot pašreizējās darba metodes, lai ātrāk atrisinātu problēmas un intensīvāk strādātu pie uzsāktu procedūru pabeigšanas, kā arī lai dalībvalstis pārņemtu atbildību un formāli iesaistītu tās; norāda, ka atbilstīgi ierosinātajai jaunajai darba metodei Komisijā saņemtie pieprasījumi un sūdzības tiks tieši nosūtīti attiecīgajām dalībvalstīm, "ja vajadzīgs attiecīgās dalībvalsts juridiskās vai faktiskās pozīcijas precizējums dalībvalstī. (...) Dalībvalstīm tiks dots īss termiņš, kurā tām būs jāsniedz tieši saviem iedzīvotājiem vai uzņēmumiem visi vajadzīgie paskaidrojumi, informācija un risinājumi un jāinformē Komisija" ⁽¹⁾;

19. konstatē, ka bieži Komisija ir vienīgā iestāde, kurā pilsoņiem atlicis vērsties, lai atmaskotu Kopienas tiesību aktu nepiemērošanu; tādēļ pauž bažas par to, ka nosūtot materiālus atpakaļ attiecīgajai dalībvalstij (kas pirmām kārtām ir par nepareizu Kopienas tiesību piemērošanu atbildīgā puse), jaunā darba metode varētu radīt risku, ka tiek vājināta Komisijas kā "līguma sarga" institucionālā kompetence nodrošināt Kopienas tiesību aktu piemērošanu, kas tai paredzēta saskaņā ar EK līguma 211. pantu;

20. ņem vērā Komisijas paziņojumu, ka šī jaunā darba metode neaizstāj pienākumu neizpildes procedūru un ka Komisija apņemas to piemērot vienīgi pirms pienākumu neizpildes procedūras uzsākšanas atbilstīgi precīzam grafikam un konkrētiem termiņiem;

21. aicina Komisiju nodrošināt, lai šī jaunā metode neietekmētu spēkā esošās sūdzības iesniedzējam paredzētās procesuālas garantijas, un atgādina Komisijai, ka saskaņā ar Eiropas ombuda lēmumiem sūdzības neregistrēšana uzskatāma par administratīvu kļūmi; šajā sakarā norāda, ka par sūdzību jāuzskata ikviena vēstule, kurā varēti tikt atmaskots kāds Kopienas tiesību pārkāpums vai kuru vēl citā veidā varētu klasificēt kā sūdzību;

22. uzsver, cik tas ir svarīgi, lai Komisija šīs procedūras laikā informētu sūdzības iesniedzēju par būtiskāko visā tās sarakstē ar dalībvalstīm saistībā ar šo sūdzību, jo īpaši pirms vēl ir uzsākta pienākumu neizpildīšanas procedūra gadījumā, ja tiek izmantota šī jaunā metode;

23. uzskata, ka dažu Komisijas iekšējās Procedūru rokasgrāmatas daļu darbības apturēšana ir apstrīdama, jo šajā izmēģinājuma projektā nav iekļautas visas dalībvalstis un nozares, un ka jaunā metode vēl pilnībā nav ieviesta; uzskata, ka tas gan iekšēji, gan attiecībā ar pilsoņiem varētu radīt apjukumu par izmantojamajām procedūrām, jo īpaši attiecībā uz līdzīgiem pārkāpumiem, kas pieļauti dažādās dalībvalstīs; pieprasa dot Parlamentam iespēju iepazīties ar Komisijas Procedūru rokasgrāmatu;

(1) COM(2007)0502, 2.2. iedaļa.

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

24. piekrīt tam, cik svarīgi ir nodrošināt resursus atbilstības novērtēšanai, tomēr uzstāj, ka vairāk cilvēkresursu jāvēlē pārskatīšanai; jo īpaši pauž bažas par to, ka pēc pievienošanās novērotā pārskatīšanu skaita samazināšanās patiesais iemesls varētu būt līdzekļu trūkums pienācīgai ES tiesību aktu īstenošanas kontrolei; lūdz Komisiju sniegt Parlamentam konkrētu informāciju par to, cik daudz darbinieku un līdzekļu 2008. gada budžetā tiks atvēlēti tieši darbam ar pārskatīšanu;

25. atzinīgi vērtē Komisijas ierosinājumu, ka jaunā darba metode jāpārbauda ar izmēģinājuma projekta palīdzību; tomēr pauž bažas, ka starp dalībvalstīm, kas šajā izmēģinājuma projektā piedalās, un tām, kas tajā nepiedalās, varētu rasties zināmas pretrunas un apjukums, jo tās iekšējās procedūras darbības apturēšana, kas rodas sakarā ar jaunās metodes ieviešanu, attiecas uz visiem gadījumiem;

26. lūdz Komisiju koncentrēt ierosināto eksperimentālo mēģinājumu uz dalībvalstīm, kurās Kopienas tiesību aktu piemērošanā vēl arvien ir problēmas, kuru cēlonis ir nepietiekama sadarbība no valsts iestāžu puses, it īpaši reģionālajā un vietējā līmenī; lūdz Komisiju, izmantojot eksperimentālo mēģinājumu, apstiprināt, vai un kur Komisijā ir vajadzīgi papildu resursi, lai izskatītu un pārvaldītu sūdzības, pēc jaunās darba metodes noteikšanas;

27. ņemot vērā to, ka pilsoņu un uzņēmumu lūgumraksti un sūdzības veicina ļoti ievērojama skaita pārskatīšanu atklāšanu, uzskata, ka jāmudina lūgumrakstu un sūdzību iesniegšana, un, lai novērstu sajukumu, tie jāizskata vispiemērotākajām struktūrvienībām; mudina Komisiju izpētīt iespēju palīdzēt pilsoņiem, izstrādājot skaidras norādes vai tiešsaisti vienas institūcijas apstiprinājumam;

28. atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu "lielākajā daļā procesuālo stadiju paātrināt lēmumu pieņemšanas procesu, lai panāktu ātrāku progresu"; norāda, ka Komisija organizē četras ikgadējās sanāksmes, lai lemtu par pārskatīšanu procedūrām, un atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu turpmāk biežāk pievērsties lēmumu pieņemšanai attiecībā uz pārskatīšanu; izsaka nožēlu, ka paziņojumā nav noteikti stingrāki politiski un organizatoriski pasākumi, lai varētu pildīt šīs jaunās saistības;

29. izsaka nožēlu, ka Komisija nav ievērojusi savas saistības, kuras deklarētas tās 2002. gada paziņojumā "Labāka Kopienas tiesību aktu pārraudzība" un kuras paredzēja, ka "prioritārās secības kritēriju ievērošana tiks vērtēta ik gadu, kad tiek apspriests ziņojums par Kopienas tiesību aktu piemērošanas pārraudzību" ⁽¹⁾ atzinīgi vērtē Komisijas jaunās saistības "sākot ar 2008. gadu, gada pārskatos raksturot un paskaidrot savu rīcību saistībā ar šīm prioritātēm" ⁽²⁾;

30. norāda, ka Parlaments turpina saņemt lūgumrakstus, kuros tiek apgalvots, ka tiek pastāvīgi pārkāptas lūgumrakstu iesniedzēju cilvēktiesības un pamattiesības, un izsaka dziļu nožēlu, ka kritērijs attiecībā uz cilvēktiesību un pamatbrīvību pārkāpumiem, kas iekļauts nozīmīgākajos Kopienas tiesību aktos, jaunajā prioritārās secības kritēriju sarakstā ir nozudis; atgādina, ka ES līgums piešķir Parlamentam pilnvaras uzsākt šā līguma 7. panta 1. punktā paredzēto procedūru;

31. mudina Komisiju plašāk piemērot principu par to, ka visa sarakste, kas patiešām varētu būt Kopienas tiesību aktu pārkāpuma atmaskojums, jāreģistrē kā sūdzība, neatkarīgi no tā, vai tā atbilst izņēmuma apstākļiem, kas minēti 3. punktā paziņojumā "Attiecības ar sūdzības iesniedzēju jautājumos par Eiropas Kopienas tiesību pārkāpumiem" ⁽³⁾; norāda, ka Eiropas ombuds nesēn atzinis, ka Komisija ir atbildīga par administratīvu kļūmi, ja sūdzības nav reģistrētas saskaņā ar šo paziņojumu; mudina Komisiju informēt Parlamentu un apspriesties ar to par jebkurām izmaiņām attiecībā uz izņēmuma kritērijiem, kas paredz sūdzību neregistrēšanu;

32. prasa visiem Komisijas dienestiem sūdzību iesniedzējus pilnībā informēt par notikumu attīstību saistībā ar viņu iesniegto sūdzību katra iepriekšnoteiktā termiņa beigās (formāla paziņojuma vēstule, argumentēts atzinums, lietas nodošana tiesai), lai pamatotu Komisijas lēmumu un šo pamatojumu sīki izklāstītu sūdzības iesniedzējam saskaņā ar Komisijas 2002. gada paziņojumā minētajiem principiem;

33. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu īstenot pasākumus, lai nodrošinātu brīvu piekļuvi tās elektroniskajai datu bāzei un mudina Komisiju cik vien iespējams drīz īstenot šo nodomu;

⁽¹⁾ COM(2002)0725, 12. lpp.

⁽²⁾ COM(2007)0502, 9. lpp.

⁽³⁾ COM(2002)0141.

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

34. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos sniegt apkopotu informāciju par visām pārkāpumu izskatīšanas procedūras stadijām, sākot no oficiāla paziņojuma vēstules nosūtīšanas, kamēr vien šī procedūra turpinās; uzskata, ka, lai uzlabotu pārredzamību un Kopienu tiesību piemērošanu dalībvalstu tiesās, pēc tam, kad attiecīgais jautājuma izskatīšana ir pabeigta, Komisijai jāpublisko ar dalībvalstīm notikušo sarunu saturs un termiņi;

35. atzinīgi vērtē to, ka Komisijas publicēs paskaidrojošu dokumentu par Eiropas Kopienas Tiesas judikatūru attiecībā uz prasībām par kaitējuma nodarīšanu, kas radušies Kopienas tiesību aktos paredzēto tiesību pārkāpumu rezultātā; turklāt ierosina, ka Komisijai jāizpēta iespēja attiecīgās kaitējumu atlīdzināšanas lietās valsts tiesā iesaistīties *amicus curiae* statusā saskaņā ar konkrētās valsts procesuālo tiesību normām, kā jau tas notiek gadījumos, ja tiek izskatītas iekšzemes lietas, kuras ir saistītas ar EK konkurences tiesību jautājumiem ⁽¹⁾;

Eiropas Parlamenta un valstu parlamentu loma ES tiesību aktu piemērošanā

36. uzskata, ka Parlamenta pastāvīgajām komitejām jāuzņemas aktīvāka loma Kopienas tiesību aktu piemērošanas uzraudzībā to kompetences jomās, un tālab tām regulāri jāsaņem Komisijas atbalsts un informācija no tās; ierosina, ka Parlamenta referentam konkrētā lietā vai viņa ieceltam aizstājējam, kur tas vien iespējams, jānosaka galvenā un ilgstoša loma pastāvīgajā pārraudzības procesā pār to, vai dalībvalstis ievēro Kopienas tiesību aktus; norāda, ka regulāras sēdes par Kopienas tiesību aktu piemērošanu, ko organizē Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja, ir prakse, kuru vajadzētu pārņemt visām Parlamenta komitejām, un ka regulāri jāiesaista Komisija;

37. tomēr norāda, ka Komisijas nevēlēšanās sniegt precīzu informāciju par jautājumiem, saistībā ar kuriem uzsāk pārkāpumu izmeklēšanas procedūru, ievērojami samazina sabiedrības interesi par šīm sēdēm, kā arī to efektivitāti; aicina Parlamenta komitejas apsvērt iespēju, ka attiecīgajam gadījumā ielūdzamo sarakstā uz sēdēm par Kopienas tiesību aktu piemērošanu iekļauj dalībvalstu vai Padomes pārstāvjus;

38. uzskata, ka Parlamenta komitejām (tostarp lūgumrakstu Komitejai) jāsaņem pietiekams administratīvs atbalsts, lai tās varētu efektīvi pildīt savus uzdevumus; lūdz Parlamentārās reformas darba grupu, Budžeta komiteju un citas attiecīgās Parlamenta struktūrvienības iesniegt konkrētus priekšlikumus, kas citu starpā risina ar referentu minēto pieaugošo lomu saistītus jautājumus, un novērtēt īpašas komisijas iespējamību katras komitejas sekretariātā, lai garantētu Kopienas tiesību aktu piemērošanas nepārtrauktu un efektīvu pārraudzību;

39. aicina attīstīt sadarbību starp valstu parlamentiem, Eiropas Parlamentu un to deputātiem, lai veicinātu un pastiprinātu Eiropas jautājumu pārbaudi valsts mērogā; uzskata, ka valsts parlamentiem ir nozīmīga loma Kopienas tiesību piemērošanas pārraudzībā, tādējādi stiprinot Eiropas Savienības demokrātisko leģitimitāti un tuvinot Eiropas Savienību iedzīvotājiem;

40. atgādina par Padomes saistībām mudināt dalībvalstis sagatavot un popularizēt tabulas, kuras atspoguļo saikni starp direktīvām un iekšzemes transponēšanas pasākumiem; uzsver, ka šādām tabulām ir būtiska nozīme, lai ļautu Komisijai īstenot īstenošanas pasākumu rūpīgu pārbaudi visās dalībvalstīs; aicina Parlamentu, kas ir viena no likumdošanas iestādēm, darīt visu nepieciešamo, lai nodrošinātu, ka noteikumi attiecībā šīm tabulām likumdošanas procesa gaitā netiek svītroti no Komisijas priekšlikumu teksta;

41. norāda, ka valstu tiesām ir būtiska nozīme Kopienas tiesību aktu piemērošanā, un pilnībā atbalsta Komisijas centienus noteikt, kādās jomās būtu lietderīgi nodrošināt papildu apmācību valstu tiesnešiem, praktizējošiem juristiem un valstu iestāžu ierēdņiem;

⁽¹⁾ Komisijas paziņojums par Komisijas un ES dalībvalstu tiesu sadarbību, piemērojot EK (OV C 101, 27.4.2004., 54. lpp.) 81. pantu un 82. panta 17.—20. punktu.

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

42. aicina Komisiju uzlabot uzraudzību pār to, vai dalībvalstu tiesu iestādes ievēro Parlamenta lēmumus par parlamentāro neaizskaramību un, ja Komisija konstatē kļūdas šo lēmumu izpildē, informēt Parlamentu, kā tā nodomājusi rīkoties šajā sakarā;

*
* *

43. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, EK Tiesai, Eiropas ombudam un dalībvalstu parlamentiem.

Stāvoklis Gazā

P6_TA(2008)0064

Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra rezolūcija par stāvokli Gazas joslā

(2009/C 184 E/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Tuvajiem Austrumiem, jo īpaši 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par humāno krīzi Palestīniešu teritorijās un ES lomu ⁽¹⁾, 2006. gada 16. novembra rezolūciju par situāciju Gazas joslā ⁽²⁾, 2007. gada 21. jūnija rezolūciju par MEDA un finansiālā atbalsta Palestīnai novērtējumu, īstenošanu un pārbaudi ⁽³⁾, 2007. gada 12. jūlija rezolūciju par Tuvajiem austrumiem ⁽⁴⁾ un 2007. gada 11. oktobra rezolūciju par humāno situāciju Gazā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes 1967. gada 22. novembra Rezolūciju Nr. 242(S/RES/242) un 1973. gada 22. oktobra Rezolūciju 338(S/RES/338),
- ņemot vērā ceturto Ženēvas konvenciju (1949. gads),
- ņemot vērā 2007. gada 27. novembra Anapolisas deklarāciju,
- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2008. gada 28. janvāra sanāksmes secinājumus,
- ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Parlamentārās asamblejas politisko lietu, drošības un cilvēktiesību komitejas 2008. gada 28. janvāra deklarāciju par situāciju Gazā,
- ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes 2008. gada 24. janvāra rezolūciju par cilvēktiesību pārkāpumiem Gazas joslā (A/HRC/S-6/L.1),
- ņemot vērā Reglamenta 103. panta 4. punktu,
- A. tā kā cilvēku un preču kustībai noteiktais embargo, daļējs liegums piekļūt dzeramajam ūdenim, pārtikai un elektrībai un pirmās nepieciešamības preču un pakalpojumu trūkums izraisījis humānās situācijas turpmāku pasliktināšanos Gazas joslā;
- B. tā ko robežšķērsošanas punkti, caur kuriem var nokļūt Gazā un izkļūt no tās, bijuši slēgti vairākus mēnešus, un tā kā cilvēku un preču kustībai noteiktais embargo vēl vairāk paralizējis saimniecisko dzīvi Gazas joslā;
- C. tā kā galvenie sabiedriskie pakalpojumi, tostarp veselības aprūpe un izglītības sistēma, saskaras ar ievērojamām grūtībām, jo nav to funkcionēšanai nepieciešamo svarīgāko materiālu, un tā kā, trūkstot zālēm un degvielai, lai darbinātu elektrības ģeneratorus slimnīcās Gazas joslā, tiek radīti draudi palestīniešu dzīvībai;

⁽¹⁾ OV C 298 E, 8.12.2006., 223. lpp.

⁽²⁾ OV C 314 E, 21.12.2006., 324. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0277.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0350.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0430.

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

- D. tā kā nesen simtiem tūkstošu palestīniešu šķērsoja robežu starp Gazas joslu un Ēģipti, izlaužoties cauri robežas nožogojumam, lai iegūtu pamatvajadzību apmierināšanai nepieciešamās preces; un tā kā Ēģiptes drošības spēki pakāpeniski pārņēma kontroli pār situāciju un 2008. gada 3. februārī atkal slēdza robežu, tādējādi apturot palestīniešu brīvu pārvietošanos, kā to pieprasīja Izraēlas varas iestādes;
- E. tā kā robežas sienas un nožogojuma daļēja sagraušana ir tiešas sekas ārkārtīgi nopietnajai humānajai krīzei Gazā, kuras rezultātā palestīnieši pieprasa pamattiesības uz pārvietošanās brīvību;
- F. tā kā terorista pašnāvnieka uzbrukumā, kas nesen notika Dimonā pēc ilgāka laika, kad šādu uzbrukumu nebija, tika ievainoti un nogalināti Izraēlas civiliedzīvotāji; tā kā turpinājās raķešu raidīšana no Gazas uz Izraēlas teritoriju; tā kā Gazas joslā turpinājās Izraēlas armijas veiktās militārās operācijas, kurās tika nogalināti un apdraudēti civiliedzīvotāji, kā arī mērķtiecīgi izpildīt nāvessodus bez tiesas sprieduma;
- G. tā kā situācija Gazas joslā un jaunākie notikumi tajā var apdraudēt sarunas, kas norisinās starp Izraēlu un palestīniešiem, un centienus panākt vienošanos līdz 2008. gada beigām, kā paziņoja sarunu dalībnieki starptautiskajā konferencē Anapolisā 2007. gada 27. novembrī;
- H. tā kā Eiropas Savienība pēdējo gadu laikā palestīniešiem ir sniegusi ievērojami finansiālo atbalstu; tā kā ES pagaidu starptautiskajam mehānismam (TIM) un projektu finansējumam ir bijusi svarīga nozīme, lai izvairītos no humānās katastrofas Gazas joslā un Rietumkrastā; tā kā Komisija, Apvienoto Nāciju Organizācijas Attīstības programma, Apvienoto Nāciju Organizācijas Palīdzības aģentūra un Pasaules Banka apturējusi vairāku infrastruktūras projektu īstenošanu, jo nav iespējams ievest izejmateriālus; tā kā šīs humānās palīdzības iestādes, organizācijas un aģentūras, neraugoties uz šķēršļiem, turpinājušas darboties ierobežotā apjomā; tā kā Eiropas Savienība turpina sniegt humāno palīdzību palestīniešiem un tiešas dotācijas Palestīniešu pašpārvaldes darbiniekiem Gazas joslā; tā kā Palestīniešu un Eiropas kopējais mehānisms sociāli ekonomiskās palīdzības pārvaldībai (PEGASE) nodrošinās jaunu finansēšanas mehānismu ES un citas starptautiskas palīdzības sniegšanai palestīniešu teritorijām;
- I. tā kā Anapolisā notikušajā starptautiskajā konferencē visas puses pauda vēlmi sākt jaunas sarunas, lai izveidotu suverēnu un dzīvotspējīgu Palestīnas valsti blakus drošai Izraēlai;
- J. tā kā starptautiskās palīdzības sniedzēju konferences par nākamo Palestīnas valsti 2007. gada decembrī Parīzē apņēmas piešķirt 7,4 miljardus ASV dolāru Palestīniešu institūciju veidošanas atbalstam un ekonomikas atveseļošanai nākamo trīs gadu laikā;
- K. tā kā Kvarteta īpašais sūtnis identificējis četrus prioritāros projektus Palestīniešu teritorijas ekonomiskās attīstības un institūciju veidošanas nodrošināšanai, tostarp *Beit Lahia* notekūdeņu attīrīšanas iekārtu atjaunošanu Gazas joslas ziemeļos,
1. atkārtoti pauž dziļas bažas par humāno krīzi Gazas joslā un turpmākajām iespējamajām smagajām sekām; uzskata, ka Gazas joslas krīzes rezultāts ir nesenie notikumi Rafā, tostarp miermīlīgas darbības un vardarbīgi akti;
 2. pauž visdziļāko līdzjūtību civiliedzīvotājiem, kurus ir skārusi vardarbība Gazā un Izraēlas dienvidu daļā;
 3. atkārtoti aicina nekavējoties izbeigt visa veida vardarbību;
 4. aicina *Hamas* pēc nelikumīgas Gazas joslas pārņemšanas nepieļaut, ka palestīniešu kaujinieki no Gazas joslas ar raķetēm apšauda Izraēlas teritoriju;
 5. aicina Izraēlu izbeigt militārās darbības, kurās nogalina un apdraud civiliedzīvotājus, un mērķtiecīgu ārpustiesas nāvessodu izpildi;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

6. uzskata, ka Gazas joslas izolēšanas politika ir bijusi neveiksmīga gan politiskā, gan humanitārajā līmenī; atkārtoti aicina visas puses pilnībā ievērot starptautiskās tiesības, īpaši starptautiskās humanitārās tiesības;
7. atzinīgi vērtē Ēģiptes pozitīvo reakciju uz nekārtībām Rafā, kā rezultātā daudzas palestīniešu ģimenes varēja saņemt pamatvajadzību apmierināšanai nepieciešamās preces; aicina Ēģiptes valdību turpināt īstenot aktīvu nostāju miera un stabilitātes nodrošināšanā šajā reģionā;
8. atkārtoti aicina pārtraukt blokādi un kontrolēti atvērt Gazas robežšķērsošanas punktus gan iebraukšanai, gan izbraukšanai; aicina Izraēlu nodrošināt Rafā, Karni un citās robežšķērsošanas vietās cilvēku pārvietošanās brīvību un preču apriti saskaņā ar Nolīgumu par pārvietošanos piekļūvi; aicina atjaunot ES robežsardzes palīdzības misiju Rafā; atzinīgi vērtē ES KĀDP Augstā pārstāvja paziņojumu, ka jāapspriež jaunas Padomes pilnvaras šai misijai; tādēļ aicina palielināt starptautisko klātbūtni šajā reģionā;
9. atzinīgi vērtē Palestīniešu pašpārvaldes priekšlikumu uzņemt robežšķērsošanas punktu kontroli, balstoties uz nolīgumu starp Ēģipti, Izraēlu un Palestīniešu pašpārvaldi, kā arī pauž atbalstu Arābu valstu līgas nesenaļai rezolūcijai šajā sakarā; tomēr aicina Palestīniešu pašpārvaldi veicināt nepieciešamo nosacījumu izpildi, lai tajā iesaistītu visas attiecīgās puses no Gazas joslas;
10. uzskata, ka pret civiliedzīvotājiem nedrīkst vērst militāras akcijas un kolektīvu sodīšanu; aicina Izraēlu kā okupācijas varu pildīt starptautiskās saistības Gazas joslā; aicina Izraēlu garantēt humānās palīdzības un galveno preču un pakalpojumu, tostarp degvielas un energoapgādes, nepārtrauktu un pietiekamu plūsmu Gazas joslā; pauž nopietnas bažas attiecībā uz Izraēlas lēmumu par energoapgādes samazināšanu Gazas joslā par 5 % nedēļā, kas nav atbilstīgi pašreizējām minimālajām humanitārajām vajadzībām; atzinīgi vērtē 10 Izraēlas cilvēktiesību organizāciju lūgumrakstu par degvielas un elektrības piegādes pārtraukumiem Gazas joslā;
11. uzskata, ka lai, neraugoties uz politisko strupceļu, sekmētu to varas iestāžu darbu, kas nodrošina nepieciešamākos pakalpojumus, un starptautisko humānās palīdzības biroju, aģentūru un organizāciju darbību, ar kurām cenšas uzlabot visu Gazas joslā dzīvojošo palestīniešu dzīves apstākļus, ir nepieciešams dialogs starp Palestīniešu pašpārvaldi un *Hamas*;
12. uzsver lielo nozīmi, kāda ir pastāvīgiem ģeogrāfiskiem un tirdzniecības sakariem starp Gazas joslu un Rietumkrastu, kā arī šo apgabalu miermīlīgai un paliekošai politiskai apvienošanai, un aicina *Hamas* pārskatīt savu nostāju atbilstīgi Kuarteta principiem un starptautiskajām saistībām, par kurām iepriekš panākta vienošanās, kā arī atbalstīt miera procesu un notiekošās sarunas;
13. atkārtoti aicina nekavējoties atbrīvot Izraēlas armijas kaprāli *Gilad Shalit* un visus ieslodzītos bijušos palestīniešu ministrus, likumdevējus un pašpārvaldes vadītājus, kas tiks uzskatīti par labas gribas izpausmi no *Hamas* puses; atzīst, ka ir svarīgi atbrīvot ieslodzītos, lai iegūtu uzticību saistībā ar pašreizējām miera sarunām;
14. atgādina pusēm, ka tās Anapolisas konferencē uzņēmās saistības godprātīgi risināt sarunas, lai līdz 2008. gada beigām noslēgtu miera līgumu, kas atrisinātu visus neskaidros jautājumus, tostarp visus galvenos jautājumus bez izņēmuma, kā noteikts iepriekšējos nolīgumos; mudina abas puses pildīt saistības saskaņā ar miera plānu;
15. aicina Padomi un Komisiju kopā ar starptautisko sabiedrību arī turpmāk nodrošināt Gazas joslā dzīvojošiem palestīniešiem nepieciešamo humāno palīdzību, sevišķu uzmanību pievēršot vismazāk aizsargātu iedzīvotāju grupu vajadzībām; uzsver jaunā finansēšanas mehānisma *PEGASE* nozīmi; tomēr pauž nopietnas bažas par infrastruktūras iznīcināšanu, kuru finansēja saistībā ar humāno palīdzību vai Eiropas Savienības nodrošināto projektu finansējumu, kas mazina ES palīdzības efektivitāti un ietekmē sabiedrības solidaritāti dalībvalstīs;
16. atzinīgi vērtē 2007. gada decembrī notikušās starptautiskās palīdzības sniedzēju konferences par nākamo Palestīnas valsti rezultātu, proti, apņemšanos piešķirt 7,4 miljardus ASV dolāru, un aicina palīdzības sniedzējus sniegt palīdzību, lai atbalstītu nākamās Palestīnas valsts veidošanu saskaņā ar premjerministra S. *Fayyad* sagatavoto reformu un attīstības plānu;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

17. pauž nopietnas bažas par ekoloģiskajām sekām un ietekmi uz cilvēku veselību, ko rada notekūdeņu attīrīšanas iekārtu darbības pārtraukums, un jo īpaši aicina visas puses sekmēt pieeju aprīkojumam, kas nepieciešams *Beit Lahia* attīrīšanas iekārtu remontam un rekonstrukcijai kā norādījis Kwarteta īpašais sūtnis;

18. prasa steidzami izstrādāt paraugprojektu, lai risinātu enerģētikas problēmu Gazā, iespējams, Rafas apgabalā, lai nodrošinātu Gazas iedzīvotājiem elektroenerģijas ražošanas autonomiju un ekonomisko neatkarību, kā arī atsāļošanu;

19. aicina Tuvo Austrumu darba grupu sadarbībā ar Komisiju un attiecīgajām starptautiskajām organizācijām izpētīt infrastruktūras iznīcināšanas sekas Gazas joslā, īpašu uzmanību pievēršot struktūrām, kuras finansēja saistībā ar humāno palīdzību vai Eiropas Savienības nodrošināto projektu finansējumu;

20. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, kopējās ārpolitikas un drošības politikas augstajam pārstāvim, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsekretāram, Kwarteta īpašajam sūtnim Tuvajos Austrumos, Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam, Palestīniešu pašpārvaldes prezidentam, Palestīniešu likumdošanas padomei, Izraēlas valdībai un Knesetam un Ēģiptes valdībai un parlamentam.

ANO Cilvēktiesību padomes (UNHRC) septītā sesija

P6_TA(2008)0065

Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra rezolūcija par ANO Cilvēktiesību padomes (UNHRC) septīto sesiju

(2009/C 184 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā iepriekšējās rezolūcijas, kas saistībā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību komisiju ir pieņemtas kopš 1996. gada, it īpaši 2007. gada 7. jūnija rezolūciju par ANO Cilvēktiesību padomes (UNHRC) ⁽¹⁾ piekto sesiju, kā arī 2006. gada 16. marta rezolūcijas par iznākumu sarunām par Cilvēktiesību padomi un ANO Cilvēktiesību komisijas 62. sesiju ⁽²⁾, kā arī 2004. gada 29. janvāra rezolūciju par attiecībām starp Eiropas Savienību un ANO ⁽³⁾, 2005. gada 9. jūnija rezolūciju par ANO reformu ⁽⁴⁾, 2005. gada 29. septembra rezolūciju par ANO 2005. gada 14.—16. septembra Pasaules Augstākā līmeņa sanāksmes iznākumu ⁽⁵⁾, 2007. gada 26. aprīļa rezolūciju par gada ziņojumu par cilvēktiesībām pasaulē 2006. gadā un ES politiku šajā jomā ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā steidzamības kārtā pieņemtās rezolūcijas par cilvēktiesībām un demokrātiju,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas Rezolūciju Nr. A/RES/60/251 par Cilvēktiesību padomes (UNHRC) izveidošanu,
- ņemot vērā UNHRC iepriekšējās kārtējās un īpašās sesijas, it īpaši sesto kārtējo sesiju, kā arī 2008. gada 23.—24. janvārī notikušo sesto īpašo sesiju par “Cilvēktiesību pārkāpumiem, ko izraisa Izraēlas militārie uzbrukumi okupētajās palestīniešu teritorijās, jo īpaši Gazas sektorā”,
- ņemot vērā 2008. gada martā gaidāmo UNHRC septīto sesiju,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0235.

⁽²⁾ OV C 291 E, 30.11.2006., 409. lpp.

⁽³⁾ OV C 96 E, 21.04.2004., 79. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 124 E, 25.5.2006., 549. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 227 E, 21.9.2006., 582. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0165.

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

- ņemot vērā vispārējā regulārā pārskata (VRP) 1. un 2. kārtu, kas notiks 2008. gada 7.—18. aprīlī un 2008. gada 5.—16. maijā,
- ņemot vērā Reglamenta 103. panta 4. punktu,
- A. tā kā cilvēktiesību universāluma ievērošanas, veicināšanas un aizsardzības princips ir Eiropas Savienības ētikas noteikumu un tiesību aktu neatņemama daļa un viens no Eiropas vienotības un integritātes stūrakmeņiem;
- B. tā kā UNHRC nodrošina efektīvu pamatu cilvēktiesību labākai aizsardzībai un veicināšanai ANO sistēmā;
- C. tā kā UNHRC septītajai sesijai būs izšķiroša nozīme, jo tā būs pirmā sesija, kurā saskaņā ar jaunajām darba metodēm izskatīs daudzus būtiskus jautājumus, kas saistīti ar 2006. un 2007. gadā pieņemtajām iestāžu veidošanas reformām, un kurā precizēs vispārējā regulārā pārskata noteikumus;
- D. tā kā uzticība UNHRC ir atkarīga no šo reformu un mehānismu īstenošanas tādā veidā, kas stiprinās tās spēju novērst cilvēktiesību pārkāpumus visā pasaulē;
- E. tā kā tiks izveidota Eiropas Parlamenta *ad hoc* delegācija, kas piedalīsies UNHRC septītajā sesijā tāpat kā divos iepriekšējos gados un pirms tam, kad tā piedalījās UNHRC priekšgājējas — ANO Cilvēktiesību komisijas — sesijās,

ANO Cilvēktiesību padomes darbība

1. uzsver ANO Cilvēktiesību padomes būtisko nozīmi vispārējā ANO sistēmā; atkārtoti atgādina par to, ka tai jārisina galvenokārt jautājumi, kas saistīti ar cilvēktiesību pārkāpumu novēršanu, jo jautājumus par vispārējo politisko situāciju risina citas ANO struktūras; uzsver UNHRC darba specifiku — būtisko īpašo procedūru nozīmi, īpašās sesijas, VRP, interaktīvo dialogu un spējas steidzami risināt krīzes;
2. atzīmē UNHRC darba rezultātus; atzinīgi vērtē UNHRC pieņemto vērienīgo programmu, kurā ir paredzēts pārskatīt tās izmantotās procedūras un darba metodes, it īpaši vispārējā regulārā pārskata pilnveidošanu un īstenošanu, kā arī pārskatīt īpašās procedūras;
3. apliecina cieņu pozitīvajiem UNHRC sasniegumiem un jo īpaši — tās sekmīgajai sadarbībai ar ANO Augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos biroju (OHCHR); aicina ES, nodrošinot augstus integritātes standartus, kā prioritāti sniegt atbalstu pretendentiem jaunā UNHRC priekšsēdētāja vēlēšanās, kas notiks 2008. gada 23. jūnijā;
4. atzinīgi vērtē īpašo sesiju rīkošanu, jo tās nodrošina būtisku saikni starp smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem un neatkarīgu ekspertu slēdzieniem; tomēr ir nobažījies par UNHRC nespēju rīkoties, lai atrisinātu daudzas no pasaules vissteidzamākajām cilvēktiesību situācijām;
5. atzīmē, ka īpašās sesijas rīko, lai steidzami risinātu krīzes, savukārt kārtējās sesijās jārisina pastāvīgi notiekošie cilvēktiesību pārkāpumi, lai varētu veikt padziļinātu analīzi un nodrošināt ilgtermiņa risinājumus;
6. uzsver, ka ir jāveic īpašo sesiju sagatavošanas darbs un tajās jāizmanto strukturētas darba metodes, lai panāktu pozitīvu rezultātu; šajā sakarā atzīmē galveno ES iniciatīvu panākumus;
7. atzīmē tiešo ietekmi, kāda bija 2007. gada oktobrī Ženēvā notikušajai īpašajai sesijai par Birmu, jo šajā sesijā izteica nosodījumu valdības veiktajām represijām un tajā piedalījās īpašais ziņotājs jautājumā par cilvēktiesību situāciju Birmā; pauž nožēlu par to, ka nav veikti turpmākie pasākumi un nav pārraudzīta īpašā ziņotāja ieteikumu īstenošana, jo situācija Birmā cilvēktiesību aizsardzības jomā pasliktinās;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas jaunu UNHRC locekļu vēlēšanas

8. prasa 2008. gada maijā rīkot uz konkurenci balstītas vēlēšanas visos reģionos, lai ANO dalībvalstīm dotu reālas izvēles iespējas; pauž nožēlu, ka, pateicoties nevainojamai reputācijai, padomē ir ievēlētas dažas valstis, kurās ir fiksētas cilvēktiesību ievērošanas problēmas;

9. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis arī turpmāk stingri pieprasīt kritēriju izveidi dalībai UNHRC vēlēšanās, tostarp pastāvīgu uzaicinājumu izsniegšanu dalībai īpašajās procedūrās, kā arī ANO dalībvalstu vēlēšanu solījumu faktiskās izpildes pārraudzību; pirms šādas reformas īstenošanas minētais noteikums ir jāpiemēro, nosakot ES dalībvalstu sniegto atbalstu UNHRC kandidātvalstīm;

Procedūras un mehānismi*Vispārējais regulārais pārskats (VRP)*

10. uzskata VRP mehānismu par potenciālu līdzekli, lai visā pasaulē uzlabotu cilvēktiesību ievērošanas saistību vispārējo pārraudzību un uzraudzītu praktiskās metodes, pret visām ANO dalībvalstīm attiecoties vienlīdzīgi un pakļaujot tās vienādi pārbaudei;

11. norāda, ka VRP uzdevums ir nodrošināt objektīvu pārskatu par situāciju valstī, lai noteiktu jomas, kurās notiek cilvēktiesību pārkāpumi, un šo situāciju varētu uzlabot, veicot pieredzes apmaiņu un uzlabojot sadarbību ieteikumu un secinājumu veidošanā; šajā sakarā aicina ES dalībvalstis un Komisiju ņemt vērā minētos ieteikumus un secinājumus, lai noteiktu ES palīdzības programmu mērķus un prioritātes;

12. prasa VRP norises 1. un 2. kārtā, kas notiks 2008. gada 7.—18. aprīlī un 2008. gada 5.—16. maijā, piepildīt līdz šim izteiktās cerības; aicina ES dalībvalstis veikt VRP pārskatāmi un objektīvi, ņemot vērā iepriekšminēto Rezolūciju Nr. 60/251; aicina tās ES dalībvalstis, par kurām veiks VRP, būt paškritiskām un neaprobežoties tikai ar valsts pozitīvo sasniegumu atspoguļošanu;

13. atzīmē, ka vēl jārisina vairāki jautājumi, piemēram, tā sauktās “VRP trijotnes” izraudzīšanās, kura veicinās pārskatu par cilvēktiesību ievērošanu ANO dalībvalstīs; šajā sakarā mudina ES dalībvalstis nepiekrīst iespējai, ka valstis, par kurām veic pārskatu, konfidenciali atsakās no valstīm, kuras izraudzītas par to pārskata atbildīgajām valstīm;

14. aicina UNHRC locekļus iecelt neatkarīgus ekspertus par to pārstāvjiem darba grupā, kas būs atbildīga par VRP īstenošanu; aicina ES dalībvalstis pieņemt kopīgas pamatnostādnes saistībā ar VRP noteikumiem, tādējādi uzņemoties iniciatīvu šādas pieejas veicināšanā;

15. uzsver pilsoniskās sabiedrības un cilvēktiesību aizstāvju līdzdalības, kā arī īpašo procedūru nozīmību; atkārtoti pauž uzskatu, ka to secinājumiem un ieteikumiem jābūt neatkarīga un ticama pārskata pamatā;

Mandātu pārskatīšana un īpašo procedūru pilnvaroto pušu nozīmēšana

16. uzskata, ka īpašās procedūras ir ANO cilvēktiesību mehānisma pamats un ka tām ir izšķiroša nozīme, it īpaši Cilvēktiesību padomē; vēlreiz apliecina, ka UNHRC dalībvalstīm ir jāpilda pienākums pilnībā sadarboties saistībā ar īpašajām procedūrām;

17. uzsver, ka UNHRC ticamība būs atkarīga no tā, ko 2008. gada martā nozīmēs par īpašo procedūru jaunajām pilnvarotajām pusēm;

18. aicina par pilnvarotajām pusēm nozīmēt neatkarīgas, taisnīgas, godīgas un objektīvas personas ar atzītām zināšanām cilvēktiesību jomā, atbilstošu pieredzi, kā arī ar pietiekamām zināšanām par īpašo procedūru sistēmu;

19. mudina valdības, nevalstiskās organizācijas un attiecīgās profesionālās asociācijas nosūtīt prasībām atbilstošo kandidātu vārdus, lai tos varētu iekļaut prasībām atbilstošo kandidātu publiskā sarakstā, kuru pārvalda OHCHR;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

20. aicina konsultatīvo grupu, kas izskata īpašo procedūru pilnvaroto pušu kandidatūras un iesaka Cilvēktiesību padomes priekšsēdētājām personas, kuras var nozīmēt par pilnvarotajām pusēm, īstenot tās uzdevumu objektīvā un pārredzamā veidā un veikt izvēli, pamatojoties uz kandidatūru profesionālismu un godīgumu;
21. nosoda Cilvēktiesību padomes lēmumu neatjaunot mandātu īpašajiem ziņotājiem par Baltkrieviju un Kubu;
22. atzinīgi vērtē valsts mandātu atjaunošanu īpašajam ziņotājam par Sudānu un neatkarīgajiem ekspertiem par Libēriju, Haiti un Burundi;
23. pauzē nozēli par ES pausto atbalstu UNHRC lēmumam pārtraukt tās ekspertu grupas par Darfūru darbu; atzīmē, ka ekspertu grupas darba turpināšanu iekļāva īpašā ziņotāja par Sudānu pilnvarās; tāpēc pauzē bažas par to, ka palielinātā darba slodze var vājināt īpašā ziņotāja pilnvaras;
24. aicina nākotnē ar lielāku piesardzību pārtraukt ekspertu grupu pilnvaras, jo šīs grupas sniedz nozīmīgu pievienoto vērtību;
25. atzinīgi vērtē līdz šim pārskatīto tematisko mandātu atjaunošanu;
26. aicina ES dalībvalstis nodrošināt, ka tiek atjaunots mandāts īpašajiem ziņotājiem par Birmu un Korejas Tautas Demokrātisko Republiku un ka tiek pagarināts mandāts neatkarīgajiem ekspertiem par Somāliju un Kongo Demokrātisko Republiku;
27. atzinīgi vērtē no pieciem neatkarīgiem locekļiem sastāvoša ekspertu mehānisma izveidi darbam saistībā ar pamatiedzīvotāju cilvēktiesībām;
28. aicina pēc iespējas ātrāk un pēdējais 2008. gadā rīkot diskusijas par visu veidu vardarbību pret sievietēm visās tās izpausmēs un noteikt UNHRC turpmāko pasākumu un darba programmu prioritātes šī jautājuma risināšanai atbilstoši Ģenerālās asamblejas 2006. gada 19. decembra rezolūcijai A/RES/61/143 par centienu pastiprināšanu, lai samazinātu visu veidu vardarbību pret sievietēm;
29. atzīmē, ka 2007. gada 18. jūnijā tika pieņemts īpašo procedūru pilnvaroto pušu rīcības kodekss; aicina UNHRC šo rīcības kodeksu īstenot, ņemot vērā iepriekšminēto rezolūciju Nr. 60/251 un ievērojot īpašo procedūru neatkarību;
30. atzinīgi vērtē īpašo procedūru koordinācijas komitejas centienus, izstrādājot atbilstošu procedūru, lai rīcības kodeksu un citus būtiskus dokumentus, tostarp īpašo procedūru rokasgrāmatu, varētu ieviest pēc iespējas labāk, tādējādi stiprinot to spēju aizsargāt un veicināt cilvēktiesības; aicina īpašo procedūru koordinācijas komiteju darboties efektīvi un pārredzami, lai tādējādi nepieļautu debates par tehniskiem jautājumiem, kuras varētu aizkavēt debates par būtiski svarīgiem jautājumiem un negatīvi ietekmēt īpašo procedūru pilnvaras;

Sūdzību procedūra

31. atzīmē, ka UNHRC darba uzlabošanas procesā izstrādātā sūdzību procedūra, liekas, ir ļoti līdzīga bijušajai 1503. procedūrai; aicina izstrādāt jaunu procedūru, kas ļautu efektīvāk noteikt, novērst un risināt situācijas, kad nepārprotami un nopietni tiek pārkāptas cilvēktiesības;

ES līdzdalība

32. atzīst, ka ES un tās dalībvalstis ir aktīvi iesaistījušās UNHRC darba pirmajā gadā;
33. atzinīgi vērtē ES iesaistīšanos sestās kārtējās sesijas sarežģītajās sarunās, kuru mērķis bija panākt pozitīvus rezultātus, it sevišķi attiecībā uz pilnvaru atjaunošanu saistībā ar īpašajām procedūrām;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

34. uzsver, ka ES vajadzētu būt vienotai cilvēktiesību jautājumos, tomēr svarīgi ir, lai ES nostāju paustu katra ES dalībvalsts, tādējādi šai nostājai piešķirot lielāku nozīmi;
35. aicina ES piedāvāt risinājumu vienprātības panākšanai jautājumā par pašreizējiem cilvēktiesību pārkāpumiem saistībā ar Gazas sektora blokādi un raķešu uzbrukumiem Izraēlai;
36. aicina ciešāk sadarboties ar OHCHR un nodrošināt šī biroja neatkarību, tam piešķirot atbilstošus līdzekļus;
37. aicina arī turpmāk, nodrošinot līdzekļus un personālu, sniegt atbalstu īpašajām procedūrām; pauž atbalstu Eiropas Iniciatīvu demokrātijai un cilvēktiesībām ⁽¹⁾, jo tas ir nozīmīgs īpašo procedūru finansēšanas avots; atzinīgi vērtē cilvēktiesību darba grupas (COHOM) priekšsēdētāja iniciatīvas, lai veicinātu sadarbību ar īpašajiem ziņotājiem, piemēram, regulāri aicinot īpašos ziņotājus apmeklēt svarīgas sanāksmes;
38. aicina Komisiju un Padomi pieņemt kopēju nostāju, lai tādējādi nodrošinātu, ka ES dalībvalstis automātiski paraksta un ratificē visus starptautiskos dokumentus cilvēktiesību jomā;
39. atzīmē ES darbu, lai panāktu, ka rezolūcijas tiek pieņemtas vienprātīgi; aicina ES dalībvalstis arī turpmāk censties sadarboties ar citu reģionālo grupu valstīm, lai tādējādi nodrošinātu vispārēju atbalstu rezolūcijām, kuras aicina stiprināt un veicināt cilvēktiesības; aicina ES efektīvāk izmantot savu palīdzību un politisko atbalstu trešām valstīm, lai tās stimulētu sadarboties ar UNHRC;
40. pilnvaro Eiropas Parlamenta delegāciju UNHRC septītajā sesijā paust šajā rezolūcijā izklāstītās bažas; aicina šo delegāciju sniegt Cilvēktiesību apakškomitejai ziņojumu par savu vizīti un uzskata, ka ir lietderīgi arī turpmāk būt Eiropas Parlamenta delegāciju uz attiecīgajām UNHRC sesijām;

*
* *

41. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO Drošības padomei, ANO ģenerālsekretāram, ANO Ģenerālās Asamblejas 62. sesijas priekšsēdētājam, ANO Cilvēktiesību padomes priekšsēdētājam, ANO augstajam komisāram cilvēktiesību jautājumos, kā arī Ārlietu komitejas izveidotajai ES un ANO darba grupai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1889/2006, ar ko izveido finansēšanas instrumentu demokrātijas un cilvēktiesību un veicināšanai. pasaules mērogā (OV L 386, 29.12.2006., 1. lpp.).

Eiropas demogrāfiskā nākotne

P6_TA(2008)0066

Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra rezolūcija par Eiropas demogrāfisko nākotni (2007/2156(INI))

(2009/C 184 E/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 1997. gada 14. marta rezolūciju par Komisijas ziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par demogrāfisko situāciju Eiropas Savienībā 1995. gadā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 1998. gada 12. marta rezolūciju par Komisijas ziņojumu par demogrāfisko situāciju 1997. gadā ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OV C 115, 14.4.1997., 238. lpp.

⁽²⁾ OV C 104, 6.4.1998., 222. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

- ņemot vērā 2000. gada 15. decembra rezolūciju par Komisijas paziņojumu “Pretim visu paaudžu Eiropai — labklājības un paaudžu solidaritātes veicināšana” ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropas rīcība saistībā ar novecošanas tendencēm pasaulē. Ekonomiskās un sociālās attīstības veicināšana novecojošā pasaulē. Eiropas Komisijas ieguldījums Otrajā Pasaules asamblejā par novecošanās jautājumiem” (COM(2002)0143),
 - ņemot vērā Eiropas Jaunatnes paktu, ko Eiropadome pieņēma 2005. gada 22.—23. martā Briselē,
 - ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu “Demogrāfisko izmaiņu risināšana — jauna solidaritāte paaudžu starpā” (COM(2005)0094),
 - ņemot vērā Parlamenta 2006. gada 23. marta rezolūciju par demogrāfiskās situācijas izmaiņām un paaudžu solidaritāti ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2006. gada 6. septembra ziņojumu par Eiropas nākotnes sociālo modeli ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropas demogrāfiskā nākotne — kā pārvērst problēmu par iespēju” (COM(2006)0571),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Paaudžu solidaritātes veicināšana” (COM(2007)0244),
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2007. gada 14. marta atzinumu “Ģimene un demogrāfiskās izmaiņas” ⁽⁴⁾ un tā galveno priekšlikumu, kas paredz, ka dalībvalstīm jāparaksta Eiropas ģimenes pakts,
 - ņemot vērā Komisijas darba dokumentu “Eiropas demogrāfiskā nākotne faktos un skaitļos” (SEC(2007)0638),
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu, kā arī Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas, Ekonomikas un monetāro lietu komitejas, Reģionālās attīstības komitejas un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas atzinumu (A6-0024/2008),
- A. tā kā demogrāfiju veido vairāki faktori — dzimstība, paredzamais dzīves ilgums un migrācijas plūsmas — un tā kā pašreizējā šo faktoru dinamika dalībvalstīs liecina, ka līdz 2050. gadam Eiropas Savienībā sagaidāmas ievērojamas demogrāfiskās izmaiņas, kas galvenokārt izraisīs Eiropas iedzīvotāju novecošanu, iedzīvotāju vidējam vecumam pieaugot no 39 gadiem 2004. gadā līdz 49 gadiem 2050. gadā;
- B. tā kā saskaņā ar Komisijas novērtējumu šīs demogrāfiskās izmaiņas var būtiski ietekmēt iedzīvotāju struktūru un vecuma piramīdu, to bērnu un pusaudžu skaitam, kas ir vecumā no 0 līdz 14 gadiem, samazinoties no 100 miljoniem (1975. gada dati) līdz 66 miljoniem 2050. gadā, tādējādi maksimālais iedzīvotāju skaits darbspējīgā vecumā (331 miljoni) būs sasniegts aptuveni 2010. gadā un pēc tam tas pakāpeniski samazināsies līdz aptuveni 268 miljoniem 2050. gadā, turpretī paredzamais dzīves ilgums laikā no 2004. līdz 2050. gadam pieaugs par sešiem gadiem vīriešiem un pieciem gadiem sievietēm, un to iedzīvotāju skaits, kuri ir vecāki par 80 gadiem, pieaugs no 4,1 % 2005. gadā līdz 11,4 % 2050. gadā;
- C. tā kā Eiropā vidējais vecumatkarības rādītājs (ko aprēķina, dalot to cilvēku skaitu, kas ir vecāki par 65 gadiem, ar cilvēku skaitu vecumā no 14 līdz 65 gadiem) pieaugs no 25 % 2004. gadā līdz 53 % 2050. gadā;

⁽¹⁾ OV C 232, 17.8.2001., 381. lpp.

⁽²⁾ OV C 292 E, 1.12.2006., 131. lpp.

⁽³⁾ OV C 305, 14.12.2006., 141. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 161, 13.7.2007., 66. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

- D. tā kā tomēr demogrāfiskās slodzes koeficients (ko aprēķina, dalot ekonomiski neaktīvo cilvēku, piemēram, pensionāru, bērnu un skolnieku skaitu ar ekonomiski aktīvo darbaspējīgo iedzīvotāju skaitu) ir daudz svarīgāks nekā vecumatkarības rādītājs, lai aprēķinātu sabiedrības izmaksas attiecībā uz nestrādājošiem iedzīvotājiem;
- E. tā kā demogrāfiskās izmaiņas nopietni ietekmē valsts izdevumus, kas, kā paredzams, no 2004. līdz 2050. gadam palielināsies par 10 %;
- F. tā kā demogrāfiskās izmaiņas neietekmēs Eiropas iedzīvotāju kopējo skaitu laikposmā līdz 2050. gadam, tomēr radīs būtisku teritoriālo nelīdzsvarotību, jo jau šobrīd vairākos Eiropas reģionos vērojama jaunu cilvēku, it īpaši jaunu sieviešu, spēcīga izceļošanas tendence; tā kā Eiropas iedzīvotāju daļa pasaules iedzīvotāju kopskaitā samazināsies no 15 %, kā tas bija pirms 100 gadiem, līdz 5 % 2050. gadā; tā kā šīs pārmaiņas skar ES reģionus ļoti atšķirīgā mērā, jo reģionos, no kuriem iedzīvotāji izceļo, jau tagad pārsvarā dzīvo vecākā gadagājuma cilvēki, bet ieceļošanas reģionos šis sabiedrības novecošanās process vēl nav tik izteikts, jo ieceļo galvenokārt jauni cilvēki;
- G. tā kā neauglība ir viens no demogrāfiskās lejupslīdes iemesliem un tā kā šī problēma ir jāatzīst par sabiedrības veselības problēmu un sociālo problēmu, kas skar gan vīriešus, gan sievietes; atgādina Komisijai par "aicinājumu rīkoties saistībā ar neauglību un demogrāfiju", ko 2005. gadā izteica Eiropas Parlaments, aicinot Komisiju izstrādāt ieteikumus šajā jomā;
- H. tā kā legāla imigrācija ir pozitīvs Eiropas iedzīvotāju struktūras elements, un tā ir nepieciešama demogrāfiskā līdzsvara saglabāšanai; tā kā ar legālo imigrāciju tomēr vien nepietiek, lai novērstu pakāpenisku Eiropas Savienības iedzīvotāju novecošanos un ir nepieciešami pasākumi iedzīvotāju dzimstības līmeņa palielināšanai;
- I. tā kā imigrācija ir tikai daļējs un īstermiņa risinājums demogrāfisko izmaiņu problēmai Eiropā, par kuru saistības jāuzņemas dalībvalstīm, lai nodrošinātu dzimumu līdztiesības principa ievērošanu valsts un privātajā sektorā, lai aizsargātu maternitāti, ģimenēm sniegtu sociālo un ekonomisko atbalstu un veiktu pasākumus, lai uzlabotu līdzsvaru starp ģimenes un darba dzīvi gan vīriešiem, gan sievietēm;
- J. tā kā darbnespēja ir cieši saistīta ar vecumu un tā kā ir lielāka iespējamība, ka gados vecākiem cilvēkiem var rasties veselības problēmas vai darbnespēja,

Vispārējas piezīmes

1. ar bažām ņem vērā demogrāfiskās prognozes laikposmam līdz 2050. gadam; tomēr uzsver, ka prognozes 50 gadiem nav nemainīgi paredzējumi, taču tie nopietni brīdina par jautājumiem, kas jārisina jau šodien, lai arī nākotnē varētu saglabāt Eiropas konkurētspēju, ekonomikas ilgtspēju, sociālo kohēziju, paaudžu solidaritāti un sociālo sistēmu; uzskata, ka iespējamā iedzīvotāju skaita samazināšanās līdz 2050. gadam varētu samazināt vides slogu un nodrošināt ilgtspējīgas attīstības iespējas, kas savukārt prasa aktīvu politiku, lai piemērotu teritoriālo plānošanu, mājokļus, transportu un attiecīgi arī citu veidu infrastruktūru; atzīst dalībvalstu kompetenci šajā saistībā;
2. pirmkārt, atgādina, ka divi svarīgākie demogrāfisko pārmaiņu iemesli — dzimstības samazināšanās un iedzīvotāju novecošana — ir attīstības rezultāts, ka paredzamā dzīves ilguma pieaugums ir tieši saistīts ar zinātnes, higiēnas un dzīves līmeņa uzlabošanu, ka dzimstības regulēšana ir sieviešu emancipācijas rezultāts, kas ir saistīts ar meiteņu izglītības līmeņa celšanos un sieviešu iesaistīšanos darba dzīvē un sabiedrisko pienākumu izpildē; uzskata, ka šīs parādības uzskatāmas par neatgriezeniskiem cilvēces sasniegumiem;
3. atzīst, ka priekšnoteikums dzimstības līmeņa pieaugumam ir tāda sabiedrība, kuras politikā galvenā uzmanība ir veltīta bērniem; prasa radīt ģimenēm labvēlīgu vidi un uzlabot ģimeņu un bērnu apstākļus, kas ļautu ģimenēm īstenot viņu vēlmes;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

4. uzsver, ka vidējais dzimstības koeficients Eiropas Savienībā ir 1,5, kas ir ļoti zems rādītājs, un tas neatspoguļo ne sievietu izvēli, ne Eiropas pilsoņu vēlmes veidot ģimeni un tādēļ var būt saistīts arī ar grūtībām savienot ģimenes un darba dzīvi (piemērotas bērnu aprūpes infrastruktūras trūkums, sociāli ekonomiskā atbalsta trūkums ģimenēm un sievietu nodarbinātībai), nedrošiem sociāliem apstākļiem (nedrošība darbā, augstas mājokļa izmaksas) un bailēm par nākotni (jauniešu novēlota iesaistīšana darba tirgū, nodarbinātības nestabilitāte);
5. atgādina, ka alkohola un narkotiku lietošana jauniešu vidū ir valsts nozīmes risks un tai ir ievērojamas demogrāfiskas sekas, kas *inter alia* samazina viņu iespējas strādāt vai veidot ģimeni; tādēļ ierosina izstrādāt mērķorientētas pamatprogrammas, lai novērstu, ka agrā jaunībā tiek lietots alkohols un narkotikas, kā arī lai cīnītos pret jauniešu atkarību no narkotikām un alkohola;
6. uzskata, ka vidējā mūža ilguma pieaugums ir pozitīvs faktors un tas tā jāuztver; tādēļ prasa, lai dalībvalstis garantē, ka pensionāri, kuri nespēs sev nodrošināt dzīvojamo platību, aprūpēt sevi un nodrošināt cilvēka cienīgu dzīves apstākļus mūža nogalē, neslīks nabadzībā;
7. mudina īstenot visaptverošus pret diskrimināciju vērstus pasākumus, jo jautājumu par Eiropas demogrāfisko nākotni nevar nošķirt no problēmas, kas saistīta ar sociāli neaizsargātām grupām, kuras dzīvo atstumtībā no sabiedrības un cieš no lielas nabadzības un kuru atrašanās nelabvēlīgā situācijā bieži vien tiek uzskatīta par pašu vainu, taču tas ietekmē ne vien bērnus, bet arī nākamās paaudzes;
8. vērs uzmanību uz slikto izturēšanos un aprūpes trūkumu, ar ko jāsaskaras vecāka gadagājuma cilvēkiem gan savās ģimenēs, gan aprūpes iestādēs; mudina dalībvalstis un Eiropas Komisiju darīt vairāk, lai konstatētu, cik lielā mērā notiek vardarbība pret gados vecākiem cilvēkiem Eiropas Savienībā; atzīmē, ka saskaņā ar aplēsēm 10 % gados vecāku cilvēku pirms nāves saskaras ar fizisku, finansiālu vai psiholoģisku vardarbību; aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt informāciju, brīdināšanas sistēmas, kā arī sankcijas šādas izturēšanās gadījumos; atzinīgi vērtē Komisijas nodomu 2008. gadā sagatavot paziņojumu par vardarbību pret gados vecākiem cilvēkiem; aicina, pamatojoties uz šo paziņojumu, izstrādāt visaptverošu stratēģiju plašai sabiedrības izglītošanas kampaņai un pasākumiem šajā jomā (pakalpojumu sniedzēju izglītošana, kvalitātes standartu noteikšana, soda sankcijas sliktas izturēšanās gadījumos);
9. pauž nožēlu par to, ka līdz šim nav veikti pietiekami pasākumi, lai sagatavotu Eiropas Savienību to problēmu risināšanai, kuras bija paredzamas jau vairākus gadus; īpaši pauž nožēlu par to, ka lielākā daļa ES dalībvalstu nav izpildījušas Lisabonas stratēģijas mērķi un solījumus, ko 2002. gada 15. un 16. martā Barselonā devusi Eiropadome saistībā ar bērnu aprūpi, par 55 gadiem vecāku personu nodarbinātību, labāku ģimenes un darba dzīves savienojamību un sievietu līdzdalību darba dzīvē, kā arī par to, ka visa Eiropas Savienība joprojām ir tālu no šo mērķu sasniegšanas;
10. aicina dalībvalstis censties nodrošināt kvalitatīvu un cenu ziņā pieejamu bērnu un citu apgādājamo personu aprūpi saskaņā ar 2002. gada 15. un 16. marta Eiropadomes Barcelonas sanāksmē noteiktajiem mērķiem, kuri paredz, ka līdz 2010. gadam dalībvalstīm ir jānodrošina aprūpes iestādes vismaz 90 % bērnu vecumā no 3 gadiem līdz obligātajam skolas vecumam un vismaz 33 % bērnu, kas ir jaunāki par 3 gadiem; uzskata, ka iepriekšminētiem pasākumiem ir jābūt tādiem, lai vecāki darba modeli varētu pielāgot dzīvesveidam;
11. uzskata, ka Eiropas Savienības mērķi varētu būt plašāki par Barcelonas mērķu īstenošanu attiecībā uz bērnu aprūpes centriem; uzskata, ka šādu centru pakalpojumiem jābūt vispārējiem pakalpojumiem, kas ir pieejami visiem, kuriem tie nepieciešami;
12. uzsver to, ka daudzi mazie uzņēmumi nav pietiekami sagatavojušies, lai risinātu jautājumus, kas saistīti ar darbaspēka novecošanos, un šajā sakarā var būt nepieciešama dalībvalstu palīdzība;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

13. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu turpināt diskusiju par šā svarīgā uzdevuma izpildi; mudina Komisiju atbalstīt paraugprakses noteikšanu un apmaiņu reģionālā un vietējā līmenī un izmantot šādu iespēju inovāciju veicināšanai Eiropas Savienībā; pievienojas tās globālajai pieejai demogrāfisko problēmu risināšanā un pieciem pamatvirzieniem, lai tādējādi panāktu solidaritāti starp paaudzēm, dzimumiem un ģeogrāfiskajiem reģioniem; norāda, ka veiksmīgai demogrāfisko problēmu risināšanai dalībvalstīm efektīvi jāīsteno Lisabonas stratēģija un dalībvalstu līmenī cieši jāsavieno makroekonomikas un sociālās politikas virzieni, lai nodrošinātu ES ekonomiskās sistēmas izaugsmi, konkurētspēju un produktivitāti, risinot ar iedzīvotāju novecošanu saistītās problēmas, un lai dalībvalstis spētu pildīt savas saistības attiecībā uz inovatīvas politikas plānošanu valsts finanšu, veselības aprūpes, vispārējās nozīmes pakalpojumu, imigrācijas un integrācijas jomā;

Jautājumi, kas jārisina demogrāfiskās atjaunotnes jomā

14. atzīst, ka lēmums kļūt par vecākiem ir viens no katras sievietes un vīrieša personiskākajiem jautājumiem un tas ir jāņem vērā; uzskata, ka, ņemot vērā dalībvalstīs atšķirīgo dzimstības līmeni (no 1,25 līdz 2,0), atšķirīgos dzimstības koeficientus ir iespējams izlīdzināt, ja īsteno koordinētu valsts politiku, radot ģimenei un bērniem labvēlīgu materiālo un emocionālo vidi; uzskata, ka atbilstoši pamatnostādņēm, par kurām iestājas Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komisija savā Eiropas ģimenes pakta priekšlikumā, šos pasākumus jāīsteno ilgtermiņā un to īstenošanai jānodrošina nepieciešamā stabilitāte un aizsardzība, lai palīdzētu pieņemt lēmumu kļūt par vecākiem;

15. aicina dalībvalstis pārņemt paraugpraksi attiecībā uz dzemdību atvaļinājuma garumu (dalībvalstīs šis atvaļinājums ir no 14 līdz 28 nedēļām) un attiecībā uz bērna kopšanas atvaļinājumu, pēcdzemdību aprūpi un atbalstu, garantētiem ienākumiem grūtniecības laikā un atgriešanos iepriekšējā darbā; turklāt vēlas, lai dalībvalstis veiktu pasākumus un paredzētu sankcijas pret vardarbību un sliktu izturēšanos ģimenē;

16. norāda uz nevienlīdzību, no kuras cieš sievietes saistībā ar darba apstākļiem un darba devēja neuzticību attiecībā uz veltītiem par mātēm; atgādina, ka sievietes tiek nodarbinātas amatos, kas neatbilst viņu kvalifikācijai, un ka viņu atalgojums ir zemāks par vidējo attiecīgajā nozarē, kas ierobežo viņu ekonomisko neatkarību; aicina dalībvalstis atbilstoši īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/54/EK (2006. gada 5. jūlijs) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos⁽¹⁾, un transponēt Padomes Direktīvu 92/85/EEK (1992. gada 19. oktobris) par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti⁽²⁾; aicina dalībvalstis saistībā ar direktīvu 92/85/EEK veikt pasākumus pret darba devējiem, kas tieši vai netieši diskriminē darbinieces, kas vēlas dibināt ģimeni;

17. aicina dalībvalstis apsvērt pasākumus, lai pēc bērna piedzimšanas sniegtu sievietēm īpašu aizsardzību un atbalstu, jo īpaši jaunām vientuļajām mātēm, ņemot vērā aizvien lielāku to ģimeņu skaitu, kurās ir tikai viens no vecākiem un kurās 85 % gadījumu bērnu audzina sieviete, jo šīs ģimenes lielākā mērā nekā citas ir nopietni pakļautas nabadzības riskam;

18. uzsver, ka sabiedrības interesēs ir paredzēt valsts finansējumu maziem bērniem un daudz bērnu ģimenēm, jo īpaši bērnu aprūpes centriem, kā arī vientuļo māšu un vienvecāka ģimeņu aizsardzībai, kuras ir īpaši pakļautas sociālās atstumtības, izolēšanas un nabadzības riskam; uzsver, ka šī palīdzība ir sabiedrības interesēs un veicina darba vietu radīšanu, kā arī reģionālo un vietējo ekonomisko attīstību; aicina Komisiju uzsvērt paraugprakses piemērus konkrētos dalībvalstu reģionos;

19. tādēļ iesaka bērnu aprūpes jomā un pirmsskolas izglītības sistēmā apvienot valsts un privātā sektora ieguldījumus;

20. uzsver, ka svarīga ir pienācīga to pakalpojumu pieejamība, kas saistīti ar aprūpes nodrošināšanu bērniem, gados vecākiem cilvēkiem, invalīdiem un citām apgādājamām personām, lai nodrošinātu vīriešu un sieviešu pilnīgu un vienlīdzīgu līdzdalību darba tirgū, kas ietekmēs ģimenēs pieejamās neoficiālās aprūpes līmeni;

⁽¹⁾ OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.

⁽²⁾ OV L 348, 28.11.1992., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

21. atgādina, ka sociālā dialoga rezultātā ir noslēgti pamat nolīgumi attiecībā uz bērna kopšanas atvaļinājumu un nepilna darba laika darbu, ko reglamentē Padomes 1996. gada 3. jūnija Direktīva 96/34/EK par pamat nolīgumu attiecībā uz bērnu kopšanas atvaļinājumu⁽¹⁾ un 1997. gada 15. decembra Direktīva 97/81/EK par pamat nolīgumu par nepilnu darba laiku⁽²⁾; tādēļ aicina dalībvalstis un Komisiju garantēt šo tiesību aktu īstenošanu, ievērojot subsidiaritātes principu;

22. aicina dalībvalstis atvieglot vardarbībā cietušo bērnu, bāreņu un specializēto skolu audzēkņu uzņemšanu audžuģimenēs; aicina Eiropas līmenī apsvērt procedūru bērnu adopcijai no citas dalībvalsts vai trešās valsts un nodrošināt, ka ievēro valsts un starptautiskos tiesību aktus un attiecīgos gadījumos tos groza bērna interesēs; prasa vislielāko uzmanību pievērst visām vardarbības un cilvēku tirdzniecības izpausmēm;

23. uzsver, ka ģimeņu modeļi mainās, un tādēļ prasa Komisijai un dalībvalstīm, izstrādājot un īstenojot politikas pamatnostādnes, rūpīgi apsvērt reālo situāciju;

24. uzsver vajadzību uzlabot ES paternitātes tiesības; aicina Komisiju ierosināt īpašus pasākumus, lai piešķirtu tiesības uz paternitātes atvaļinājumu, veicinātu tēvu lielāku iesaistīšanos ģimenes dzīvē; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt tēva tiesības attiecībā uz bērnu audzināšanu un aprūpi (jo īpaši laulāto šķirtas dzīves vai šķiršanās gadījumā), lai sekmētu dzimumu līdztiesību Eiropas sabiedrībā;

25. aicina Komisiju ņemt vērā delikāto jautājumu par neauglību, kas skar gan precētas, gan neprecētas sievietes un pārus;

26. atzīmē, ka saskaņā ar PVO atzinumu neauglība ir slimība, kas var radīt smagas sekas, piemēram, depresiju; norāda, ka neauglības gadījumu skaits arvien pieaug, un pašreiz no tās cieš apmēram 15 % ģimeņu; tādēļ aicina dalībvalstis garantēt ģimenēm vispārējas tiesības saņemt ārstēšanu no neauglības;

27. mudina dalībvalstis noteikt ģimenei labvēlīgu praksi un nodrošināt ģimenes pabalstu sistēmas un vispārējas nozīmes sociālos pakalpojumus, lai aizsargātu un atbalstītu mātes un bērnus; aicina dalībvalstis mērķtiecīgi atbalstīt jaunos vecākus, kuri vēl nav ieguvuši izglītību vai vēl studē;

28. aicina dalībvalstis atzīt tāda neoficiālā ģimenes darba sociālo, ekonomisko un izglītības vērtību, kas saistīts ar bērnu un apgādājamo personu aprūpi, vienlaikus izskatot iespēju atzīt to personu darba ilgumu, sociālo drošību un tiesības uz pensiju, kuras veic šādu neoficiālu darbu;

29. mudina dalībvalstis īstenot visaptverošus vecāku atbalsta pasākumus, piemēram, tiesības uz papildu vecuma pensiju un nodokļu atvieglojumi mazbērnu novietnēm uzņēmumos, kā arī aicina apkopot labāko praksi šajā jomā;

Jautājumi, kas jārisina cilvēkresursu jomā

30. pieņem zināšanai, ka, ņemot vērā strādājošo un nestrādājošo nevienmērīgo attiecību, kas radusies demogrāfisko pārmaiņu rezultātā, Eiropas Savienībai ir pieejams milzīgs potenciāls, lai veicinātu nodarbinātību, darba tirgū iesaistot sievietes, jauniešus un vecākās paaudzes cilvēkus; atbalsta, ka pilnīgai nodarbinātībai saistībā ar Lisabonas stratēģijas pārskatīšanu 2008. gadā ir jāklūst par īstermiņa mērķi;

31. prasa veikt Eiropas pašreizējās cilvēkresursu pārvaldības reformu, kuras ietekmē liela daļa iedzīvotāju darba tirgū aktīvi piedalās tikai 30 gadus, jo nepilnīgi tiek nodarbināti jaunieši vecumā līdz 25 vai 30 gadiem un cilvēki, kas vecāki par 55 gadiem; aicina veicināt preventīvus un holistiskus nodarbinātības vecuma pārvaldības paņēmienus;

32. aicina īstenot visaptverošu un augstas kvalitātes pieeju cilvēkresursiem un iesaka noteikt "darba mūža ciklu", kurā apvienota apmācība, mūžizglītība un formālu un neformālu zināšanu un kvalifikāciju optimizācija, kā arī karjera visam darba mūžam;

⁽¹⁾ OV L 145., 19.6.1996., 4. lpp.

⁽²⁾ OV L 14., 20.1.1998., 9. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

33. atzīst, ka darba tirgus segmentācija un nedrošu darba attiecību izplatīšanās palielina nedrošību veciem cilvēkiem; uzskata, ka dalībvalstīm jāizpēta iespējas nodrošināt sociālās iemaksas visā dzīves ciklā, lai palielinātu vecu cilvēku nodrošinātību, un šajā sakarā jāapmainās ar idejām un labāko praksi;
34. uzskata, ka, pieņemot jebkādas turpmākos pasākumus saistībā ar demogrāfiskajām izmaiņām, ir jāņem vērā visu nodarbināto iedzīvotāju produktivitātes pieaugums, proti, būtisks ir ne tikai ekonomiski aktīvo iedzīvotāju skaits salīdzinājumā ar ekonomiski neaktīvo iedzīvotāju skaitu, bet arī produktivitātes pieaugums;
35. aicina veidot padziļinātu dialogu ar sociālajiem partneriem, uzņēmumiem, universitātēm, NVO un plašsaziņas līdzekļiem, lai sagatavotos šīm demogrāfiskajām pārmaiņām; uzsver, ka ražošanas pieaugums nākotnē galvenokārt būs atkarīgs no ieguldījuma pētniecībā un izstrādē, un tehnoloģiju jauninājumos, un uzsver steidzamo nepieciešamību uzņēmumiem iepriekš paredzēt pieprasījumu pēc profesionāliem darbiniekiem, īstenojot uz nākotni vērstu darbavietu un karjeras pārvaldību un ar ieguldījumu palīdzību veicinot darbinieku mūžizglītību un kvalifikācijas paaugstināšanu;
36. prasa izstrādāt konkrētas iniciatīvas, lai dotu iespēju gados vecākiem cilvēkiem ilgāk palikt darba tirgū, ja viņi to vēlas, un lai viņi varētu nodot savu darba pieredzi jauniešiem, citiem darbiniekiem un darba devējiem;
37. mudina ieguldīt izglītībā un apmācībā, tostarp jauno tehnoloģiju izmantošanā, lai paaugstinātu visu vecumu cilvēku pamatizglītības līmeni, kas ir priekšnoteikums viņu spējai pielāgoties apstākļiem nākotnē un apgūt mūžizglītības piedāvātās prasmes, kā arī izstrādāt atbalsta pasākumus jauniešu pirmreizējai iesaistīšanai darba tirgū, kā arī vecāka gadagājuma cilvēku un jutīgo iedzīvotāju grupu atkārtotai iesaistīšanai darba tirgū, lai nodrošinātu atbalstu karjerai visa darba mūža garumā;
38. iesaka uzņēmumiem, ņemot vērā dalībvalstu tradīcijas, pēc iespējas ātri samazināt pirmspensijas shēmu piemērošanu saskaņā ar tarifu autonomiju vai apspriežoties ar uzņēmumu padomēm, un aicina dalībvalstis veicināt vecāka gadagājuma darbinieku nozīmi un sekmēt viņu pieņemšanu darbā; tomēr pieļauj, ka vecākā gadagājuma darbiniekiem (vecākiem par minimālo pensionēšanās vecumu), kuri vairs nevēlas pilna laika nodarbinātību, varētu izpētīt nepilnas darba slodzes, elastīga darba laika, tāl darba un darbavietas dalīšanas iespējas, tādējādi veidojot inovatīvu pakāpeniskas pensionēšanās formu un samazinot ar aiziešanu pensijā saistīto stresu;
39. uzskata, ka ir pienācis laiks pievērsties "pensionāru stresa" jautājumam, jo īpaši nomāktības, nevajadzības un noraidījuma sajūtai, ko piedzīvo nodarbinātie dažas dienas pēc aiziešanas pensijā, jo viņi jūtas nevajadzīgi, pamesti, vieni un bez nākotnes;
40. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt priekšlikumus par stimuliem, kas jauniešiem atvieglotu darba uzsākšanu, piemēram, veicinot pensionēšanās vecumu sasniegušos darba ņēmēju iecelšanu par jauno darba ņēmēju padomdevējiem un ieviešot darbavietas dalīšanu un nepilnas slodzes darbu, lai atvieglotu paaudžu nomaņu;
41. aicina īstenot visaptverošu reformu attiecībā uz vecāka gadagājuma darbinieku karjeras pārvaldību, jo darbinieki, kuri vecāki par 50 gadiem, jau tagad tiek diskriminēti saistībā ar pieņemšanu darbā, viņiem nav nodrošinātas pietiekamas iespējas piedalīties apmācībā, tostarp saistībā ar jaunajām tehnoloģijām, netiek atzīta viņu iegūtā pieredze un viņus reti paaugstina amatā; atgādina, ka vecuma barjeras saistībā ar prasmju apmācību ir diskriminējošas, un aicina dalībvalstis to skaidri norādīt darba devējiem un apmācību organizētājiem; šajā sakarā aicina cik drīz vien iespējams efektīvi transponēt un īstenot Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, kas nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju⁽¹⁾, kurā noteikts, ka diskriminācija apmācībā un darbā vecuma dēļ ir nelikumīga; uzskata, ka papildus jautājumam par prasmju uzlabošanas iespējām gados vecākiem darba ņēmējiem bieži vien ir vajadzīgs atbalsts privātākās jomās, kas saistītas ar darbu, piemēram, attiecībā uz intervēšanas metodēm, uzticības veidošanu un CV sagatavošanu; aicina dalībvalstis apsvērt iespēju gados vecākiem cilvēkiem paredzēt īpašas konsultācijas nodarbinātības jomā; aicina Komisiju uzraudzīt dalībvalstis, kuru tiesību akti vēl joprojām ir diskriminējoši attiecībā uz invaliditāti un vecumu, un veikt attiecīgus pasākumus;

(1) OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

42. aicina Komisiju uzraudzīt un īstenot pasākumus attiecībā uz tām dalībvalstīm, kuru tiesību akti joprojām pieļauj diskrimināciju vecuma vai invaliditātes dēļ (un tādējādi pārkāpj līgumus un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, kas stāties spēkā no 2009. gada 1. janvāra un būs saistoša visā Eiropas Savienībā), lai attiecīgās dalībvalstis nekavējoties atceltu šādus tiesību aktus;
43. aicina Komisiju vākt statistikas datus par dažādām vecuma grupām un problēmām, ar kurām šīs grupas saskaras, un par plaša spektra diskrimināciju vecuma dēļ;
44. atgādina, ka gados vecāki cilvēki nav viendabīga grupa; jo īpaši uzsver, ka gados vecākas sievietes un gados vecāki etnisko minoritāšu pārstāvji ir pakļauti vairākiem diskriminācijas veidiem;
45. uzsver, ka nepilnas slodzes darbs ir lietderīgs risinājums, lai atgrieztos darba tirgū; mudina dalībvalstis atbalstīt īpaši mazākus uzņēmumus nepilnas slodzes darba un elastīga darba laika veicināšanā; atkārtoti uzsver nepilnas slodzes darba pozitīvo vērtību attiecībā uz gados vecākiem darba ņēmējiem, kas varbūt vairs nevēlas strādāt pilnu darba laiku;
46. aicina dalībvalstis sekmēt gados vecāku darba ņēmēju lomu darba tirgū, uzsverot ieguvumus no šādu darbinieku nodarbinātības un mudinot darba devējus pieņemt elastīgus darba nosacījumus, lai gados vecāki darba ņēmēji iesaistītos darba tirgū;
47. aicina Komisiju, atsevišķi vācot datus par katru dzimumu, veikt pētījumu par nodokļu atvieglojumiem un šķēršļiem, kas pašlaik pastāv saistībā ar pieņemšanu darbā, ņemot vērā iedzīvotāju novecošanos;
48. mudina Komisiju un dalībvalstis nekavējoties uzlabot apmācības pieejamību visas darba dzīves laikā;
49. atgādina, ka ar likumu noteikts pensijas vecums ir viens no Eiropas sociālo sistēmu sasniegumiem un garantija tam, lai piespiedu kārtā nepārsniegtu no cilvēciskā viedokļa saprātīgu darba mūža ilgumu;
50. atgādina, ka pensija ir tiesības, kas jānodrošina katram darbiniekam pēc katrā dalībvalstī tiesiski noteiktā pensijas vecuma sasniegšanas, to saskaņojot ar sociālajiem partneriem un ievērojot vietējās tradīcijas;
51. uzsver vidējās vīriešiem un sievietēm izmaksājamās arodpensijas lielās atšķirības, kas rodas saistībā ar darba pārtraukumiem, lai aprūpētu bērnus vai vecāka gadagājuma ģimenes locekļus; aicina dalībvalstis veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka darba pārtraukumi dzemdību vai paternitātes atvaļinājuma dēļ vairs nerada neizdevīgu situāciju, aprēķinot tiesības uz pensiju; mudina dalībvalstis paredzēt pensijas paaugstinājumu sievietēm par katru bērnu un atzīt aprūpētāju svarīgo nozīmi sabiedrībā;
52. aicina dalībvalstis veikt vajadzīgos sociālās drošības un labklājības sistēmu modernizēšanas pasākumus, lai nodrošinātu šo sistēmu finansiālu dzīvotspēju un ļautu risināt ar iedzīvotāju novecošanu saistītos uzdevumus; uzskata, ka īpaša uzmanība ir jāpievērš situācijai, kādā atrodas vecāka gadagājuma sievietes, kuras vairāk ir pakļautas atstumtībai un nabadzībai;
53. aicina Komisiju izstrādāt salīdzinošu pētījumu par katrā dalībvalstī sievietēm piemērojamām dažādām pensijas un sociālās drošības shēmām, lai apzinātu labāko praksi, kā palielināt sieviešu nodarbinātību un veicināt darba un ģimenes dzīves savienojamību;
54. mudina Komisiju un dalībvalstis steidzami pievērst uzmanību nodarbinātības atbalstam, kas paredzēts gados vecākiem darba ņēmējiem, ņemot vērā, ka daudzās dalībvalstīs paredzēts paaugstināt pensionēšanās vecumu;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

55. tomēr uzskata, ka likumā noteikto pensionēšanās vecumu pārsniegušo personu situācija patlaban ir daudz cerīgāka un dzīves kvalitāte — labāka nekā jebkad; šajā sakarā uzskata, ka dalībvalstīm, saskaņojot ar sociālajiem partneriem un ievērojot vietējās tradīcijas, ir jāveicina tādu kopēju normu un noteikumu izstrāde, kuri ļautu darba ņēmējam pēc paša vēlēšanās pagarināt aktīvo darba dzīvi pēc katrā dalībvalstī tiesiski noteiktā pensijas vecuma sasniegšanas un dalībvalstīs nedrīkst tam likt šķēršļus; mudina Komisiju veikt salīdzinošus pētījumus par pensijas sistēmu daudzveidību dalībvalstīs un par dalībvalstīs paredzēto reformu ekonomisko un sociālo ietekmi;

56. aicina dalībvalstis ieviest pasākumus, lai veicinātu sieviešu nodarbinātību un karjeras izaugsmi un cīnītos pret diskrimināciju un stereotipiem, kas joprojām skar sievietes darba tirgū un izglītības jomā; atgādina vīriešu un sieviešu līdztiesības principu un Eiropas sociālās sistēmas nepārkāpjamo principu, ka par identisku darbu identiskā amatā jāsaņem identisks atalgojums;

57. tādēļ aicina īstenot tiesiskus pasākumus nodarbinātības jomā, lai pilnībā likvidētu šo diskriminācijas veidu, jo īpaši darba samaksas atšķirības starp dzimumiem, un valsts budžeta plānošanā pielietot dzimumu līdztiesības principu;

58. atgādina, ka labvēlīgi darba apstākļi ir svarīgs ražīguma faktors; aicina dalībvalstis veicināt tādas pasākumus darbavietā, kas samazina kaitējuma risku gados vecākiem darba ņēmējiem, jo īpaši psiholoģiskās un fiziskās darba vides uzlabošanas pasākumus, izmaiņas darba saturā un organizācijā, darba ņēmēju vispārējo veselības, labklājības un darbaspēju uzlabošanu, kā arī darba ņēmēju profesionālo spēju un prasmju uzlabošanu; aicina uzņēmumus veikt ieguldījumus, lai novērstu negadījumus darbā un arodslimības, ka arī veicinātu higiēnu un sociālo dialogu;

59. uzsver, ka ir svarīgi, lai darbavieta būtu pieejama, tādējādi arī droša, gados vecākiem darba ņēmējiem un invalīdiem, nodrošinot saprātīgi izveidotu darbavietu un īpašu aprīkojumu, kas pielāgots šo personu individuālajām vajadzībām un prasībām; uzsver arī to, ka ērti izmantojama vide dod iespēju gados vecākiem cilvēkiem dzīvot patstāvīgi, tādējādi ietaupot valsts izdevumus par aprūpes dienestu darbu;

60. aicina dalībvalstis ieviest tiesības pieprasīt elastīgu darba laiku vai nepilnas slodzes darbu, ko varētu izmantot ne vien bērnu vecāki, bet arī gados vecākas personas, kuru apgādībā savukārt ir citas personas;

61. uzsver mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) nozīmi, kas ir galvenie darbavietu nodrošinātāji Eiropas Savienībā;

62. atzīmē, ka pakalpojumu nozare visvairāk darbavietu nodrošina sievietēm, imigrantiem un gados vecākiem cilvēkiem; prasa steidzami pabeigt iekšējā pakalpojumu tirgus izveidi;

Jautājumi, kas risināmi paaudžu un reģionu solidaritātes jomā

63. atgādina, ka paaudžu solidaritātes princips, kas ir Eiropas sociālo sistēmu izcilības princips, paredz, ka nodarbinātās personas finansē nestrādājošo (bērnu, jauniešu, apgādājamo personu un vecāka gadagājuma cilvēku) ienākumu aizstāšanu, kā arī sociālās nodrošināšanas un veselības aizsardzības izmaksas; uzstāj, lai pat iespējamās demogrāfiskās nelīdzsvarotības apstākļos saglabā solidaritātes principu;

64. uzsver, ka aktīvi jāiesaista valsts iestādes, lai saglabātu solidaritātes principu, jo īpaši nodrošinot vispārējas nozīmes sociālos pakalpojumus ģimenēm un maziem bērniem, kā arī aprūpi un izmitināšanu vecāka gadagājuma cilvēkiem un apgādājamiem; uzskata, ka piekļuve šiem pakalpojumiem ir viena no pamattiesībām; aicina Komisiju garantēt vispārējas nozīmes sociālo pakalpojumu juridisko drošību Kopienas tiesību aktos, kas paredz vispārēju piekļuvi un solidaritātes principu ievērošanu;

65. uzsver, cik svarīgi dalībvalstu starpā ir apmainīties ar informāciju un paraugpraksi par to, kā sagatavot veselības aprūpes sistēmas pieaugošajam pieprasījumam, ko rada sabiedrības novecošana; šajā sakarā atzīmē, ka sabiedrības novecošana aizvien vairāk ietekmēs valsts izdevumus veselības aprūpes jomā, jo līdz ar mūža ilguma palielināšanos strauji pieaug to gados vecāko cilvēku, īpaši ļoti vecu (vairāk nekā 80 gadu) cilvēku, skaits, kas cieš no invaliditātes un slimībām, kā arī to, ka šī iedzīvotāju segmenta pieaugums būs visstraujākais nākamajās desmitgadēs;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

66. aicina dalībvalstis veikt stingrākus pasākumus, lai nepieļautu izvairīšanos no nodokļu nomaksas un sociālās apdrošināšanas maksājumiem, kas nodrošina pensiju shēmu stabilitāti; uzskata, ka dalībvalstīm ir jāievieš aktīva, efektīva nodarbinātības politika un mudina šīs valstis piedāvāt elastīgas sistēmas un nodrošināt personas izvēles brīvību attiecībā uz pensionēšanās brīdi (pēc minimālā vecuma sliekšņa), izmantojot atvieglojumu sistēmas tiem darba ņēmējiem, kuri nolemj turpināt darbu;

67. norāda uz vecāka gadagājuma cilvēku lielo ieguldījumu sociālajā kohēzijā un ekonomikā, kā arī to, ka šo cilvēku aktīva līdzdalība ģimenes un paaudžu attiecību veidošanā veicina resursu sadalījumus ģimenē; turklāt uzskata, ka viņu brīvprātīgās darbības vajadzētu veicināt un sekmēt; uzskata arī, ka preces un brīvā laika pavadīšanas, aprūpes un labklājības pakalpojumi, ko viņi patērē ir strauji augoša nozare, jauns izaugsmes avots, kuru dēvē par "sirmo zeltu"; tādēļ aicina dalībvalstis veicināt un attīstīt vecāka gadagājuma cilvēku ekonomisko un sociālo līdzdalību, īpašu uzmanību veltot viņu fiziskai labklājībai un sociālajiem un finansiālajiem dzīves apstākļiem;

68. aicina dalībvalstis veicināt apspriešanos ar vecāka gadagājuma cilvēkiem, lai saglabātu paaudžu solidaritāti, un kopā ar partneriem vietējā līmenī atvieglot viņu piedalīšanos brīvprātīgos izglītības, kultūras vai uzņēmējdarbības pasākumos;

69. uzsver, cik svarīgs ir brīvprātīgais darbs, kas daudziem cilvēkiem dod iespēju atgriezties darba tirgū; mudina valdības atvieglot gados vecāku cilvēku iesaistīšanos brīvprātīgajā darbā, saglabājot pabalstu izmaksas;

70. atgādina, ka vispārējās nozīmes sociālie pakalpojumi (VNSP), kas jo īpaši attiecas uz aprūpi, veselības aizsardzību un mazu bērnu audzināšanu, vecākiem atvieglo iespēju atgriezties darba tirgū un palīdz cīnīties pret nabadzību, jo īpaši vienvecāka ģimeņu gadījumā; pauž pārliecību, ka šādi pakalpojumi ir būtiski, lai ES varētu risināt demogrāfisko izmaiņu jautājumu; turklāt, radot darbavietas, VNSP veicina vietējo un reģionālo ekonomisko attīstību un palielina ES konkurētspēju; ņemot vērā šo aspektu, Eiropas Parlaments uzskata, ka ir jānosaka VNSP un jānovērtē to sociālā un ekonomiskā ietekme; aicina ieviest kvalitātes rādītājus, lai novērtētu progresu Barselonas mērķu sasniegšanā; norāda, ka VNSP, kas paredzēti vecāka gadagājuma cilvēkiem un apgādājamām personām, jāpievērš vienādi liela uzmanība un jānodrošina vienāda attieksme;

71. uzsver, ka brīvprātīgais darbs un sociālie tīkli ievērojami palīdz nodrošināt iedzīvotāju vajadzības reģionos, kuros iedzīvotāju skaits samazinās, taču tie nevar aizstāt vietējo iestāžu īpašo lomu vispārējās nozīmes pakalpojumu sniegšanā reģionos; uzskata, ka šī iedzīvotāju aktivitāte ir jāatzīst un tās dalībnieki jāatbalsta kā reģionālās politikas partneri; uzsver, ka tas rosina kognitīvos procesus, lai reģioni labāk spētu risināt demogrāfisko pārmaiņu uzdevumus;

72. mudina dalībvalstis un vietējās varas iestādes šim mērķim izmantot struktūrfondus; aicina Komisiju kā daļu no teritoriālās sadarbības atbalstīt pieredzes apmaiņu starp reģioniem, kuros "sirmgalvju ekonomikai" jau ir svarīga loma vai kur tai būs nozīmīga loma nākotnē (Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulas (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu, 7. panta 3. punkts ⁽¹⁾);

73. aicina uzsākt plašas debates par cilvēka cienīgu pensiju visiem, kas ir priekšnoteikums vecāko iedzīvotāju maksātspējai, cieņai un sociālai integrācijai; atgādina par gados vecāku cilvēku lielo ieguldījumu sociālajā kohēzijā, ko nodrošinājis viņu brīvprātīgais darbs un sniegtā aprūpe;

74. aicina dalībvalstis uzsākt saskaņotu diskusiju par iespējām veikt reformas, lai garantētu pensiju un sociālās sistēmas ilgtspēju, paredzot īpašus noteikumus, kas garantē sievietēm, ka aprēķinot pensijas tiesības, vērā ņems dzemdību atvaļinājumā un vecāku atvaļinājumā pavadīto laiku;

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

75. aicina tās dalībvalstis, kas pagaidām nav izpētījušas sakarības starp pensiju piešķiršanu un stimuliem strādāt, jo īpaši attiecībā uz elastīgu darba laiku, izskatīt šo jautājumu, lai likvidētu šķēršļus nodarbinātības jomā;
76. atzīmē, ka Eiropas iedzīvotāju novecošana būtiski atšķiras reģionos un ka dažkārt ir grūti noteikt vajadzību pēc infrastruktūras vai centralizēta finansējuma, jo dalībvalstu dati par demogrāfiskajam izmaiņām precīzi neparāda atšķirības reģionālā un vietējā līmenī; aicina Komisiju uzlabot statistikas datu par demogrāfiskās attīstības tendencēm kvalitāti un ticamību un aicina Komisiju un dalībvalstis arī turpmāk paātrināt darba ņēmēju pārvietošanās brīvības procesu plašinātajā Eiropas Savienībā pat līdz 2014. gadam;
77. mudina dalībvalstis saglabāt līdzsvaru starp budžeta ieņēmumiem un izdevumiem dažādās pensiju shēmās, atbilstoši ievērojot subsidiaritātes principu, un atzinīgi vērtē tās dalībvalstis, kuras katru gadu veido budžeta uzkrājumus pensiju maksājumiem nākotnē;
78. konstatē, ka demogrāfiskām pārmaiņām atsevišķos reģionos ir būtiska ietekme un ir vajadzīga atšķirīga pielāgošanās stratēģija atkarībā no tā, vai attiecīgajā reģionā vērojama imigrācija vai arī iedzīvotāju skaita samazināšanās; konstatē, ka dzīves kvalitātes vērtējums atšķiras tajos galvenokārt lauku reģionos, kur iedzīvotāju skaits samazinās, un reģionos, kuros vērojams iedzīvotāju skaita pieaugums, un tādēļ uzskata, ka vajadzīgas dažādas atbalsta stratēģijas;
79. aicina Komisiju un dalībvalstis ņemt vērā paaudžu dimensiju saistībā ar Eiropas reģionu un apsvērt pašreizējo ES demogrāfiskās attīstības tendenču svarīgāko teritoriālo ietekmi; uzsver, ka šī ietekme ir svarīga saistībā ar mājokļu un infrastruktūras jautājumu, jo īpaši pilsētās, kur vecākā gadagājuma cilvēku skaits varētu būt vislielākais un imigrantu kopienu koncentrācija visizteiktākā; uzsver arī tādas īpašās vietējā līmeņa vajadzības saistībā ar iedzīvotāju novecošanu reģionos kā ieguldījums pakalpojumu nodrošināšanā uz vieta, lai ņemtu vērā vecākā gadagājuma cilvēku specifiskās vajadzības un viņi varētu patstāvīgi dzīvot pēc iespējas ilgi; iesaka ņemt vērā šīs ieguldījumu vajadzības, piešķirot struktūrfondu līdzekļus un izmantojot ESF iespējas, lai vietējās apkalpojošās sfēras vajadzībām varētu izmantot vietējo sociālo kapitālu; Aicina saglabāt šīs iespējas arī pēc 2013. gada; norāda, ka reģioniem, kuros vērojams emigrācijas tendences, jāveic pasākumi, lai saglabātu iedzīvotāju struktūras dabīgo līdzsvaru, ieguldot nodarbinātībā, apmācībā un pasākumos, lai nodrošinātu piekļuvi sabiedriskajiem pakalpojumiem;
80. ierosina Komisijai saistībā ar teritoriālo sadarbību sekmēt Eiropas mēroga tīklus, ar kuru palīdzību reģionālās un vietējās iestādes, kā arī reģioni un pilsoniskās sabiedrības pārstāvji varētu viens no otra mācīties, kā pārvarēt demogrāfisko pārmaiņu radītās problēmas;
81. mudina dalībvalstis veicināt paaudžu solidaritātes projektus, kuros gados vecāki cilvēki strādā kopā ar jauniešiem, lai dalītos prasmēs un iegūtu jaunu pieredzi; aicina Komisiju atvieglot paraugprakses apmaiņu šajā jomā;
82. prasa dalībvalstīm palīdzēt reģioniem, no kuriem iedzīvotāji izceļo, garantējot augsta līmeņa vispārējās nozīmes pakalpojumus (piemēram, izglītība, tostarp bērnu un pirmsskolas vecuma bērnu aprūpe, labklājības un veselības aprūpes pakalpojumi, pasta pakalpojumi) un pieejamību (piemēram, sabiedriskais transports, transporta infrastruktūra un telekomunikāciju tīkli), kā arī nodrošināt ekonomisko līdzdalību un prasmes (piemēram, apmācība, tostarp ar mūžizglītības metodes, jauno tehnoloģiju izmantošana un ieguldījumi tajās); aicina šo uzdevumu īstenošanas praktisko sistēmu pielāgot vietējiem apstākļiem un vietējiem dalībniekiem, kā arī uzlabot viņu pielāgošanās spēju; vērš īpašu uzmanību uz stāvokli salās, pierobežas apgabalos, kalnainos un citos reģionos, kuri ir tālu no apdzīvotām vietām;
83. atzinīgi vērtē priekšlikumu par Eiropas Integrācijas fonda izveidi; aicina ciešāk sadarboties tās kompetentās valstu, reģionālās un vietējās iestādes, kuras ir atbildīgas par kohēzijas politikas un lauku attīstības politikas izstrādi un pārvaldi, lai, uzlabojot dzīves un darba apstākļus lauku reģionos, kuros iedzīvotāju skaits samazinās, mudinātu cilvēkus tajos atgriezties;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

84. atzinīgi vērtē, ka Komisija Ceturtajā ziņojumā par sociālo un ekonomisko kohēziju arvien lielāko demogrāfisko nelīdzsvarotību ir atzinusi par vienu no risināmajiem uzdevumiem; ar interesi gaida sociālo konsultāciju rezultātus un to, kāda loma cīņā ar demogrāfisko pārmaiņu nelabvēlīgo ietekmi nākamajā plānošanas periodā būs noteikta reģionālajai politikai;

85. atgādina dalībvalstīm par dažādiem trūkumiem, ar ko saskaras brīvprātīgie aprūpētāji, īpaši gados vecākie aprūpētāji; iesaka šīm grupām piešķirt lielāku atbalstu, lai tām būtu iespēja pārvarēt daudzus šķēršļus nodarbinātības jomā;

86. uzskata, ka mazāk attīstīto pilsētu teritorijās, priekšpilsētās un lauku apgabalos demogrāfisko tendenču ietekmē būs novērojama iedzīvotāju skaita samazināšanās, kas būtiski ietekmēs mājokļu un infrastruktūras jomu;

87. aicina dalībvalstis nodrošināt ģimenēm, jo īpaši vienvecāka ģimenēm un vecāka gadagājuma cilvēkiem, piemērotus mājokļus, piemēram, saskaņā ar pilsētu attīstības un pilsētplānošanas iecerēm izmantojot tā dēvētos starppaaudžu projektus;

88. uzsver, ka demogrāfiskās nelīdzsvarotības rezultātā pasaulē var saasināties izaugsmes atšķirības un migrācijas spiediens; aicina Komisiju un dalībvalstis šos elementus ieviest imigrācijas politikā, lai veicinātu kopīgu izaugsmi;

Risināmie jautājumi integrētas imigrācijas jomā

89. atzīmē, ka imigrācija ir un būs viens no Eiropas Savienības demogrāfijas elementiem un tas varētu būt atbalsts ekonomikas, sociālajā un kultūras jomā; tādēļ aicina Komisiju, dalībvalstis un sociālos partnerus izstrādāt objektīvu un saprātīgu pieeju imigrācijai, reaģējot uz ksenofobiem un rasistiskiem izteikumiem un darbībām un veicinot vispārēju un efektīvu migrantu integrāciju sabiedrībā;

90. tomēr atzīst, ka īpaši izceļošanas reģioniem migrācija dod iespēju apturēt demogrāfisko pārmaiņu negatīvās sekas, tādēļ aicina dalībvalstis atzīt iecelotāju integrāciju par stratēģiski svarīgu politisku pasākumu;

91. uzskata, ka ES dalībvalstīs ir jāstiprina integrācijas politika, lai veicinātu migrantu apmešanos uz dzīvi Eiropas Savienībā; tāpēc atzinīgi vērtē Padomes 2007. gada 25. jūnija Lēmumu 2007/435/EK, ar ko laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam izveido Eiropas Trešo valstu valstspiederīgo integrācijas fondu kā daļu no vispārīgās programmas "Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība" ⁽¹⁾ un uzskata, ka tas veicinās migrantu sociālo un ekonomisko integrāciju ES;

92. uzsver, ka dalībvalstīm ir jāformulē un kopā jākoordinē imigrācijas politika, vienlaikus nodrošinot imigrantiem vienlīdzīgus dzīves un darba apstākļus; aicina Komisiju iespējami drīz apsvērt un iesniegt īpašu stratēģiju ekonomiskās imigrācijas jomā;

93. uzsver, ka steidzami labāk jāsaplāno dalībvalstu imigrācijas politika, lai garantētu iebraucēju labāku integrāciju sabiedrībā un legālā darba tirgū un nodrošinātu viņiem juridisku un sociālu drošību, tostarp pensijas tiesības; aicina dalībvalstis stingri apkarot cilvēku tirdzniecību un nelegālā darbaspēka ieviešanu un uzlikt sodus darba ņēmējiem, kas personas nelegāli nodarbina un /vai izmanto; aicina izstrādāt ES iniciatīvu pret nelegālu nodarbinātību, pret izmantošanu un apkaunojošiem dzīves apstākļiem, no kā cieš nelegālie migranti;

94. šajā sakarā atzīst pilsētu īpašo nozīmi, jo tur dzīvo lielākā daļa imigrantu, un uzsver, ka Komisijai un dalībvalstīm jāņem vērā imigrācijas politikas ietekme uz pilsētām un cieši jāiesaistās ar imigrāciju saistītās politikas izveidē un īstenošanā; ar interesi atzīmē Eiropas Komisijas un *Eurocities* 2006. gadā uzsāktu procesu "Integrācija pilsētās", kā arī 2007. gada 6. novembrī parakstīto Milānas Deklarāciju attiecībā uz integrāciju, lai turpinātu dialogu par Kopējo integrācijas pamatprincipu īstenošanu pilsētu līmenī;

(1) OV L 168, 28.6.2007., 18. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

95. uzsver, ka legālajai migrācijai Eiropas Savienībā būtu jābūt migrantiem labvēlīgai un tai nevajadzētu apgrūtināt izcelsmes valsti; mudina dalībvalstis paplašināt imigrantu integrācijas pasākumus;
96. atzinīgi vērtē Komisijas un dalībvalstu iniciatīvu, kas paredz ņemt vērā imigrācijas globālo dimensiju un to, kā ekonomiskā migrācija uz Eiropas Savienību ietekmē migrantu izcelsmes valstu attīstību; uzsver, kā jāņem vērā intelektuālā darbaspēka emigrācijas risks migrantu izcelsmes valstīs; aicina Komisiju un dalībvalstis sadarbībā ar trešām valstīm sākt efektīvus pasākumus, lai novērstu šīs parādības;
97. uzstāj, ka ekonomiski apsvērumi nedrīkst nomākt imigrācijas cilvēcisko aspektu un ka iebrucēju ģimeņu integrācija ir izvēles iespēja tiem imigrantiem, kuri to vēlas; aicina cieši sadarboties Eiropas imigrācijas politikas, kā arī nodarbinātības, sociālo lietu, izglītības un reģionālās politikas jomā;
98. atgādina, ka Eiropā dzīvojošo imigrantu sūtītie finanšu līdzekļi ir būtisks veids, kā tiek finansēta gados vecāku cilvēkus vajadzību nodrošināšana attīstības valstīs;
99. norāda, ka imigrācijas politikai jābūt vērstai uz diskriminācijas novēršanu un tās mērķim jāparedz lielāka tiesiskā, sociālā un sabiedriskā vienlīdzība gan tiem migrantiem, kuri jau dzīvo Eiropā, gan tiem, kuri ieceļos nākotnē;
100. uzskata, ka strādājošo imigrantu ģimenes locekļiem ir jāizsniedz pastāvīgas uzturēšanās atļaujas un atbilstošā gadījumā — darba atļaujas;
101. uzsver būtisko nozīmi, kāda ir imigrējušām sievietēm, un aicina dalībvalstis integrācijas politikā viņām piešķirt atbilstošu nozīmi un garantēt visas tiesības;
102. aicina dalībvalstis kādā no nākamo augstākā līmeņa sanāksmju dienas kārtībām paredzēt viedokļu apmaiņu par demogrāfiskajām pārmaiņām un paraugpraksi tādās jomās kā nodarbinātība mūža nogalē, jauniešu nodarbinātība, ģimenes politika un iebrucēju integrācija;
103. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos reizi divos gados kopā ar Eiropas Demogrāfijas forumu sagatavot ziņojumu par stāvokli šajā jomā; vēlas, lai šajā ziņojumā tiek izvērtēta arī to politisko pasākumu ietekme, kurus attiecīgajās jomās veic dalībvalstīs; atbalsta Komisijas iniciatīvu reizi divos gados vienu ziņojuma nodaļu veltīt neauglībai un tajā iekļaut nodaļu par Eiropas Savienības pasākumiem, lai sagatavotos demogrāfiskajām pārmaiņām; mudina Komisiju izveidot rādītāju sistēmu, lai uzraudzītu un analizētu demogrāfiskās attīstības sasniegumus dažādās dalībvalstīs un Eiropas Savienībā;
104. atzīmē, ka Eiropas demogrāfiskās attīstības rezultātā radīšies jaunas problēmas saistībā ar demokrātiskiem mehānismiem un kanāliem, kurus izmantojot, dažādas Eiropas sabiedrības grupas var izteikties un tikt uzklausītas, kā arī ietekmēt politisko lēmumu pieņemšanu; uzskata, ka būtisks jautājums novecojošā sabiedrībā attiecas uz to nepilngadīgo personu politisko pārstāvību, kuri ir daļa no sabiedrības kopīgās nākotnes (kā arī politiskās nākotnes), bet kuriem pagaidām nav balsstiesību un kuri nevar ietekmēt lēmumu pieņemšanu; konstatē, ka dažādu iemeslu dēļ imigrantiem — gan pieaugušajiem, gan bērniem — nav vienkārši panākt, lai uzklausā viņu personīgo viedokli; jautājums par sociālo grupu, jo īpaši nepilngadīgo, iespējām izteikties un iegūt politisko pārstāvību, kas šobrīd viņiem nav nodrošināta, ir būtisks jautājums, par kuru jāorganizē plašas un visaptverošas debates;
105. mudina Komisija un dalībvalstis palielināt ES iedzīvotāju informētību par demogrāfiskām izmaiņām Eiropas Savienībā, piemēram, par šo jautājumu organizējot kampaņas un izmēģinājuma projektus;

*
* *

106. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

Zinātniska sadarbība ar Āfriku

P6_TA(2008)0067

Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra rezolūcija par atbalsta pasākumu nozīmi, lai uzlabotu starptautisko zinātnisko sadarbību ar Āfriku

(2009/C 184 E/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2007. gada 8. un 9. decembrī notikušo ES un Āfrikas augstākā līmeņa sanākumi, ES un Āfrikas stratēģisko partnerību un rīcības plānu (2008—2010),
 - ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 31. janvāra rezolūciju par Eiropas Pētniecības telpu: jaunas perspektīvas ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā energotehnoloģiju nozīmi cīņā ar klimata pārmaiņām,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,
1. atzinīgi vērtē to, ka Āfrikas valstu politikas veidotāji arvien lielāku prioritāti piešķir zinātnei, tehnikai (ZT) un inovācijai attīstības jomā;
 2. atzīst Āfrikas attīstības jauno partnerību (NEPAD), tās ZT konsolidēto rīcības plānu un Āfrikas Savienības ZT programmas un aicina tos labāk īstenot un pilnīgāk izstrādāt, kā arī uzlabot attiecīgos pasākumus;
 3. uzsver vajadzību palielināt Āfrikas zinātnieku līdzdalību starptautiskās zinātnieku sadarbības grupās un pētniecības un izstrādes projektos, lai Āfrikā saglabātu un attīstītu zināšanas pētniecības un izstrādes jomā, jo īpaši tādās noteiktās jomās kā pārtika, veselība un enerģētika;
 4. atgādina, ka 7. Pētniecības pamatprogrammā ⁽²⁾ īpaša uzmanība tika pievērsta novārtā atstātām slimībām, tāpēc īpaši vajadzētu koncentrēties uz AIDS pētniecību Āfrikas valstīs;
 5. aicina stiprināt pašreizējo pētniecības infrastruktūru atbilstīgi Āfrikas Savienības un Āfrikas zinātnieku sabiedrības ieteikumiem, tostarp NEPAD Zinātnes un tehnikas biroja ieteikumiem un Āfrikas Savienības programmām un pētniecības un izstrādes projektiem, jo īpaši tādās noteiktās jomās kā pārtika, veselība un enerģētika;
 6. mudina dalībvalstis veicināt ZT sadarbību ar Āfriku, kas ļaus ātri nodrošināt faktisku un visaptverošu zināšanu un tehnoloģiju attīstību pašās Āfrikas valstīs;
 7. piezīmē, ka zinātnes attīstība veicina Tūkstošgades attīstības mērķos minēto attīstību ekonomikas un sociālajā jomā; jo īpaši aicina Eiropas Savienību ZT sadarbībā ar Āfriku prioritāti piešķirt klimata pārmaiņām, galvenokārt pievēršot uzmanību Āfrikas apjomīgajiem atjaunīgās enerģijas avotiem, jo īpaši saules enerģijai;
 8. mudina dalībvalstis sekmēt zināšanu un tehnoloģiju nodošanu starp ES un Āfriku un veicināt pētniecības un izstrādes projektus, izmantojot jaunu visaptverošu rīcības programmu, lai sasniegtu līdzsvarotas attīstības tūlītējus un ilgtermiņa mērķus, kā arī attiecīgi pielāgot politiku un līdzekļus;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0029.

⁽²⁾ OV L 412, 30.12.2006., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

9. aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis nodrošināt lielāku saskaņotību starp ES starptautisko zinātnes un tehnikas politiku un Āfrikas valstu pamatvajadzībām, tādējādi izstrādājot jaunu visaptverošu zinātnes un diplomātijas sistēmu sadarbībai ar Āfriku;
10. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem un valdībām un Apvienoto Nāciju Organizācijai.

Ceturtais ziņojums par kohēziju

P6_TA(2008)0068

Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra rezolūcija par Ceturto ziņojumu par ekonomisko un sociālo kohēziju (2007/2148(INI))

(2009/C 184 E/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Ceturto ziņojumu par ekonomisko un sociālo kohēziju (COM(2007)0273) (“Ceturto kohēzijas ziņojumu”),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Stratēģija nomaļajiem reģioniem: sasniegumi un nākotnes perspektīvas” (COM(2007)0507),
 - ņemot vērā Eiropas Kopienas līguma 158. un 159. pantu un 299. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā ES Teritoriālās attīstības programmu, Leipcigas Hartu par Eiropas pilsētu ilgtspējīgu attīstību un pirmo rīcības programmu Eiropas Savienības Teritoriālās attīstības programmas īstenošanai,
 - ņemot vērā Eiropas Telpiskās plānošanas novērošanas tīkla (ESPON) ziņojumu “Teritorijas attīstības izredzes — Eiropas teritoriālās attīstības scenāriji” un Eiropas Parlamenta ziņojumu “Reģionālās atšķirības un kohēzija: kādai jābūt nākotnes stratēģijai?”,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2007. gada 28. novembra atzinumu (COTER-IV-011) un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2007. gada 12. decembra atzinumu (CESE 1712/2007) par Ceturto kohēzijas ziņojumu,
 - ņemot vērā 2007. gada 23. maija rezolūciju par struktūrpolitikas ietekmi un sekām attiecībā uz Eiropas Savienības kohēziju ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2007. gada 12. jūlija rezolūciju par kohēzijas politikas lomu un efektivitāti atšķirību mazināšanā ES nabadzīgākajos reģionos ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu un 112. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu, kā arī Budžeta komitejas un Zivsaimniecības komitejas atzinumus (A6-0023/2008),
- A. tā kā daudzos Eiropas reģionos esošo būtisko reģionālo atšķirību un strukturālo problēmu dēļ, kuras vēl vairāk pastiprinājusi nesēnā Eiropas Savienības paplašināšanās, vēl aizvien ir nepieciešama visaptverošas Eiropas kohēzijas politika;
- B. tā kā līdz ar to ES kohēzijas politika vēl aizvien ir viens no Eiropas integrācijas procesa pīlāriem un tai ir aktīva loma reģionālo atšķirību un attīstības trūkumu samazināšanā;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0202.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0356.

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

- C. tā kā pastāv acīmredzama saikne starp eirosepticismu pieaugumu un teritoriālo atšķirību palielināšanos starp reģioniem un pašos reģionos, kas demonstrē vajadzību pēc ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas, lai pastiprinātu konvergenci un izveidotu stingru pamatu tādai Eiropas Savienības leģitimitātei, kuru var panākt, izmantojot attiecīgajās teritorijās pamanāmu reģionālo politiku; tā kā reģionālajām un vietējām varas iestādēm ir jāspēlē būtiska loma, lai ES aktivitātes tuvinātu tautai un īstenotu reģionālo politiku, efektīvāk publiskojot tās sasniegumus;
- D. tā kā kohēzijas politika, pateicoties tās sniegtajai pievienotajai vērtībai, katram reģionam piedāvā iespēju gūt konkrētu labumu vietējo iedzīvotāju ilgtermiņa nodarbinātības un augstāka dzīves līmeņa veidā, it īpaši atpalikušajos reģionos, un dod ieguldījumu konkurētspējas un administratīvās veiktspējas stiprināšanā, kā arī decentralizētas pārvaldības nodrošināšanā; tā kā šajā sakarībā jānoraida jebkādi centieni renacionalizēt šo politiku;
- E. tā kā Lisabonas līgums, ko dalībvalstu vadītāji apstiprināja 2007. gada 18. oktobrī un parakstīja 2007. gada 13. decembrī, teritoriālo kohēziju izvirza par vienu no Eiropas Savienības pamatmērķiem līdzās ekonomikas un sociālajai kohēzijai;
- F. tā kā nākotnē kohēzijas politikai ir jānodrošina lielāki finanšu līdzekļi, lai varētu risināt paredzamās problēmas ar būtisku teritoriālo ietekmi, piemēram, jautājumus, kas saistīti ar demogrāfiskajām izmaiņām, pilsētu koncentrāciju, segregāciju, migrācijas plūsmām (kas ir īpaši problemātiskas lauku un perifērajās apgabalos), pielāgošanos globalizācijai, klimata pārmaiņām, energoapgādi un lēno panākšanas procesu lauku apgabalos; tā kā šos uzdevumus var risināt tikai tad, ja tiek atzīta kohēzijas politikas būtiskā nozīme šajā jomā,

Kontrastējošie dati par kohēziju 27 valstu Eiropas Savienībā

1. atzinīgi vērtē šo ziņojumu, kas ir detalizētāks nekā iepriekšējie, pamatojas uz dažādiem rādītājiem un sniedz noderīgus salīdzinošus datus par citām valstīm, tādām kā ASV, Japāna, Ķīna un Indija, atspoguļojot ES ekonomiku starptautiskā kontekstā;
2. tomēr pauž nožēlu par krustenisku un salīdzināmu datu trūkumu par dažādiem NUTS klasifikācijas līmeņiem, kuri sniegtu labāku ieskatu par izaugsmes un konverģences ilgtspējību; tāpēc aicina izmantot labākas statistiskās analīzes metodes, piemēram, jaunus rādītājus (papildus rādītājam "IKP uz vienu iedzīvotāju"), kuri veiksmīgi izmantoti Ceturtajā kohēzijas ziņojumā un kuri ļautu precīzāk noteikt ekonomikas, sociālās un teritoriālās kohēzijas līmeni attiecīgajos reģionos un vietējā līmenī veikto darbību konkrēto ieguldījumu kohēzijas politikā; uzskata, ka, lai to panāktu, ir jāpalielina ESPON veiktspēja;
3. norāda uz kavējumiem strukturālo atbilstību izmantošanā dalībvalstīs un aicina veikt pasākumus situācijas uzlabošanai; tomēr atzīmē, ka vēl ir pārāk agri novērtēt kohēzijas politikas īstenošanas rezultātus jaunajās dalībvalstīs; atzinīgi vērtē visus centienus veicināt kohēzijas politikas efektivitāti un samazināt pārmērīgo birokrātiju, kā arī aicina veikt sistemātisku šīs politikas novērtēšanu; atkārtoti pauž stingru atbalstu Komisijas uzsāktajai Eiropas Pārredzamības iniciatīvai, ar kuras palīdzību noteiks struktūrfondu līdzekļu saņēmējus, sākot no 2008. gada;
4. atzinīgi vērtē to, ka bijušās kohēzijas valstis — Grieķijā, Spānijā, Portugālē un Īrijā — ir ievērojami pietuvinājušās ES attīstītāko valstu līmenim, uzrādot iespaidīgu izaugsmes līmeni laikposmā no 2000. līdz 2006. gadam, tomēr norāda, ka neraugoties uz šo izaugsmi, vēl aizvien pastāv būtiskas atšķirības starp reģioniem, kā arī dziļi iesakņojušās strukturālās problēmas;
5. atzinīgi vērtē augstos izaugsmes rādītājus jaunajās dalībvalstīs, tomēr atzīmē, ka to ekonomiskā konverģence ir sagaidāma tikai vidējā vai ilgtermiņā un ka tas būs ilgstošs process tāpēc, ka dažās no šīm valstīm sākotnējais IKP uz vienu iedzīvotāju bija ļoti zems;
6. atzinīgi vērtē Komisijas atkārtoto apstiprinājumu tam, ka kohēzijas politikai bijusi būtiska loma, lai stiprinātu dalībvalstu spēju harmoniski attīstīties un radīt jaunas un pastāvēt spējīgas darbavietas, kā to apliecina kohēzijas politikas teicamie rezultāti daudzos 2. mērķa reģionos;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

7. pauž bažas, ka konverģence valstu starpā bieži vien slēpj aizvien pieaugošās plaisas starp reģioniem un reģionu iekšienē; atzīmē, ka šo reģionālo un vietēja līmeņa atšķirību paplašināšanās nodarbinātības, ražīguma, ienākumu, izglītības līmeņa un inovāciju spējas ziņā ir vērojama vairākos apgabalos; uzsver arī teritoriālās sadarbības nozīmi šo problēmu pārvarēšanā;
8. uzsver, ka, piemēram, reģionu konkurētspēja lielā mērā ir atkarīga no ražīguma, tirgus pieejamības un darbaspēka kvalifikācijas līmeņa, kas daudz vairāk atšķiras starp reģioniem nekā starp dalībvalstīm; turklāt atzīmē, ka konkurētspējas jomā par pamatelementiem aizvien vairāk uzskata institucionālos faktorus, tostarp sociālo kapitālu uzņēmējdarbības kultūras un kopēju uzvedības normu veidā, kas veicina sadarbību, iniciatīvas uzņemšanos un valsts pārvaldes efektivitāti;
9. šajā sakarībā atzīmē, ka daži attīstītie reģioni un pat daži mazāk attīstīti reģioni sāk saskarties ar dažādām problēmām, kam ir būtiska teritoriāla ietekme no iespējamās attīstības viedokļa: zemu ekonomiskās izaugsmes līmeni, ražīguma un nodarbinātības pazemināšanos un iedzīvotāju novecošanu;
10. atzīmē, ka laikā, kad augstais izaugsmes līmenis atsevišķās dalībvalstīs ļāvis sasniegt pilnu nodarbinātību un GDP uz vienu iedzīvotāju palielināšanos, citās dalībvalstīs ir paplašinājušās atšķirības starp atsevišķām sociālām grupām, kas nozīmē to, ka visneaizsargātākajām iedzīvotāju grupām vēl aizvien ir nepieciešama sociālā integrācija;
11. norāda uz vājo konverģenci izglītības līmeņa ziņā un reālo plaisu izglītības jomā starp Eiropas Savienību un ASV, kurās 29 % personu 25—64 gadu vecuma grupā ir universitātes diploms salīdzinājumā ar tikai 16 % Eiropas Savienībā; atzīmē, ka augstāko izglītību ieguvušo sieviešu skaits palielinās straujāk nekā attiecīgo vīriešu skaits;
12. uzsver nozīmi, kāda ir dzimumu līdztiesības aspekta, vienlīdzīgu iespēju un invalīdu un vecāka gadagājuma cilvēku īpašo vajadzību integrēšanai kohēzijas politikas projektu īstenošanas katrā posmā;
13. uzsver polarizācijas efektu galvaspilsētu reģionos — parādību, kas ir īpaši izteikta jaunajās dalībvalstīs —, kuri nodrošina vidēji 32 % no savas valsts IKP, lai gan to iedzīvotāji veido tikai 22 % no valsts iedzīvotāju kopskaita; atzīmē, ka šī polarizācija var izraisīt lielas bezdarba līmeņa atšķirības pilsētu centros;
14. konstatē, ka nekontrolēta urbanizācija var radīt demogrāfiskā, ekonomikas, sociālā, transporta un vides līdzsvara traucējumus ierobežotā teritorijā un novest pie priekšpilsētu veidošanās un iedzīvotāju aizplūšanas no tiem lauku apgabaliem, kuri atrodas tālu no pilsētām; tāpēc aicina Komisiju pievērst īpašu uzmanību šīs problēmas risināšanai, iesniedzot konkrētus priekšlikumus;
15. norāda uz reģionālajām atšķirībām attiecībā uz pieejamību un saikni starp centriem un perifērajiem apgabaliem, kuras rada trūkumi no ģeogrāfiskā un strukturālā viedokļa, nepietiekamie ieguldījumi transporta infrastruktūrā, kā arī potenciālo transporta tīklu diversifikācijas trūkums; it īpaši norāda uz būtiskajiem šķēršļiem kalnu un salu reģionu, kā arī perifēro un attālāko reģionu, kuri atrodas ļoti tālu no kontinentālās Eiropas, pieejamības ziņā; uzsver nepieciešamību izstrādāt pasākumus, lai palielinātu šo reģionu potenciālu un pievilcību, kā arī veicinātu to ilgtspējīgu attīstību;
16. pauž pārsteigumu par Komisijas Ceturtajā kohēzijas ziņojumā izteikto apgalvojumu, ka salu izolētība kā tāda nešķiet būtisks šķērslis attīstībai, un atzīmē salu reģionu iedzīvotāju lielo sarūgtinājumu par šo apgalvojumu, jo viņiem katru dienu nākas saskarties ar šādas izolētības negatīvo ietekmi un tās radītajām grūtībām;

Reģionālā politika un Lisabonas stratēģija

17. norāda uz ievērojamajām atšķirībām starp valstīm pētniecībā un izstrādē ieguldīto līdzekļu ziņā un atzīmē būtiskās reģionālās atšķirības attiecībā uz inovācijām, kas Ceturtajā kohēzijas ziņojumā novērtētas, izmantojot reģionālo darbības rezultātu rādītāju inovāciju jomā;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

18. atbalsta Komisijas viedokli par kohēzijas politikas sviras efektu attiecībā uz Lisabonas stratēģiju, sabiedriskos ieguldījumus novirzot tiem projektiem, kas veicina dinamiskāku, izaugsmi un inovācijas sekmējošu ekonomikas struktūru, kura balstās uz politikas jomu un programmu efektīvākas saskaņošanas rezultātā panāktu sinerģiju;

19. pauž nožēlu, ka, neraugoties uz piešķirtajiem līdzekļiem, kohēzijas politikas īstenošanā nav atbilstīgi ņemts vērā mazo, ļoti mazo un amatnieku uzņēmumu inovāciju potenciāls, tāpēc aicina īstenot aktīvu politiku visa veida inovāciju atbalstam šajos uzņēmumos, kā arī aicina Komisiju saskaņā ar Lisabonas stratēģiju radīt iespējas sadarbībai starp uzņēmumiem, sabiedrisko sektoru, skolām un universitātēm, lai izveidotu reģionālas inovāciju kopas;

20. norāda, ka strukturālā atbalsta sviras efektu var palielināt ar privātās līdzfinansēšanas palīdzību; aicina ātri ieviest pārredzamus noteikumus un standartizējumus attiecībā uz sabiedrisko un privāto partnerību, kas ļaus reģioniem privāto kapitālu izmantot sabiedrisko mērķu īstenošanā;

21. norāda, ka principa par automātisku atbrīvošanu no saistībām ievērošana ir svarīga, lai mudinātu pārvaldes iestādes finansēt un ātri īstenot projektus; uzstāj, ka stingri jāievēro N+2 noteikuma (un jaunajās dalībvalstīs pirmajos trīs 2007.—2013. gada finanšu plāna gados N+3 noteikuma) princips;

22. norāda, ka viens no iemesliem, kāpēc kavējas struktūrpolitikas īstenošana, ir pārāk neelastīgās procedūras un ka tāpēc jāapsver šo procedūru vienkāršošana un skaidra ES un dalībvalstu pienākumu un kompetences nošķiršana;

23. atzīmē, atsaucoties uz 2007.—2013. gada plānošanas laikposmu, ka saskaņā ar apropriāciju piešķiršanas sistēmu inovācijām tiks novirzīti 64 % no 1. mērķa (konverģence) un 80 % no 2. mērķa (reģionālā konkurētspēja un nodarbinātība) līdzekļiem, t. i., par EUR 55 000 miljoniem vairāk nekā iepriekšējā laikposmā; piezīmē, ka šādu apropriāciju izmantošana ir atkarīga no mazāk attīstīto reģionu spējas pārvaldīt pietiekamu skaitu pētniecības, izstrādes un inovāciju projektu, vienlaicīgi nodrošinot, ka šie līdzekļi tiek pienācīgi izmantoti, nevis novirzīti mazvērtīgiem ieguldījumiem;

24. aicina Komisiju izvērtēt līdzekļu piešķiršanas sistēmu un tās ietekmi uz reģionālo atšķirību novērtēšanu un pārbaudīt, vai prioritāšu noteikšanā šī sistēma neveicina pārāk centralizētu vai lejupēju pieeju; pauž cerību, ka šī izvērtēšana sāksies ar Komisijas Piektā Procesa ziņojuma par kohēziju publicēšanu 2008. gadā, kurā galvenā uzmanība tiks veltīta saiknei starp kohēzijas politiku un Lisabonas stratēģijas izaugsmes un nodarbinātības prioritātēm visiem reģioniem;

25. tāpēc uzsver, ka ar kohēzijas politikas palīdzību nav jāatbalsta jau pašlaik dinamiskie reģioni, kas notiktu stingras apropriāciju piešķiršanas gadījumā; atgādina, ka līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā kohēzijas politika ietvers trīs ekonomikas, sociālās un teritoriālās kohēzijas mērķus, kuru darbības joma sniedzas tālāk par Lisabonas stratēģiju;

26. aicina paplašināt Lisabonas stratēģijas darbības jomu, tajā iekļaujot teritoriālo dimensiju, kas ļautu ņemt vērā reģionu īpatnības un vienlaicīgi veicinātu Eiropas mēroga sinerģiju un sadarbību, īpašu atbalstu sniedzot izvērstām inovāciju aktivitātēm;

27. uzsver, ka kohēzijas politiku nedrīkst ierobežot līdz Lisabonas stratēģijas mērķiem; uzskata, ka viens no priekšnosacījumiem reģionu ilgtermiņa konkurētspējai ir teritoriālās kohēzijas sasniegšana ar konverģences mērķa darbību palīdzību; tāpēc uzskata, ka 1. mērķis (konverģence) un 2. mērķis (reģionālā konkurētspēja un nodarbinātība) nākotnē jāuzskata par savstarpēji papildinošiem, tostarp arī attiecībā uz 3. mērķi (Eiropas teritoriālā sadarbība);

Teritoriālā kohēzija: atbalsts integrētai pieejai

28. aicina Komisiju gaidāmajā Zaļajā grāmatā par teritoriālo kohēziju (to paredzēts pieņemt 2008. gada septembrī) iekļaut teritoriālās kohēzijas definīciju, lai panāktu turpmāku progresu šajā Kopienas politikas jomā;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

29. uzsver nozīmi, kāda reģionālās attīstības mērķus noteikšanā un īstenošanā ir īstai partnerībai un patiesas vairāku līmeņu — Kopienas, dalībvalsts, reģionālā un vietējā — pārvaldības īstenošanai, apspriežoties ar ekonomiskajiem un sociālajiem partneriem un nodrošinot, ka Eiropas līmenī noteikto darbības prioritāšu loks netiek sašaurināts, kad tās tiek īstenotas dalībvalsts, reģionālā vai vietējā līmenī (augšupēja pieeja), lai izvairītos no vietējā līmeņa teritorijas attīstībā un kohēzijā iesaistīto dalībnieku izslēgšanas riska, kā tas bieži vien notiek pilsētu attīstības politikas gadījumā;
30. ierosina prioritāti piešķirt tām politikas jomām, kuras atbalsta teritoriju patiesu policentrisku attīstību, lai mazinātu spiedienu uz galvaspilsētām un veicinātu sekundāru centru rašanos; uzskata, ka šajā sakarībā nedrīkst nenovērtēt atbalstu lauku apgabaliem un lauku apgabalos atrodošos mazo un vidējo pilsētu būtisko nozīmi;
31. aicina arī īstenot praktiskus pasākumus, lai mazinātu atšķirības starp ģeogrāfiskā stāvokļa ziņā viegli pieejamiem reģioniem un reģioniem ar strukturāliem trūkumiem, proti, salām, kalnu apgabaliem, mazapdzīvotiem apgabaliem, kā arī perifēriem un robežreģioniem, atzīstot pēdējo neizdevīgo stāvokli un veicot īpašus un pastāvīgus pasākumus to atbalstam; atkārtoti apgalvo, ka jāņem vērā attālāko reģionu specifiskie trūkumi;
32. iesaka izveidot ciešāku saikni starp pilsētu un lauku problēmām; uzsver, ka lauku apgabalu attīstība jāaskaņo ar darbībām, ko veic saistībā ar reģionālo politiku; šajā sakarībā apšaubā atsevišķas pieejas lietderību attiecībā uz kohēziju un lauku attīstību (izmantojot Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai); aicina izpētīt sekas, kādas ir lauku attīstībai paredzētā finansējuma palielināšanai ar obligātās modulācijas mehānismu palīdzību;
33. brīdina par politikas jomu sektorizācijas risku un mudina izstrādāt integrētu pieeju, ar kuras palīdzību varētu identificēt iespējamo sinerģiju starp kohēzijas politiku un svarīgākajām nozares politikas jomām, tādām kā transports, lauksaimniecība, zivsaimniecība, lauku attīstība, vide un enerģija un pētniecība un tehnoloģija;
34. aicina Komisiju turpmākajos ziņojumos analizēt, cik lielā mērā dažādie instrumenti un politikas jomas, tostarp kohēzijas politika, ir veicinājuši ekonomiskās un sociālās kohēzijas jomā panākto progresu; uzskata, ka sasniegumi un problēmas jāanalizē visās svarīgajās jomās, it īpaši saistībā ar Lisabonas stratēģiju;
35. sagaida, ka pēc diskusijas par kohēzijas politiku pēc 2013. gada reģioniem, kas atrodas pie Kopienas ārējām robežām, tiks velūta īpaša uzmanība, lai nodrošinātu stabilitāti un labklājību pārrobežu līmenī, kā rezultātā tiktu panākta ne tikai ES robežreģionu attīstība, bet arī pastiprināta visas Kopienas kohēzija un konkurētspēja;
36. norāda, ka, cīņai pret teritoriālo segregāciju un sociālo izslēgšanu nolūkā panākt ilgtspējīgu un līdzsvarotu izaugsmi nepieciešama rūpīgi izstrādāta mājokļu politika, kas būtu ietverta plašākā vietējās attīstības, pilsētu attīstības plānošanas un vietējo sabiedrisko pakalpojumu pārvaldības stratēģijā;
37. šajā sakarībā atzinīgi vērtē to, ka tika pieņemta rīcības programma Eiropas Savienības Teritoriālās attīstības programmas īstenošanai un Leipcigas Harta, lai nodrošinātu teritoriālās dimensijas labāku integrāciju visās sabiedriskās politikas jomās Kopienas, dalībvalstu un vietējā līmenī, un gaida to īstenošanas praktiskos rezultātus; uzskata, ka saistībā ar plānoto ekonomiskās un sociālās kohēzijas politikas paplašināšanu, iekļaujot tajā teritoriālo komponenti kā daļu no Lisabonas līguma, ir jāizstrādā teritoriālās kohēzijas satura definēšanai piemēroti rādītāji;
38. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par gaidāmo Zaļo grāmatu par teritoriālo kohēziju, kuru plānots pieņemt 2008. gada septembrī, un prasa tajā ietvert konkrētas vadlīnijas integrētās pieejas īstenošanai;
39. apzinās nozīmi, kāda ir Parlamenta, ko attiecīgos gadījumos pārstāv Reģionālās attīstības komiteja, un Reģionu komitejas regulārai sadarbībai jautājumos par reģionālās politikas nākotni;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

Jauni uzdevumi kohēzijas politikai un Eiropas Savienības vispārējais budžets

40. uzskata, ka Eiropas Savienībai nākotnē nāksies aizvien vairāk saskarties ar jauniem uzdevumiem, kuriem būs būtiska teritoriāla ietekme, kas pastiprinās jau esošos šķēršļus reģionālajai attīstībai, piemēram, iedzīvotāju novecošanu, pilsētu koncentrāciju, migrācijas plūsmas (kas ir īpaši problemātiskas lauku un perifērajās apgabalos), energoapgādes un klimata jautājumus un pielāgošanos globalizācijas, kā arī paplašināšanās un kaimiņattiecību politikas radītajām pārmaiņām; šajā sakarībā uzsver nozīmi, kāda ir izmēģinājuma projektiem, kas saistīti ar reģionu pielāgošanos šiem jaunajiem uzdevumiem;

41. aicina pirms iespējamo turpmāko pievienošanās sarunu sākšanas regulāri analizēt gaidāmo paplašināšanās kārtu izmaksas un struktūrpolitisko ietekmi un cer ieņemt nozīmīgāku lomu paplašināšanās un kaimiņattiecību politikā, nosakot par saistošu tā līdzdalību pirmspievienošanās instrumentu izstrādē;

42. uzsver depopulācijas problēmas nopietnību daudzās ES daļās, jo tā ir saistīta ar iedzīvotāju novecošanu, cilvēkkapitāla zudumu, kapitāla aizplūšanu, pakalpojumu sadārdzināšanos utt.;

43. uzskata, ka demogrāfiskajiem procesiem var būt nozīmīga teritoriāla ietekme, piemēram, depopulācija atsevišķos apgabalos, it īpaši vismazāk attīstītos lauku apgabalos, pilsētu koncentrācija un novecojoša sabiedrība vai arī dzīvojamo rajonu ekonomikas attīstība citos reģionos un ka tāpēc ir jāizstrādā īpašas inovatīvas stratēģijas šo problēmu risināšanai, paredzot īpašus centienus vispārējas ekonomiskās intereses pakalpojumu saglabāšanai un augsta līmeņa universālu pakalpojumu nodrošināšanai;

44. atzīmē, ka klimata pārmaiņām būs daudzveidīgas sekas, it īpaši biežāku un nopietnāku dabas katastrofu, piemēram, meža ugunsgrēku, sausuma un plūdu, veidā, uz kurām dažādos ES reģionos būs jāreaģē atšķirīgi un kuras reģioniem būs jārisina, pārskatot un pielāgojot savas ilgtspējīgas attīstības stratēģijas, lai sasniegtu ES mērķi par CO₂ emisiju samazināšanu; uzskata, ka ES kohēzijas politikai jābūt klimatam nekaitīgai, tomēr atgādina, ka kohēzijas politikas iespējas šajā jomā ir ierobežotas; uzskata, ka cīņa pret klimata pārmaiņām jāparedz arī citās Kopienas politikas jomās;

45. saistībā ar tādas efektīvas vispārējās politikas izstrādi, kura paredzēta aizsardzībai pret dabas katastrofām, atgādina arī to, cik svarīgi ir pieņemt priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu (COM(2005)0108), kas sniegtu savlaicīgāku un piemērotāku risinājumu reģionāla mēroga dabas katastrofu gadījumos, kurām bieži vien ir postošas sekas atsevišķos reģionos to ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ;

46. uzskata, ka energoapgādes un enerģijas cenu pieauguma jautājumi var būtiski ietekmēt teritoriālo attīstību vairākuma dalībvalstu ievērojamās energoatkarības dēļ, it īpaši lauku, kalnu, salu un ļoti attālos reģionos, jo tie ir atkarīgi no transporta nozares, kas savukārt jutīgi reaģē uz enerģijas izmaksām; norāda, ka atjaunojamo enerģijas avotu attīstība un ieguldījumi energoefektivitātē un decentralizētās apgādes vienībās varētu sniegt vietēja un reģionāla līmeņa attīstības iespējas;

47. atkārtoti savu prasību attiecībā uz neizlietoto apropriāciju izmantošanu saskaņā ar N+2 vai N+3 noteikumu, ko piemēro kohēzijas politikai, lai pēc iespējas palielinātu pieejamos līdzekļus;

48. uzskata, ka kohēzijas politikas saglabāšana pēc 2013. gada ir atbilstīga reakcija uz šiem jaunajiem uzdevumiem un ka šī politika jāpiemēro diferencēti attiecībā uz visu Eiropas Savienības teritoriju; uzskata, ka saskaņā ar Līgumu un solidaritātes principu kohēzijas politikai arī turpmāk jābūt Kopienas politikai, un tāpēc noraida jebkādas centienus šo politiku renacionalizēt;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

49. uzskata, ka kohēzijas politika nākotnē jāpasptiprina un ka vairāk jāuzsver tās pievienotā vērtība; tāpēc aicina kohēzijas politikai piešķirt pietiekamus finanšu līdzekļus Kopienas līmenī; aicina finanšu shēmas pārskatīšanu izmantot kā iespēju to budžeta līdzekļu noteikšanai, kuri nepieciešami visu Eiropas Savienības kohēzijas politikas uzdevumu risināšanai;

*
* *

50. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Teritoriālā programma un Leipcigas hartas īstenošana — Eiropas telpiskās attīstības un teritoriālās kohēzijas rīcības programmas izstrāde

P6_TA(2008)0069

Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra rezolūcija par Teritoriālās programmas un Leipcigas hartas īstenošanu — Eiropas telpiskās attīstības un teritoriālās kohēzijas rīcības programmas izstrādi (2007/2190(INI))

(2009/C 184 E/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ES Teritoriālo pasākumu plānu ("Teritoriālais pasākumu plāns") un Leipcigas hartu par ilgtspējīgas Eiropas pilsētas koncepciju ("Leipcigas harta"), kuri abi tika pieņemti neformālajā par telpisko plānošanu un pilsētu attīstību atbildīgo ministru padomē, kas notika 2007. gada 24. un 25. maijā Leipcigā, kā arī Pirmo Eiropas Savienības Teritoriālā pasākumu plāna īstenošanas rīcības programmu, kas pieņemta neformālajā par telpisko plānošanu un pilsētu attīstību atbildīgo ministru padomē, kas notika 2007. gada 23. un 24. novembrī Ponta Delgadā, Azoru salās ("Pirmā rīcības programma"),
 - ņemot vērā ceturto ziņojumu par ekonomisko un sociālo kohēziju (COM(2007)0273) ("Ceturtais kohēzijas ziņojums"),
 - ņemot vērā Eiropas Telpiskās attīstības koncepciju (EATP), kura pieņemta par telpisko plānošanu atbildīgo ministru neformālajā padomē, kas notika 1999. gada 11. maijā Potsdamā,
 - ņemot vērā Eiropas Telpiskās plānošanas novērošanas tīkla 2006. gada programmas rezultātus,
 - ņemot vērā ierosināto Eiropas telpiskās plānošanas novērošanas tīkla programmu līdz 2013. gadam,
 - ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 158. un 159. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu (A6-0028/2008),
- A. tā kā teritoriālā daudzveidība, centru lielais skaits un kompakta pilsētas ir Eiropas Savienības teritorijas raksturīgas iezīmes;
- B. tā kā lielākā Eiropas Savienības iedzīvotāju daļa mūsdienās dzīvo pilsētās;
- C. tā kā aktuālās telpiskās attīstības problēmas Eiropas Savienībā aptver klimata pārmaiņas, pilsētu izplešanos un platības aizņemšanu, enerģijas izmantošanu, transporta infrastruktūras, demogrāfiskās pārmaiņas, tostarp lauku apvidu un citu ES reģionu apdzīvotības sarukšanu, ietekmes paplašināšanos uz sociālo, ekonomisko un teritoriālo kohēziju un nevienlīdzīgo globalizācijas teritoriālo ietekmi, tostarp atšķirību palielināšanos starp bagātiem un ne tik labklājīgiem reģioniem, kā arī pilsētu un lauku apvidu nevienlīdzīgo attīstību, kas saistīta ar strukturālām pārmaiņām;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

- D. tā kā mērķi, kas noteikti teritoriālās attīstības plānā, ir policentriskas, līdzsvarotas pilsētu sistēmas izveidošana un pilsētu un lauku apvidu jaunu attiecību radīšana, novatorisku reģionālo klasteru veidošana, piekļuves paritātes nodrošināšana infrastruktūrām un zināšanām, riska pārvaldības veicināšana visas Eiropas mērogā, ilgtspējīga attīstība, turpmāko attīstību vērā ņemšana pārvaldība un dabas un kultūras mantojuma saglabāšana;
- E. tā kā Leipcigas hartā noteiktajos mērķos lielākā mērā ir izmantota integrētas pilsētu attīstības politikas pieeja, izveidojot un nodrošinot augstas kvalitātes sabiedriskās telpas, modernizējot infrastruktūras tīklus un palielinot enerģijas efektivitāti, veicinot novatorisma un izglītības politikas jomas — īpaši attiecībā uz degradētu vidi —, veicinot ilgtspējīgu un efektīvu pilsētas transportu par izdevīgu cenu, fiziskās vides modernizēšanas stratēģiju nepārtrauktības turpināšanu, vietējās rūpniecības un vietējā darba tirgus politikas stiprināšanu, aktīvu bērnu un jauniešu izglītības un apmācības politiku;
- F. tā kā telpiskā plānošana ir piemērots instruments, lai pārvaldītu platību izmantošanu, kā arī apmešanās kultūru dalībvalstīs, reģionos un pilsētās un uz vietas noteiktu dzīves apstākļus un attīstības iespējas;
- G. tā kā papildus kohēzijas politikai, kas ir stratēģiskās pārvaldes instruments, ir nepieciešami citi pasākumi, lai īstenotu Teritoriālo pasākumu plānu un Leipcigas hartu, jo īpaši telpiskās ietekmes instrumenti, integrētā pieeja un telpiskās plānošanas novērošana;
- H. tā kā papildus kohēzijas politikai arī lauku apvidu politikai ir nozīmīga telpiska ietekme; tā kā šo divu politikas jomu integrācija ir nepietiekama, un tādēļ ir vajadzīga uzlabota sinerģija, kas izvērsīs faktiskas attīstības iespējas un palielinās lauku apvidu pievilcību un konkurētspēju, kas ir viena no iespējām, kā palīdzēt novērst apdzīvotības sarūkšanu lauku apvidos;
- I. tā kā publiskās telpiskās vides, dabas un kultūrvides, kā arī arhitektūras kvalitāte būtiski ietekmē pilsētu un lauku apvidu iedzīvotāju dzīves apstākļus, un tie ir noteicoši pilsētas atrašanās vietas faktori;
- J. tā kā jaunrade un novatorisms ir noteicošie resursi, lai pārietu uz globalizētu zināšanu sabiedrību; tā kā tādēļ telpiskās vides un pilsētu attīstības ilgtspējīgi panākumi ir būtiski atkarīgi no vietējā jaunrades potenciāla attīstības;
- K. tā kā celtniecības kultūra, tas nozīmē, kultūras, ekonomikas, tehnoloģiju, sociālo un ekoloģisko aspektu apvienojums, kas ietekmē pilsētu plānošanas un celšanas kvalitāti, ir integrētās pilsētu attīstības neatņemama daļa;
- L. tā kā integrētā pieeja paredz to, ka izstrādātos projektus jāveido no saskaņotiem, ilglaicīgiem plāniem, iekļaujot ekonomikas, sociālos un vides aspektus un pilnībā iesaistot galvenos partnerus pilsētu attīstības programmu plānošanā, izpildīšanā un novērošanā;
- M. tā kā integrēto pieeju kohēzijas teritoriālajam aspektam neveido tikai zemes plānošanas un pilsētu attīstības pasākumi un politika, jo obligāts mērķis ir nodrošināt līdzsvaru attiecībā uz visiem Eiropas Savienības iedzīvotājiem neatkarīgi no viņu apmešanās vietas, un tas ir mērķis, kuru nevar īstenot, veicot vienīgi zemes plānošanu,
1. uzskata, ka Teritoriālā pasākumu plāna un Leipcigas hartas mērķus var sasniegt, ja tiek ievērota daudzpusīgi izstrādāta, visas nozares aptveroša un viengabalaina attīstības stratēģija, ar kuru īsteno praksē integrēto pieeju;
 2. saistībā ar kohēzijas politikas termiņa vidusposma pārskatu un apsvērumiem par kohēzijas politiku laika posmam pēc 2013. gada ierosina integrētās pieejas īstenošanu padarīt par obligātu priekšnoteikumu programmu plānošanā un struktūrfondu projektu izvēlē; tālab aicina lēmējus brīvprātīgi ieviest jaunas sadarbības metodes;
 3. atzinīgi vērtē par pilsētu attīstību atbildīgo ES ministru neformālajā sanāksmē 2007. gada 24. un 25. maijā Leipcigā pieņemto lēmumu par starpvaldību grupas izveidošanu ar Vācijas priekšgalā, lai identificētu un izskaidrotu dažādus jautājumus, kas saistīti ar Eiropas apvienotā atbalsta noturīgiem ieguldījumiem pilsētu teritorijā (JESSICA) iniciatīvas īstenošanu;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

4. atzinīgi vērtē Komisijas iekšējo dienestu grupas izveidošanu, kura nodarbojas ar priekšlikumu izskatīšanu par integrētas pieejas īstenošanu un aicina Komisiju strādāt, cieši sadarbojoties ar visiem ekonomiskajiem, vides aizsardzības sfēras un sociālajiem partneriem; lūdz Komisiju informēt Parlamentu par šīs grupas darba rezultātiem;
5. prasa, lai, izstrādājot kohēzijas politiku laika posmam pēc 2013. gada, īpaši tiktu ņemtas vērā telpiskās vides īpatnības un vajadzības, kā arī ar to pamatota reģioniem atbilstoša diferencēšana; iesaka izmantot uz īstenošanu orientētus plānošanas instrumentus, kā tas norādīts Leipcigas hartā, pamatojoties un pētniecību un pastāvīgu novērošanu;
6. aicina Komisiju un Padomi saistībā ar kohēzijas politikas termiņa vidusposma pārskatu labāk izmantot sinerģiju ar Eiropas lauksaimniecības fondu lauku apvidu attīstībai, lai attīstītu teritoriju kā vienotu kopumu; ierosina, ņemot vērā apsvērumus par kohēzijas politiku laika posmam pēc 2013. gada, cieši koordinēt kohēzijas politiku ar lauku apvidu attīstības politiku, lai palielinātu iespējas uzlabot dzīves līmeni lauku apvidos;
7. norāda, ka ne tikai lielajās galvaspilsētās ir novatorisma potenciāls, bet arī dažas perifēras teritorijas un lauku apvidi atzīstami par līderiem Lisabonas stratēģijas mērķu īstenošanā; prasa, lai Komisija intensīvāk nekā līdz šim pievērstos šo teritoriju panākumu faktoram, tādējādi izstrādājot attīstības modeļus vidējām un mazpilsētām lauku apvidos;
8. uzsver, cik svarīga ir partnerība un uzdevumu sadalīšana starp pilsētām un lauku apvidiem, lai panāktu līdzsvarotu un ilgtspējīgu attīstību visā teritorijā kopumā; aicina vietējās iestādes pilsētās un lauku apvidos, sadarbojoties ar visām ieinteresētajām aprindām gan publiskajā, gan privātajā sektorā, identificēt kopējās vērtības un izstrādāt vienotas reģionālās un apakšreģionālās attīstības stratēģijas, lai nodrošinātu labākus dzīves apstākļus un dzīves līmeni visiem Eiropas Savienības iedzīvotājiem; aicina turpmākās prezidentūras organizēt par teritoriālo plānošanu un pilsētu attīstību atbildīgo ministru neformālas sanāksmes, lai izskatītu šos jautājumus;
9. aicina Komisiju un Padomi saistībā ar ES budžeta pārskatīšanu ņemt vērā Teritoriālo pasākumu plānu un Leipcigas hartu, kā arī īstenot kvalitatīvus pielāgojumus, kas ļautu teritoriālās kohēzijas mērķus efektīvāk iekļaut ES politikas jomās; uzskata, ka turpmākajos dažos gados jāizstrādā tiesību akti, lai to panāktu;
10. aicina Padomi, pārskatot Lisabonas un Gēteborgas stratēģijas (ilgtspējīgas attīstības stratēģija) augstākā līmeņa sanāksmē 2008. gada pavasarī, ar teritoriālajām un pilsētu interesēm saistīto politiku noteikt kā attīstības mērķi;
11. mudina dalībvalstis veikt steidzamas darbības, lai īstenotu Teritoriālo pasākumu plāna mērķus un Leipcigas hartu;
12. aicina Padomi un dalībvalstis patiesā daudzpakāpju pārvaldības garā, kas paredz ņemt vērā Eiropas Savienības teritoriālo daudzveidību, kā arī respektēt subsidiaritātes principu, pilnībā iesaistīt vietējās un reģionālās pašvaldības, tostarp pārrobežu valsts iestādes, un, ievērojot partnerības principu, rīcības programmās, kas paredzētas Teritoriālā pasākumu plāna un Leipcigas hartas īstenošanai, iesaistīt ekonomiskos un sociālos partnerus, attiecīgās nevalstiskās organizācijas un ieinteresētās aprindas no privātā sektora, un nopietni atbalsta šos centienus; uzver, ka nepieciešamība strādāt kopā visām iesaistītajām pusēm jāuztver pozitīvi, jo pieredze apliecina, ka saskaņota sadarbība ir efektīva;
13. atgādina par to, cik izšķiroša nozīme attiecībā uz reģionu nākotnes attīstības izredzēm ir piekļuvei informācijai un sakaru tehnoloģijām, un tādēļ ierosina, kā tas norādīts Teritoriālajā pasākumu plānā, iekļaut jaunajās transporta un saziņas programmās tādu infrastruktūru kā, piemēram, platjoslas kabeļus;
14. aicina Komisiju veikt nozarēm atbilstošu ES politikas jomu sistemātisku analīzi, izpētīt šo politikas jomu teritoriālo ietekmi, kā par to vienojušās dalībvalstis saskaņā ar Pirmās rīcības programmas 2. pasākumu, kā arī īstenot seku novērtēšanu telpiskajā aspektā, uzsākot attiecīgas jaunas likumdošanas procedūras; šajā sakarā norāda uz to novērtēšanas metožu potenciālu, kuras izstrādātas ar Eiropas telpiskās plānošanas novērošanas tīkla (ESPON) starpniecību;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

15. apstiprina, ka augstas kvalitātes pirmsskolas un skolas izglītībai, mūzizglītībai, universitātēm un citām pētniecības iestādēm ir būtiska nozīme pilsētu un reģionu attīstībā nākotnē;
16. atgādina, ka "Natura 2000" ir nozīmīgs instruments Eiropas teritoriālajai attīstībai; uzstāj, ka "Natura 2000" prasības ir pilnībā jāievēro un ka starp aizsargājamajām teritorijām ir jāveido ainaviski koridori un neierobežotu platību tīkli, lai augi varētu brīvi izplatīties un dzīvnieki — brīvi pārvietoties, tādējādi nodrošinot bioloģiskās daudzveidības saglabāšanos;
17. prasa izstrādāt jaunradi ietverošu ekonomikas nozaru atbalstīšanas politiku telpiskās un pilsētu attīstības plānos ar mērķi, izmantojot pieejamos instrumentus (kohēzijas politika, telpiskā un pilsētu plānošana), izstrādāt pamatnosacījumus radošas un novatoriskas darbības iespēju uzlabošanai;
18. ņemot vērā demogrāfisko attīstību, uzskata, ka ir nepieciešams uzlabot pilsētu un reģionu pielāgošanās spēju, īpašu prioritāti piešķirot patstāvīgai attīstībai un brīvprātīgo darba stiprināšanai;
19. uzsver, ka demogrāfiskās tendences rada jaunas problēmas darba tirgū, kā arī saistībā ar piekļuvi sociālajiem un veselības aprūpes pakalpojumiem, mājokļiem un attiecībā uz plānošanu kopumā; norāda, ka iedzīvotāju populācijas novecošanu var uzskatīt par iespēju radīt jaunas darba vietas augošā tirgū, kā arī jaunus ražojumus un pakalpojumus, kas uzlabo gados vecāku cilvēku dzīves līmeni; uzsver, ka vietējā un reģionālā līmenī ir svarīga tā dēvētās "sudraba ekonomikas iniciatīvas" attīstība;
20. aicina dalībvalstis visos apgabalos to teritorijā bez jebkādiem nosacījumiem nodrošināt eksistenciāli nepieciešamu pakalpojumu pieejamību, piekļuvi un sasniedzamību, lai cilvēkiem visdažādākajos reģionos dotu iespēju izmantot šo reģionu, kuros viņi dzīvo, īpašās priekšrocības un potenciālu; aicina īpaši ņemt vērā nelabvēlīgākā situācijā esošo grupu, piemēram, invalīdu, imigrantu, mazākumtautību, ilgstošo bezdarbnieku un cilvēku ar nelielu kvalifikāciju vajadzības, kā arī sieviešu īpašās vajadzības; aicina Komisiju tās pamatnostādņēs reglamentējošo noteikumu piemērošanai par eksistences nodrošināšanu un par publisko līgumslēgšanas tiesību piešķiršanu apgabalu vietējām pašvaldībām ļaut lielākā mērā ņemt vērā vietējas vajadzības un vietējos tirgus dalībniekus un palielināt viņu piemērošanās spēju;
21. ņemot vērā jauno Kopienas kompetenci, kas paredzēta Lisabonas līgumā telpiskās plānošanas jomā, aicina Komisiju izstrādāt paziņojumu par Eiropas mēroga pamatsistēmas izstrādāšanu telpisko seku novērtēšanai projektu līmenī, izmantojot Eiropas Telpiskās plānošanas novērošanas tīkla darba rezultātus;
22. norāda, ka pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā saistībā ar Teritoriālā pasākumu plāna Pirmās rīcības programmas īstenošanu jāpastiprina sadarbība un koordinācija starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju;
23. īpaši atzinīgi vērtē, ka Lisabonas līgumā par tā mērķi līdzās ekonomiskajai un sociālajai kohēzijai izvirzīta arī teritoriālā kohēzija un ka tajā paredzētas dalītas likumdošanas pilnvaras Eiropas Savienībai un dalībvalstīm šajā jomā; norāda, ka Lisabonas līgumā ir atzīts tas, ka ir jārisina teritoriālās problēmas, kas ietekmē salu, kalnu, pierobežu reģionus un attālas un mazapdzīvotas teritorijas, jo šīs problēmas negatīvi ietekmē ES ekonomikas vispārējo konkurētspēju; aicina Komisiju papildināt Pirmo rīcības programmu ar konkrētiem priekšlikumiem par ES pasākumiem un iniciatīvām;
24. uzsver to, ka pašreiz vēl nav panākta vienošanās par kopēju teritoriālās kohēzijas definīciju; tāpēc aicina Komisiju precīzi definēt teritoriālās kohēzijas jēdzienu un uzskaitīt teritoriālās attīstības mērķus Eiropas Savienībā turpmākajā Zaļajā grāmatā par teritoriālo kohēziju; cer, ka īpašu prioritāti piešķirs mērķim, kas paredz nodrošināt, ka visiem Eiropas Savienības iedzīvotājiem neatkarīgi no tā, kurā vietā ES tie dzīvo, tiks piedāvātas līdztiesīgas attīstības un piekļuves iespējas;
25. ierosina turpināt attīstīt Eiropas telpiskās attīstības koncepciju un aicina pilnībā iesaistīt jaunās dalībvalstis šajās politikas vadlīnijās;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

26. uzskata, ka ir svarīgi regulāri novērtēt, kādi panākumi sasniegti Teritoriālā pasākumu plāna īstenošanā; aicina Padomi, Komisiju un visas ieinteresētās aprindas šajā sakarā novērtēt ne tikai panākumus Pirmās rīcības programmas atsevišķu pasākumu īstenošanā, bet arī šo pasākumu ietekmi uz ilgtspējīgu telpisko attīstību Eiropā un to, kā tie veicina šo attīstību;
27. aicina Padomi, cik vien iespējams īsā laikā, vienoties par vienkāršiem un izskaitļojamiem rādītājiem, ar kuru starpniecību paredzēts novērot telpisko attīstību ES; ierosina izmantot gadam paredzēto platības aizņemšanu par telpiskās attīstības rādītāju;
28. norāda, ka šos rādītājus varētu izmantot kā mērķus telpiskās attīstības pamatnostādņēm; ierosina, lai Padome un Komisija šos rādītājus izmanto dalībvalstu salīdzinošai novērtēšanai un paraugprakses datu bāzes izveidošanai;
29. atbalsta Padomes nodomu katrā neoficiālajā Ministru padomē sagatavot ziņojumu par Pirmās rīcības programmas īstenošanu; ierosina Padomei apsvērt iespēju par programmu, kas paredz savstarpēju izglītošanos (*Mutual Learning Programme, MLP*) Eiropas telpiskās attīstības jomā, kuras mērķis būtu pieredzes un paraugprakses apmaiņa dalībvalstu starpā;
30. uzsver, cik svarīgi uzlabot koordināciju starp Teritoriālo pasākumu plānu un Leipcigas hartu; izsaka nožēlu saistībā ar to, ka Padome vēl nav pieņēmusi rīcības programmu Leipcigas hartas mērķu īstenošanai un aicina turpmākās prezidentūras atgūt nokavēto šajā jomā, nodrošinot, ka sistemātiski tiek īstenoti turpmāki pasākumi, kas izriet no Leipcigas hartas;
31. atzinīgi vērtē Slovēnijas prezidentūras iniciatīvu sagatavot un veicināt pasākumus, kas stiprina koordināciju starp telpiskās vides un pilsētu attīstību, ņemot vērā Teritoriālā pasākumu plāna un Leipcigas hartas mērķu ciešāku sasaistīšanu;
32. atsaucas uz Ceturtajā ziņojumā par kohēziju izdarītajiem secinājumiem, kuros pilsētas un pilsētu teritorijas tiek uzskatītas par iedzīvotāju koncentrēšanās, ekonomikas potenciāla un jauninājumu centriem; atzinīgi vērtē priekšlikumus par novatorisku reģionālo un pilsētu klasteru radīšanu un aicina, lai šie klasteri tiktu veidoti arī uz ES iekšējām un ārējām robežām;
33. aicina Komisiju un Padomi, īpaši ņemot vērā *Urban Audits* darba rezultātus, noteikt rādītājus pilsētu ilgtspējīgas attīstības salīdzinošai novērtēšanai atbilstoši Leipcigas hartai, piemēram, enerģijas patēriņš uz vienu iedzīvotāju, vietējā publiskā transporta izmantošanas daļa no visas transporta plūsmas un siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisija uz vienu iedzīvotāju;
34. uzsver pilsētu izšķirošo nozīmi Lisabonas stratēģijas mērķu īstenošanā un tādēļ aicina izstrādāt visaptverošu un labi koordinētu pilsētu attīstības stratēģiju, kura tiek atbalstīta visos pārvaldes līmeņos, kā arī privātajā sektorā;
35. lūdz Komisiju pastiprināti nodarboties ar pilsētu izplešanās jautājumiem; ņemot vērā dalībvalstu problēmas, kas saistītas ar ainavu sagraušanu un nepārtrauktu zemes platības arvien lielāku aizņemšanu pilsētu palielināšanās rezultātā, aicina tās, izmantojot efektīvus pasākumus un stratēģijas, panākt, ka tiek ierobežota platību aizņemšana;
36. ierosina dalībvalstīm piešķirt lielāku prioritāti pilsētu iekšējai, nevis ārējai attīstībai, citiem vārdiem sakot, priekšroku dot esošās apbūves pielietojuma mainīšanai vai jauna pielietojuma noteikšanai, galvenokārt, ar ilgtspējīgas platību pārvaldības palīdzību tā vietā, lai apbūvētu jaunas zemes platības;
37. atzinīgi vērtē to, ka Leipcigas hartā liela nozīme piešķirta transporta veidu savstarpējiem savienojumiem; uzsver integrētas un ilgtspējīgas transporta sistēmas nozīmi un svarīgo lomu, kāda var būt uzlabotai infrastruktūrai, kas paredzēta riteņbraucējiem un gājējiem, jo īpaši lielās pilsētās; aicina Komisiju izpētīt, vai ir efektīvi mehānismi vietējo iestāžu atbalstam stratēģiju izstrādāšanai attiecībā uz integrētiem transporta tīkliem, īpaši mazāk attīstītos reģionos;
38. uzskata, ka vietējām pašvaldībām ir nekavējoties jānodrošina tehnisko iekārtu atbilstība Eiropas standartiem, lai efektīvi izpildītu pieaugošās ar augstāku dzīves kvalitāti pilsētās saistītās prasības; uzskata, ka dzeramā ūdens piegāde (piemēram, uzlabojot izplatīšanu vai palielinot izplatītā ūdens kvalitāti), notekūdeņu attīrīšana (piemēram, nojaucot tīklus vai būvējot jaunus tīklus) un jebkuras analogas iekārtas ir jāpielāgo visīsākajā laikā jaunajiem regulatīviem nosacījumiem;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

39. izsaka nožēlu, ka pieaug sociālās un ekonomiskās atšķirības, īpaši Eiropas galvaspilsētu reģionos un pilsētās, bet arī lauku apvidos; aicina dalībvalstis risināt šo problēmu un to vairāk ņemt vērā programmu plānošanā attiecībā uz struktūrfondu līdzekļu piešķiršanu;
40. uzskata, ka pilsētām ir īpaša atbildība ES klimata aizsardzības mērķu īstenošanā, jo tām ir īpašas iespējas ierosināt potenciālos risinājumus, lai dotu ieguldījumu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu globālās emisijas samazināšanā; mudina dalībvalstis iekļaut klimata aizsardzību pilsētu attīstības plānos kā horizontālu mērķi;
41. uzsver to, ka ieguldījumi videi nekaitīgās tehnoloģijās, piemēram, novatoriskos profilakses, risku mazinošos un pielāgošanas pasākumos, rada ievērojamas uzņēmējdarbības iespējas ilgtermiņā;
42. norāda, ka pilsētu teritorijas vairāk cieš klimata pārmaiņu iedarbības rezultātā, ja svaiga gaisa koridoru trūkums izraisa papildu sasilšanu un piesārņojuma koncentrāciju;
43. uzsver, ka jāpastiprina centieni, lai uzlabotu integrāciju un sociālo kohēziju, īpaši pārvarot trūkumus apbūvētajā vidē un uzlabojot vides apstākļus, kā arī īstenojot līdzsvarotu pilsētu teritoriju attīstības politiku, proti, stabilizējot kvartālus ar īpašām problēmām un nodrošinot pievilcīgus dzīvokļus, darba un brīvā laika pavadīšanas piedāvājumus;
44. prasa uzlabot nelabvēlīgā situācijā esošu pilsētas kvartālu integrāciju; lūdz dalībvalstu kompetentās iestādes identificēt pazīmes, kas liecina, ka konkrēti pilsētas kvartāli panīkst, un palielināt centienus sociālās integrācijas politikas īstenošanai, lai samazinātu nevienlīdzību un novērstu sociālo atstumtību; uzsver, cik svarīga loma ir maziem un vidējiem uzņēmumiem ekonomikas attīstībā un teritoriālās konkurētspējas nodrošināšanā ne tikai nelabvēlīgā situācijā esošos pilsētas kvartālos, bet visās pilsētu teritorijās;
45. aicina Komisiju saistībā ar turpmākajām finansēšanas programmām, tostarp Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem, pastiprināti atbalstīt projektus, kas veicina attīstību un pieredzes apmaiņu attiecībā uz ilgtspējīgu pilsētu pārvaldību, pilsētu vides problēmu risināšanu, kā arī veicina pilsētu ieguldījumu cīņā pret klimata pārmaiņām;
46. uzskata, ka pilsētu identitātes stiprināšana un aktīva pilsoniskā sabiedrība pilsētās var dot ieguldījumu Leipcīgas hartas veiksmīgā īstenošanā; aicina Komisiju un dalībvalstis uzsākt teritoriālu dialogu, lai veicinātu sabiedrības līdzdalību pilsētu teritoriju atjaunošanas un attīstības plānošanā;
47. aicina dalībvalstis, kā arī to reģionus un pilsētas turpmāk lielāku uzmanību pievērst augstas kvalitātes celtniecības vides kultūras radīšanai ("Celtniecības kultūra"), kā arī pienācīgu mājokļu pieejamībai par pieņemamām cenām, kas ir izšķiroši faktori sociālās iekļaušanas un pilsētu dzīves kvalitātes nodrošināšanai saistībā ar pilsētu ilgtspējīgu attīstību, vienlaicīgi pievēršot īpašu uzmanību publiskā sektora kvalitātei, sevišķi attiecībā uz arhitektoniskā veidojuma kvalitāti, tādējādi nodrošinot Eiropas iedzīvotāju lielāku labklājību;
48. aicina Padomi, jo īpaši Slovēnijas un Francijas prezidentūras, attīstīt Vācijas un Portugāles prezidentūras laikā panākto attiecībā uz teritoriālo kohēziju un turpināt pieņemt priekšlikumus šajā sakarā; atsaucoties uz lielo uzmanību, kas līdz šim pievērsta pilsētām, attiecībām starp pilsētām un lauku apvidiem, zemes plānošanas jautājumiem, uzskata, ka turpmākajās iniciatīvās lielāka uzmanība jāpievērš mazāk attīstīto reģionu vajadzībām, piemēram salu, kalnu, pierobežas teritorijām, kā arī attālām un mazapdzīvotām teritorijām;
49. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Reģionu komitejai.

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

Austrumtimora

P6_TA(2008)0070

Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra rezolūcija par Austrumtimoru

(2009/C 184 E/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Austrumtimoru,
 - ņemot vērā ANO ģenerāļsekretārā īpašā pārstāvja paziņojumu Drošības padomei (5432. sanāksme),
 - ņemot vērā ziņojumu no *Ana Gomes* vadītās Eiropas Parlamenta vēlēšanu novērošanas delegācijas Austrumtimoras Demokrātiskajā Republikā laika posmā no 2007. gada 27. jūnija līdz 2007. gada 2. jūlijam,
 - ņemot vērā paziņojumu par parlamenta vēlēšanām Austrumtimorā, ko 2007. gada 5. jūlijā Eiropas Savienības vārdā veica Portugāles prezidentūra,
 - ņemot vērā 2008. gada 11. februāra paziņojumu, kurā ANO Drošības padome nosoda uzbrukumu Austrumtimoras prezidentam *Jose Ramos-Horta*,
 - ņemot vērā ES Augstā pārstāvja kopējās ārpolitikas un drošības politikas jautājumos Havjera Solanas 2008. gada 11. februāra deklarāciju, kurā pauž nosodījumu atentāta mēģinājiem Austrumtimorā,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,
- A. tā kā 600 karavīru atlaišana no karadienesta 2006. gada aprīlī (pēc šo karavīru sūdzībām) valstī izraisīja nopietnu drošības krīzi, kuru raksturoja bruņotas sadursmes (starp bruņotajiem spēkiem un atlaisto karaspēku, kā arī ar policijas spēkiem), policijas dezorganizācija, nemieri un vispārējās vardarbības izpausmes no bandu puses, kā rezultātā vairāki desmiti cilvēku tika nogalināti, vēl vairāk cilvēku tika ievainoti un 150 000 tūkstoši cilvēku pameta savas mājas, turklāt puse no viņiem atrodas nometnēs;
- B. tā kā šī drošības krīze izraisīja arī ministru prezidenta *Mari Alkatiri* vadītās valdības sabrukumu 2006. gada jūnijā un *José Ramos Horta* vadītas pagaidu valdības nozīmešanu;
- C. tā kā 2007. gada 9. maijā ministru prezidentu un Nobela prēmijas laureātu *José Ramos Horta* ievēlēja par Austrumtimoras prezidentu un pēc 2007. gada 30. jūnija parlamenta vēlēšanām bijušais prezidents *Kay Rala Xanana Gusmão* 2007. gada 6. augustā kļuva par valsts ministru prezidentu, tādējādi dodot cerību, ka situācija valstī pilnībā stabilizēsies un demokrātiskās iestādes tiks pienācīgi respektētas;
- D. tā kā politiskā nestabilitāte Austrumtimorā turpinājās, neskatoties uz brīvajām un miermīlīgajām prezidenta un parlamenta vēlēšanām, kā arī starptautiskās kopienas ciešāku iesaistīšanos ANO uzraudzībā pēc Austrumtimoras iestāžu lūguma;
- E. tā kā šo nestabilitāti daļēji izraisīja tas, ka no tiesiskuma ievērošanas atteicās neapmierināto karavīru vadītājs bijušais majors *Alfredo Reinado*, kurš 2006. gadā izbēga no cietuma un iedvesmoja vardarbīgi noskaņotas jauniešu bandas valsts galvaspilsētā;
- F. tā kā nemiernieku grupas, organizējot atsevišķus, bet vienlaikus koordinētus uzbrukumus pret valsts vadību un iestādēm, 2008. gada 11. februārī sašāva un nopietna ievainoja Austrumtimoras prezidentu *Ramos Horta*, kurš kritiskā stāvoklī atrodas kādā Austrālijas slimnīcā, kā arī atklāja uguni uz ministru prezidentu *Xanana Gusmão*;
- G. tā kā Austrumtimoras parlaments izsludināja ārkārtas stāvokli, kurš vēl joprojām nav atcelts; tā kā valdība ir lūgusi palīgspēkus 1600 starptautiskajiem miera uzturētājiem, kuri jau ir izvietoti Austrumtimorā;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

- H. tā kā šie vardarbīgie uzbrukumi Austrumtimoras galvenajām valsts iestādēm un demokrātiski ievēlētajiem valsts vadītājiem vēl aizvien ir 2006. gada krīzes sekas, kā rezultātā top skaidrs, ka neskatoties uz valsts iestāžu, ANO integrētās misijas Austrumtimorā (*UNMIT*) un starptautisko spēku centieniem, efektīva valsts drošības sistēma un tiesiskums valstī vēl nepastāv;
- I. tā kā kvalificēti novērotāji ir vērsuši uzmanību uz to, ka *UNIPOL* un citi starptautiskie spēki savlaicīgi un atbilstošā veida neatbildēja uz 2008. gada 11. februāra uzbrukumiem un ka tikai Portugāles Republikas nacionālā gvarde, saņemot attiecīgu uzaicinājumu, efektīvi iejaucās;
- J. tā kā uzbrukumi notika pēc tam, ka prezidents *Ramos Horta* pats personīgi centās vienoties par risinājumu ar nemierniekiem; tā kā precīza notikumu hronoloģija nav skaidra un jautājums par valsts un starptautisko drošības spēku lomu vēl joprojām ir neatbildēts;
- K. tā kā, neskatoties uz valsts ienākumiem no naftas, Austrumtimoras ekonomikas sliktais stāvoklis, kad 40 % iedzīvotāju dzīvo zem nabadzības sliekšņa un 60 % iedzīvotāju ir 18 gadus veci un jaunāki, vispārējais bezdarbs apmēram 80 % līmenī, kā arī augstie analfabētisma rādītāji rada ļoti nestabilus sociālos apstākļus un palielina civilo nemieru iespēju;
- L. tā kā gan ES, gan ANO ir publiski apņēmušās atbalstīt neatkarību, demokrātiju un tiesiskumu Austrumtimorā, kam ir nepieciešama valsts iestāžu stiprināšana, laba pārvaldība, valsts līdzekļu pareiza izmantošana, lai cīnītos pret nabadzību un bezdarbu un veicinātu attīstību un sociālo taisnīgumu, kā arī nevainojama uzvedība no Austrumtimoras kaimiņvalstu puses;
- M. tā kā Austrumtimora ir ĀKK valstu grupas pilntiesīga locekle un šī iemesla dēļ ES ir īpaši atbildīga par ieguldījuma sniegšanu demokrātiskas pārvaldes stiprināšanā šajā valstī, un tāpēc tai ir jāatbalsta Austrumtimoras iestāžu ievērojamie centieni palielināt to veiktspēju;
- N. tā kā būtu jāņem vērā Austrumtimoras iedzīvotāju neatņemamās suverenās tiesības, jo īpaši uz savas valsts dabas resursiem,
1. stingri nosoda mēģinājumu nogalināt prezidentu *J. Ramos Horta* un novēl, lai viņš pilnīgi atveseļotos un ātri pārņemtu valsts vadību;
 2. stingri nosoda tajā pašā laikā notikušo uzbrukumu ministru prezidentam *Xanana Gusmão*, kurš par laimi netika skarts, un cer, ka Austrumtimoras valdība kopā ar valsts prezidentu un Austrumtimoras parlamentu spēs novērst šos ievērojamus draudus Austrumtimoras stabilitātei un sadarbosies, lai nodrošinātu likumu un kārtības ievērošanu un demokrātisko iestāžu normālu funkcionēšanu atbilstoši konstitūcijai;
 3. aicina visas iesaistītās puses Austrumtimorā atturēties no vardarbības un iesaistīties visaptverošā dialogā, kā arī piedalīties demokrātiskajā procesā, ievērojot tiesiskos un konstitucionālos principus, tādējādi sniedzot ieguldījumu sociālās un politiskās stabilitātes atjaunošanā;
 4. pauž bažas par to, ka Austrumtimoras iestādes, *UNMIT* un starptautiskie drošības spēki, cenšoties panākt iekšēju izlīgumu un ieņemot nenoteiktu nostāju attiecībā uz personām, kurām ir jāstājas tiesas priekšā, var likt noprast, ka nesodāmība un tiesiskuma neievērošana ir pieļaujama;
 5. nosoda visus, kas mēģinās izmantot nestabilo situāciju Austrumtimorā pēc 2008. gada 11. februāra uzbrukumiem, un aicina visas puses ar cieņu izturēties pret politiskajām iestādēm, kuras izveidoja pēc 2007. gada prezidenta un parlamenta vēlēšanām, un sadarboties ar šīm iestādēm;
 6. aicina veikt visaptverošu izmeklēšanu, ievērojot Austrumtimoras Demokrātiskās Republikas konstitucionālo un tiesisko regulējumu, sadarbojoties ar starptautisko kopienu un saņemot tās atbalstu, lai ar šīs izmeklēšanas palīdzību noskaidrotu visu, kas saistīts ar šo acimredzamo valsts apvērsuma mēģinājumu un valsts drošības sistēmas nespēju nodot tiesai par šiem uzbrukumiem atbildīgās personas; atzinīgi vērtē to, ka Apvienoto Nāciju Organizācijas un Austrumtimoras policija uzsāka uzbrukumu kopēju izmeklēšanu;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

7. mudina galvenos Austrumtimoras politiskos spēkus, kuri atrodas gan pie varas, gan opozīcijā, iesaistīties visu pušu kopējo centienos, lai valstī pēc iespējas ātrāk panāktu vienošanos par galvenajiem jautājumiem, kas saistīti ar valsts darbību, piemēram, bruņoto spēku lomu, policiju un tiesu sistēmas stiprināšanu; piedāvā atbalstīt Austrumtimoras parlamenta partiju centienus šajā nolūkā;
8. atzīmē, ka starptautiskās sabiedrības un jo īpaši ANO un tās Drošības padomes lomai ir liela nozīme Austrumtimoras valsts, tās neatkarības un suverenitātes, kā arī šīs jaunās valsts demokrātijas stiprināšanas procesā;
9. uzsver, cik svarīga ir Austrumtimoras kaimiņvalstu uzvedība, tām ievērojot un veicinot Austrumtimoras sabiedrības stabilitāti un tās valsts demokrātisko iestāžu stiprināšanu; atzinīgi vērtē Indonēzijas pozitīvo nostāju pēc Austrumtimoras neatkarības atzīšanas, kā arī Austrālijas un citu valstu lēmumu sniegt palīdzību;
10. aicina Padomi un Komisiju mudināt Austrumtimoras iestādes un UNMIT aizliegt, izformēt un atbrūņot visas paramilitārās grupas, bruņotās bandas un bruņotos civiliedzīvotājus, kā arī visās oficiālajās sanāksmēs un augstākajā līmenī darīt zināmas Apvienoto Nāciju Organizācijai un Austrumtimoras valdībai ES bažas par valsts spējām nodrošināt drošību un par tiesiskuma ievērošanu;
11. aicina starptautiskās organizācijas sniegt lielāku atbalstu, uzsākot plašu apspriežu procesu un izvēloties sistemātisku un visaptverošu pieeju, kā tas ieteikts ANO Drošības padomes rezolūcijā 1704(2006) un secīgi pieņemtajos ANO ziņojumos, lai tādējādi Austrumtimora varētu reformēt tās nestabilo un politizēto drošības nodrošināšanas jomu, jo tas ir būtiski svarīgi demokrātiskas un drošas valsts pilnīgai funkcionēšanai; aicina Austrumtimoras valdību šo uzdevumu padarīt par prioritāti; aicina izmantot ANO Drošības jomas atbalsta vienības pieredzi, valstī īstenojot apspriedes par drošības jomas reformu; aicina Padomi, Komisiju un citus starptautiskos palīdzības sniedzējus izveidot mehānismu, lai ar to uzlabotu drošības jomā sniegtā atbalsta saskaņošanu; aicina UNMIT piešķirt Drošības jomas atbalsta vienībai līdzekļus un personālu, kas nepieciešams apspriežu procesa un visaptveroša pārskata īstenošanai;
12. iesaka Austrumtimoras iestādēm cieši ievērot un pilnībā īstenot tiesu lēmumus un pavēles, nepieciešamības gadījumā izmantojot valstī atrodošos starptautisko spēku atbalstu;
13. aicina Austrumtimoras iestādes un UNMIT atbalstīt tiesiskumu, cīnīties pret nesodāmību par noziegumiem un nodrošināt, ka visur Austrumtimorā, jo īpaši policijas un bruņotajos spēkos, tiek ievēroti starptautiskie cilvēktiesību standarti,
14. atkārtoti atzīst, ka Austrumtimorai ir nepieciešams politiskais, tehniskais un finansiālais atbalsts, lai tā varētu veidot infrastruktūru un administratīvās struktūras, kurām ir liela nozīme Austrumtimoras attīstības plāna īstenošanas atsākšanā, kā arī lai spēcīgāku Austrumtimoras ekonomiku un veicinātu nodarbinātību; aicina starptautisko kopienu sniegt pastāvīgu atbalstu nabadzības novēršanai Austrumtimorā un nodrošināt palīdzību, lai atjaunotu valsts ekonomiskajai attīstībai nepieciešamās fiziskās un administratīvās struktūras;
15. aicina ES un starptautisko kopienu, jo īpaši Austrumtimoras kaimiņvalstis un ASEAN dalībvalstis, arī turpmāk sniegt un palielināt atbalstu, kas nepieciešams, lai stiprinātu demokrātiju un demokrātisko kultūru Austrumtimorā, galveno uzmanību veltot daudzpartiju kultūrai, vārda brīvībai un iestāžu — proti, parlamenta, valdības, tiesu sistēmas, drošības, aizsardzības un tiesībaizsardzības aģentūru — veidošanai, un nodrošināt palīdzību, lai visā valstī steidzamā kārtā tiktu izplatīti informācijas nesēji un lai tiktu stiprinātas izglītības un veselības aizsardzības sistēmas, kā arī mājokļu, sanitāro sistēmu un ūdens piegādes infrastruktūra;
16. aicina Komisiju paātrināt un pabeigt pilnībā funkcionējošas delegācijas izveidi Dili;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

17. iesaka nosūtīt uz Austrumtimoru *ad hoc* Parlamenta delegāciju, lai tā vēlreiz novērtētu politisko situāciju, paustu solidaritāti ar demokrātiskajiem spēkiem un iestādēm un vēlreiz piedāvātu Eiropas Parlamenta palīdzību Austrumtimoras parlamenta demokrātiskas darbības nodrošināšanai;

18. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai Austrumtimoras valsts prezidentam, parlamentam un valdībai, ES Augstajam pārstāvim kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā, ĀKK valstu valdībām, ES dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Austrālijas un Indonēzijas valdībām, ASEAN ģenerālsēkretāram un sekretariātam, ANO ģenerālsēkretāram, ANO ģenerālsēkretāra īpašajam pārstāvim Austrumtimorā un ANO Drošības padomei.

Baltkrievija

P6_TA(2008)0071

Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra rezolūcija par Baltkrieviju

(2009/C 184 E/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā iepriekšējās rezolūcijas par situāciju Baltkrievijā, īpaši 2006. gada 6. aprīļa rezolūciju par situāciju Baltkrievijā pēc 2006. gada 19. marta prezidenta vēlēšanām ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Komisijas 2006. gada 21. novembra deklarāciju par Eiropas Savienības gatavību saistībā ar Eiropas kaimiņattiecību politiku atjaunot attiecības ar Baltkrieviju un tās iedzīvotājiem,
 - ņemot vērā Saharova balvu par domas brīvību, ko 2004. gada 14. decembrī piešķīra Baltkrievijas Žurnālistu apvienībai un 2006. gada 13. decembrī Aleksandram Miļinkēvičam,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,
- A. tā kā Eiropas Parlaments ir vairākkārt asi nosodījis neveiksmīgās prezidenta, parlamenta un pašvaldību vēlēšanas Baltkrievijā;
- B. tā kā tas ir aicinājis Padomi un Komisiju iesniegt priekšlikumus, lai starptautiskās organizācijās turpinātu izdarīt spiedienu uz A. Lukašenko režīmu un ir pieprasījis īstenot specifisk un uz mērķi vērstu sankciju kopumu, kas stingri sodītu apspiešanā vainīgās personas, nepasliktinot Baltkrievijas iedzīvotāju situāciju;
- C. tā kā tas ir jo īpaši nosodījis to, ka Baltkrievijā netiek ievērota un tiek ignorēta vietējā demokrātija, kas ir jebkuras demokrātiskas valsts pārvaldes stūrakmens un kas pauž vienkāršo iedzīvotāju vēlmi piepildīt savas patiesākās cerības un vēlmes;
- D. tā kā nepārtrauktais politiskais un administratīvais spiediens uz Baltkrievijas nevalstiskajām organizācijām apdraud šo organizāciju pastāvēšanu un mazina viņu neatkarību;
- E. tā kā 2008. gada janvārī Minskā notika vairākas uzņēmēju rīkotas protesta akcijas un šo demonstrāciju vadītāji tika aizturēti un nereti sisti;
- F. tā kā nesen ir notikuši pozitīvi pavērsieni saistībā ar Eiropas Komisijas delegācijas Minskā atvēršanu,

⁽¹⁾ OV C 293 E, 02.12.2006., 304. lpp.

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

1. pauž dziļu nožēlu par to, ka situācija demokrātijas, cilvēktiesību un tiesiskuma jomā Baltkrievijā neuzlabojas; norāda, ka aizvien notiekošie patvaļīgie pilsoniskās sabiedrības locekļu un opozīcijas aktīvistu aresti, īpaši Aleksandra Miļinkēviča pagaidu arests, un neatkarīgo plašsaziņas līdzekļu darbības aizliegums ir pretrunā nesējamiem Baltkrievijas valdības apgalvojumiem par vēlmi uzlabot attiecības ar Eiropas Savienību;
2. pauž dziļu nožēlu par to, ka žurnālistam *Aliksandr Zdvizhkov* ir piespriesti trīs gadi cietumsoda, uzskatot, ka sods ir pārāk bargs, un aicina Baltkrievijas valdību pārskatīt šo lēmumu;
3. ņem vērā to, ka nesēn atbrīvoti vairāki demokrātiskās opozīcijas aktīvistu, tostarp Baltkrievijas Tautas frontes jauniešu kustības un Jaunās frontes (*Malady Front*) vadītāji, bet nosoda to, ka pēc 2008. gada 16. janvāra Minskā notikušās manifestācijas, kuras mērķis bija demonstrēt solidaritāti ar apcietinājumā esošajiem Baltkrievijas opozīcijas aktīvistiem un bez vēsts pazudušo pazīstamo baltkrievu ģimenēm, šie aktīvistu tika arestēti, 15 dienas atradās apcietinājumā un viņiem draudēja izslēgšana no universitātes;
4. mudina Baltkrievijas valsts iestādes nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot vēl neatbrīvoto politiesslodzīto *Alyksandr Kazulin* un pārtraukt izmantot iebiedēšanu, vajāšanu, mērķtiecīgus arestus un politiski motivētas kriminālvajāšanas pret demokrātiskās opozīcijas aktīvistiem un Baltkrievijas pilsonisko sabiedrību;
5. atzinīgi vērtē nesēnos pavērsienus attiecībā uz nolīgumiem par Eiropas Komisijas delegācijas izveidi Minskā, uzskatot to par pozitīvu soli ceļā uz dialoga ar Eiropas Savienību atjaunošanu; aicina Komisiju pilnībā izmantot visas iespējas, ko piedāvā delegācijas atvēršana;
6. atgādina, ka Eiropas Savienība 2006. gada 21. novembrī paziņoja par gatavību saistībā ar Eiropas kaimiņattiecību politiku atjaunot attiecības ar Baltkrieviju un tās iedzīvotājiem, tiklīdz Baltkrievijas valdība var pierādīt, ka tā ievēro demokrātiskas vērtības un Baltkrievijas iedzīvotāju pamattiesības;
7. uzsver, ka, lai varētu iesaistīties vērā ņemamā dialogā ar ES, Baltkrievijai ir jāīsteno atlikušie nosacījumi, kas ietverti neoficiālajā dokumentā "Ko ES var sniegt Baltkrievijai", tostarp jāatbrīvo politiesslodzītie, jāaizliedz nāvessods, jānodrošina neatkarīgu plašsaziņas līdzekļu darbība un vārda brīvība, tiesu iestāžu neatkarība un demokrātisko vērtību un Baltkrievijas iedzīvotāju pamattiesību ievērošana;
8. nosoda to, ka Baltkrievija ir vienīgā valsts Eiropā, kurā vēl aizvien tiek piespriests nāvessods, kas ir pretrunā Eiropas vērtībām;
9. mudina Baltkrievijas varas iestādes atcelt 2008. gada 8. februāra Dekrētu Nr. 70, kura noteikumi pārkāpj Baltkrievijas iedzīvotāju tiesības uz piekļuvi izglītībai un rada šķēršļus iestāties augstākās izglītības iestādēs;
10. mudina Baltkrievijas varas iestādes, organizējot 2008. gada 28. septembrī paredzētās parlamenta vēlēšanas, ievērot Eiropas Drošības un Sadarbības Organizācijas (EDSO) standartus; aicina valdību nodrošināt demokrātiskās opozīcijas pārstāvjiem iespēju piedalīties vēlēšanu apgabalu komisijās, ļaut reģistrēties visiem deputātu kandidātiem un novērotājiem un nerādīt šķēršļus plašu un pilnīgu starptautisko vēlēšanu novērošanas misiju īstenošanai;
11. aicina Padomi un Komisiju veikt tālākus pasākumus, lai atvieglotu un liberalizētu vīzu režīmu Baltkrievijas pilsoņiem, jo tikai šāda rīcība var palīdzēt izpildīt galveno ES politikas mērķi saistībā ar Baltkrieviju, proti, atvieglot un veicināt cilvēku savstarpējos kontaktus un panākt valsts demokratizāciju; tādēļ aicina apsvērt iespēju atcelt maksu par vīzu tiem Baltkrievijas pilsoņiem, kas ieeļo Šengenas zonā, jo tas ir vienīgais veids, kā nepieļaut Baltkrievijas un tās iedzīvotāju tālāku izolāciju;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

12. aicina Šengenas zonas dalībvalstis izmantot pieejamos līdzekļus (valsts nodeva par vīzu), lai atvieglotu Baltkrievijas pilsoņu pārvietošanos attiecīgās dalībvalsts teritorijā;
13. aicina Padomi, Komisiju un starptautisko kopienu sniegt lielāku atbalstu Baltkrievijas pilsoniskajai sabiedrībai un jo īpaši palielināt finansiālo palīdzību neatkarīgiem plašsaziņas līdzekļiem, nevalstiskajām organizācijām un ārzemēs studējošajiem Baltkrievijas studentiem; atzinīgi vērtē Komisijas finansiālo atbalstu Eiropas Humanitārajai universitātei Viļņā, Lietuvā; aicina Padomi un Komisiju apsvērt iespēju sniegt finansiālu atbalstu tiem pastāvošajiem projektiem, kuru mērķis ir radīt neatkarīgu Baltkrievijas televīzijas kanālu *Belsat*;
14. pauž solidaritāti Baltkrievijas demokrātiskajai opozīcijai un šīs kustības līderim Aleksandram Miļinkēvičam, kā arī visiem Baltkrievijas iedzīvotājiem, kuri tiecas pēc neatkarīgas, atvērtas un demokrātiskas Baltkrievijas, kurā valda tiesiskums; aicina opozīcijas vadītājus demonstrēt vienotību un apņēmību gaidāmajās parlamenta vēlēšanās;
15. nosoda Baltkrievijas varas iestāžu lēmumu ne reizi vien pēdējo gadu laikā nepiešķirt ieeļošanas vīzas Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu deputātiem; aicina Baltkrievijas varas iestādes turpmāk vairs neradīt šķēršļus Eiropas Parlamenta delegācijai attiecībām ar Baltkrieviju apmeklēt valsti un gūt nepastarpinātu pieredzi un novērojumus Baltkrievijā;
16. nosoda Baltkrievijas varas iestāžu radītos ierobežojumus ārvalstu garīdzniekiem, kuru mērķis ir ierobežot viņu iekļūšanu valstī, lai darbotos reliģiskās organizācijās, un aicina Baltkrievijas varas iestādes atcelt šos ierobežojumus;
17. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu parlamentiem un valdībām, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretāram EDSO Parlamentārajai asamblejai, Eiropas Padomei un Baltkrievijas varas iestādēm.

Ziemeļkivu reģions

P6_TA(2008)0072

Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra rezolūcija par Ziemeļkivu reģionu

(2009/C 184 E/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2008. gada 17. janvāra rezolūciju par stāvokli Kongo Demokrātiskajā Republikā un izvarošanu kā kara noziegumu ⁽¹⁾ un ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par cilvēktiesību pārkāpumiem Kongo Demokrātiskajā Republikā (KDR),
- ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2007. gada 22. novembra rezolūciju par stāvokli Kongo Demokrātiskajā Republikā, īpaši valsts austrumu daļā, un šīs situācijas ietekmi uz reģionu,
- ņemot vērā 2007. gada 15. novembra rezolūciju par Eiropas Savienības atbildi uz nestabilām situācijām jaunattīstības valstīs ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai ar nosaukumu “ES atbilde uz nestabilām situācijām — iesaistīšanās situācijās, kad ilgtspējīga attīstība, stabilitāte un miers ir apdraudēti” (COM(2007)0643) un tam pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu (SEC(2007)1417),

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0022.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0540.

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2005. gada 24. oktobra rezolūciju Nr. 60/1 par 2005. gada pasaules sammita rezultātiem, un īpaši 138.—140. punktu par iedzīvotāju aizsardzības atbildību,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,
- A. tā kā kopš 1998. gada konfliktā, kurš ir skāris KDR, ir gājuši bojā 5 400 000 cilvēku, un šis konflikts joprojām tieši vai netieši izraisa 1 500 cilvēku nāvi katru dienu;
- B. tā kā ilgstošās cīņas starp Kongo armiju, atlaistā ģenerāļa *Laurent Nkunda* nemierniekiem un Demokrātisko Ruandas atbrīvošanas spēku (*FDLR*, pazīstams arī kā *Interhamwes*) kaujiniekiem jau daudzus mēnešus Ziemeļkivu reģiona civiliedzīvotājiem liek atrasties briesmīgā stāvoklī;
- C. tā kā pēdējo 18 mēnešu laikā KDR austrumos *Laurent Nkunda* nemiernieku spēki, kā arī *FDLR* kaujinieki un pati Kongo armija ir izraisījuši masu slepkavības, jaunu meiteņu, māšu un vecmāmiņu izvarošanas, civiliedzīvotāju un bērnu karavīru piespiedu vervēšanu, kā arī daudzus citus vardarbības aktus un nopietnus cilvēktiesību pārkāpumus;
- D. tā kā ANO misijai Kongo Demokrātiskajā Republikā (*MONUC*) saskaņā ar ANO hartas VII nodaļu ir pilnvaras, kuras ļauj izmantot visus nepieciešamos līdzekļus, lai apturētu jebkādu mēģinājumu lietot spēku, ar kuru gan ārvalstu, gan Kongo bruņoti grupējumi, īpaši Ruandas bruņotie spēki (*ex-FAR*) un *Interhamwe*, apdraud politisko procesu, kā arī lai aizsargātu civiliedzīvotājus no nebeidzamiem fiziskas vardarbības draudiem;
- E. tā kā 2008. gada 25. janvārī ANO ģenerāļsekretāra īpašais pārstāvis KDR paziņoja, ka uz KDR tiks nosūtīti novērotāji, lai uzraudzītu uguns pārtraukšanu visās teritorijās, kuras iepriekš bija okupējuši bruņoti grupējumi, kā arī tiks nostiprināts *MONUC* Gomas biroja militārais un civilais personāls;
- F. tā kā Gomas 2008. gada 23. janvāra miera, drošības un attīstības konferencē izteica solījumus par pakāpenisku demobilizāciju un uguns pārtraukšanu, ietverot uguns pārtraukšanu no visām karojošajām pusēm, visu nevalstisko spēku atbrūnošanu, visu pārvietoto cilvēku atgriešanos un iekārtošanos no jauna KDR austrumos, kā arī uguns pārtraukšanas uzraudzības pagaidu mehānisma ieviešanu;
- G. tā kā šīs demobilizācijas praktiskie jautājumi jāprecizē Miera un drošības apvienotajā tehniskajā komitejā, līdzdarbojoties KDR valdībai un nodrošinot starptautisko atbalstu šim uzdevumam;
- H. ņemot vērā to, ka kaujās ir iesaistījušies *FDLR*, kuru kaujinieki meklē patvērumu šajā reģionā;
- I. tā kā Kongo armijai nav nepieciešamo cilvēkresursu, tehnisko un finanšu līdzekļu, lai veiktu uzdevumus Ziemeļkivu, un tas ir galvenais iemesls, kāpēc Kongo armija iedzīvotājus drīzāk apdraud, nekā strādā iedzīvotāju un miera labā;
- J. tā kā ir steidzami jāatrod Ziemeļkivu krīzes politisks risinājums, lai nostiprinātu mieru un demokrātiju, kā arī veicinātu stabilitāti un attīstību visu Lielo ezeru reģiona tautu labklājības labā;
- K. tā kā 2007. gada 3. septembrī Kinšasā tikās *Mbusa Nyamwisi* un *Charles Murigande*, respektīvi Kongo un Ruandas ārlietu ministri, lai rastu Ziemeļkivu konflikta risinājumu;
- L. tā kā 2008. gada 28.–30. janvārī Beni notika sanāksme, kuras līdzpriekšsēdētāji bija KDR aizsardzības ministrs *Chikez Diemu* un Ugandas aizsardzības ministrs *Crispus Kiyonga*;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

- M. tā kā kopš 2006. gada beigām KDR skārušais konflikts 400 000 cilvēku ir piespiedis bēgt, un ka šobrīd Ziemeļkivu reģionā ir 800 000 pārvietotu personu;
- N. tā kā pilsoņu karā, kurš notiek jau trīs gadus, valsts bagātības sistemātiski izlaupa Kongo valdības sabiedrotie un ienaidnieki;
- O. tā kā Kongo valdībai un starptautiskajai sabiedrībai būs nepieciešami vairāki gadi stabila darba un ievērojami finanšu ieguldījumi, lai KDR kopumā un īpaši Ziemeļkivu reģionā panāktu ievērojamu veselības uzlabošanu un mirstības samazināšanu;
- P. tā kā 2008. gada 3. februārī Lielo ezeru reģionu skāra pēc Rihtera skalas 6 balles stipra zemestrīce, jo īpaši Bukavu un Gomas pilsētu, kā arī to apkārtni, kuru jau bija smagi skāruši konflikti, nesot nāvi un ievainojumus, kā arī ievērojamus materiālos zaudējumus;
- Q. tā kā pēc 2007. gada beigās notikušās karadarbības daudzas humanitārās organizācijas bija spiestas pārtraukt savu darbu, un tāpēc vairs nenotiek piegādes veselības centriem vai arī darbinieki tos ir pametuši;
- R. tā kā "Ārsti bez robežām" (*Médecins Sans Frontières*), ir paziņojuši, ka Ziemeļkivu reģiona vietējie iedzīvotāji un pārvietotās personas tiek strauji novārdzinātas, un ka kauju turpināšanās neļauj humānās palīdzības sniedzējiem piekļūt noteiktos apgabalos, kuros ir nepieciešama steidzama pārtikas un medicīniskās aprūpes palīdzība;
- S. tā kā nepietiekams uzturs ir vēl viens aspekts, kas Ziemeļkivu reģionā pašlaik esošos iedzīvotājus padara ārkārtīgi neaizsargātus, un tā kā "Ārsti bez robežām" medicīniskās palīdzības programmu dati rāda, ka nepietiekama uztura problēma Ziemeļkivu ir būtami samilzusi, kā arī īpašas bažas rodas par tām ģimenēm, pie kurām pārtikas palīdzība nenonāk,
1. pauž dziļu sašutumu par masu slepkavībām un noziegumiem pret cilvēci, kuri jau pārāk daudzus gadus notiek Ziemeļkivu, un prasa visām kompetentām valstu un starptautiskām iestādēm sistemātiski vajāt un sodīt noziegumu izdarītājus, lai kas viņi būtu, un prasa ANO Drošības padomei steidzami veikt visus iespējamus pasākumus, ar kuriem var patiešām novērst turpmākus uzbrukumus civiliedzīvotājiem Ziemeļkivu reģionā;
 2. atzīmē, ka, neskatoties uz plašajām pilnvarām, MONUC nav pietiekami daudz līdzekļu, lai varētu novērst šīs masu slepkavības, izvarošanas, laupīšanas, civiliedzīvotāju un bērnu piespiedu vervēšanu, kā arī daudzus citus vardarbības aktus un cilvēktiesību pārkāpumus, un prasa Padomei un Komisijai nodrošināt, ka jaunākā MONUC nostiprināšana ievērojami uzlabo Ziemeļkivu iedzīvotāju drošību, bet, ja to nevar nodrošināt, steidzami lūgt ANO Drošības padomi dot MONUC līdzekļus šo uzdevumu izpildei, sākot ar efektīvas un ilgstošas civiliedzīvotāju aizsardzības nodrošināšanu reģionā;
 3. prasa neievērot ne vismazāko iecietību attiecībā uz seksuālo vardarbību, ko izmanto kā kara ieroci, pret meitenēm un sievietēm, un prasa piemērot smagus sodus šo noziegumu izdarītājiem; atgādina reproduktīvās veselības pakalpojumu pieejamības nozīmi konflikta zonās un bēgļu apmetnēs;
 4. atzinīgi vērtē Gomas miera konferences sarīkošanu, ņemot vērā nepieciešamību rast politisku risinājumu konfliktam, kurš ir skāris KDR austrumus; tomēr uzsver, ka, neskatoties uz to, ka *Interhamwes* (*FDLR*) pārstāvju klātbūtne ir ievērojami sarūkusi, demobilizācijas solījumi un apņemšanās ieviest uguns pārtraukšanu, par ko vienojās 2008. gada 23. janvārī konferences beigās, ir nepārliciecināmi, un tādēļ atkārtoti mudina visas konfliktā iesaistītās puses neatlaidīgi strādāt, lai panāktu mieru un pārtrauktu cilvēktiesību un starptautisko tiesību aktu cilvēktiesību jomā pārkāpumus, izbeigt visus uzbrukumus civiliedzīvotājiem, kā arī ļaut humānās palīdzības organizācijām sniegt palīdzību civiliedzīvotājiem;
 5. atgādina, ka šīs demobilizācijas praktiskie jautājumi jāprecizē Miera un drošības apvienotajā tehniskajā komitejā, līdzdarbojoties KDR valdībai un nodrošinot starptautisko atbalstu šim uzdevumam, un prasa, lai šo komiteju izveido cik iespējams drīz, lai pabeigtu demobilizācijas jautājumu risināšanu;

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

6. atzinīgi vērtē Kongo un Ruandas ārlietu ministru tikšanos 2007. gada septembrī, un prasa Ruandas varas iestādēm reāli piedalīties dažādajos centienos atrisināt Ziemeļkivu konfliktu, īpaši attiecībā uz apsūdzības procesiem, atbruņošanas, demobilizāciju un Ziemeļkivu reģionā esošo *Interhamwes* pārstāvju repatriāciju;
 7. aicina Padomi un Eiropas Komisiju atbrīvot līdzekļus ārkārtas gadījumiem, ņemot vērā ārkārtīgi smago humanitāro stāvokli, kurā atrodas Ziemeļkivu dzīvojošās tautas un kuru ir izraisījuši ne tikai konflikti, kuri šajā reģionā turpinās, bet arī 2008. gada 3. februāra zemestrīce, kā arī nodrošināt, ka humānās palīdzības sniedzēji var pildīt savu uzdevumu vislabākajos iespējamajos apstākļos;
 8. aicina Padomi un Komisiju nekavējoties īstenot liela mēroga medicīniskās palīdzības programmas civiliedzīvotājiem KDR austrumos, lai apmierinātu iedzīvotāju neatliekamās vajadzības un ņemot vērā paredzamo un nepieciešamo reģiona rekonstrukciju;
 9. prasa izveidot efektīvus kontroles mehānismus, piemēram, kā Kimberli process, lai sertificētu to dabas resursu izcelsmi, kurus ievad ES tirgū;
 10. aicina Eiropas Savienības Padomi, kā arī katru dalībvalsti sniegt īpašu palīdzību KDR austrumu daļas iedzīvotājiem;
 11. aicina Eiropas Savienības misiju Ziemeļkivu sniegt ziņojumu par 2008. gada martā paredzēto vizīti;
 12. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Āfrikas Savienības iestādēm, ES Augstajam pārstāvim kopējās ārpolitikas un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsekretāram, ANO Drošības padomei, ANO Cilvēktiesību padomei, Kongo Demokrātiskās Republikas prezidentam, kā arī parlamentam un valdībai, un Ruandas Republikas prezidentam, kā arī parlamentam un valdībai.
-

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

II

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

Pieprasījums aizstāvēt Claudio Fava imunitāti

P6_TA(2008)0047

Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra lēmums par pieprasījumu aizstāvēt Claudio Fava imunitāti un privilēģijas (2007/2155(IMM))

(2009/C 184 E/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā *Claudio Fava* 2007. gada 29. maijā iesniegto pieprasījumu aizstāvēt viņa imunitāti saistībā ar civilprasību, kas pret viņu celta Marsalas civiltiesā, par ko paziņots 2007. gada 6. jūnija plenārsēdē,
- uz klausot *Claudio Fava* saskaņā ar Reglamenta 7. panta 3. punktu,
- ņemot vērā 9. un 10. pantu 1965. gada 8. aprīļa Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās, kā arī 6. panta 2. punktu 1976. gada 20. septembra Aktā par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlšanu tiešās vispārējās vēlēšanās,
- ņemot vērā Eiropas Kopienu Tiesas 1964. gada 12. maija un 1986. gada 10. jūlija spriedumus⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 6. panta 3. punktu un 7. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0007/2008),

1. nolēm j aizstāvēt *Claudio Fava* imunitāti un privilēģijas;
2. uzdod priekšsēdētājam nekavējoties nosūtīt šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu attiecīgajām Itālijas Republikas iestādēm.

⁽¹⁾ Lieta 101/63, *Wagner/Fohrmann* un *Krier*, 1964. g. krājums (*Recueil*), 195. lpp., un lieta 149/85, *Wybot/Faure* un citi, 1986. g. krājums (*Recueil*), 2391. lpp.

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

Pieprasījums aizstāvēt Witold Tomczak imunitāti

P6_TA(2008)0048

Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra lēmums par pieprasījumu aizstāvēt Witold Tomczak imunitāti un privilēģijas (2007/2130(IMM))

(2009/C 184 E/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2007. gada 24. maija plenārsēdē paziņoto *Witold Tomczak* 2007. gada 21. maija pieprasījumu aizstāvēt viņa imunitāti saistībā ar krimināllietu, kas ir Ostrovas Veļkopoļskas (Polija) rajona tiesas lietvedībā,
 - pēc *Witold Tomczak* uzklaušīšanas 2007. gada 4. oktobrī saskaņā ar Reglamenta 7. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā 8., 9. un 10. pantu 1965. gada 8. aprīļa Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās, kā arī 6. panta 2. punktu 1976. gada 20. septembra Aktā par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlšanu tiešās vispārējās vēlēšanās,
 - ņemot vērā Eiropas Kopienas Tiesas 1964. gada 12. maija un 1986. gada 10. jūlija spriedumus ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Polijas konstitūcijas 105. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 6. panta 3. punktu un 7. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0008/2008),
- A. tā kā *Witold Tomczak* 1997. gada 21. septembrī un 2001. gada 23. septembrī ievēlēja par Polijas parlamenta apakšnama (*Sejm*) deputātu; tā kā pēc Pievienošanās līguma parakstīšanas 2003. gada 16. aprīlī viņš kļuva par novērotāju; tā kā viņš no 2004. gada 1. maija līdz 2004. gada 19. jūlijam bija Eiropas Parlamenta deputāts; tā kā *Witold Tomczak* 2004. gada 13. jūnijā ievēlēja par Eiropas Parlamenta deputātu, un viņa pilnvaru laiks Polijas parlamentā beidzās 2004. gada 16. jūnijā;
- B. tā kā *Witold Tomczak* tiek apsūdzēts par divu policistu apvainošanu, kuri pildīja savus darba pienākumus Ostrovā Veļkopoļskā 1999. gada 26. jūnijā, pārkāpot Polijas Kriminālkodeksa 226. panta 1. punktu; tā kā Ostrovas Veļkopoļskas apgabaltiesa pēc vairākkārtējas *Witold Tomczak* neierašanās tiesas sēdē 2005. gada 10. janvārī saskaņā ar Polijas kriminālprocesa kodeksa 377. panta 3. punktu turpināt izlēma tiesas procesu bez viņa klātbūtnes;
- C. tā kā saskaņā ar 2004. gada 23. janvāra Akta par Eiropas Parlamenta vēlēšanām 9. pantu, "persona ir tiesīga kandidēt Eiropas Parlamenta vēlēšanās, kas notiek Polijas Republikā, ja viņš vai viņa [...] nav notiesāta par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas izdarīts ar nodomu, vai pret viņu tiek izmeklēta lieta sakarā ar izvirzītu apsūdzību ..."; tā kā šā akta 142. panta 1. punkta 1. apakšpunktā ir noteikts, ka "deputāta vietas zaudēšana Eiropas Parlamentā notiek tiesību zaudēšanas rezultātā tikt ievēlētām"; tā kā šādi noteikumi nav iekļauti 2001. gada 12. aprīļa Aktā par Polijas Republikas parlamenta palātu vēlēšanām;

⁽¹⁾ Lieta 101/63, *Wagner/Fohrmann un Krier*, 1964. g. krājums (*Recueil*), 383. lpp., kā arī lieta 149/85, *Wybot/Faure* un citi, 1986. g. krājums (*Recueil*), 2391. lpp.

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

- D. tā kā *Witold Tomczak* jau iepriekš (2005. gada 29. aprīlī) ir lūdzis Parlamentu aizsargāt viņa imunitāti saistībā ar šo krimināllietu; tā kā Parlaments 2006. gada 4. aprīļa plenārsēdē nolēma neaizstāvēt viņa imunitāti, kaut arī *Witold Tomczak* pirms plenārsēdes bija nosūtījis vēstuli, kurā apliecināja iepriekšējā pieteikuma atsaukšanu par viņa imunitātes aizstāvēšanu;
 - E. tā kā *Witold Tomczak* apgalvo, ka tiesas sēdes priekšsēdētājs lietu izskatot neobjektīvi un ka, izskatot lietu viņa prombūtnē, tiek pārkāpts nevainīguma prezumpcijas princips;
 - F. tā kā *Witold Tomczak* apgalvo, ka rajona tiesa nedodot viņam iespēju iepazīties ar lietas materiāliem un ka ierosinātā lieta esot tendencioza, jo viņš esot mēģinājis apšaubīt vietējās policijas un vietējā prokurora darbības;
 - G. tā kā, spriežot pēc iegūtās informācijas, *Witold Tomczak* deputāta imunitāte neattiecas ne uz vienu no prasībām, ar ko iepazīstināts Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs;
1. nolemj neaizstāvēt *Witold Tomczak* imunitāti un privilēģijas.
-

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

Protokola noslēgšana Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam starp Eiropas Kopienām un Izraēlas Valsti, lai ņemtu vērā Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanos ES ***

P6_TA(2008)0036

Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par protokola noslēgšanu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Izraēlas Valsti, no otras puses, lai ņemtu vērā Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai (15061/2007 — COM(2007)0464 — C6-0445/2007 — 2007/0165(AVC))

(2009/C 184 E/21)

(Piekrišanas procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM2007)0464),
- ņemot vērā Padomes iesniegto tekstu (15061/2007),
- ņemot vērā Padomes lūgumu dot piekrišanu saskaņā ar EK līguma 300. panta 3. punkta otro daļu un saistībā ar 310. pantu un 300. panta 2. punkta pirmās daļas otro teikumu (C6-0445/2007),
- ņemot vērā Reglamenta 75. pantu, 83. panta 7. punktu un 43. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ieteikumu (A6-0025/2008),

1. sniedz piekrišanu protokola noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu un Izraēlas valdībām un parlamentiem.
-

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

Protokola noslēgšana Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam starp EK un Ēģiptes Arābu Republiku, lai ņemtu vērā Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanos ES ***

P6_TA(2008)0037

Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par protokola noslēgšanu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Ēģiptes Arābu Republiku, no otras puses, lai ņemtu vērā Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai (13199/2007 — COM(2007)0487 — C6-0438/2007 — 2007/0180(AVC))

(2009/C 184 E/22)

(Piekrišanas procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2007)0487),
- ņemot vērā Padomes iesniegto tekstu (13199/2007),
- ņemot vērā Padomes lūgumu dot piekrišanu saskaņā ar EK līguma 300. panta 3. punkta otro daļu un saistībā ar EK līguma 310. pantu un 300. panta 2. punkta pirmās daļas otro teikumu (C6-0438/2007),
- ņemot vērā Reglamenta 75. pantu, 83. panta 7. punktu un 43. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ieteikumu (A6-0026/2008),

1. sniedz piekrišanu protokola noslēgšanai;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu un Ēģiptes Arābu Republikas valdībām un parlamentiem.

Drošības un veselības aizsardzības prasības attiecībā uz darba ņēmēju pakļaušanu riskam, ko rada fizikāli faktori (elektromagnētiskie lauki) *I**

P6_TA(2008)0038

Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar kuru groza Direktīvu 2004/40/EK par minimālajām drošības un veselības aizsardzības prasībām attiecībā uz darba ņēmēju pakļaušanu riskam, ko rada fizikāli faktori (elektromagnētiskie lauki) (18. atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē) (COM(2007)0669 — C6-0394/2007 — 2007/0230(COD))

(2009/C 184 E/23)

(Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2007)0669),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 137. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam iesniedz priekšlikumu (C6-0394/2007),

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

- ņemot vērā Reglamenta 51. pantu un 43. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu (A6-0012/2008),

1. apstiprina Komisijas priekšlikumu;
2. prasa Komisijai vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt šo priekšlikumu vai to aizstāt ar citu tekstu;
3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Apgaismes ierīču un gaismas signālierīču uzstādīšana lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoros (kodificēta versija) *I**

P6_TA(2008)0039

Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par apgaismes ierīču un gaismas signālierīču uzstādīšanu lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoros (kodificēta versija) (COM(2007)0192 — C6-0108/2007 — 2007/0066(COD))

(2009/C 184 E/24)

(Koplēmuma procedūra: kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu (COM(2007)0192) Eiropas Parlamentam un Padomei,
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam iesniedz priekšlikumu (C6-0108/2007),
- ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu par paātrinātu darba metodi oficiālai tiesību aktu tekstu kodifikācijai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 80. un 51. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0022/2008),

1. apstiprina Komisijas priekšlikumu, kas pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

Mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju obligātās izgatavotāja plāksnes un marķējums (kodificēta versija) ***I

P6_TA(2008)0040

Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju obligātajām izgatavotāja plāksnēm un marķējumu, kā arī to novietojumu un piestiprināšanas metodi (kodificēta versija) (COM(2007)0344 — C6-0193/2007 — 2007/0119(COD))

(2009/C 184 E/25)

(Koplēmuma procedūra: kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu (COM(2007)0344) Eiropas Parlamentam un Padomei,
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam iesniedz priekšlikumu (C6-0193/2007),
 - ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu par paātrinātu darba metodi oficiālai tiesību aktu tekstu kodifikācijai ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 80. un 51. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0016/2008),
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu, kas pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju pakalējās numura zīmes apgaismojuma lukturi (kodificēta versija) ***I

P6_TA(2008)0041

Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju pakalējās numura zīmes apgaismojuma lukturiem (kodificēta versija) (COM(2007)0451 — C6-0252/2007 — 2007/0162(COD))

(2009/C 184 E/26)

(Koplēmuma procedūra: kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu (COM(2007)0451) Eiropas Parlamentam un Padomei,
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam iesniedz priekšlikumu (C6-0252/2007),

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

- ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu par paātrinātu darba metodi oficiālai tiesību aktu tekstu kodifikācijai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 80. un 51. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0017/2008),

1. apstiprina Komisijas priekšlikumu, kas pielāgots atbilstīgi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu Konsultatīvās darba grupas ieteikumiem;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoru radīto radiotraucējumu novēršana (kodificēta versija) *I**

P6_TA(2008)0042

Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoru radīto radiotraucējumu novēršanu (elektromagnētiskā savietojamība) (kodificēta versija) (COM(2007)0462 — C6-0256/2007 — 2007/0166(COD))

(2009/C 184 E/27)

(Koplēmuma procedūra: kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2007)0462),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam iesniedza priekšlikumu (C6-0256/2007),
- ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu par paātrinātu darba metodi oficiālai tiesību aktu tekstu kodifikācijai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 80. un 51. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0018/2008),

1. apstiprina Komisijas priekšlikumu, kas pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

Lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru trokšņu līmenis (kodificēta versija) *I**

P6_TA(2008)0043

Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par trokšņu līmeni, kam ir pakļauti lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru vadītāji (kodificēta versija) (COM(2007)0588 — C6-0344/2007 — 2007/0205(COD))

(2009/C 184 E/28)

(Koplēmuma procedūra: kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu (COM(2007)0588) Eiropas Parlamentam un Padomei,
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam iesniedz priekšlikumu (C6-0344/2007),
- ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu par paātrinātu darba metodi oficiālai tiesību aktu tekstu kodifikācijai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 80. un 51. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0019/2008),

1. apstiprina Komisijas priekšlikumu, kas pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Eiropas Vides aģentūru un Eiropas Vides informācijas un novērojumu tīkla izveide (kodificēta versija) *I**

P6_TA(2008)0044

Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Vides aģentūru un Eiropas Vides informācijas un novērojumu tīklu (kodificēta versija) (COM(2007)0667 — C6-0397/2007 — 2007/0235(COD))

(2009/C 184 E/29)

(Koplēmuma procedūra: kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2007)0667),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 175. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam iesniedz priekšlikumu (C6-0397/2007),

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

- ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu — Paātrināta darba metode tiesību aktu tekstu oficiālai kodifikācijai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 80. un 51. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0020/2008),

1. apstiprina Komisijas priekšlikumu, kas pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Tabakas izstrādājumiem piemērotais akcīzes nodoklis (kodificēta versija) *

P6_TA(2008)0045

Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai par tabakas izstrādājumiem piemērotā akcīzes nodokļa struktūru un likmēm (kodificēta versija) (COM(2007)0587 — C6-0392/2007 — 2007/0206(CNS))

(2009/C 184 E/30)

(Apspriežu procedūra: kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2007)0587),
- ņemot vērā EK līguma 93. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0392/2007),
- ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu -paātrināta darba metode tiesību aktu tekstu oficiālai kodifikācijai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 80. un 51. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0021/2008),

1. apstiprina Komisijas priekšlikumu, kas pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

EK un Šveices nolīgums par Kopienas programmu MEDIA 2007 *

P6_TA(2008)0046

Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīguma noslēgšanu audiovizuālajā jomā, nosakot noteikumus un nosacījumus Šveices Konfederācijas dalībai Kopienas programmā MEDIA 2007, un nobeiguma akta noslēgšanu (COM(2007)0477 — C6-0328/2007 — 2007/0171(CNS))

(2009/C 184 E/31)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2007)0477),
- ņemot vērā EK līguma 150. panta 4. punktu un 157. panta 3. punktu saistībā ar 300. panta 2. punkta pirmo teikumu,
- ņemot vērā EK līguma 300. panta 3. punkta pirmo daļu, saskaņā ar kuru Padome ar Parlamentu ir apspriedusies (C6-0328/2007),
- ņemot vērā Reglamenta 51. pantu un 83. panta 7. punktu,
- ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu (A6-0512/2007),

1. apstiprina nolīguma slēgšanu;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Šveices Konfederācijai.

Kopienas Muitas kodekss *II**

P6_TA(2008)0049

Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko izveido Kopienas Muitas kodeksu (Modernizētais Muitas kodekss) (11272/6/2007 — C6-0354/2007 — 2005/0246(COD))

(2009/C 184 E/32)

(Koplēmuma procedūra: otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes kopējo nostāju (11272/6/2007 — C6-0354/2007) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā tā nostāju pirmajā lasījumā ⁽²⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2005)0608),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Reglamenta 67. pantu,
- ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ieteikumus otrajam lasījumam (A6-0011/2008),

⁽¹⁾ OV C 298 E, 11.12.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 317 E, 23.12.2006., 82. lpp.

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

1. apstiprina grozīto kopējo nostāju;
2. atzīmē, ka tiesību akts ir pieņemts saskaņā ar kopējo nostāju;
3. uzdod priekšsēdētājam parakstīt tiesību aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju atbilstīgi EK Līguma 254. panta 1. punktam;
4. uzdod ģenerālsekretāram parakstīt tiesību aktu pēc tam, kad ir pārbaudīts, vai visas procedūras ir attiecīgi pabeigtas, un, vienojoties ar Padomes ģenerālsekretāru, nodot to publicēšanai *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Par muitas un lauksaimniecības tiesību aktu piemērošanu ***I

P6_TA(2008)0050

Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 515/97 par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu (COM(2006)0866 — C6-0033/2007 — 2006/0290(COD))

(2009/C 184 E/33)

(Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2006)0866),
- ņemot vērā EK Līguma 251. panta 2. punktu un 135. un 280. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam iesniedz priekšlikumu (C6-0033/2007),
- ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
- ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu un Budžeta kontroles komitejas atzinumu (A6-0488/2007),

1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
2. prasa Komisijai vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt šo priekšlikumu vai to aizstāt ar citu tekstu;
3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2006)0290

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2008. gada 19. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2008, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 515/97 par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta pirmā lasījuma nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam, Regulai (EK) Nr. .../2008.)

Trešdiena, 2008. gada 20. februāris

Iedzīvotāju un mājokļu skaitīšana ***I

P6_TA(2008)0056

Eiropas Parlamenta 2008. gada 20. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par iedzīvotāju un mājokļu skaitīšanu (COM(2007)0069 — C6-0078/2007 — 2007/0032(COD))

(2009/C 184 E/34)

(Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2007)0069),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 285. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam iesniedz priekšlikumu (C6-0078/2007),
- ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Reģionālās attīstības komitejas atzinumu (A6-0471/2007),

1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
2. prasa Komisijai vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt šo priekšlikumu vai to aizstāt ar citu tekstu;
3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2007)0032

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2008. gada 20. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2008 par iedzīvotāju un mājokļu skaitīšanu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta pirmā lasījuma nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam, Regulai (EK) Nr. .../2008.)

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

Akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz ražojumu tirdzniecību *I**

P6_TA(2008)0061

Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz ražojumu tirdzniecību (COM(2007)0037 — C6-0068/2007 — 2007/0029(COD))

(2009/C 184 E/35)

(Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2007)0037),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu, 95. un 133. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam iesniedz priekšlikumu (C6-0068/2007),
- ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
- ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumus (A6-0491/2007),

1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
2. prasa Komisijai vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt šo priekšlikumu vai to aizstāt ar citu tekstu;
3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2007)0029

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2008. gada 21. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2008 par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz ražojumu tirdzniecību, un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta pirmā lasījuma nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam, Regulai (EK) Nr. .../2008.)

Ražojumu tirdzniecības vienota sistēma *I**

P6_TA(2008)0062

Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par ražojumu tirdzniecības vienotu sistēmu (COM(2007)0053 — C6-0067/2007 — 2007/0030(COD))

(2009/C 184 E/36)

(Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2007)0053),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam iesniedz priekšlikumu (C6-0067/2007),

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

- ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A6-0490/2007),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. prasa Komisijai vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt šo priekšlikumu vai to aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2007)0030

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2008. gada 21. februārī lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu (EK) Nr. .../2008, par ražojumu tirdzniecības vienotu sistēmu, un ar ko atceļ Lēmumu 93/465/EEK

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta pirmā lasījuma nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam, Lēmumam Nr. .../2008/EK.)

Valstu tehnisko noteikumu piemērošana citā dalībvalstī likumīgi tirgotiem ražojumiem *I**

P6_TA(2008)0063

Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka procedūras, lai dažus valstu tehniskos noteikumus piemērotu citā dalībvalstī likumīgi tirgotiem ražojumiem, un ar ko atceļ Lēmumu 3052/95/EK (COM(2007)0036 — C6-0065/2007 — 2007/0028(COD))

(2009/C 184 E/37)

(Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2007)0036),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 37. un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam iesniedza priekšlikumu (C6-0065/2007),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A6-0489/2007),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. prasa Komisijai vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt šo priekšlikumu vai to aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris

P6_TC1-COD(2007)0028

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2008. gada 21. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2008, ar ko nosaka procedūras, lai dažus valstu tehniskos noteikumus piemērotu citā dalībvalstī likumīgi tirgotiem ražojumiem, un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 3052/95/EK

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta pirmā lasījuma nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam, Regulai (EK) Nr. .../2008.)

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
(2009/C 184 E/17)	Balkrievija Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra rezolūcija par Balkrieviju	104
(2009/C 184 E/18)	Ziemeļkivu reģions Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra rezolūcija par Ziemeļkivu reģionu	106

II *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

(2009/C 184 E/19)	Pieprasījums aizstāvēt Claudio Fava imunitāti Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra lēmums par pieprasījumu aizstāvēt Claudio Fava imunitāti un privilēģijas (2007/2155(IMM))	110
(2009/C 184 E/20)	Pieprasījums aizstāvēt Witold Tomczak imunitāti Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra lēmums par pieprasījumu aizstāvēt Witold Tomczak imunitāti un privilēģijas (2007/2130(IMM))	111

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti*

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2008. gada 19. februāris

(2009/C 184 E/21)	Protokola noslēgšana Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam starp Eiropas Kopienām un Izraēlas Valsti, lai ņemtu vērā Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanos ES *** Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par protokola noslēgšanu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Izraēlas Valsti, no otras puses, lai ņemtu vērā Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai (15061/2007 — COM(2007)0464 — C6-0445/2007 — 2007/0165(AVC))	113
(2009/C 184 E/22)	Protokola noslēgšana Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam starp EK un Ēģiptes Arābu Republiku, lai ņemtu vērā Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanos ES *** Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par protokola noslēgšanu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Ēģiptes Arābu Republiku, no otras puses, lai ņemtu vērā Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai (13199/2007 — COM(2007)0487 — C6-0438/2007 — 2007/0180(AVC)) ...	114
(2009/C 184 E/23)	Drošības un veselības aizsardzības prasības attiecībā uz darba ņēmēju pakļaušanu riskam, ko rada fizikāli faktori (elektromagnētiskie lauki) ***I Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar kuru groza Direktīvu 2004/40/EK par minimālajām drošības un veselības aizsardzības prasībām attiecībā uz darba ņēmēju pakļaušanu riskam, ko rada fizikāli faktori (elektromagnētiskie lauki) (18. atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē) (COM(2007)0669 — C6-0394/2007 — 2007/0230(COD))	114

(2009/C 184 E/24)	<p>Apgaismes ierīču un gaismas signālierīču uzstādīšana lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoros (kodificēta versija) ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par apgaismes ierīču un gaismas signālierīču uzstādīšanu lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoros (kodificēta versija) (COM(2007)0192 — C6-0108/2007 — 2007/0066(COD)) 115</p>	115
(2009/C 184 E/25)	<p>Mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju obligātās izgatavotāja plāksnes un marķējums (kodificēta versija) ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju obligātajām izgatavotāja plāksnēm un marķējumu, kā arī to novietojumu un piestiprināšanas metodi (kodificēta versija) (COM(2007)0344 — C6-0193/2007 — 2007/0119(COD)) 116</p>	116
(2009/C 184 E/26)	<p>Mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju pakalējās numura zīmes apgaismojuma lukturi (kodificēta versija) ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju pakalējās numura zīmes apgaismojuma lukturiem (kodificēta versija) (COM(2007)0451 — C6-0252/2007 — 2007/0162(COD)) 116</p>	116
(2009/C 184 E/27)	<p>Lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoru radīto radiotraucējumu novēršana (kodificēta versija) ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoru radīto radiotraucējumu novēršanu (elektromagnētiskā savietojamība) (kodificēta versija) (COM(2007)0462 — C6-0256/2007 — 2007/0166(COD)) 117</p>	117
(2009/C 184 E/28)	<p>Lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru trokšņu līmenis (kodificēta versija) ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par trokšņu līmeni, kam ir pakļauti lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru vadītāji (kodificēta versija) (COM(2007)0588 — C6-0344/2007 — 2007/0205(COD)) 118</p>	118
(2009/C 184 E/29)	<p>Eiropas Vides aģentūru un Eiropas Vides informācijas un novērojumu tīkla izveide (kodificēta versija) ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Vides aģentūru un Eiropas Vides informācijas un novērojumu tīklu (kodificēta versija) (COM(2007)0667 — C6-0397/2007 — 2007/0235(COD)) 118</p>	118
(2009/C 184 E/30)	<p>Tabakas izstrādājumiem piemērotais akcīzes nodoklis (kodificēta versija) *</p> <p>Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai par tabakas izstrādājumiem piemērotā akcīzes nodokļa struktūru un likmēm (kodificēta versija) (COM(2007)0587 — C6-0392/2007 — 2007/0206(CNS)) 119</p>	119
(2009/C 184 E/31)	<p>EK un Šveices nolīgums par Kopienas programmu MEDIA 2007 *</p> <p>Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par Kopienas un Šveices Konfederācijas nolīguma noslēgšanu audiovizuālajā jomā, nosakot noteikumus un nosacījumus Šveices Konfederācijas dalībai Kopienas programmā MEDIA 2007, un nobeiguma akta noslēgšanu (COM(2007)0477 — C6-0328/2007 — 2007/0171(CNS)) 120</p>	120

(2009/C 184 E/32)	Kopienas Muitas kodekss ***II Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko izveido Kopienas Muitas kodeksu (Modernizētais Muitas kodekss) (11272/6/2007 — C6-0354/2007 — 2005/0246(COD)) 120
(2009/C 184 E/33)	Par muitas un lauksaimniecības tiesību aktu piemērošanu ***I Eiropas Parlamenta 2008. gada 19. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 515/97 par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu (COM(2006)0866 — C6-0033/2007 — 2006/0290(COD)) 121 P6_TC1-COD(2006)0290 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2008. gada 19. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2008, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 515/97 par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu 121
Trešdiena, 2008. gada 20. februāris	
(2009/C 184 E/34)	Iedzīvotāju un mājokļu skaitīšana ***I Eiropas Parlamenta 2008. gada 20. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par iedzīvotāju un mājokļu skaitīšanu (COM(2007)0069 — C6-0078/2007 — 2007/0032(COD)) 122 P6_TC1-COD(2007)0032 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2008. gada 20. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2008 par iedzīvotāju un mājokļu skaitīšanu 122
Ceturtdiena, 2008. gada 21. februāris	
(2009/C 184 E/35)	Akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz ražojumu tirdzniecību ***I Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz ražojumu tirdzniecību (COM(2007)0037 — C6-0068/2007 — 2007/0029(COD)) 123 P6_TC1-COD(2007)0029 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2008. gada 21. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2008 par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz ražojumu tirdzniecību, un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 123
(2009/C 184 E/36)	Ražojumu tirdzniecības vienota sistēma ***I Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par ražojumu tirdzniecības vienotu sistēmu (COM(2007)0053 — C6-0067/2007 — 2007/0030(COD)) 123

P6_TC1-COD(2007)0030

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2008. gada 21. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu (EK) Nr. .../2008, par ražojumu tirdzniecības vienotu sistēmu, un ar ko atceļ Lēmumu 93/465/EEK 124

(2009/C 184 E/37)

Valstu tehnisko noteikumu piemērošana citā dalībvalstī likumīgi tirgotiem ražojumiem ***I

Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka procedūras, lai dažus valstu tehniskos noteikumus piemērotu citā dalībvalstī likumīgi tirgotiem ražojumiem, un ar ko atceļ Lēmumu 3052/95/EK (COM(2007)0036 — C6-0065/2007 — 2007/0028(COD)) 124

P6_TC1-COD(2007)0028

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2008. gada 21. februārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2008, ar ko nosaka procedūras, lai dažus valstu tehniskos noteikumus piemērotu citā dalībvalstī likumīgi tirgotiem ražojumiem, un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 3052/95/EK 125

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- **I Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
- **II Sadarbības procedūra: otrais lasījums
- *** Piekrišanas procedūra
- ***I Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums
- ***II Koplēmuma procedūra: otrais lasījums
- ***III Koplēmuma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **I**.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.